-The Thorn Birds –

Колин Маккалоу

Поющие в терновнике
Τα πουλιά πεθαίνουν τραγουδώντας

Μετάφραση: Βικτώρια Τράπαλη

Адаптированный текст подготовила Федорова Елена.
Смотрите еще материалы на http://real-greece.ru/proza/knigi.html

(1-5 главы)

	Джин Истхоуп, «старшей сестре»
Υπάρχει ένας θρύλος για ένα πουλί που κελαηδάει μια μονάχα φορά στη ζωή του, πιο γλυκά από κάθε άλλο πλάσμα πάνω στη Γη.	Есть такая легенда — о птице, что поет лишь один раз за всю свою жизнь, но зато прекраснее всех на свете.
Από τη στιγμή που αφήνει τη φωλιά του, ψάχνει για ένα δέντρο αγκαθωτό και δεν ησυχάζει αν δεν το βρει.	Однажды она покидает свое гнездо и летит искать куст терновника и не успокоится, пока не найдет.
Και τότε, εκεί που κελαηδάει ανάμεσα στ'άγρια κλαριά, πάει και καρφώνεται στο πιο μεγάλο, το πιο κοφτερό αγκάθι.	Среди колючих ветвей запевает она песню и бросается грудью на самый длинный, самый острый шип.
Και πεθαίνοντας, υψώνεται πάνω από την αγωνία του, για να ξεπεράσει με το κελάηδημα του τον κορυδαλλό και το αηδόνι.	И, возвышаясь над несказанной мукой, так поет, умирая, что этой ликующей песне позавидовали бы и жаворонок, и соловей.
Ένα τραγούδι θεσπέσιο, με τίμημα την ίδια την ύπαρξη του.	Единственная, несравненная песнь, и достается она ценою жизни.
Μα ο κόσμος όλος μένει ασάλευτος για ν'ακούσει κι ο Θεός χαμογελάει στους ουρανούς Του. Γιατί το άριστο αποκτιέται μόνο με μεγάλο πόνο... Ή, τουλάχιστον, έτσι λέει ο θρύλος.	Но весь мир замирает, прислушиваясь, и сам Бог улыбается в небесах. Ибо все лучшее покупается лишь ценою великого страдания… По крайней мере, так говорит легенда.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	ЧАСТЬ I. 1915 — 1917. МЭГГИ ГЛАВА 1
Στις 8 του Δεκέμβρη, στα 1915, η Μέγκυ Κλήαρι έκλεινε τα τέσσερα χρόνια της. Αφού συμμαζεύτηκε η κουζίνα μετά το πρωινό, η μητέρα της της έβαλε στα χέρια ένα καφετί πακέτο και της είπε να βγει έξω. Έτσι, η Μέγκυ πήγε και κάθισε ανακούρκουδα πίσω από έναν αγκαθερό θάμνο με κίτρινα λουλούδια, πλάϊ στο πορτάκι του φράχτη, κι έπιασε να παιδεύεται ανυπόμονα.	Восьмого декабря 1915 года Мэгги Клири исполнилось четыре года. Прибрав после завтрака посуду, мать молча сунула ей в руки сверток в коричневой бумаге и велела идти во двор. И вот Мэгги сидит на корточках под кустом утесника у ворот и нетерпеливо теребит сверток.
Τα χέρια της ήταν αδέξια, το περιτύλιγμα δύσκολο να βγει. η ανάλαφρη μυρωδιά, ίδια όπως στο γενικό κατάστημα του Γουοχάϊν, της έλεγε πως	Не так-то легко развернуть неловкими пальцами плотную бумагу; от нее немножко пахнет большим магазином в Уэхайне, и Мэгги

αυτό που υπήρχε μέσα στο πακέτο ήταν, σαν από θαύμα, αγορασμένο κι όχι φτιαγμένο στο σπίτι ή μεταχειρισμένο κιόλας από κάποιον άλλο που το είχε βαρεθεί και της το παραχωρούσε.	догадывается: то, что внутри, не сами делали и никто не дал, а — вот чудеса! — купили в магазине.
Κάτι φίνο και χρυσαφένιο άρχισε να προβάλλει από μια γωνιά. έσκιζε τώρα το χαρτί, ακόμα πιο γρήγορα, σε μακρουλές, ασύμμετρες λουρίδες.	С одного уголка начинает просвечивать что-то тонкое, золотистое; Мэгги еще торопливей набрасывается на обертку, отдирает от нее длинные неровные полосы.
" Αγκνες! Αχ, Άγκνες!" έκανε μ'αγάπη κι ανοιγόκλεισετα μάτια της στην κούκλα που είχε εκεί, μπροστά της, μέσα σε μια φωλιά από κουρελιασμένο χαρτί.	— Агнес! Ой, Агнес! — говорит она с нежностью и мигает, не веря глазам: в растрепанном бумажном гнезде лежит кукла.
Σωστό θαύμα ήταν, στ'αλήθεια.	Конечно, это чудо.
Μια μονάχα φορά στη ζωή της είχε πάει η Μέγκυ στο Γουοχάϊν καιρό πριν, το Μάη, επειδή ήταν πάρα πολύ καλό κορίτσι εκείνη την περίοδο.	За всю свою жизнь Мэгги только раз была в Уэхайне — давно-давно, еще в мае, ее туда взяли, потому что она была пай-девочкой.
Είχε κουρνιάσει πλάϊ στη μητέρα της στην άμαξα, πιο φρόνιμη από ποτέ, κι ήταν τόσο αναστατωμένη που δεν είχε καταφέρει να δει και πολλά πράγματα-εξόν από την Αγκνες, την όμορφη κούκλα που την είχαν καθισμένη στον πάγκο του καταστήματος, μένα κρινολίνο από ροζ σατέν, στολισμένο όλο με κρεμ δαντελένια βολάν.	Она забралась тогда в двуколку рядом с матерью и вела себя лучше некуда, но от волнения почти ничего не видела и не запомнила, только одну Агнес. Красавица кукла сидела на прилавке нарядная, в розовом шелковом кринолине, пышно отделанном кремовыми кружевными оборками.
Την ίδια στιγμή που την αντίκρισε τη βάφτισε Άγκνες μέσα στο μυαλό της. δεν ήξερε άλλο όνομα αρκετά κομψό για ένα τέτοιο ασύγκριτο πλάσμα.	Мэгги в ту же минуту окрестила ее Агнес — она не знала более изысканного имени, достойного такой необыкновенной красавицы.
Μα μέσα στους επόμενους μήνες η λαχτάρα της για την Άγκνες ήταν ολωσδιόλου ανέλπιδη. Η Μέγκυ δεν είχε δικιά της κούκλα κι ούτε το φανταζόταν πως τα μικρά κοριτσάκια κι οι κούκλες πάνε μαζί.	Но потом долгие месяцы она лишь безнадежно тосковала по Агнес; ведь у Мэгги никогда еще не было никаких кукол, она даже не подозревала, что маленьким девочкам полагаются куклы.
Έπαιζε μια χαρά και δίχως παράπονα με τις σφυρίχτρες και τις σφεντόνες και τα διαλυμένα στρατιωτάκια που παραπέταγαν τ'αδέρφια της, βρόμιζε τα χέρια της και γέμιζε λάσπες τις μπότες της.	Она превесело играла свистульками, рогатками и помятыми оловянными солдатиками, которых уже повыбрасывали старшие братья, руки у нее всегда были перепачканы, башмаки в грязи.
Στιγμή δεν της πέρασε από το μυαλό πως η Άγκνες ήταν φτιαγμένη για παιχνίδι. Χαϊδεύοντας το ζωηρόχρωμο ροζ φουστάνι -που αντάξιο του δεν είχε δει ποτέ της πάνω σε αληθινή γυναίκα-, πήρε την Άγκνες τρυφερά στην αγκαλιά της. Η κούκλα είχε χέρια και πόδια συνδεμένα με τέτοιο τρόπο στις αρθρώσεις τους που κουνιόνταν όπως ήθελες. Ακόμα κι ο λαιμός κι η μικρούλα καλοφτιαγμένη μέση της στριφογυρνούσαν.	Мэгги и в голову не пришло, что Агнес — игрушка. Она провела ладонью по складкам ярко-розового платья — такого великолепного платья она никогда не видала на живой женщине — и любовно взяла куклу на руки. У Агнес руки и ноги на шарнирах, их можно повернуть и согнуть как угодно; даже шея и тоненькая стройная талия сгибаются.
Τα χρυσά μαλλιά της ήταν χτενισμένα σ'έναν ψηλό κότσο, στολισμένο με πέρλες, το χλομό στήθος πρόβαλλε μέσα από ένα αφράτο, δαντελένιο κρεμ σάλι που το κρατούσε στερεωμένο μια	Золотистые волосы высоко зачесаны и разубраны жемчужинками, открытая нежно-розовая шея и плечи выступают из пены кружев, сколотых жемчужной булавкой.

μαργαριταρένια καρφίτσα.	
Ήταν όμορφο το φινετσάτα χρωματισμένο πρόσωπο, κι έτσι αγυάλιστο που το είχαν αφήσει, η επιδερμίδα είχε μια ματ, φυσική υφή.	Тонко разрисованное фарфоровое личико не покрыли глазурью, и оно матовое, нежное, совсем как человеческое.
Γαλάζια μάτια, που μοιάζανε ζωντανά σε βαθμό απίστευτο, έλαμπαν ανάμεσα σε βλεφαρίδες από πραγματική τρίχα, κι είχαν τις ίριδες γεμάτες ραβδώσεις και τονισμένες γύρω γύρω από μια γραμμή πιο σκούρο μπλε. Η Μέγκυ ανακάλυψε έκθαμβη ότι όταν η Αγκνες έγερνε πίσω, τα μάτια της κλείνανε.	Удивительно живые синие глаза блестят, ресницы из настоящих волос, радужная оболочка — вся в лучиках и окружена темно-синим ободком; к восторгу Мэгги, оказалось, что если Агнес положить на спину, глаза у нее закрываются.
Είχε μια μαύρη ελιά ψηλά πάνω στο ένα ρόδινο μάγουλο και τα κόκκινα χείλη της λίγο ανοιχτά, να φαίνονται τα μικρά άσπρα δόντια.	На одной румяной щеке чернеет родинка, темно-красный рот чуть приоткрыт, виднеются крохотные белые зубы.
Η Μέγκυ απίθωσε την κούκλα μαλακά στην ποδιά της, σταύρωσε από κάτω τα πόδια της να βολευτεί, κι έμεινε έτσι, μονάχα να την κοιτάει.	Мэгги уютно скрестила ноги, осторожно усадила куклу на колени к себе — сидела и не сводила с нее глаз.
Καθόταν ακόμα πίσω από το λουλουδισμένο θάμνο όταν την πήραν είδηση ο Τζακ κι ο Χιούη.	Она все еще сидела там, под кустом, когда из зарослей высокой травы (так близко к забору ее неудобно косить) вынырнули Джек и Хьюги.
Τα μαλλιά της Μεγκ είχαν ένα χτυπητό φλογάτο χρώμα, χαρακτηριστικό των Κλήαρι, αφού όλα τα παιδιά, εκτός από τον Φρανκ, ξεχώριζαν από μακριά απ τις πυκνές, σε κάποια απόχρωση του κόκκινου τούφες τους.	Волосы Мэгги, как у истинной Клири, пылали точно маяк: всем детям в семье, кроме Фрэнка, досталось это наказанье — у всех рыжие вихры, только разных оттенков.
Ο Τζακ σκούντηξε τον αδερφό του όλος χαρά σαν την είδε. Χώρισαν χαμογελώντας ο ένας στον άλλο κι άρχισαν να σέρνονται αθόρυβα σύρριζα στο φράχτη, στο σημείο εκείνο όπου το δρεπάνι δεν έφτανε για να κουρέψουν το γρασίδι, παριστάνοντας πως ήταν άντρες του ιππικού σε καταδίωξη των ιθαγενών Μαορί.	Джек весело подтолкнул брата локтем — гляди, мол. Переглядываясь, ухмыляясь, они подобрались к ней с двух сторон, будто они солдаты и устроили облаву на изменника маори.
Πάντως η Μέγκυ δε θα τους έπαιρνε είδηση όπως κι αν την πλησίαζαν. Σιγομουρμούριζε μονάχη της ένα τραγούδι κι είχε δοσμένη όλη της την προσοχή στην Άγκνες.	Да Мэгги все равно бы их не услышала, она была поглощена одной только Агнес и что-то ей тихонько напевала.
"Τι 'ναι αυτό που κρατάς, Μέγκυ;" φώναξε ο Χιούη ορμώντας πάνω της.	— Что это у тебя, Мэгги? — подскочил к ней Джек.
"Για δείξε μας". "Ναι, δείξε μας!" γέλασε ο Τζακ που είχε πεταχτεί από πίσω της.	— Покажи-ка! — Да, да, покажи! — со смехом подхватил Хьюги, забежав с другого боку.
Έσφιξε την κούκλα πάνω στο στήθος της.	Мэгги прижала куклу к груди, замотала головой:
"Όχι! Είναι δικιά μου! Δώρο για τα γενέθλια μου!" "Έλα, δείξ' τη μας! Να τη δούμε θέλουμε μόνο!"	— Нет! Она моя! Мне ее подарили на рожденье! — А ну, покажи! Мы только поглядим!

Νικήσανε η περηφάνια κι η χαρά. Κράτησε την κούκλα έτσι που να μπορούν να τη δούνε τ'αδέρφια της.	Гордость и радость взяли верх над осторожностью. Мэгги подняла куклу, пускай братья полюбуются.
"Κοίταξε, δεν είναι όμορφη; Άγκνες τη λένε!" "Αγκνες; Άγκνες;" ειρωνεύτηκε ο Τζακ. "Τι σαχλό όνομα είν' αυτό; Γιατί δεν τη βγάζεις Μπέτυ ή Μάργκαρετ;" "Γιατί είναι η Άγκνες!"	— Смотрите, правда, красивая? Ее зовут Агнес. — Агнес? Агнес? — Джек очень похоже изобразил, будто подавился. — Вот так имечко, сю-ю! Назвала бы просто Бетти или Маргарет. — Нет, она Агнес.
Ο Χιούη είδε την άρθρωση στον καρπό της κούκλας και σφύριξε. "Ε, Τζακ, κοίτα! Κουνιούνται τα χέρια της!"	Хьюги заметил, что у куклы запястье на шарнире, и присвистнул. — Эй, Джек, гляди! Она может двигать руками!
"Πού; Για να δω..." "Όχι!" Η Μέγκυ έσφιγγε απεγνωσμένα την κούκλα πάνω της και στα μάτια της φάνηκαν τα πρώτα δάκρυα. "Όχι, θα μου τη σπάσετε! Αχ, Τζακ, μην την πάρεις - θα τη σπάσεις!"	— Да ну? Сейчас попробуем. — Нет-нет! — Мэгги опять прижала куклу к груди, на глаза навернулись слезы. — Вы ее сломаете. Ой, Джек, не тронь, сломаешь!
"Πφ!" Τύλιξε τα βρόμικα χέρια του γύρω από τους καρπούς της. "Τι θες τώρα δηλαδή; Να τις φας; Και μην αρχίζεις τις κλάψες γιατί θα το πω στον Μπομπ!" Της έστριβε το δέρμα ώσπου η επιδερμίδα ήρθε κι άσπρισε από το τάνυσμα, ενώ ο Χιούη τραβούσε την κούκλα από τη φούστα της.	— Пф-ф! — Чумазыми смуглыми лапами Джек стиснул запястья сестры. — Хочешь, чтоб я тебе самой руки выкрутил? И не пищи, плакса, а то Бобу скажу. — Он стал разнимать ее руки с такой силой, что они побелели, а Хьюги ухватил куклу за юбку и дернул.
"Αν δε θες να σε πονέσω στ'αλήθεια, δώσε μου την".	— Отдай, а то хуже будет.
"Όχι! Μη, Τζακ, σε παρακαλώ! Θα τη σπάσεις, αφού το ξέρω πως θα τη σπάσεις! Αχ, σας παρακαλώ, αφήστε τη! Μην την παίρνετε, σας παρακαλώ!"	— Не надо, Джек! Ну пожалуйста! Ты ее сломаешь, я знаю, сломаешь! Ой, пожалуйста, оставь ее! Не тронь, ну пожалуйста!
Μόλο που την πόναγε πολύ έτσι βάναυσα που της έστριβε τους καρπούς, συνέχιζε να κρατάει την κούκλα, κλαίγοντας με λυγμούς και κλοτσώντας στα τυφλά.	Ей было очень больно, она всхлипывала, топала ногами и все-таки прижимала куклу к груди.
"Την πήρα!" κραύγασε ο Χιούη θριαμβευτικά τη στιγμή που η κούκλα γλίστρησε κάτω από τα σταυρωμένα χέρια της Μέγκυ.	Но под конец Агнес выскользнула из-под ее рук. — Ага, есть! — заорал Хьюги.
Ο Τζακ κι ο Χιούη εντυπωσιάστηκαν, το ίδιο σαν την αδερφή τους. Το φόρεμα, το φουρό κι η μακριά, δαντελένια κιλότα πετάχτηκαν παράμερα.	Джек и Хьюги занялись новой игрушкой так же самозабвенно, как перед тем их сестра, стащили с куклы платье, нижние юбки, оборчатые штанишки.
Η Άγκνες βρέθηκε πεσμένη χάμω, γυμνή, και ταγόρια την τραβολογούσαν και την πιλάτευαν. Της έπιασαν το πόδι και της το σήκωσαν ως το κεφάλι της, της γύρισαν το πρόσωπο πίσω έτσι που να κοιτάει την πλάτη της, της έστριβαν τα μέλη της σόποια παραμορφωτική στάση μπορούσαν να σκεφτούν.	Агнес лежала нагишом, и мальчишки тянули ее и дергали, одну ногу задрали ей за голову, а голову повернули задом наперед, сгибали и выкручивали ее и так и сяк.
Στη Μέγκυ, που καθόταν πλάϊ κι έκλαιγε, δεν	Слезы сестры их ничуть не трогали, а Мэгги и

έδιναν καμιά σημασία κι εκείνης δεν της πέρασε από το μυαλό να τρέξει να ζητήσει βοήθεια, γιατί στην οικογένεια των Κλήαρι όσοι δεν τα βγάζανε πέρα μονάχοι στις προσωπικές τους μάχες δεν είχαν να υπολογίσουν σε καμιά σπουδαία συμπαράσταση ή συμπόνια, πράγμα που ίσχυε και για τα κορίτσια.	не подумала где-то искать помощи: так уж было заведено в семье Клири — не можешь сам за себя постоять, так не надейся на поддержку и сочувствие, даже если ты девчонка.
Τα χρυσαφιά μαλλιά λύθηκαν, οι πέρλες σκόρπισαν χοροπηδώντας στο γρασίδι κι εξαφανίστηκαν. Μια σκονισμένη μπότα πάτησε αστόχαστα το πεταμένο φουστάνι και βρόμισε το σατέν του με μουντζούρες του σιδεράδικου.	Золотые куклины волосы растрепались, жемчужинки мелькнули в воздухе и пропали в густой траве. Пыльный башмак, который недавно топал по кузнице, небрежно ступил на брошенное платье — и на шелку остался жирный черный след.
Η Μέγκυ έπεσε στα γόνατα, πασκίζοντας φρενιασμένα να μαζέψει τα μικροσκοπικά ρούχα προτού πάθουν κι άλλο στραπάτσο, και μετά άρχισε να ψαχουλεύει ανάμεσα στα μυτερά φύλλα της χλόης, στα σημεία όπου πίστευε πως ήταν πιθανό να είχαν πέσει οι πέρλες.	Мэгги поскорей опустилась на колени, подобрала крохотные одежки, пока они не пострадали еще больше, и принялась шарить в траве — может быть, найдутся разлетевшиеся жемчужинки.
Τα δάκρυα την τύφλωναν και το μοιρολόι της καρδιάς της ήταν πρωτόγνωρο, αφού πρώτη φορά της τύχαινε να έχει κάτι που άξιζε να το θρηνήσει.	Слезы слепили ее, сердце разрывалось от горя, прежде ей неведомого, — ведь у нее никогда еще не бывало ничего своего, о чем стоило бы горевать.
Ο Φρανκ έριξε σε κρύο νερό το πυρωμένο σίδερο κι ίσιωσε την πλάτη του. Τις τελευταίες μέρες δεν τον πονούσε, ίσως γιατί είχε συνηθίσει πια στη δουλειά του σιδερά.	Фрэнк швырнул шипящую подкову в холодную воду и выпрямился; в последние дни спина не болела — пожалуй, он привыкает наконец бить молотом.
Και καιρός ήταν, μετά από έξι μήνες που την έκανε, θα έλεγε ο πατέρας του. Μα ο Φρανκ ήξερε κι από μόνος του, και μάλιστα πολύ καλά, πόσο είχε τραβήξει η γνωριμία του με τη φωτιά και με το αμόνι. είχε υπολογίσει το χρόνο μετρώντας την πίκρα και το μίσος.	Давно пора, сказал бы отец, уже полгода работаешь в кузнице. Фрэнк и сам помнил, как давно его приобщили к молоту и наковальне; он мерил эти дни и месяцы мерою обиды и ненависти.
Βόλεψε το σφυρί στη θήκη του, έσπρωξε πίσω τα κατάϊσια μαύρα μαλλιά με χέρι που έτρεμε κι έβγαλε την παλιωμένη δερμάτινη ποδιά περνώντας την από το λαιμό του. Το πουκάμισο του ήταν ριγμένο πάνω σε μια στοίβα άχυρο, στη γωνιά, πήγε κατά κει και στάθηκε μια στιγμή να κοιτάει τον τραχύ, ξύλινο τοίχο του αχυρώνα δίχως να τον βλέπει, με τα μαύρα του μάτια διάπλατα και καθηλωμένα.	Теперь он швырнул молот в ящик для инструментов, дрожащей рукой отвел со лба прядь черных прямых волос и стянул через голову старый кожаный фартук. Рубашка лежала в углу на куче соломы; он медленно побрел туда и стоял минуту-другую, широко раскрыв черные глаза, смотрел в стену, в неструганые доски, невидящим взглядом.
Ήταν πολύ κοντός, όχι πάνω από ένα μέτρο κι εξήντα πόντους, κι αδύνατος ακόμα σαν παιδαρέλι, αλλά οι γυμνές πλάτες και τα μπράτσα του είχαν κιόλας μυς καμωμένους από τη δουλειά με το σφυρί, και το χλομό, καθάριο πρόσωπο του γυάλιζε από τον ιδρώτα.	Он был очень мал ростом, не выше пяти футов и трех дюймов, и все еще по-мальчишески худ, но обнаженные руки уже бугрились мышцами от работы молотом и матовая, безупречно чистая кожа лоснилась от пота.
Τα σκούρα του χρώματα τον έκαναν να ξεχωρίζει,	Из всей семьи его выделяли темные волосы и

το γεμάτο στόμα κι η πλατιά μύτη δε συμφωνούσαν στο σχήμα με τα κληρονομικά χαρακτηριστικά της φαμίλιας του, γιατί ο Φρανκ είχε πάρει από τη μεριά της μητέρας του, όπου υπήρχε αίμα Μαορί. Κόντευε να κλείσει τα δεκάξι, ενώ ο Μπομπ ήταν δεν ήταν έντεκα, ο Τζακ δέκα, ο Χιούη στα εννιά, ο Στιούαρτ πέντε κι η μικρούλα Μέγκυ τριών.	глаза, пухлые губы и широкое переносье тоже были не как у других, но это потому, что в жилах его матери текла толика крови маори — она-то и сказалась на облике Фрэнка. Ему уже скоро шестнадцать, а Бобу только-только минуло одиннадцать, Джеку — десять, Хьюги — девять, Стюарту — пять и малышке Мэгги — три.
Μετά θυμήθηκε πως η Μέγκυ έκλεινε τα τέσσερα εκείνη τη μέρα. ήταν 8 του Δεκέμβρη. Φόρεσε το πουκάμισο του και βγήκε από τον αχυρώνα. Το σπίτι έστεκε στην κορυφή ενός μικρού λόφου, κάπου πενήντα μέτρα πιο ψηλά από τα μαντριά και τον αχυρώνα.	Тут он вспомнил: сегодня восьмое декабря, Мэгги исполняется четыре. Он надел рубашку и вышел из сарая. Их дом стоял на вершине невысокого холма, от сарая — он же конюшня и кузница — до него с полсотни шагов.
Όπως όλα τα σπίτια της Νέας Ζηλανδίας, ήταν ξύλινο, μονώροφο, με τα δωμάτια του να ξεφυτρώνουν ακανόνιστα, πιάνοντας αρκετές κατοσταριές τετραγωνικά μέτρα, σύμφωνα με τη θεωρία πως έτσι μπορεί και να γλίτωνε κάποιο τμήμα του σε περίπτωση σεισμού.	Как все дома в Новой Зеландии, он был деревянный, нескладный, всего лишь одноэтажный, зато расползался вширь: случись землетрясение, хоть что-нибудь да уцелеет.
Τριγύρω υπήρχαν παντού αγκαθεροί θάμνοι, πνιγμένοι τούτη την εποχή στα ζωηρόχρωμα κίτρινα λουλούδια τους. Το γρασίδι ήταν πλούσιο και πράσινο όλο το χρόνο.	Вокруг дома густо росли кусты утесника, сейчас щедро осыпанные ярко-желтыми цветами; и трава зеленая, сочная, настоящая новозеландская трава.
Ακόμα και μέσα στο καταχείμωνο που, μερικές φορές, κρατούσε όλη μέρα η πάχνη δίχως να λιώνει στα σημεία που δεν έβλεπε ο ήλιος, η χλόη δεν έχανε το χρώμα της. και τα μεγάλα γλυκά καλοκαίρια ίσα που τη χρωμάτιζαν σέναν ακόμα πιο βαθύ τόνο του πράσινου.	Даже среди зимы, когда, случается, в тени весь день не тает иней, трава никогда не буреет, а долгим ласковым летом ее зелень становится еще ярче.
Οι βροχές έπεφταν μαλακά, δίχως να τραυματίζουν την τρυφερή γλύκα όσων μεγάλωναν κι ωρίμαζαν στη φύση κι ο ήλιος είχε τόση δύναμη, όση χρειαζόταν για να ναι ευλογία κι όχι κατάρα.	Дожди идут тихие, спокойные, не ломают нежных ростков и побегов, снега никогда не бывает, а солнце греет как раз настолько, чтобы взлелеять, но не настолько, чтоб иссушить.
Οι μάστιγες της Νέας Ζηλανδίας δεν έρχονταν από τους ουρανούς. από τα σπλάχνα της γης ήταν που ξεπετάγονταν. Υπήρχε πάντα μια ασφυκτική αίσθηση προσμονής, ένα ακαθόριστο τρέμουλο κι ένας υπόκωφος γδούπος που μεταβιβαζόταν στους ανθρώπους περνώντας μέσα από τα πόδια τους.	Грозные стихии в Новой Зеландии не разят с небес, но вырываются из недр земли. Горло всегда перехвачено ожиданием, всегда ощущаешь под ногами неуловимую дрожь, глухие подземные раскаты.
Γιατί, κάτω από το χώμα, κρυβόταν μια δύναμη τεράστια, τρομακτική, που έφτασε να εξαφανίσει ένα ολόκληρο βουνό πριν τριάντα χρόνια. Στις πλαγιές των λόφων υπήρχαν σχισμές απ' όπου έβγαιναν ατμοί, τα ηφαίστεια κόχλαζαν κι εκτόξευαν τους καπνούς τους στους ουρανούς, τα νερά των βουνίσιων πηγών κυλούσαν ζεστά. Τεράστιες λίμνες λάσπης έβραζαν κι αναδεύονταν,	Ибо там, в глубине, таится невообразимая устрашающая сила, сила столь могучая, что тридцать лет тому назад она смела с лица земли огромную гору; в безобидных на вид холмах разверзлись трещины, с воем и свистом вырвались столбы пара, вулканы изрыгнули в небо клубы дыма, и воды горных потоков обжигали. Маслянисто вскипали огромные озера жидкой

οι θάλασσες έγλειφαν δίχως καμιά σιγουριά βράχους που μπορεί και να μη βρίσκονταν εκεί για την υποδοχή της επόμενης παλίρροιας, κι η κρούστα της γης δεν είχε παρά μονάχα τριακόσια μέτρα πάχος σε μερικά σημεία.	грязи, волны неуверенно плескались о скалы, которых, быть может, они уже не найдут на прежнем месте в час нового прилива, и толщина земной коры кое-где не превышала девятисот футов.
Κι ωστόσο, τούτος ο τόπος ήταν ένας τόπος καλοσυνάτος, μεγαλόψυχος. Πίσω από το σπίτι απλωνόταν ένα κυματιστό λιβάδι, πράσινο σαν το σμαράγδι στο δαχτυλίδι της Φιόνας Κλήαρι, κατάστικτο με χιλιάδες ασπρουδερά μπογαλάκια που έτσι και τα πλησίαζες ανακάλυπτες ότι ήταν πρόβατα.	И все же это добрая, благодатная земля. За домом раскинулась чуть всхолмленная равнина, зеленая, точно изумруд на кольце Фионы Клири — давнем подарке жениха; равнина усеяна тысячами белых пушистых комочков, только вблизи можно разглядеть, что это овцы.
Εκεί που οι καμπυλωτοί λόφοι στόλιζαν σαν φεστόνι το τελείωμα του ανοιχτογάλαζου ουρανού, το βουνό Έγκμοντ υψωνόταν στα τρεις χιλιάδες μέτρα, ανηφορίζοντας μέσα στα σύννεφα, με τις κορφές του κάτασπρες ακόμα από το χιόνι, κι ήταν η συμμετρία του τόσο τέλεια που ακόμα κι όσοι το αντίκριζαν την κάθε μέρα της ζωής τους, όπως ο Φρανκ, δεν έπαυαν ποτέ να μαγεύονται στη θέα του.	За волнистой линией холмов голубеет небо и на десять тысяч футов вздымается гора Эгмонт, уходя вершиной в облака, ее склоны еще побелены снегом и очертания так правильны, так совершенны, что даже те, кто, как Фрэнк, видит ее всю жизнь, изо дня в день, не устают ею любоваться.
Ήταν απότομη η ανηφόρα από τον αχυρώνα για το σπίτι, μα ο Φρανκ βάδιζε γρήγορα γιατί ήξερε πως δε θα έπρεπε να είχε φύγει. οι σχετικές εντολές του πατέρα του ήταν ξεκάθαρες. Και τότε, όπως έστριψε στη γωνιά του σπιτιού, είδε τη μικρή σύναξη πλάι στο θάμνο.	Подъем к дому довольно крутой, но Фрэнк торопится, он знает, что отлучаться из кузницы ему сейчас не положено: у отца правила строгие. Но вот он обогнул угол дома и увидел детей под кустом утесника.
Ο ίδιος ο Φρανκ είχε πάει στο Γουοχάϊν τη μητέρα του για ν'αγοράσει την κούκλα της Μέγκυ κι ακόμα δεν μπορούσε να καταλάβει τούτη της τη χειρονομία. Δεν τα συνήθιζε η Φιόνα τα περιττά δώρα στις γιορτές, δεν υπήρχαν χρήματα για τέτοια πράγματα, και ποτέ πριν δεν είχε χαρίσει ένα παιχνίδι σε κανένα απ' τα παιδιά της. Έπαιρνε σ'όλους ρούχα, τα γενέθλια και τα Χριστούγεννα ήταν ευκαιρίες για να συμπληρώνονται οι ελλείψεις στην γκαρνταρόμπα του καθενός.	Фрэнк сам возил мать в Уэхайн за куклой для Мэгги и до сих пор удивляется, с чего ей это вздумалось. Мать вовсе не склонна делать в дни рожденья непрактичные подарки, на это нет денег, и она никогда прежде никому не дарила игрушки. Все они получают что-нибудь из одежды; в дни рожденья и на Рождество пополняется скудный гардероб. Но, наверно,
Μα φαίνεται πως η Μέγκυ είχε δει την κούκλα στο ένα και μοναδικό της ταξίδι στην πόλη κι η Φιόνα δεν είχε ξεχάσει. Όταν ο Φρανκ άρχισε να τη ρωτάει, μουρμούρισε πως ήταν πραγματικά ανάγκη για τα κορίτσια να έχουν μια δικιά τους κούκλα κι άλλαξε αμέσως κουβέντα.	Мэгги увидала эту куклу, когда один-единственный раз ездила в город, и Фиона об этом не забыла. Фрэнк хотел было расспросить ее, но она только пробормотала, что девочке нельзя без куклы, и скорей заговорила о другом.
Ο Τζακ κι ο Χιούη είχαν βάλει την κούκλα στη μέση, στο μπροστινό μονοπάτι, και πιλάτευαν με σκληρότητα τις κλειδώσεις της. Όσο για τη Μέγκυ, που στεκόταν και κοίταζε τ'αδέρφια της να της βεβηλώνουν την Άγκνες, ο Φρανκ την έβλεπε από πίσω μονάχα.	Сидя на дорожке, ведущей к дому, Джек и Хьюги в четыре руки безжалостно выворачивали все куклины суставы. Мэгги стояла к Фрэнку спиной и смотрела, как братья издеваются над Агнес.
Τα καθαρά, άσπρα καλτσάκια της είχαν γλιστρήσει	Аккуратные белые носки Мэгги сползли на

κι έπεφταν ζαρωμένα γύρω από τις μικρές μαύρες μπότες και κάτω από το στρίφωμα του καφετιού, βελούδινου καλού της φουστανιού ξεχώριζαν τα ροδαλά της ποδαράκια. Τα μακριά μαλλιά χύνονταν στην πλάτη της, κατσαρωμένα με πολλή προσοχή και φροντίδα, και στραφτοκοπούσαν στον ήλιο, ούτε κόκκινα ούτε χρυσά, μα κάτι ανάμεσα.	черные башмачки, из-под праздничного коричневого бархатного платья виднелись голые ноги. По спине рассыпались и сверкали на солнце тщательно накрученные локоны — не медно-рыжие и не золотые, а какого-то особенного цвета между тем и другим.
Ο άσπρος ταφταδένιος φιόγκος, που συγκρατούσε τις μπροστινές μπούκλες να μην της πέφτουν στο πρόσωπο, κρεμόταν βρομισμένος και χαλαρός και το φουστάνι της είχε γεμίσει χώματα.	Белый бант из тафты, которому полагалось удерживать волосы спереди, чтоб не падали на лицо, обмяк и съехал набок, платье все в пыли.
Στο ένα της χέρι κρατούσε σφιχτά τα ρουχαλάκια της κούκλας και με το άλλο πάσχιζε, δίχως να τα καταφέρνει, να σπρώξει πέρα τον Χιούη.	В одной руке Мэгги стиснула куклины одевашки, другой тщетно пытается оттолкнуть Хьюги.
Αναθεματισμένα παλιόπαιδα, τι κάνετε εκεί; Ο Τζακ κι ο Χιούη ξέχασαν στη στιγμή την κούκλα και το έβαλαν στα πόδια. Έτσι κι άκουγες τον Φρανκ να βρίζει, λίγο μυαλό να είχες φρόντιζες να εξαφανιστείς.	— Ах вы, паршивцы! Джек и Хьюги мигом вскочили и дали стрекача, позабыв про куклу: когда Фрэнк ругается, самое разумное — удирать.
Αν σας πιάσω άλλη φορά ν'απλώνετε τα ξερά σας στην κούκλα θα σας κάνω μαύρους στο ξύλο! φώναξε ο Φρανκ πίσω τους.	— Только троньте еще раз эту куклу, я вам ноги повыдергаю! — закричал им вдогонку Фрэнк.
Έσκυψε κι αγκάλιασε μαλακά τη Μέγκυ από τους ώμους. Έλα τώρα, έλα, δεν υπάρχει λόγος να κλαις. Κοίτα, φύγανε, και σου υπόσχομαι πως δε θα τολμήσουν να πειράξουν την κουκλίτσα σου, ποτέ ξανά.	Потом наклонился, взял Мэгги за плечи и легонько встряхнул. — Ну-ну, не надо плакать. Они ушли, больше они твою куклу не тронут, будь спокойна.
Χαμογέλα μου λιγάκι, που 'χεις και τα γενέθλια σου σήμερα, ε;	Улыбнись-ка, ведь нынче твой день рожденья!
Το προσωπάκι της είχε πρηστεί απ' το κλάμα, τα δάκρυα κυλούσαν δίχως σταματημό. στα τεράστια γκρίζα μάτια της υπήρχε ένας τέτοιος τραγικός πόνος που ένας κόμπος τού ανέβηκε στο λαιμό.	По распухшему лицу девочки в три ручья катились слезы; она подняла на Фрэнка такие огромные, такие страдающие серые глаза, что у него перехватило дыхание.
Έβγαλε από την τσέπη του ένα βρόμικο κουρέλι, το έτριψε αδέξια πάνω στα μουσκεμένα της μάγουλα και μετά της έπιασε τη μύτη στις διπλωματίες του.	Он вытащил из кармана штанов грязный лоскут, неуклюже вытер ей лицо, зажал в складках носишко:
Φύσα! Έκανε όπως της είπε κι ενώ τα δάκρυα της άρχιζαν να στεγνώνουν, τα αναφιλητά συνεχίζονταν σπαραχτικά. Αχ, Φρα-Φρα-Φρανκ, μου πήραν τη-τη- την Άγκνες!	— Сморкайся! Мэгги послушалась, слезы высыхали, только говорить было трудно — мешала икота. — Ой, Ф-ф-фрэнк, они у меня от-от-отняли Агнес!
Ρούφηξε τη μύτη της. Τα μαλλιά της λυ-λυ-λύθηκαν και χάθηκαν οι μικλούλικες οι πε-πε-πέρλες της! Έπεσαν όλες στο γρα-γρα-γρασίδι και δεν μπορώ να τις βρω!	— Она всхлипнула. — У нее в-в-волосы растрепались, и м-ма-ненькие жемчужинки все рассыпались! П-покатились в т-т-траву, и я их никак не н-найду!

Ποτάμι τα δάκρυα ξεκίνησαν και πάλι κι έπεφταν στην παλάμη του Φρανκ. Κοίταξε μια στιγμή το μουσκεμένο του χέρι κι ύστερα έγλειψε τις αρμυρές σταγόνες.	И опять прямо на руку ему брызнули слезы; Фрэнк посмотрел на свою мокрую ладонь, потом слизнул с нее соленые капли.
Εντάξει, τότε θα πρέπει να ψάξουμε να τις βρούμε, έτσι δεν είναι; Αλλά πώς θα ψάξεις για τις πέρλες σου άμα κλαις, μου λες, σε παρακαλώ; Και κείνα τα μπεμπεκίσματα πριν λίγο τι ήταν; Έξι μήνες έχω να σ'ακούσω να λες μικλούλικο αντί για μικρούλικο.	— Ну, ничего, сейчас мы их отыщем. Только ведь когда плачешь, так, конечно, ничего в траве не углядишь, и потом, что это ты залопотала, как младенец? Ты давно умеешь говорить не «маненькая», а «маленькая».
Έλα, φύσα πάλι τη μύτη σου και πήγαινε να μαζέψεις την κακομοίρα την... Αγκνες. Και κοίτα να την ντύσεις γρήγορα γιατί έτσι γυμνού-λα που είναι θα την τσουρουφλίσει ο ήλιος.	Давай еще раз высморкайся и подбери свою несчастную… как ее, Агнес? Надо ее одеть, а то она обгорит на солнце.
Την έβαλε να καθίσει στην άκρη του μονοπατιού και της απίθωσε απαλά την κούκλα στην αγκαλιά της. Ύστερα, άρχισε να σέρνεται στο γρασίδι ώσπου, βγάζοντας μια κραυγή θριάμβου, σήκωσε το χέρι να της δείξει την πέρλα που κρατούσε. Να, κοίτα την πρώτη! Περίμενε και να δεις που θα τις βρούμε όλες!	Он усадил девочку с края дорожки, осторожно подал ей куклу и стал шарить в траве — и скоро с победным криком поднял над головой жемчужину. — Одна есть! Вот увидишь, мы их все разыщем!
Η Μέγκυ κοίταζε με λατρεία το μεγαλύτερο της αδερφό που συνέχιζε να ψάχνει στο χορτάρι και κάθε τόσο σηκωνόταν με μια καινούρια πέρλα στο χέρι. Μετά θυμήθηκε πόσο ευαίσθητο ήταν το δέρμα της Άγκνες και πόσο εύκολο να καεί από τον ήλιο κι έστρεψε την προσοχή της πίσω στην κούκλα για να την ντύσει. Δε φαινόταν να έχει πάθει κανένα ανεπανόρθωτο κακό.	Мэгги с обожанием смотрела на старшего брата, а он все шарил в высокой траве и одну за другой показывал ей найденные жемчужины, потом она спохватилась — у Агнес, наверно, очень нежная кожа, как бы и вправду ее не сожгло солнце, — и принялась одевать куклу. Та как будто всерьез не пострадала.
Τα μαλλιά της κρέμονταν λυτά κι ανάκατα, τα χέρια και τα πόδια της είχαν βρομίσει από το τραβολόγημα των αγοριών, μα ήταν όλα στη θέση τους και στην εντέλεια, όπως και πρώτα.	Прическа рассыпалась, волосы растрепались, руки и ноги в пятнах оттого, что мальчишки вертели и крутили их грязными лапами, но целы.
Πάνω από τ'αυτιά της Μέγκυ φώλιαζαν δυο χτενάκια φτιαγμένα από καβούκι χελώνας. έβγαλε το ένα κι άρχισε να χτενίζει την Άγκνες. Είχε μαλλιά από φυσική τρίχα, στερεωμένα επιδέξια πάνω σε μια υφασμάτινη βάση, που ήταν κολλημένη στο κεφάλι της, και βαμμένα στο χρυσαφένιο χρώμα του άχυρου.	У Мэгги над ушами были вколоты черепаховые гребенки — она стала дергать одну, наконец вытащила и принялась расчесывать волосы Агнес, самые настоящие волосы, искусно наклеенные на марлю и выбеленные до соломенно-золотистого цвета.
Προσπαθούσε να ξεδιαλύνει ένα μεγάλο μπλέξιμο, τραβώντας το χτενάκι με δύναμη μέσα στην απειρία της, όταν έγινε το φοβερό κακό.	Мэгги неловко теребила какой-то узел в волосах куклы, и вдруг случилось ужасное.
Τα χρυσαφένια μαλλιά βγήκαν, όλα μαζί, και κρέμονταν από το χτένι, μια μάζα ανάκατη, δίχως σχήμα.	Волосы оторвались все сразу и спутанным комом повисли на гребенке.
Πάνω απ το πλατύ, λείο μέτωπο της Αγκνες δεν υπήρχε τίποτε. μήτε κεφάλι, μήτε φαλάκρα.	Над гладким лбом Агнес не оказалось ничего — не было темени, хотя бы голого черепа.

Μια φρικτή τρύπα που έχασκε μονάχα.	Просто ужасная зияющая дыра.
Η Μέγκυ, τρέμοντας από φόβο, έσκυψε να ρίξει μια ματιά στο εσωτερικό.	Испуганная Мэгги наклонилась и, вся дрожа, заглянула внутрь.
Τα μάγουλα και το σαγόνι διακρίνονταν ακαθόριστα, με τις καμπύλες τους παράξενες κι ανεστραμμένες, από τα μισάνοιχτα χείλια τρύπωνε φως που έκανε τα δόντια να μοιάζουν σαν μαύρη φιγούρα ζώου, και πάνω απ' όλ' αυτά υπήρχαν τα μάτια της Άγκνες, δυο φοβερές μεταλλικές μπίλιες, ενωμένες με μια συρμάτινη βέργα που της τρυπούσε βάναυσα το κεφάλι.	Изнутри неясно угадывались очертания щек и подбородка, свет проникал через приоткрытые губы, и силуэтом чернели зубы, точно у какого-то зверька, а над всем этим Мэгги увидела глаза Агнес — два страшных твердых шарика насажены были на проволочный прут, безжалостно пронзающий голову куклы.
Η στριγκλιά της Μέγκυ ήταν τσιριχτή και διαπεραστική και διόλου παιδιάστικη. Πέταξε πέρα την κούκλα και συνέχισε να στριγκλίζει με το πρόσωπο κρυμμένο στις παλάμες και το κορμάκι της να τρέμει και να σπαρταράει.	Мэгги отчаянно, совсем не по-детски вскрикнула, отшвырнула Агнес и все кричала, закрыв лицо руками, ее трясло, колотило крупной дрожью.
Μετά, ένιωσε τον Φρανκ να της τραβάει τα χέρια και να την παίρνει στην αγκαλιά του.	Потом она почувствовала — Фрэнк отнимает ее ладони от лица, берет ее на руки, прижимает к себе.
Έχωσε το κεφάλι της στο βαθούλωμα του λαιμού του και τύλιξε γύρω του τα μπράτσα της, αντλώντας παρηγοριά απ την παρουσία του. Τούτη η σώμα με σώμα επαφή την ηρέμησε σιγά σιγά, και κάποια στιγμή συνειδητοποίησε πόσο όμορφα μύριζε ο αδερφός της, ιδρώτα, άλογα και σίδερο μαζί.	Она уткнулась лбом ему в шею, крепко обняла — его близость утешала, успокаивала, и Мэгги даже почувствовала, как славно от него пахнет: лошадьми, потом, железом.
Όταν την είδε αρκετά ήρεμη, ο Φρανκ την έβαλε να του πει τι της είχε συμβεί. Σήκωσε την κούκλα και κοίταξε απορημένος το άδειο κρανίο, πασχίζοντας να θυμηθεί αν είχαν στοιχειώσει ποτέ τέτοιοι παράξενοι τρόμοι τα παιδικά του χρόνια.	Наконец она немного успокоилась, и Фрэнку удалось выспросить у нее, что случилось; он поднял куклу и с недоумением разглядывал ее пустой череп и пытался вспомнить — мучили ли и его непонятные страхи, когда он был малышом.
Μα τα δικά του στενάχωρα φαντάσματα είχαν να κάνουν με ανθρώπους και ψιθύρους και ψυχρά βλέμματα. Με το πρόσωπο της μητέρας του που ζάρωνε και τσάκιζε, με το χέρι της που έτρεμε σαν κρατούσε το δικό του, με τους σκυφτούς της ώμους.	Но нет, его преследовали другие наваждения: люди, перешептывания, косые взгляды. Вспомнилось измученное, робкое лицо матери, дрожь ее руки, сжимающей его руку, ее поникшие плечи.
Τι είχε δει η Μέγκυ για να συγχυστεί έτσι; Ήταν σίγουρος πως η αδερφή του θα ταραζόταν πολύ λιγότερο αν είχε απλά ματώσει η κακομοίρα η Άγκνες όταν έχασε τα μαλλιά της.	Что же увидела Мэгги, что ее так ужаснуло? Пожалуй, она бы куда меньше напугалась, если бы Агнес, потеряв волосы, просто залилась кровью.
Το αίμα ήταν μια καθημερινή πραγματικότητα. στην οικογένεια των Κλήαρι όλο και κάποιος μάτωνε, τουλάχιστον μια φορά τη βδομάδα.	Это дело обычное, в семействе Клири по меньшей мере раз в неделю кто-нибудь уж непременно порежется или разобьется до крови.
Τα μάτια της! Τα μάτια της! ψιθύριζε η Μέγκυ και δεν έλεγε να γυρίσει να κοιτάξει την κούκλα.	— Глаза… глаза… — шептала Мэгги, она отворачивалась, нипочем не хотела смотреть на куклу.

Είναι υπέροχα, Μέγκυ. Όλα πάνω της είναι υπέροχα, μουρμούρισε ο Φρανκ με το πρόσωπο του χωμένο στα μαλλιά της. Πόσο απαλά ήταν, πόσο πλούσια και λαμπερά.	— Чудо, а не кукла! — пробормотал Фрэнк, зарываясь лицом в волосы сестры. Что за волосы, густые, мягкие и такие удивительно яркие!
Την καλόπιανε μισή ώρα προτού την καταφέρει να κοιτάξει την Άγκνες, και του πήρε άλλη μισή ώσπου να την πείσει να δει τι γινόταν μέσα στο κεφάλι της κούκλας.	Добрых полчаса он умасливал Мэгги, пока удалось заставить ее посмотреть на Агнес, и еще с полчаса — пока не уговорил заглянуть в дырявую куклину голову.
Της έδειξε πώς δούλευαν τα μάτια και της εξήγησε ότι ήταν τοποθετημένα με τρόπο τέλειο, έτσι που να παραμένουν στέρεα στη φωλιά τους και να μπορούν συνάμα να στριφογυρίζουν και ν'ανοιγοκλείνουν μευκολία.	Он показал девочке, как устроены глаза, как все точно рассчитано и пригнано, чтобы они не косили, легко закрывались и открывались.
Έλα τώρα, πάμε, πρέπει να μαζευτείς πια στο σπίτι, της είπε και τη σήκωσε στην αγκαλιά του, με την κούκλα ανάμεσα στο στήθος του και στο δικό της.	— Ну, а теперь тебе пора домой, — сказал он, повыше поднял сестренку, прижал к себе, втиснул куклу посередке.
Θα βάλουμε τη μαμά να μας τη συγυρίσει, έτσι; Θα πλύνουμε και θα σιδερώσουμε τα ρούχα της και θα κολλήσουμε ξανά τα μαλλιά της.	— Мы попросим маму привести ее в порядок, ладно? Постираем и погладим ей платье и приклеим обратно волосы.
Θα σου φτιάξω και μερικά κανονικά τσιμπιδάκια να στερεώσουμε τις πέρλες να μην πέφτουν και μετά θα μπορείς να τη χτενίζεις όπως θέλεις.	А с этими жемчужинками я тебе сделаю настоящие шпильки, чтоб не падали, и ты сможешь ее причесывать на все лады, как захочешь.
Η Φιόνα Κλήαρι καθάριζε πατάτες στην κουζίνα. Ήταν μια πολύ όμορφη, καλοφτιαγμένη γυναίκα, λίγο κάτω απ το μέτριο στο ανάστημα, μα κάπως σκληρή κι αυστηρή σαν φυσιογνωμία. Είχε μια σιλουέτα εξαίρετη και μέση λεπτή όπως στα νιάτα της, μόλο που η κοιλιά της είχε φουσκώσει από έξι εγκυμοσύνες μέχρι τα τώρα.	Фиона Клири на кухне чистила картошку. Она была чуть ниже среднего роста, очень хороша собой, настоящая красавица, но лицо строгое, суровое; безукоризненно стройная фигура с тонкой талией ничуть не расплылась, не отяжелела, хоть эта женщина и выносила под сердцем шестерых детей.
Το φουστάνι της, από γκρίζο κάμποτ, σερνόταν ίσαμε το καλοσκουπισμένο πάτωμα, και μπροστά το προστάτευε μια κάτασπρη ποδιά που την περνούσε από το λαιμό της και την έδενε σένα τριζάτο στητό φιόγκο πίσω στη μέση της.	На ней было серое миткалевое платье, длинная юбка спадала до чистого как стеклышко пола; спереди платье прикрывал широчайший накрахмаленный белый фартук, он надевался через голову и завязан был на спине аккуратнейшим жестким от крахмала бантом.
Από την ώρα που ξυπνούσε ως την ώρα που πλάγιαζε να κοιμηθεί βρισκόταν είτε στην κουζίνα είτε στον πίσω κήπο, διαγράφοντας ολοένα μια κυκλική τροχιά με τις σκληρές μαύρες μπότες της, από το φούρνο στο πλυσταριό και μετά στο λαχανόκηπο και στα σκοινιά για το άπλωμα των ρούχων και πίσω πάλι στο φούρνο.	С раннего утра и до поздней ночи жизнь ее протекала в кухне и в огороде, ноги в грубых черных башмаках носили ее все по тому же кругу — от плиты к корыту, от стирки к грядкам, а там к бельевой веревке и снова к плите.
Άφησε το μαχαίρι της στο τραπέζι και κοίταξε τον Φρανκ και τη Μέγκυ σφίγγοντας το όμορφο στόμα της.	Она положила нож на стол, посмотрела на Фрэнка с Мэгги, углы красиво очерченных губ опустились.

Μέγκυ, σε άφησα να φορέσεις σήμερα το καλό σου το φουστάνι με μια συμφωνία, πως δε θα το λέρωνες. Και κοίτα τώρα τα χάλια σου! Κοίτα τι βρομιάρα που είσαι!	— Мэгги, я тебе позволила с утра надеть лучшее платье с одним условием — чтоб ты его не запачкала. А посмотри на себя! Какая же ты грязнуля!
Μαμά, δεν ήταν δικό της το φταίξιμο, διαμαρτυρήθηκε ο Φρανκ. Ο Τζακ κι ο Χιούη της πήραν την κούκλα της να δουν πώς λυγίζουν τα πόδια και τα χέρια της.	— Она не виновата, мам, — вступился Фрэнк. — Джек и Хьюги отняли у нее куклу, хотели поглядеть, как действуют руки и ноги.
Εγώ πάντως έδωσα το λόγο μου πως θα τη φτιάξουμε σαν καινούρια. Μπορούμε, έτσι δεν είναι;	Я ей обещал, что мы поправим дело, будет кукла опять как новенькая. Мы ведь сумеем, правда?
Δώσε μού τη να δω. Άπλωσε το χέρι της και πήρε την κούκλα.	— Дай посмотрю. — Фиа протянула руку.
Ήταν μια γυναίκα σιωπηλή, που δεν έλεγε παραπανίσιες κουβέντες κι ούτε εκδηλωνόταν με τα λόγια.	Она была не щедра на слова, больше отмалчивалась.
Κανένας δεν ήξερε ποτέ τι σκεφτόταν, μήτε κι ο άντρας της. Τον άφηνε να φροντίζει εκείνος για τη διαπαιδαγώγηση των παιδιών κι εκτελούσε την κάθε του προσταγή δίχως σχόλια ή παράπονα, εκτός κι αν επρόκειτο για καμιά πολύ ξεχωριστή περίπτωση.	О чем она думала, не знал никто, даже ее муж; держать в строгости детей она предоставляла ему и все, что он велел, исполняла беспрекословно и безропотно, разве только случится что-то уж вовсе необычное.
Η Μέγκυ είχε ακούσει τα αγόρια να κρυφολένε αναμεταξύ τους πως κι η μητέρα τους φοβόταν τον μπαμπά κι ότι ένιωθε το ίδιο δέος μπροστά του όπως και κείνοι, μα αν ήταν αλήθεια αυτό, η Φιόνα το έκρυβε καλά πίσω από ένα τείχος αδιαπέραστης, ακλόνητης ηρεμίας.	Мэгги слыхала, мальчики шептались между собой, будто мать боится отца не меньше, чем они сами, но если это было и верно, страх она скрывала под маской непроницаемого, чуть хмурого спокойствия.
Ποτέ της δε γελούσε και ποτέ δεν έχανε την ψυχραιμία της.	Она никогда не смеялась и, что бы ни было, ни разу не вспылила.
Σαν τέλειωσε την επιθεώρηση της, η Φη άφησε την Αγκνες πάνω σένα ράφι, πλάι στο φούρνο, και κοίταξε τη Μέγκυ.	Внимательно осмотрев Агнес, Фиа положила ее на шкафчик возле плиты и поглядела на Мэгги.
Αύριο το πρωί θα πλύνω τα ρούχα της και θα τη χτενίσω. Τα μαλλιά της μπορεί να της τα κολλήσει απόψε ο Φρανκ, και να την πλύνει κιόλας, μετά το τσάι.	— Завтра утром я постираю ей платье и сделаю новую прическу. А сегодня вечером, после ужина, Фрэнк может приклеить ей волосы и вымыть ее.
Τα λόγια ακούστηκαν περισσότερο σαν δήλωση παρά σαν παρηγοριά. Η Μέγκυ κούνησε το κεφαλάκι της, χαμογελώντας αβέβαια. μερικές φορές το είχε ανάγκη να δει τη μητέρα της να χαμογελάει.	Слова эти прозвучали не то чтобы утешительно, скорее деловито. Мэгги кивнула, неуверенно улыбнулась; в иные минуты ей ужасно хотелось, чтобы мать засмеялась, но этого никогда не бывало.
Καταλάβαινε από διαίσθηση πως μοιράζονταν κάτι το ιδιαίτερο οι δυο τους, κάτι που δεν το είχαν κοινό με τον μπαμπά και τα αγόρια, αλλά δεν μπορούσε να ξεπεράσει τον τοίχο που όρθωναν ανάμεσα τους αυτά τα πάντα σε κίνηση πόδια,	Мэгги чувствовала — есть у нее с матерью что-то общее, что отделяет их обеих от отца и мальчиков, но мама всегда занята, всегда такая прямая, непреклонная — не подступишься.

αυτή η αλύγιστη πλάτη.	
Κάθε φορά που πήγαινε να της μιλήσει, η μαμά της έγνεφε αφηρημένα και συνέχιζε να πηγαινοέρχεται από το τραπέζι στο φούρνο, με τη φαρδιά της φούστα να στριφογυρνάει πέρα δώθε καθώς δούλευε, δούλευε, δούλευε ασταμάτητα.	Кивнет рассеянно, ловко повернется от плиты к столу, колыхнув длинной сборчатой юбкой, и опять работает, работает, работает.
Αυτό που δεν μπορούσε να καταλάβει κανένα από τα παιδιά, εκτός από τον Φρανκ, ήταν πως η Φη ήταν μόνιμα κι αγιάτρευτα κουρασμένη.	И никто из детей, кроме Фрэнка, не понимал, что в матери живет непреходящая, неисцелимая усталость.
Υπήρχαν τόσα που έπρεπε να γίνουν, κι είχε μονάχα δυο χέρια για να τα βολέψει, με λιγοστά χρήματα, μέσα σε λιγοστό χρόνο.	Так много надо сделать, и ни на что нет денег, и не хватает времени, и на все про все только одна пара рук.
Δεν έβλεπε την ώρα πότε θα μεγάλωνε η Μέγκυ αρκετά για να τη βοηθάει, από τώρα κιόλας το παιδί έκανε μερικές ελαφριές δουλειές, όμως στα τέσσερα χρόνια του δεν ήταν δυνατό να την ξαλαφρώσει.	Хоть бы уж Мэгги подросла и стала помощницей; малышка и сейчас делает что попроще и полегче, но ей всего-то четыре, на ее плечи много не переложишь.
Έξι παιδιά και μόνο το ένα, και μάλιστα το μικρότερο, κορίτσι. Όλοι της οι γνωστοί τη ζήλευαν και συνάμα τη συμπονούσαν, μα με τη συμπόνια τους δεν έβγαινε η δουλειά.	Шестеро детей — и только одна девочка, да притом самая младшая. Все знакомые и сочувствуют матери такого семейства, и завидуют, но работы от этого меньше не становится.
Το καλάθι με τα ραφτικά της ήταν γεμάτο κάλτσες για μαντάρισμα, στις βελόνες του πλεξίματος είχε περασμένες τις θηλιές για ένα ακόμα ζευγάρι κάλτσες, και να που άρχιζαν να τον στενεύουν τον Χιούη οι μπλούζες του, προτού μεγαλώσει αρκετά ο Τζακ για να του δώσει τις δικές του.	В рабочей корзинке накопилась гора нештопаных носков, и на спицах еще новый носок, недовязанный, и Хьюги уже вырастает из своих свитеров, а Джек еще не настолько вырос, чтобы отдать ему свой.
Ο Παντράϊκ Κλήαρι βρέθηκε σπίτι τη βδομάδα που είχε η Μέγκυ τα γενέθλια της, από καθαρή σύμπτωση. Ήταν ακόμα πολύ νωρίς για την κουρά κι είχε βρει απασχόληση κάπου στην περιοχή, στο όργωμα και στο φύτεμα.	По чистой случайности неделю, на которую приходился день рожденья Мэгги, Падрик Клири проводил дома. Время стрижки овец еще не настало, и он ходил работать по соседям — пахал и сеял.
Η κανονική του δουλειά ήταν να κουρεύει πρόβατα, μια δουλειά περιοδική, που κρατούσε από τα μέσα του καλοκαιριού ως τα τέλη του χειμώνα, όπου έπεφταν μαζεμένα τα γεννητούρια των ζώων.	Сам он был стригаль — занятие сезонное, длится с середины лета и до конца зимы, а потом наступает время окота.
Την άνοιξη και τον πρώτο μήνα του καλοκαιριού πάντα έβρισκε κάτι να κάνει. βοηθούσε στις γέννες, φύτευε τη γη, πήγαινε σε κανέναν ντόπιο κτηματία ν' αρμέξει το κοπάδι του.	Обычно Клири ухитрялся найти достаточно работы, чтобы продержаться с семьей весну и первый месяц лета: помогал принимать ягнят, пахал землю или подменял хозяина какой-нибудь молочной фермы, который не поспевал дважды в день подоить всех коров.
Πήγαινε οπουδήποτε του δίνανε δουλειά, αφήνοντας πίσω στο παλιό μεγάλο σπίτι τη φαμίλια του να πορευτεί μονάχη της. Η συμπεριφορά του αυτή δεν ήταν τόσο σκληρή όσο θα φαινόταν σε κάποιον ανήξερο. σαν δεν	Где найдется работа, туда он и шел, предоставляя семье в большом старом доме справляться своими силами; и не так уж это жестоко. Если ты не из тех счастливчиков, у кого есть своя земля, ничего другого не

είχες δικιά σου γη, έτσι ήσουν αναγκασμένος να κάνεις.	остается.
Όταν έφτασε, λίγο μετά το λιόγερμα, ήταν αναμμένες οι λάμπες και στο ψηλό ταβάνι παιχνίδιζαν τρεμουλιαστές σκιές.	Когда он в этот день вскоре после захода солнца вернулся домой, лампы были уже зажжены и на высоком потолке плясали тени.
Βρήκε όλα τα αγόρια μαζεμένα στην πίσω βεράντα, να παίζουνε μ'ένα βατράχι, εκτός από τον Φρανκ που τον άκουγε να κόβει ξύλα κατεβάζοντας το τσεκούρι του σε κανονικά, ρυθμικά διαστήματα.	Мальчики — все, кроме Фрэнка, — собрались на заднем крыльце, играли с какой-то лягушкой; Падрик сразу понял, где Фрэнк: от поленницы доносилось размеренное тюканье топора.
Στάθηκε μια στιγμή στη βεράντα, ίσα για να δώσει μια κλοτσιά στα πισινά του Τζακ και να τραβήξει το αυτί του Μπομπ.	Падрик прошел через широкое крыльцо, почти не задерживаясь, только дал пинка Джеку да дернул за ухо Боба.
Άντε να βοηθήσετε τον Φρανκ, τεμπελχανάδες. Και κάντε γρήγορα, να τελειώσετε προτού στρώσει η μαμά το τραπέζι για το τσάι, αλλιώς θα σας μαυρίσω στο ξύλο.	— Подите помогите Фрэнку с дровами, бездельники. Да поживей, пока мама не позвала ужинать, не то всем попадет.
Έγνεψε στην απασχολημένη στο φούρνο Φιόνα. δεν τη φίλησε μήτε την αγκάλιασε, γιατί έκρινε πως μόνο στην κρεβατοκάμαρα αρμόζανε οι εκδηλώσεις τρυφερότητας ανάμεσα σένα ζευγάρι.	Он кивнул Фионе, которая хлопотала у плиты; не обнял ее, не поцеловал, полагая, что всякие проявления нежных чувств между мужем и женой уместны только в спальне.
Όσο να βγάλει τις λασπωμένες του μπότες, έφτασε τρέχοντας η Μέγκυ με τις παντόφλες του, και βλέποντας την παιδούλα ένιωσε τον ίδιο παράξενο θαυμασμό όπως πάντα όταν την αντίκριζε. Της χαμογέλασε.	Пока он стаскивал облепленные засохшей грязью башмаки, подбежала вприпрыжку Мэгги с его домашними шлепанцами, и Падрик широко улыбнулся ей; как всегда, при виде малышки в нем всколыхнулось непонятное удивление.
Ήταν τόσο όμορφη, είχε τόσο ωραία μαλλάκια. πήρε μια μπούκλα και την τράβηξε να την ισιώσει, μετά την άφησε, για να τη δει ν'αναπηδάει στον αέρα και να γυρίζει πίσω στη θέση της.	Она такая хорошенькая, такие у нее красивые волосы; он подцепил один локон, вытянул и снова отпустил — забавно смотреть, как длинная прядь опять свернется пружинкой и отскочит на место.
Σήκωσε το παιδί στην αγκαλιά του και πήγε να καθίσει στη μοναδική βολική πολυθρόνα που υπήρχε στην κουζίνα, μια πολυθρόνα σε στυλ Ουίνδσορ, μένα μαξιλαράκι στο κάθισμα, τραβηγμένη πλάι στη φωτιά.	Потом подхватил дочку на руки, подошел к очагу, подле которого стояло единственное в кухне удобное кресло — деревянное, с резной спинкой и привязанной к сиденью подушкой.
Βολεύτηκε εκεί μένα στεναγμό κι έβγαλε από την τσέπη την πίπα του σκορπίζοντας απρόσεχτα χάμω στο πάτωμα ταπομεινάρια του καπνού.	Негромко вздохнул, сел, достал свою трубку, пепел небрежно вытряхнул прямо на пол.
Η Μέγκυ κούρνιασε στην αγκαλιά του, με τα χέρια της τυλιγμένα γύρω στο λαιμό του και το δροσερό της μουτράκι στραμμένο προς τα πάνω, ήταν το βραδινό της παιχνίδι να κάθεται έτσι και να κοιτάζει το φως που φιλτραριζόταν μέσα από τα κοντά, χρυσά του γένια.	Мэгги уютно свернулась у отца на коленях, обвила руками его шею и подняла к нему прохладную свежую рожицу — то была ее обычная вечерняя игра: смотреть, как сквозь его короткую рыжую бороду просвечивает огонь.
Πώς είσαι, Φη; ρώτησε ο Παντράϊκ τη γυναίκα	— Ну, как ты, Фиа? — спросил жену Падрик

του. Μια χαρά, Πάντυ. Τέλειωσες με το πρώτο χωράφι σήμερα;.	Клири. — Все хорошо, Пэдди. Кончил ты сегодня с нижним участком?
Ναι, τέλειωσα. Αύριο πρωί πιάνω το δεύτερο. Αλλά ένας Θεός ξέρει τι κούραση τράβηξα.	— Да, все закончил. Завтра с утра пораньше примусь за верхний. Ох, и устал же я!
Το φαντάζομαι. Σου 'δώσε πάλι εκείνο το γέρικο άλογο ο Μακ Πήτερσον;	— Еще бы. Макферсон опять дал тебе эту норовистую кобылу?
Ακριβώς! Τι φαντάστηκες, πως θα το κρατούσε ο ίδιος για να μου δώσει εμένα το άλλο, το καλό, με τις βούλες; Τα χέρια μου ούτε που τα νιώθω, λες και μου τα 'χουν ξεριζώσει.	— Ясное дело. Неужто, по-твоему, он станет маяться с этой животиной сам, а мне даст чалого? Плечи ломит, сил нет.
Τ'ορκίζομαι πως τούτο το ζωντανό καταλαβαίνει από χαλινάρι λιγότερο απ' οποιοδήποτε άλλο σ'ολόκληρο το Εν Ζεντ.	Бьюсь об заклад, другой такой упрямой скотины во всей Новой Зеландии не сыщешь.
Δεν πειράζει. Τα ζώα του γερο-Ρόμπερτσον είναι καλά κι όπου να ναι φτάνει η ώρα που θα πας να δουλέψεις εκεί πέρα. Μακάρι να'χε φτάσει κιόλας. Γέμισε τραχύ, χοντροκομμένο καπνό την πίπα του και την άναψε ρουφώντας με θόρυβο.	— Ну, ничего. У старика Робертсона все лошади хорошие, а ты уже скоро перейдешь к нему. — Поскорей бы. — Падрик набил трубку дешевым табаком, притянул к себе фитиль, торчащий из жестянки подле плиты. На миг сунул фитиль в открытую дверцу топки, и он занялся; Падрик откинулся на спинку кресла, затянулся так глубоко, что в трубке даже как-то забулькало.
Λοιπόν, πώς νιώθεις τώρα που έκλεισες τα τέσσερα, Μέγκυ; ρώτησε την κόρη του. Πολύ ωραία, μπαμπά.	— Ну как, Мэгги, рада, что тебе уже четыре года? — спросил он дочь. — Очень рада, пап.
Σου το 'δώσε η μαμά το δώρο σου; Αχ, μπαμπά, πού το καταλάβατε με τη μαμά πως ήθελα την Άγκνες;	— Мама уже отдала тебе подарок? — Ой, пап, как вы с мамой догадались, что мне хочется Агнес?
Άγκνες; Έριξε μια ερωτηματική ματιά στη Φη, χαμογελαστός, με τα φρύδια ανασηκωμένα. Έτσι τη λένε, Άγκνες;	— Агнес? — Он с улыбкой быстро глянул на жену, озадаченно поднял брови. — Стало быть, ее звать Агнес?
Ναι. Είναι όμορφη, μπαμπά. Θέλω να κάθομαι όλη την ώρα και να την κοιτάω.	— Да. Она красивая, папочка. Я бы целый день на нее смотрела.
Τυχερή είναι που την έχει ακόμα, έστω και για να την κοιτάει, έκανε η Φη βλοσυρά. Ο Τζακ κι ο Χιούη περιλάβανε την κούκλα προτού καλά καλά προφτάσει να την πάρει στα χέρια της η κακομοίρα η Μέγκυ.	— Счастье, что еще есть на что смотреть, — хмуро сказала Фиа. — Джек с Хьюги сразу ухватили эту куклу, бедняга Мэгги и разглядеть ее толком не успела.
Τι να κάνουμε, έτσι είναι τ'αγόρια! Κάνανε μεγάλη ζημιά;	— Ну, на то они мальчишки. Сильно они ее испортили?
Τίποτε το ανεπανόρθωτο. Τους τσάκωσε ο Φρανκ πριν το παρατραβήξουν.	— Все поправимо. Фрэнк им вовремя помешал.
Ο Φρανκ; Τι γύρευε εδώ πέρα; Υποτίθεται πως θα	— Фрэнк? А что он там делал? Он должен был

ήταν στο σιδεράδικο όλη μέρα. Ο Χάντερ θέλει γρήγορα το φράχτη του.	весь день работать в кузне. Хантер торопит с воротами.
Μα ήταν στο σιδεράδικο όλη μέρα. Ήρθε μονάχα να πάρει κάποιο εργαλείο, βιάστηκε να πει η Φιόνα. ο Παντράϊκ ήταν πολύ αυστηρός με τον Φρανκ.	— Фрэнк и работал весь день. Он только приходил за каким-то инструментом, — поспешно сказала Фиа: Падрик всегда был слишком строг с Фрэнком.
Αχ, μπαμπά, ο Φρανκ είναι ο καλύτερος αδερφός του κόσμου! Έσωσε την Αγκνες μου που πήγαν να μου τη σκοτώσουν και τώρα θα της κολλήσει ξανά τα μαλλιά της, μετά το τσάι.	— Ой, папочка. Фрэнк мой самый лучший брат! Он спас мою Агнес от смерти, и после ужина он опять приклеит ей волосы.
Μπράβο, είπε ο πατέρας της νυσταγμένα και, κλείνοντας τα μάτια, έγειρε το κεφάλι του πίσω στην πολυθρόνα.	— Вот и хорошо, — сонно промолвил отец, откинулся на спинку кресла и закрыл глаза.
Σταγόνες ιδρώτα γυάλιζαν στο μέτωπο του, όμως δεν έδειχνε να νοιάζεται για τη ζέστη που έβγαζε ο φούρνος. Με τα χέρια πλεγμένα πίσω απ το κεφάλι λαγοκοιμόταν.	От очага несло жаром, но он этого словно не замечал; на лбу его заблестели капли пота. Он заложил руки за голову и задремал.
Από τον Παντράϊκ Κλήαρι είχαν πάρει τα παιδιά του τα πυκνά, σγουρά μαλλιά σόλες τις αποχρώσεις του κόκκινου, μόλο που δεν είχε κανένας τους ένα τόσο χτυπητό κοκκινομάλλικο κεφάλι σαν το δικό του.	От него-то, от Падрика Клири, его дети и унаследовали густые рыжие кудри разных оттенков, хотя ни у кого из них волосы не были такими вызывающе медно-красными.
Ήταν άντρας μικροκαμωμένος, με κορμί ευκίνητο και μυώδες, πόδια που κάνανε καμάρα μετά από μια ολόκληρη ζωή πάνω στ'άλογα, χέρια που είχαν τανύσει κι είχαν μακρύνει ύστερα από τόσα χρόνια στην κουρά των προβάτων, στήθος και μπράτσα που καλύπτονταν από ένα πυκνό χρυσαφένιο τρίχωμα που θα' ταν άσχημο έτσι κι ήταν πιο σκούρος στα χρώματα.	Падрик был мал ростом, но необыкновенно крепок, весь точно из стальных пружин; ноги кривые оттого, что он сызмальства ездил верхом, руки словно стали длинней оттого, что долгие годы он стриг овец; и руки и грудь — в курчавой золотистой поросли, будь она черной, это бы выглядело безобразно.
Είχε φωτεινά γαλάζια μάτια, ρυτιδωμένα στις άκρες γιατί τα μισόκλεινε συνέχεια, σαν ναυτικός που θέλει ν'αγναντέψει σε μακρινή απόσταση, και το πρόσωπο του ήταν ευχάριστο, μένα γελαστό ύφος που τον έκανε αρεστό στους άλλους άντρες με την πρώτη ματιά.	Ярко-голубые глаза, привыкшие смотреть вдаль, всегда прищурены, точно у моряка, а лицо славное, улыбчивое и с юмором, эта неизменная готовность улыбнуться сразу привлекала к нему людей.
Η μύτη του ήταν μεγαλόπρεπη, μια μύτη στ'αλήθεια ρωμαϊκή που θα πρέπει να μπέρδευε τους Ιρλανδούς συμπατριώτες του...	И притом великолепный, истинно римский нос, который должен был приводить в недоумение сородичей Падрика, а впрочем, у берегов Ирландии во все времена разбивалось немало чужестранных кораблей.
Διατηρούσε ακόμα κάτι από την απαλή, γρήγορη διάλεκτο της πατρίδας του και τα ταυ στο τέλος της λέξης τα πρόφερε σαν δέλτα, όμως μετά από είκοσι χρόνια περίπου στους Αντίποδες, όλο και κάποιο ελαφρό βερνίκι είχε πάρει ο λόγος του κι έτσι τώρα έλεγε τα άλφα άι και μιλούσε λιγότερο γρήγορα, σαν παλιό ρολόι που 'χει χάσει το ρυθμό του	Речь его еще сохранила мягкость и торопливую невнятность, присущую голуэйским ирландцам, но почти двадцать лет, прожитых в другом полушарии, наложили на нее свой отпечаток, изменили иные звуки, чуть замедлили темп и придали ей сходство со старыми часами, которые не худо бы завести.

και χρειάζεται ένα καλό κούρντισμα.	
Ήταν ένας άνθρωπος ευτυχισμένος, που τα είχε βολέψει στη σκληρή και στερημένη ζωή του καλύτερα από πολλούς άλλους, και μολονότι ήταν πολύ αυστηρός στα θέματα της πειθαρχίας των παιδιών του, εκείνα τον λάτρευαν όλα, εκτός από ένα.	Счастливец, он ухитрялся куда лучше многих справляться со всеми трудами и тяготами своей жизни — и, хотя семью держал в строгости и поблажки никому не давал, все дети, за одним исключением, его обожали.
Αν το ψωμί δεν έφτανε να κάνει τη γύρα στο τραπέζι, δεν έτρωγε, αν χρειαζόταν να διαλέξει ανάμεσα στο να πάρει καινούρια ρούχα για τον εαυτό του ή για κάποιο του βλαστάρι, δεν ντυνόταν. Όλα τούτα ήταν με τον τρόπο τους αποδείξεις αγάπης πολύ πιο αξιόπιστες από χιλιάδες εύκολα φιλιά.	Если в доме не хватало хлеба, он обходился без хлеба; если надо было выбрать — обзавестись чем-то из одежды ему или кому-то из его отпрысков, он обходился без обновы. А это в своем роде куда более веское доказательство любви, чем миллион поцелуев, они-то даются легко.
Είχε χαρακτήρα παράφορο και κάποτε είχε σκοτώσει έναν άντρα. Η τύχη στάθηκε με το μέρος του, ο άντρας ήταν Εγγλέζος κι υπήρχε ένα καράβι στο λιμάνι του Νταν Λαογκέρ έτοιμο να σαλπάρει για τη Νέα Ζηλανδία με την πρώτη παλίρροια.	Он был очень вспыльчив и однажды убил человека. Но ему повезло, тот человек был англичанин, а в гавани Дан-Лэри как раз стоял под парами корабль, уходящий в Новую Зеландию…
Η Φιόνα βγήκε στην πίσω πόρτα και φώναξε, "Τσάι!" Τ'αγόρια έκαναν σειρά να μπουν στο σπίτι ένα ένα, με τελευταίο τον Φρανκ που έφερε μια αγκαλιά ξύλα και τα'άδειασε στο μεγάλο κασόνι, πλάι στο φούρνο.	Фиона выглянула из дверей кухни и позвала: — Ужинать! Один за другим явились сыновья, последним — Фрэнк с большой охапкой дров, он свалил их в ящик у плиты.
Ο Παντράϊκ άφησε χάμω τη Μέγκυ και πήγε να κάτσει στην κεφαλή του τραπεζιού, στη γωνιά της κουζίνας, ενώ τα αγόρια πήραν τις θέσεις τους ολόγυρα στις δυο πλευρές κι η Μέγκυ σκαρφάλωσε στο ξύλινο κουτί που της είχε βάλει ο πατέρας της πάνω στην πιο κοντινή του καρέκλα.	Падрик спустил Мэгги с колен, прошел в дальний конец кухни и занял место во главе грубо сколоченного обеденного стола, мальчики расселись по сторонам, а Мэгги вскарабкалась на деревянный ящик, который отец поставил для нее на стуле подле себя.
Η Φη σερβίριζε το φαγητό κατευθείαν στα πιάτα, πιο γρήγορα κι επιδέξια ακόμα κι από γκαρσόνι και τα πήγαινε δυο δυο στο τραπέζι. Πρώτα στον Πάντυ και στον Φρανκ, κι ούτω καθεξής, ώσπου έφτασε η σειρά της Μέγκυ και, τέλος, η δικιά της.	Фиа раскладывала еду по тарелкам прямо на столе, за которым стряпала, и делала это быстрей и сноровистей любого официанта; она подавала по две тарелки сразу: сперва мужу, потом Фрэнку, дальше мальчикам по старшинству, наконец, Мэгги и последней взяла себе.
" Μπλιαχ! Ψητό!" έκανε ο Στιου με μια γκριμάτσα αηδίας.	— У-у! Студень! — скривился Стюарт, берясь за вилку. — Зачем вы меня назвали вроде этой еды…
"Τρώγε", μούγκρισε ο πατέρας του. Τα πιάτα ήταν μεγάλα, οι μερίδες γιγάντιες. Με τη σέσουλα είχαν σερβιριστεί οι βραστές πατάτες, το ψητό αρνί, τα φρεσκοκομμένα από το λαχανόκηπο φασολάκια. Μόλα τα πνιχτά βογκητά και τα επιφωνήματα σιχασιάς, ο καθένας, συμπεριλαμβανομένου και του Στιου, έγλειψε το πιάτο του κι έφαγε από πάνω πολλές φέτες αλειμμένες βούτυρο και σπιτικιά μαρμελάδα λαγοκερασιάς.	— Знай ешь, — оборвал отец. Большие тарелки полны были доверху: к студню — щедрые порции вареного картофеля, баранина, бобы только сегодня с огорода. Хоть кое-кто и фыркал и ворчал себе под нос, ребята, включая Стюарта, уплели все дочиста да еще вытерли тарелки хлебом и получили в придачу по несколько ломтей хлеба с маслом и с джемом из своего крыжовника.

Η Φη κάθισε με τους άλλους, κατέβασε στα γρήγορα το φαγητό της, μετά σηκώθηκε αμέσως να πάει πίσω στον πάγκο, όπου σέρβιρε σε βαθιά πιάτα της σούπας τεράστια κομμάτια πουτίγκα φτιαγμένη με μπόλικη ζάχαρη και μαρμελάδα. Το κάθε πιάτο το περιέλουσε με αχνιστή κρέμα και κίνησε πάλι να τα πάει στο τραπέζι, δυο δυο τη φορά. Τέλος, κάθισε κάτω αναστενάζοντας, αυτό θα μπορούσε να το φάει με την ησυχία της.	Фиа подсела к общему столу, наскоро поела сама, снова поспешила к кухонному столу и разложила по глубоким тарелкам изрядные куски пудинга, очень сладкого и насквозь пропитанного джемом. Все это было тут же залито потоками еще дымящегося заварного крема, и опять она принялась сновать от рабочего стола к обеденному, разнося по две тарелки сразу. И наконец со вздохом села: теперь можно спокойно поесть самой.
"Ου, Θεούλη μου! Ρόλι,Πόλι!" φώναξε η Μέγκυ, χτυπώντας τα χέρια της. Έπαιρνε με το κουτάλι της τη γλυκιά κρέμα και την έχυνε ξανά στο πιάτο, ώσπου την άπλωσε παντού και ξετρύπωσε από κάτω η μαρμελάδα, σχηματίζοντας ροδαλές γραμμές στην κίτρινη επιφάνεια της κρέμας.	— Ой, как вкусно! Джем с кремом! — восторженно закричала Мэгги и стала чертить по лакомству ложкой, так что скоро сквозь желтый крем проступили розовые разводы.
"Είναι τα γενέθλια σου, Μέγκυ, κι έτσι η μαμά σού έφτιαξε το αγαπημένο σου γλύκισμα", είπε ο πατέρας της χαμογελαστός.	— Да, Мэгги, дочка, ведь сегодня твое рожденье, вот мама и приготовила твой любимый пудинг, — с улыбкой сказал отец.
Τούτη τη φορά δεν ακούστηκαν γκρίνιες. όλοι έφαγαν με όρεξη την πουτίγκα τους γιατί οι Κλήαρι δε λέγανε ποτέ όχι σε γλυκό.	На этот раз никто не ворчал и не жаловался — какой бы ни был пудинг, его уплетали за обе щеки: в семействе Клири все были сластены.
Κανένας τους δεν είχε έστω και μισό κιλό παραπανίσιο βάρος, μόλο που καθημερινά έτρωγαν απίθανες ποσότητες από πλούσια σε άμυλο φαγητά. Κατανάλωναν την κάθε τους μπουκιά στη δουλειά ή στο παιχνίδι.	Но хоть они и ели так обильно и сытно, никто не толстел. Не приобреталось ни грамма лишнего веса — все расходовалось в работе либо в игре.
Τα λαχανικά και τα φρούτα υπήρχαν στο τραπέζι γιατί έκαναν καλό, μα το ψωμί, οι πατάτες, το κρέας κι οι καυτές πουτίγκες ήταν που σε βοηθούσαν να τα βγάλεις πέρα δίχως να εξαντληθείς μέσα στο εικοσιτετράωρο.	Овощи и фрукты съедались потому, что это вкусно, но если бы не хлеб и картофель, не мясо и горячие мучные пудинги, неоткуда было бы взять силы.
Σαν έβαλε η Φη στον καθένα τους από ένα φλιτζάνι τσάι, έμειναν για μια ώρα πάνω κάτω μιλώντας, πίνοντας και διαβάζοντας, ο Πάντυ κάπνιζε την πίπα του μ'ένα βιβλίο της δανειστικής βιβλιοθήκης στο χέρι, η Φη γέμιζε και ξαναγέμιζε τις κούπες, ο Μπομπ είχε απορροφηθεί σ'ένα άλλο βιβλίο ενώ τα μικρότερα παιδιά έκαναν σχέδια για την άλλη μέρα.	А потом Фиа налила всем чаю из огромного чайника, и еще около часу семья не расходилась: пили чай, читали, разговаривали; Пэдди, попыхивая трубкой, увлеченно читал какую-то книгу, взятую в библиотеке. Боб с головой ушел в другую. Фиа опять и опять подливала всем чаю, младшие строили планы на завтра.
Το σχολείο είχε κλείσει για τις καλοκαιρινές διακοπές, τ'αγόρια, σαν νεαρά αμολημένα ζώα, γεμάτα ζωντάνια, δεν έβλεπαν την ώρα να καταπιαστούν με τις δουλειές που τους είχαν ανατεθεί στο σπίτι και στον κήπο.	Занятия в школе кончились, впереди долгие летние каникулы, мальчики почуяли свободу, и им уже не терпелось приняться за свою долю работы по дому и в огороде.
Ο Μπομπ θα έβαφε τους εξωτερικούς τοίχους εκεί που το χρειάζονταν, ο Τζακ κι ο Χιούη θα έκοβαν τα ξύλα και θ'άρμεγαν τα ζωντανά, κι ο Στιούαρτ	Бобу поручено подкрасить, где надо, стены снаружи; Джеку и Хьюги — держать в порядке поленницу, надворные постройки, помогать с

θα φρόντιζε τα λαχανικά, παιχνιδάκια τους φαίνονταν όλα τούτα σε σύγκριση με τα μαρτύρια του σχολείου.	дойкой, Стюарту — пропалывать грядки; по сравнению с ужасами школы все это просто детская игра.
Πότε πότε ο Πάντυ σήκωνε το κεφάλι από το βιβλίο του για να προσθέσει ένα ακόμα καθήκον στη λίστα του καθενός, αλλά η Φη δεν έλεγε κουβέντα, κι ο Φρανκ καθόταν αποκαμωμένος στην καρέκλα του, κι έπινε το ένα φλιτζάνι τσάι μετά το άλλο.	Отец порой поднимал голову от книги и подбавлял к списку еще какое-нибудь дело, но Фиа молчала; Фрэнк устало обмяк на стуле и прихлебывал чай, одну чашку за другой.
Τέλος, η Φη έγνεψε της Μέγκυ ν'ανέβει σένα ψηλό σκαμνί και της τύλιξε τα μαλλιά της με μικρά κουρελάκια, όπως κάθε βράδυ, πριν τη στείλει για ύπνο μαζί με τον Στιου και τον Χιούη, ο Τζακ κι ο Μπομπ ζήτησαν την άδεια να σηκωθούν από το τραπέζι και να βγουν να ταΐσουν τα σκυλιά, ο Φρανκ πήρε την κούκλα της Μέγκυ στον πάγκο για τα μαστορέματα και άρχισε να της κολλάει ξανά τα μαλλιά της.	Наконец Фиа поманила к себе Мэгги и, когда та взобралась на высокую табуретку, перевязала ей на ночь волосы лоскутками и отправила ее, Стюарта и Хьюги спать; Джек с Бобом упросили дать им еще немного времени и вышли во двор кормить собак; Фрэнк взял с кухонного стола сестрину куклу и стал приклеивать на место волосы.
Ο Παντράϊκ τεντώθηκε, έκλεισε το βιβλίο κι άφησε την πίπα του στο μεγάλο κοχύλι που χρησίμευε για τασάκι.	Падрик потянулся, закрыл книгу и положил трубку в большую, отливающую всеми цветами радуги раковину пауа, которая служила ему пепельницей.
"Λοιπόν, λέω να πάω κι εγώ για ύπνο, μαμά". "Καλή σου νύχτα, Πάντυ".	— Ну, мать, я пойду лягу. — Спокойной ночи, Пэдди.
Η Φη μάζεψε τα πιάτα από το τραπέζι και ξεκρέμασε από τον τοίχο μια μεγάλη γαλβανισμένη κατσαρόλα. Την άφησε πάνω στον πάγκο για τα μαστορέματα, στην άλλη άκρη από κει που καθόταν ο Φρανκ, και τη γέμισε καυτό νερό από τη βαριά σιδερένια τσαγιέρα που έβραζε πάνω στο φούρνο. Έριξε κι ένα κατσαρολάκι κρύο νερό για να μη ζεματίσει τα χέρια της, πήρε το σαπούνι κι άρχισε να πλένει και να ξεπλένει τα πιάτα.	Фиа убрала все с обеденного стола, потом сняла с крюка на стене оцинкованную лохань. Поставила ее напротив Фрэнка, на другом конце кухонного стола, налила горячей воды из тяжелого чугуна, что стоял на огне. От лохани повалил пар, и Фиа подбавила холодной воды из старой жестянки из-под керосина, взяла с проволочной сетки мыло, взбила пену и принялась за посуду: мыла, споласкивала, ставила тарелки ребром.
Ο Φρανκ πάλευε πάντα με την κούκλα, δίχως να σηκώνει το κεφάλι του, μα όπως μεγάλωνε η στοίβα τα πιάτα σηκώθηκε σιωπηλός, πήρε μια πετσέτα κι άρχισε να τα σκουπίζει.	Фрэнк, не поднимая головы, трудился над куклой, но когда на столе выросла груда вымытых тарелок, он молча встал, взял полотенце и принялся их вытирать.
Τα στέγνωνε και τα πήγαινε από τον πάγκο στο ντουλάπι με την άνεση μιας μακρόχρονης εξοικείωσης με τούτη τη δουλειά.	Опять и опять он переходил от кухонного стола к посудному шкафу, чувствовалась давняя привычка и сноровка.
Ήταν κρυφό και παρακινδυνευμένο το παιχνίδι που έπαιζαν με τη μητέρα του, γιατί στην επικράτεια του Πάντυ ο πιο αυστηρός νόμος ήταν αυτός που είχε σχέση με την κατανομή των καθηκόντων.	То была для них с матерью тайная и небезопасная игра, ибо одним из строжайших правил, установленных в семье властью Пэдди, было четкое распределение обязанностей.
Οι δουλειές του σπιτιού ήταν αποκλειστικά για τις γυναίκες, τελεία και παύλα, και κανένα αρσενικό μέλος της οικογένειας δεν έπρεπε ν'ανακατεύεται	Работа по дому — женское дело, и все тут. Никто из мужчин, большой или малый, не должен ничего такого касаться.

στο νοικοκυριό.	
Αλλά κάθε βράδυ, όταν ο Πάντυ πήγαινε για ύπνο, ο Φρανκ σηκωνόταν και βοηθούσε τη μητέρα του. Για να τα καταφέρνουν, έβαζε κι η Φη το χεράκι της, καθυστερώντας ν'αρχίσει το πλύσιμο των πιάτων ώσπου ν'ακούσουν το θόρυβο που έκαναν οι παντόφλες του Πάντυ σαν έπεφταν στο πάτωμα.	Но каждый вечер, когда Пэдди отправлялся спать, Фрэнк помогал матери, а Фиа, как настоящая сообщница, нарочно откладывала мытье посуды напоследок, пока не услышит, как в спальне тяжело шлепнутся на пол сброшенные мужем домашние туфли.
Από τη στιγμή που ο Πάντυ έβγαζε τις παντόφλες του, δε γύριζε ποτέ πίσω στην κουζίνα.	Раз уж Пэдди их скинул, больше он в кухню не придет.
Η Φη κοίταξε τρυφερά τον Φρανκ. "Ούτε ξέρω τι θα 'κάνα χωρίς εσένα, Φρανκ. Δεν πρέπει να με βοηθάς, όμως. Το πρωί θα είσαι πτώμα στην κούραση".	Фиа ласково посмотрела на сына. — Не знаю, что бы я без тебя делала, Фрэнк. Только напрасно ты это. Ведь совсем не отдохнешь до утра.
"Δεν πρόκειται να πάθω τίποτε, μαμά, αν σκουπίσω λίγα πιάτα. Και δεν αντέχω να σε βλέπω να ταλαιπωρείσαι έτσι όλη μέρα!"	— Пустяки, мам. Невелик труд вытереть тарелки, не помру. А тебе хоть немножко да легче.
"Δε με πειράζει, Φρανκ, τη δουλειά μου κάνω". "Μακάρι να γινόμαστε πλούσιοι, και μάλιστα γρήγορα, για να 'παιρνα μια υπηρέτρια". "	— Это моя работа, Фрэнк. Я не жалуюсь. — Хоть бы нам когда-нибудь разбогатеть, наняла бы ты себе подмогу.
Ευσεβείς πόθοι"! Σκούπισε τις σαπουνάδες από τα κοκκινισμένα χέρια της πάνω στην ποδιά της κι αναστέναξε. Τα μάτια της ήταν γεμάτα ανησυχία όταν γύρισε να κοιτάξει το γιο της.	— Вот уж пустые мечты! — Фиа вытерла кухонным полотенцем мыльные распаренные руки и взялась за поясницу, устало перевела дух.
Την έβαζε σε σκέψεις αυτή η πικρή του επαναστατικότητα που ήταν κάτι παραπάνω από το φυσιολογικό παράπονο του εργάτη για το ριζικό του.	Со смутной тревогой посмотрела на сына — всякий рабочий человек недоволен своей долей, но в Фрэнке уж слишком кипит горькая обида на судьбу.
" Φρανκ, μην κάνεις μεγάλα όνειρα, μόνο σε κακό μπορεί να σου βγουν. Ανήκουμε στην τάξη των μεροκαματιάρηδων, πράγμα που σημαίνει ότι δεν πρόκειται να γίνουμε πλούσιοι ή ν'αποκτήσουμε υπηρέτριες.	— Не заносись, Фрэнк, не воображай о себе лишнего. Такие мысли не доводят до добра. Мы простые люди, труженики, а значит, никогда не разбогатеем и никакой прислуги в подмогу не заведем.
Να είσ' ευχαριστημένος με τη θέση σου και την οικονομική σου κατάσταση. Όταν λες τέτοια λόγια είναι σαν να προσβάλλεις τον μπαμπά, και δεν του αξίζει.	Будь доволен тем, что ты есть и что имеешь. Когда ты так говоришь, это оскорбительно для папы, а он такого не заслуживает. Ты и сам знаешь.
Το ξέρεις αυτό. Δεν πίνει, δε χαρτοπαίζει και δουλεύει πολύ πολύ σκληρά για μας. Απ όσα βγάζει δεν κρατάει ούτε μια πεντάρα για τον εαυτό του. όλα σ'εμάς τα δίνει".	Он не пьет, не играет, он ради нас работает как каторжный. Ни гроша заработанного не тратит на себя. Все — для нас.
Η δυσφορία του φάνηκε στη στιγμή. ανασήκωσε τους γεροδεμένους του ώμους και πήρε ένα ύφος σκυθρωπό που έκανε το πρόσωπο του να σκληρύνει.	Сын нетерпеливо передернул крепкими плечами, хмурое лицо стало еще мрачней и жестче.
"Μα γιατί είναι τόσο κακό που θέλω να βγούμε	— Да что в этом плохого — хотеть от жизни

από τη μιζέρια μας; Δεν καταλαβαίνω γιατί δε θα πρέπει να εύχομαι να είχες μια υπηρέτρια".	еще чего-то, чтоб не только весь век гнуть спину? Я хочу, чтоб у тебя была в хозяйстве подмога — не понимаю, что тут худого.
"Είναι κακό γιατί είναι ακατόρθωτο! Το ξέρεις πως δεν έχουμε λεφτά να σε στείλουμε να τελειώσεις το σχολείο κι αν δεν μπορέσεις να τελειώσεις το σχολείο πως θα γίνεις ποτέ σου κάτι καλύτερο από εργάτης;	— Худо, потому что невозможно! Ты же знаешь, у нас нет денег и нельзя тебе учиться дальше, кончить школу, так чем еще ты сможешь заниматься, если не черной работой?
Ο τρόπος που μιλάς, τα ρούχα σου και τα χέρια σου δείχνουν ότι δουλεύεις σκληρά για να ζήσεις. Αλλά δεν είναι ντροπή να έχεις κάλους στα χέρια σου.	По тому, как ты говоришь, как одет, по твоим рукам сразу видно, что ты просто рабочий человек. Но мозолистые руки не позор.
Όπως λέει κι ο μπαμπάς, όταν τα χέρια κάποιου είναι ροζιασμένα τότε το ξέρεις πως έχεις να κάνεις με τίμιο άνθρωπο".	Знаешь, как говорит папа: у кого руки в мозолях, тот человек честный.
Ο Φρανκ ανασήκωσε ξανά τους ώμους και δεν είπε τίποτ' άλλο. Είχαν μπει στη θέση τους όλα τα πιάτα. η Φη έβγαλε το καλάθι με τα ραφτικά της και κάθισε στην πολυθρόνα του Πάντυ, πλάι στη φωτιά, ενώ ο Φρανκ γύρισε πάλι στην κούκλα.	Фрэнк молча пожал плечами. Посуду всю убрали; Фиа достала корзинку с шитьем и села в кресло Пэдди у огня, Фрэнк опять склонился над куклой.
"Η καημενούλα η Μέγκυ μας!" είπε ξαφνικά. "Γιατί τη λες έτσι;"	— Бедняжка Мэгги! — сказал он вдруг. — Почему это?
"Σήμερα που εκείνα τα παλιόπαιδα πήραν την κούκλα της και την τραβολογούσαν, η Μέγκυ καθόταν κι έκλαιγε μονάχα, σαν να είχε γίνει συντρίμμια όλος της ο κόσμος".	— Да вот сегодня наши сорвиголовы расправлялись с ее куклой, а она только стоит и плачет, будто весь мир рушится.
Χαμήλωσε τα μάτια του στην κούκλα, που τώρα είχε ξανά τα μαλλιά στο κεφάλι της. " Αγκνες! Πού στο καλό το βρήκε ένα τέτοιο όνομα;"	— Он поглядел на куклу, волосы снова были на месте. — Агнес! И откуда она такое имя выкопала?
"Φαντάζομαι πως θα μ'έχει ακούσει να μιλάω για την Αγκνες Φόρτεσκιου Σμάιθ".	— Наверно, слышала, как я говорила про Агнес Фотис-кью-Смит.
"Όταν της έδωσα πίσω την κούκλα, κοίταξε μέσα στο κεφάλι της και κόντεψε να πεθάνει από την τρομάρα. Κάτι στα μάτια την τρόμαξε. δεν ξέρω τι".	— Я ей тогда отдал куклу, а она заглянула в куклину голову и чуть не померла со страху. Глаз куклиных испугалась, уж не знаю почему.
"Η Μέγκυ όλο φαντάσματα βλέπει μπροστά της". "Είναι κρίμα που δεν μπορούμε να στείλουμε τα παιδιά στο σχολείο μέχρι το τέλος. Είναι τόσο έξυπνα".	— Ей всегда чудится то, чего на самом деле нет. — Жаль, не хватает денег, надо бы малышам подольше учиться в школе. Они у нас такие смышленые.
"Αχ, Φρανκ! Δε βγαίνει τίποτε με τα "κρίμα" και τα "μακάρι"", είπε κουρασμένα η μητέρα του. Σήκωσε το χέρι μπρος στα μάτια της και το αγόρι είδε πως έτρεμε λίγο. Έχωσε τη βελόνα σε μια κούκλα γκρίζο μαλλί.	— Ох, Фрэнк! Знаешь, если бы да кабы… — устало сказала мать. Провела рукой по глазам, одолевая дрожь, и воткнула иглу в клубок серой шерсти.

"Δεν μπορώ να δουλέψω άλλο. Έχω τέτοια κούραση που δε βλέπω μπροστά μου".	— Не могу больше. Совсем вымоталась, уже и не вижу толком.
"Πήγαινε να ξαπλώσεις, μαμά. Θα σβήσω εγώ τις λάμπες".	— Иди спать, мам. Я погашу лампы.
"Θα βάλω λίγα ξύλα στο φούρνο και θα πάω". "Άσ' το σ'εμένα κι αυτό".	— Мне еще надо подбросить дров в печь. — Я подброшу.
Σηκώθηκε από τον πάγκο κι άφησε με προσοχή τη λεπτεπίλεπτη κούκλα στο ντουλάπι, πίσω από ένα μεταλλικό κουτί για κέϊκ, όπου θα ήταν προφυλαγμένη από κάθε κακό.	Он встал из-за стола, осторожно уложил изящную фарфоровую куклу на посудный шкаф, за противень, подальше от греха.
Κάθε κακό που θα μπορούσε να της συμβεί από απροσεξία δηλαδή, γιατί δε φοβόταν ότι τ'αγόρια θα ριψοκινδύνευαν καμιά καινούρια σκανταλιά. φοβούνταν την τιμωρία τη δικιά του πιο πολύ κι από του πατέρα τους, γιατί ο Φρανκ είχε μια βίαιη πλευρά στο χαρακτήρα του.	Впрочем, не стоило беспокоиться, что мальчишки опять на нее покусятся — расправы Фрэнка они боялись больше, чем отцовской кары, потому что крылась в нем какая-то злость.
Δεν την εκδήλωνε ποτέ όταν ήταν με τη μητέρα του ή την αδερφή του, μα όλα τ'αγόρια την είχαν γευτεί για τα καλά.	Она никогда не проявлялась при матери и сестре, но всем братьям случалось испытать ее на себе.
Η Φη τον κοίταζε και πονούσε η καρδιά της. είχε κάτι το άγριο και το απελπισμένο πάνω του ο Φρανκ, κάτι που προμηνούσε φασαρίες. Να τα πήγαιναν μονάχα καλύτερα με τον Πάντυ!	Фиа смотрела на сына, и сердце ее сжималось: есть во Фрэнке что-то неистовое, отчаянное, что-то в нем предвещает беду. Хоть бы он и Пэдди лучше ладили друг с другом!
Αλλά ποτέ τους δεν κατάφεραν να δουν τα πράγματα με το ίδιο μάτι, και τσακώνονταν όλη την ώρα. Μπορεί να έφταιγε που τη νοιαζόταν πολύ, μπορεί να παραήταν κολλημένος στα φουστάνια της. Αν ήταν έτσι, το φταίξιμο έπεφτε στην ίδια.	Но вечно между ними споры и раздоры. Быть может, Фрэнк уж чересчур о ней заботится, может быть, уж слишком к ней привязан. Если так, она сама виновата.
Κι ωστόσο μ'αυτό τον τρόπο απόδειχνε την καλοσύνη του, την τρυφερή του καρδιά. Το μόνο που ήθελε ο Φρανκ ήταν να της κάνει λιγάκι πιο εύκολη τη ζωή της.	Но ведь это значит, что он добрый, любящее сердце. Он только хочет, чтобы ей жилось хоть немного легче.
Για μια ακόμα φορά έπιασε τον εαυτό της να λαχταράει τη μέρα που θα μεγάλωνε η Μέγκυ αρκετά για ν'απαλλάξει τον Φρανκ από τα πρόσθετα βάρη του.	И опять она с тоской подумала: скорей бы подросла Мэгги, сняла бы с плеч Фрэнка эту заботу.
Πήρε από το τραπέζι μια μικρή λάμπα, μετά την άφησε πάλι κάτω και πλησίασε τον Φρανκ που είχε γονατίσει μπρος στο φούρνο και τον γέμιζε ξύλα.	Фиа взяла со стола маленькую лампу, тотчас опять поставила и пошла через кухню к Фрэнку — он сидел на корточках перед очагом, укладывал дрова на завтра, орудовал заслонкой.
Στο λευκό του μπράτσο οι φλέβες πετάγονταν σαν σκοινιά, οι λεπτοκαμωμένες του παλάμες και τα δάχτυλα είχαν στιγματιστεί για πάντα από μουντζούρες που ποτέ δε θα 'βγαιναν.	На белой коже выше локтей вздувались вены, в руки прекрасной формы, в длинные пальцы въелась уже навеки несмываемая грязь.
Άπλωσε δειλά το χέρι της και, πολύ ανάλαφρα,	Мать несмело протянула руку, осторожно, едва

έσιαξε τα μαλλιά που του 'πεφταν στα μάτια. τούτη ήταν η πιο τρυφερή χειρονομία που μπορούσε να κάνει, η πλησιέστερη σ’ένα χάδι κίνηση.	касаясь, отвела со лба сына и пригладила прямые черные волосы; трудно было бы ждать от нее ласки нежнее.
"Καληνύχτα, Φρανκ, και σ’ευχαριστώ". Βγαίνοντας απ την κουζίνα, η Φη τράβηξε για το μπροστινό μέρος του σπιτιού, με τις σκιές να χορεύουν ολόγυρα της, κυνηγημένες απ το φως της λάμπας της.	— Спокойной ночи, Фрэнк, спасибо тебе. Выйдя из кухни, Фиа неслышно пошла по дому, и от ее лампы по стенам кружили и метались тени.
Το πρώτο υπνοδωμάτιο το μοιράζονταν ο Μπομπ κι ο Φρανκ. έσπρωξε την πόρτα, προσέχοντας να μην κάνει θόρυβο και κράτησε ψηλά τη λάμπα, έτσι που χύθηκε το φως της ως το διπλό κρεβάτι στη γωνιά.	Первая спальня отведена была Фрэнку с Бобом; мать бесшумно отворила дверь, подняла повыше лампу, свет упал на широкую кровать в углу.
Ο Μπομπ κοιμόταν ανάσκελα, με το στόμα να χάσκει ολάνοιχτο, κι έτρεμε και σπαρταρούσε σαν σκυλί.	Боб лежал на спине, с открытым ртом, и весь вздрагивал, подергивался, как спящая собака;
Πλησίασε στο κρεβάτι και τον έσπρωξε να κυλήσει στο δεξί του πλευρό προτού τον έπιανε για τα καλά κανένας εφιάλτης. Μετά, στάθηκε να τον κοιτάξει για μια στιγμή. Πόσο έμοιαζε του Πάντυ!	Фиа подошла, повернула его на правый бок, покуда им еще не окончательно завладел дурной сон, и постояла минуту-другую, глядя на него. Вылитый отец!
Ο Τζακ κι ο Χιούη κόντευαν να μπλεχτούν σε κόμπο στην πλαϊνή κάμαρα.	В соседней комнате Хьюги и Джек будто в один узел связались, не разберешь, кто где.
Τι φοβεροί αγύρτες που ήταν! Όλο με κατεργαριές κι αταξίες ανακατεύονταν, μα δεν είχαν μέσα τους ίχνος κακίας.	Несносные мальчишки! Озорники ужасные, но ничуть не злые.
Προσπάθησε μάταια να τους χωρίσει και να τακτοποιήσει κάπως πάλι τα στρωσίδια τους, όμως τα δυο κατσαρομάλλικα κόκκινα κεφάλια δεν έλεγαν να ξεμακρύνουν το ένα από το άλλο.	Напрасно она пыталась отодвинуть их друг от дружки, хоть как-то расправить одеяло и простыню — две курчавые рыжие головы упрямо прижимались одна к другой.
Στο τέλος τα παράτησε αναστενάζοντας. Της ήταν αδύνατο να καταλάβει πώς τα κατάφερναν να 'ναι φρέσκοι και ξεκούραστοι μετά τις νύχτες που περνούσαν έτσι όπως κοιμούνταν οι δυο τους.	Фиа тихонько вздохнула и сдалась. Непостижимо, как они умудряются вскакивать по утрам свеженькими после такого сна, но им это, видно, только на пользу.
Το δωμάτιο της Μέγκυ και του Στιούαρτ ήταν μουντό, άχαρο για μικρά παιδιά, είχε τοίχους βαμμένους σε χρώμα καφετί, δίχως εικόνες ή ζωγραφιές, και καφετί πλαστικό δάπεδο. Ίδιο κι απαράλλαχτο σαν τις άλλες κάμαρες.	Комнатка, где спали Мэгги и Стюарт, была унылая, безрадостная, совсем не для таких малышей: стены выкрашены тусклой коричневой краской, на полу коричневый линолеум, на стенах ни одной картинки. В точности как в других спальнях.
Ο Στιούαρτ είχε τουμπάρει το πάνω κάτω και δεν έβλεπες παρά μονάχα το μικρό του πισινό, να προβάλλει τουρλωτός μέσα από τα σκεπάσματα στο σημείο εκείνο όπου θα έπρεπε κανονικά να βρίσκεται το κεφάλι του.	Стюарт перевернулся в кровати так, что только обтянутая ночной рубашкой попка торчала наружу, там, где должна бы лежать голова; весь, по обыкновению, скорчился, лоб прижат к коленкам, непонятно, как он только не задохнется.
Η Φη τον πλησίασε και, σαν τον είδε με το πρόσωπο χωμένο στα λυγισμένα του γόνατα,	Фиа тихонько просунула руку, тронула простыню и нахмурилась. Опять мокро! Что ж,

θαύμασε όπως κάθε φορά το πώς δεν είχε πάθει ακόμα ασφυξία ο μικρός της γιος. Πασπάτεψε ανάλαφρα τα σεντόνια, ήταν βρεγμένα ξανά! Και σίγουρα μέχρι το πρωί θα 'ταν και το μαξιλάρι βρεγμένο. Πάντα έτσι έκανε ο Στιούαρτ, κατουριότανε μια φορά, γυρνούσε το πάνω κάτω και κατουριότανε πάλι. Τέλος πάντων, πάλι καλά που από τα πέντε της αγόρια μόνο το ένα βρεχόταν στον ύπνο του.	с этим придется подождать до утра, а тогда, конечно, и подушка тоже будет мокрая. Он всегда так, перевернется и потом опять обмочится. Что ж, на пятерых мальчишек только один такой — еще не страшно.
Η Μέγκυ ήταν κουλουριασμένη σαν μικρό κουβαράκι, με το δάχτυλο πιπίλα στο στόμα και τα γεμάτα άσπρα κουρελάκια μαλλιά της σκόρπια στο μαξιλάρι.	Мэгги свернулась клубочком, большой палец во рту, волосы, все в лоскутных бантиках, разметались. Единственная дочка.
Ίσα που της έριξε μια ματιά η Φη προτού την προσπεράσει. Δεν είχε τίποτε το μυστηριακό η κόρη της, ήταν μονάχα ένα θηλυκό με γνώριμο ριζικό. Δεν τη ζήλευε, μα ούτε και τη λυπόταν.	Фиа мельком поглядела на нее и повернулась к двери; в Мэгги нет ничего таинственного, она всего лишь девочка. Известно заранее, какая ее ждет участь, не стоит ни завидовать, ни жалеть.
Τ'αγόρια ήταν άλλο. ήταν θαύματα της φύσης, πλάσματα αρσενικά που είχαν σχηματιστεί μέσα στο κορμί της από διαδικασίες άγνωστες και παράξενες αλχημείες.	Мальчики — другое дело, каждый — чудо, мужчина, в силу некоей алхимии возникший из ее женского естества.
Ήταν βάσανο που δεν είχε βοή, θεια στο σπίτι, μα άξιζε τον κόπο. Για το σινάφι του Πάντυ, τους φίλους και τους γνωστούς του, η μεγαλύτερη απόδειξη για την αξία του ήταν τ'αγόρια του.	Нелегко это, когда некому помочь тебе по дому, но мальчики того стоят. В своем кругу Падрика Клири уважают больше всего из-за сыновей.
Ο άντρας που γεννούσε γιους ήταν άντρας σωστός και με τα όλα του.	Есть у человека сыновья — значит, он воистину настоящий человек и настоящий мужчина.
Έκλεισε πίσω της μαλακά την πόρτα της κάμαρας της κι άφησε τη λάμπα πάνω σ'ένα γραφειάκι. Τα σβέλτα της δάχτυλα πετούσαν όσο άνοιγαν τα δεκάδες μικρά κουμπιά από το ψηλό κολάρο μέχρι το κόψιμο της μέσης.	Она тихо затворила дверь своей спальни и поставила лампу на комод. Проворные пальцы легко пробежали сверху вниз по десяткам крохотных пуговок, от высокого ворота до самых бедер, стянули рукав, другой.
Μετά έβγαλε τα χέρια της από τα μανίκια του φουστανιού της κι από την καμιζόλα, που συνέχισε να την κρατάει πάνω στο στήθος της με πολλή προσοχή ίσαμε που φόρεσε από το κεφάλι ένα μακρύ φανελένιο νυχτικό.	Высвободив руки, она старательно прижала лиф платья к груди и, вся изгибаясь, изворачиваясь, облачилась в длинную, до пят, фланелевую ночную рубашку.
Μονάχα τότε, που το κορμί της ήταν και πάλι καλυμμένο, έβγαλε πια κανονικά την καμιζόλα της, τη μακριά της κιλότα και το χαλαρό κορσέ με τις μπανέλες. Έβαζε τις φουρκέτες, τη μια πίσω από την άλλη, στο κοχύλι πάνω στο γραφειάκι, ώσπου ξεχύθηκαν τα χρυσαφένια μαλλιά που όλη μέρα ήταν σφιχτά μαζεμένα στην κορφή του κεφαλιού της. Γυαλοκοπούσαν, πυκνά και κατάϊσια, μα μήτε κι αυτά δεν έπρεπε να μείνουν λεύτερα, μ'όλη τους την ομορφιά.	Только тогда, благопристойно укрытая, она окончательно сбросила платье, панталоны и не туго зашнурованный корсет. Рассыпались по плечам скрученные днем в тугой узел золотистые волосы, шпильки улеглись в раковину пауа на комоде. Но и этим прекрасным, густым, блестящим, прямым, как лучи, волосам не дано было свободы
Η Φη σήκωσε τα χέρια ψηλά πίσω στη βάση του	— Фиа закинула руки за голову и принялась

λαιμού της κι άρχισε να πλέκει σε κοτσίδα τα μαλλιά της. Ύστερα γύρισε κατά το κρεβάτι κρατώντας ασυναίσθητα την ανάσα της. όμως ο Πάντυ κοιμόταν κι έτσι στέναξε ανακουφισμένη.	проворно заплетать косу. Потом, бессознательно затаив дыхание, обернулась к постели; но Пэдди уже спал, и у нее вырвался вздох облегчения.
Όχι πως δεν ήταν ωραία κάθε που είχε τη διάθεση ο άντρας της, γιατί ήταν τρυφερός, ντροπαλός στον έρωτα, γεμάτος κατανόηση. Αλλά θα ήταν αφόρητο να έβγαιναν στη μέση κι άλλα μωρά, προτού μεγαλώσει η Μέγκυ ένα δυο χρόνια ακόμα.	Не то чтобы ей бывало неприятно, когда Пэдди в настроении, — как любовник он и робок, и нежен, и внимателен. Но пока Мэгги не стала постарше года на три, было бы слишком тяжело завести еще малышей.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	ГЛАВА 2
Τις Κυριακές, που οι Κλήαρι πήγαιναν στην εκκλησία, η Μέγκυ ήταν αναγκασμένη να μένει σπίτι μ'ένα από τα μεγαλύτερα αγόρια, παρακαλώντας να φτάσει γρήγορα η μέρα που θα μπορούσε να πάει και κείνη μαζί τους. Ο Παντράϊκ Κλήαρι ήταν της άποψης πως τα μικρά παιδιά δεν είχαν καμιά δουλειά σε άλλα σπίτια έξω από τα δικά τους, και τούτος ο κανόνας ίσχυε ακόμα και για τους Οίκους του Θεού.	По воскресеньям семейство Клири отправлялось в церковь, только Мэгги должна была сидеть дома с кем-нибудь из старших мальчиков, и она с нетерпением ждала того дня, когда подрастет и ее тоже станут брать в церковь. Падрик Клири полагал, что маленьким детям нечего делать в чужом доме, пусть даже и в доме божием.
Όταν θα έφτανε η Μέγκυ στην ηλικία να πάει στο σχολείο και θα μπορούσε κανένας να την εμπιστευτεί πως θα καθόταν ήσυχη, τότε θα την έπαιρναν και στην εκκλησία. Όχι πιο πριν.	Поступит Мэгги в школу, научится сидеть тихо — тогда можно будет ее и в церковь пустить. Но не раньше.
Έτσι, κάθε Κυριακή πρωί στεκόταν στο πορτάκι του φράχτη, πλάι στο θάμνο και παρακολουθούσε απαρηγόρητη την οικογένεια να στριμώχνεται στην παλιά άμαξα, ενώ ο αδερφός της που την είχε αναλάβει για κείνη τη φορά καμωνότανε πως ήταν σπουδαίο πράγμα να γλιτώνει κανένας τη λειτουργία.	И вот каждое воскресное утро она стояла у калитки, под кустом утесника, и горестно смотрела, как все семейство усаживается в дряхлую колымагу, а тот из братьев, кому поручено присматривать за нею, Мэгги, прикидывается, будто ему одно удовольствие пропустить мессу.
Ο μόνος Κλήαρι που χαιρόταν στ'αλήθεια τον αποχωρισμό του από τους υπόλοιπους ήταν ο Φρανκ.	Из всех Клири только Фрэнк и вправду наслаждался, когда мог побыть подальше от остальных.
Για τον Πάντυ η θρησκεία ήταν ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής του. Ο καθολικός του περίγυρος είχε δώσει απρόθυμα την έγκριση του για το γάμο του με τη Φη, που εγκατέλειψε μεν την Αγγλικανική Εκκλησία για το χατίρι του άντρα της, αλλά δε δέχτηκε ποτέ να υιοθετήσει το δόγμα του Πάντυ.	Религия занимала в жизни Пэдди совсем особое место. К его женитьбе католическая церковь отнеслась не слишком одобрительно, потому что Фиа была протестанткой; ради Пэдди она оставила свою веру, но не перешла в мужнину.
Ήταν δύσκολο να εξηγήσεις τούτο το πείσμα. ίσως ξεκινούσε από το γεγονός πως οι Αρμστρονγκ ήταν οικογένεια πολύ παλιά, με παράδοση στους κόλπους της Αγγλικανικής Εκκλησίας, ενώ ο Πάντυ, σαν άφραγκος μετανάστης, ανήκε στην αντίπερα όχθη και θεωρούνταν κοινωνικά απόβλητος.	Трудно сказать почему, быть может, дело в том, что сама она была из Армстронгов, старинного рода первопоселенцев, издавна неукоснительно исповедовавших англиканскую веру, Пэдди же только-только приехал из Ирландии, да притом не из английской ее части, и за душой ни гроша.

Στη Νέα Ζηλανδία υπήρχαν Αρμστρονγκ από τότε ακόμα που δεν είχαν φτάσει οι πρώτοι "επίσημοι" άποικοι στη χώρα, πράγμα που αποτελούσε το διαβατήριο τους για τους κύκλους της αριστοκρατίας.	Армстронги жили в Новой Зеландии задолго до прибытия первых официальных «колонистов» и потому принадлежали к местной аристократии.
Για τα μέτρα και τα σταθμά των Αρμστρονγκ ο γάμος της Φη ήταν άτυχος και ταπεινωτικός. Ο Ρόντρικ Άρμστρονγκ είχε θεμελιώσει τη γενιά του στη Νέα Ζηλανδία με τρόπο πολύ παράξενο.	С их точки зрения замужество Фионы было не что иное, как постыдный «mesalliance»1. Основателем новозеландского клана был Родерик Армстронг, и основал он его прелюбопытным образом.
Η ιστορία είχε τη ρίζα της σ'ένα ιστορικό γεγονός που θα είχε απρόβλεπτες συνέπειες για την Αγγλία του δέκατου όγδοου αιώνα: στον Πόλεμο της Ανεξαρτησίας της Αμερικής.	Все началось событием, которое отозвалось в Англии восемнадцатого века множеством непредвиденных последствий: американской войной за независимость.
Ως τα 1776, πάνω από χίλιοι Βρετανοί μικροαπατεώνες στέλνονταν κάθε χρόνο στη Βιρτζίνια και στην Καρολίνα, για να πουληθούν εκεί με δεσμευτικές συμβάσεις εργασίας τόσο σκληρές, που δε διέφεραν και πολύ από κανονικούς σκλάβους σαν έπεφταν στα χέρια των αφεντικών τους.	До 1776 года британские корабли ежегодно переправляли в Виргинию и Северную и Южную Каролину свыше тысячи мелких преступников, запроданных по контракту на долгосрочные работы, что, по сути, было ничуть не лучше рабства.
Η εγγλέζικη Δικαιοσύνη ήταν σκληρή κι αμείλικτη εκείνη την εποχή, ο φόνος, ο εμπρησμός κι οι κλοπές που αφορούσαν ποσά πάνω από ένα σελίνι τιμωρούνταν με κρεμάλα. Οι μικροκλοπές κι οι μικροαπάτες συνεπάγονταν εκτόπιση του καταδίκου στην Αμερική, όπου έμενε ως το τέλος της ζωής του.	Британское правосудие тех времен было сурово и непреклонно: убийцы, поджигатели, загадочные преступники, туманно именуемые «виновные в ложном цыганстве», и воры, укравшие на сумму свыше шиллинга, карались смертью на виселице. Виновного в преступлениях помельче ждала пожизненная ссылка в Америку.
Μα όταν έκλεισε η αμερικάνικη " αγορά", στα 1776, η Αγγλία βρέθηκε μ'ένα γοργά αυξανόμενο πληθυσμό καταδίκων, που δεν ήξερε πού να τους πάει. Υπερπληρώθηκαν οι φυλακές και το πλεόνασμα στοιβάχτηκε σε πλωτά κάτεργα, μερικά σαπιοκάραβα που έστεκαν αραγμένα στις εκβολές του ποταμού.	Но с 1776 года доступ в Америку был закрыт, и перед Англией встала нелегкая задача: число осужденных день ото дня множится, а девать их некуда. Все узилища переполнены, «излишки» набиты битком в плавучие тюрьмы, гниющие на якорях в устьях рек.
Οι Αρχές κάτι έπρεπε να κάνουν, και τελικά το έκαναν. Έδωσαν στον καπετάνιο Αρθουρ Φίλιπ την εντολή να σαλπάρει για τη Μεγάλη Νότια Γη. Η απόφαση πάρθηκε στα 1787, μετά από πολλούς ενδοιασμούς, γιατί η επιχείρηση θα κόστιζε αρκετές χιλιάδες λίρες. Ο καπετάνιος ξεκίνησε με έντεκα καράβια στις διαταγές του που μετέφεραν πάνω από χίλιους κατάδικους, χώρια τους ναύτες και τους αξιωματικούς. Τούτο το ταξίδι δεν ήταν καμιά δοξασμένη οδύσσεια σε αναζήτηση της ελευθερίας. Στο τέλος του Γενάρη του 1788, οχτώ μήνες αφότου είχαν σαλπάρει από την Αγγλία, έφτασαν στον Κόλπο του Βοτανικού. Η Αυτού Μεγαλειότης ο Γεώργιος ο Τρίτος ο	Надо было что-то предпринять — ну и предприняли. С великой неохотой, ибо пришлось потратить на это несколько тысяч фунтов, капитану Артуру Филипу велено было отплыть к Великой Южной Земле. Шел 1787 год. На одиннадцати судах капитана Филипа отправились в путь свыше тысячи осужденных, да еще матросы, офицеры и отряд морской пехоты. То отнюдь не было овеянное славой странствие в поисках свободы. В конце января 1788 года, через восемь месяцев после отплытия из Англии, флот прибыл в залив Ботани-Бей. Его Сумасшедшее Величество Георг Третий основал новую свалку для своих

Παρανοϊκός είχε βρει καινούριο σκουπιδότοπο για τους κατάδικους του, την αποικία της Νέας Νότιας Ουαλίας.	каторжников — колонию Новый Южный Уэльс.
Στα 1801, όταν ήταν είκοσι μόνο χρονών, ο Ρόντρικ Άρμστρονγκ καταδικάστηκε σε ισόβια εκτόπιση. Οι κατοπινές γενιές των Άρμστρονγκ επέμεναν πως ο πρόγονος τους καταγόταν από μια αριστοκρατική οικογένεια του Σόμερσετ, που είχε χάσει την περιουσία της μετά την Αμερικάνικη Επανάσταση, και πως ήταν ανύπαρκτο το έγκλημα του. Όμως κανένας δεν προσπάθησε ποτέ στα σοβαρά ν'ανιχνεύσει το παρελθόν του περιβόητου Ρόντρικ.	В 1801 году, когда ему только-только минуло двадцать, Родерик Армстронг был приговорен к пожизненной ссылке. Последующие поколения Армстронгов уверяли, будто он был из сомерсетских дворян, начисто разоренных американской революцией, и ни в каком преступлении не повинен, однако никто никогда всерьез не пытался проверить родословную знаменитого предка. Они лишь грелись в отраженных лучах его славы и кое-что присочиняли от себя.
Όποια κι αν ήταν η αλήθεια γύρω από την καταγωγή του και τη θέση του στην κοινωνία της Αγγλίας, ο νεαρός Ρόντρικ Άρμστρονγκ ήταν άνθρωπος άγριος και βίαιος. Σ'όλη τη διάρκεια του απερίγραπτου οχτάμηνου ταξιδιού για τη Νέα Νότια Ουαλία αποδείχτηκε πει, σματάρης και δύσκολος κρατούμενος, κι αρνιόταν να πεθάνει με μια επιμονή που διόλου δεν άρεσε στους αξιωματούχους του καραβιού.	Каковы бы ни были его происхождение и положение в Англии, молодой Родерик Армстронг был сущий дьявол. За восемь месяцев невыразимо тяжкого плавания к Новому Южному Уэльсу он обнаружил крайнее упрямство и несговорчивость и нипочем не поддавался смерти, что еще возвысило его в глазах корабельного начальства.
Όταν έφτασε στο Σίδνεϋ, στα 1803, η διαγωγή του χειροτέρεψε κι έτσι τον έστειλαν στο νησί Νόρφολκ, στις φυλακές των ανυπάκουων καταδίκων. Με τίποτε δεν καλυτέρευε η συμπεριφορά του. Τον άφησαν νηστικό. τον έκλεισαν σ'ένα κελί τόσο μικρό, ώστε δεν μπορούσε να καθίσει, μήτε να σταθεί όρθιος, μήτε να ξαπλώσει. τον αλυσόδεσαν σ'ένα βράχο στη θάλασσα και τον άφησαν να μισοπνιγεί. τον μαστίγωσαν ώσπου πλήγιασε όλο του το κορμί.	Прибыв в 1803 году в Сидней, он повел себя и того несносней, и его отправили на остров Норфолк, в тюрьму для неисправимых. С ним невозможно было сладить. Его морили голодом; бросили в карцер — тесный каменный мешок, где ни стать, ни сесть, ни лечь; стегали бичами так, что вся спина превращалась в кровавое месиво; приковали цепями к скале в море — пускай захлебывается.
Κι εκείνος τους γέλαγε κατάμουτρα, ένας άντρας πετσί και κόκαλο, δίχως ούτε ένα δόντι στο στόμα του ή ένα τετραγωνικό εκατοστό δέρμα ασημάδευτο, που όμως έκρυβε μέσα του μια δύναμη αλύγιστη, την πικρία του για τα όσα είχε κιόλας περάσει, την αποκοτιά που τον έκανε να προκαλεί κι άλλο τη μοίρα του.	А он смеялся в лицо палачам — жалкий скелет, обтянутый прозрачной кожей и еле прикрытый грязным тряпьем, во рту у него не уцелело ни одного зуба, тело сплошь в рубцах и шрамах, но весь он был — вызов, ненависть, и, казалось, ничем это пламя не угасить.
Κάθε μέρα πάλευε να κρατηθεί με τα δόντια απ τη ζωή, και στο τέλος της κάθε μέρας γελούσε θριαμβευτικά σαν έβλεπε πως παρέμενε ζωντανός.	Каждый свой день он начинал с того, что приказывал себе не умирать — и кончал торжествующим смехом оттого, что все еще жив.
Στα 1810 τον έστειλαν στη Γη του Βαν Ντιέμεν και τον αλυσόδεσαν στην ουρά των καταδίκων που άνοιγαν δρόμο πάνω στη σκληρή σαν σίδερο πετρώδη έκταση, πέρα από το Χόμπαρτ. Στην πρώτη ευκαιρία κάρφωσε τη δικέλλα του στο στήθος του υπεύθυνου για το έργο. μαζί με άλλους δέκα κατάδικους έσφαξαν ακόμα πέντε στρατιώτες, γδέρνοντας τους ζωντανούς λίγο λίγο ώσπου πέθαναν ουρλιάζοντας από τον πόνο.	В 1810 году его с партией кандальников отправили на Ван-Дименову Землю пробивать дорогу в твердом, как железо, песчанике в пустыне за Хобартом. Улучив минуту, Родерик своей киркой пробил дыру в груди начальника конвоя; он и еще десять каторжников разделались с пятью остальными конвоирами, медленно, по ломтику срезая у них мясо с костей — все пятеро изошли криком и умерли в

	страшных мучениях.
Γιατί, τόσο οι ίδιοι όσο κι οι φρουροί τους ήταν αληθινά κτήνη, πλάσματα που η ανθρώπινη φύση τους είχε εκφυλιστεί από καιρό. Όπως δεν μπορούσε να συμφιλιωθεί ο Ρόντρικ Άρμστρονγκ με τη ζωή του καταδίκου, άλλο τόσο δεν μπορούσε και να δραπετεύσει αφήνοντας πίσω τους βασανιστές του σώους κι αβλαβείς ή σκοτώνοντας τους με τρόπο γρήγορο κι ανώδυνο.	Ведь и ссыльные, и их стражи были уже не люди, а сущее зверье, дикари, в чьих чувствах не осталось ничего человеческого. Родерик Армстронг просто не мог удариться в бега, оставив своих мучителей на свободе или предав скорой смерти, так же как не мог он примириться с участью каторжника.
Με το ψωμί, το ρούμι και το παστό κρέας που πήραν από τους στρατιώτες, οι έντεκα άντρες πάλεψαν για την επιβίωση τους μέσα σε ατέλειωτα δάση και πυκνή βροχή, ώσπου βγήκαν στο φαλαινοθηρικό σταθμό του Χόμπαρτ. Από κει έκλεψαν μια βάρκα και κίνησαν να διασχίσουν τη Θάλασσα της Τασμανίας δίχως πανιά, τροφή και νερό. Όταν η λέμβος έπιασε στην άγρια δυτική ακτή του Νότιου Νησιού της Νέας Ζηλανδίας, ο Ρόντρικ Άρμστρονγκ και δυο ακόμα άντρες βγήκαν στη στεριά ζωντανοί.	Поддерживая силы ромом, хлебом и вяленым мясом, что нашлось у убитых солдат, одиннадцать беглецов под ледяным дождем одолели долгие мили лесной чащи и вышли к гавани китобоев — Хобарту; здесь они украли баркас и без парусов, без воды и пищи решили пересечь Тасманово море. Когда баркас вынесло на дикий западный берег Южного острова Новой Зеландии, на борту оставались в живых только Родерик Армстронг и еще двое.
Ποτέ του δε μίλησε για κείνο το απίστευτο ταξίδι, μα ψιθυριζόταν πως οι τρεις άντρες είχαν επιβιώσει σκοτώνοντας τους πιο αδύναμους συντρόφους τους και τρώγοντας τις σάρκες τους.	Он никогда не рассказывал об этом невообразимом плаванье, но люди перешептывались, будто эти трое потому и выжили, что убили и съели своих более слабых спутников.
Είχαν περάσει ακριβώς εννιά χρόνια από τη μέρα που έφυγε από την Αγγλία. Ήταν ακόμα νέος, μα έμοιαζε για εξηντάρης. Ώσπου να φτάσουν οι πρώτοι επίσημα εγκεκριμένοι άποικοι στη Νέα Ζηλανδία, στα 1840, είχε περιφράξει δικά του χωράφια στην πλούσια γη του Καντέρμπουρυ, στο Νότιο Νησί, είχε "παντρευτεί" μια ιθαγενή Μαορί κι είχε σπείρει δεκατρία όμορφα παιδιά με πολυνησιακό αίμα στις φλέβες τους.	Было все это ровно через девять лет после высылки Родерика Армстронга из Англии. Он был еще молод, но выглядел на все шестьдесят. К 1840 году, когда в Новой Зеландии появились первые поселенцы, чей приезд был официально разрешен, Армстронг уже отхватил отличные земли в округе Кентербери на Южном острове, взял себе «жену» из племени маори и стал отцом тринадцати красавцев отпрысков, наполовину полинезийцев.
Κι ως τα 1860 οι Άρμστρονγκ είχαν γίνει αριστοκράτες άποικοι, έστελναν τ'αγόρια τους σε ονομαστά σχολεία πίσω στην Αγγλία κι απόδειχναν με την απληστία και την πανουργία τους πως ήταν γνήσιοι απόγονοι ενός άντρα τρομερού κι έξω από τα συνηθισμένα.	А к 1860 году Армстронги уже принадлежали к новозеландской аристократии, сыновей отправляли в Англию в самые привилегированные учебные заведения и хитроумием и стяжательством пренаглядно подтвердили, что они и впрямь потомки личности незаурядной и опасной.
Ο εγγονός του Ρόντρικ, ο Τζέημς, απέκτησε στα 1880 τη Φιόνα, τη μοναδική του κόρη σ'ένα σύνολο δεκαπέντε παιδιών.	Внук Родерика Джеймс в 1880 году стал отцом Фионы — единственной дочери среди его пятнадцати детей.
Αν η Φη νοσταλγούσε τις πιο αυστηρές προτεσταντικές τελετουργίες των παιδικών της χρόνων, δεν το κουβέντιασε ποτέ της.	Если Фионе и недоставало суровых протестантских обрядов, к которым она привыкла в детстве, она ни разу ни словом об этом не обмолвилась.
Ανεχόταν τις θρησκευτικές πεποιθήσεις του Πάντυ και πήγαινε μαζί του στη λειτουργία, όπως φρόντιζε και να προσκυνάνε τα παιδιά της ένα Θεό αποκλειστικά καθολικό.	Она вполне терпимо относилась к вере мужа, по воскресеньям ходила с ним слушать мессу, следила за тем, чтобы дети росли католиками.

Μα επειδή δεν είχε ποτέ της προσηλυτιστεί η ίδια, έλειπαν διάφορες μικρές λεπτομέρειες, όπως η ευχαριστία πριν το φαγητό, οι βραδινές προσευχές κι άλλα τέτοια.	Но сама в католическую веру так и не обратилась, а потому каких-то оттенков не хватало: не читались молитвы перед едой и перед сном, будни не были проникнуты благочестием.
Έξω από κείνο το ταξίδι στο Γουοχάϊν, δεκαοχτώ μήνες πριν, η Μέγκυ δεν είχε πάει ποτέ της πιο πέρα από το σιδεράδικο και τον αχυρώνα, στα ριζά του λόφου. τούτη ήταν η πιο μακρινή από το σπίτι βόλτα της.	Если не считать единственной поездки в Уэхайн полтора года назад, Мэгги никогда еще не отходила от дома дальше коровника и кузницы в овражке.
Το πρωί της πρώτης μέρας του σχολείου την είχε πιάσει τέτοια υπερένταση, που έβγαλε όλο της το πρωινό και χρειάστηκε να την πάρει η Φη πίσω στην κάμαρα της να την αλλάξει. Της έβγαλε το όμορφο καινούριο κουστούμι, σε σκούρο μπλε χρώμα, με το άσπρο ναυτικό κολάρο, και της φόρεσε το φριχτό καφετί μάλλινο φουστάνι, που κούμπωνε ίσαμε πάνω στο λαιμό και την έκανε πάντα να νιώθει ότι πνιγόταν.	Утром первого школьного дня она так разволновалась, что после завтрака ее стошнило — пришлось поскорей отнести ее в спальню, вымыть и переодеть. Прощай, чудесная новенькая синяя матроска с широким белым воротником, пришлось опять влезть в противное платье из коричневой фланели с таким тесным высоким воротом на пуговицах, что Мэгги всегда казалось: вот-вот он ее задушит.
"Για τ'όνομα του Θεού, Μέγκυ, την επόμενη φορά που θα θέλεις να κάνεις εμετό, πες μου το! Μην κάθεσαι να περιμένεις ως την τελευταία στιγμή, που γίνεσαι χάλια και θες ολόκληρη πλύσιμο κι άλλαγμα!	— И ради бога, Мэгги, в другой раз, когда тебя затошнит, скажи сразу! Не сиди и не жди, пока будет поздно и мне, ко всему, придется еще прибирать и чистить за тобой.
Τώρα πρέπει να βιαστείτε, γιατί αν αργήσετε και χτυπήσει το καμπανάκι, θα σας τις βρέξει στα σίγουρα η Αδελφή Αγκάθα. Να είσαι φρόνιμη και ν'ακούς τ'αδέρφια σου".	А теперь поторапливайся, если опоздаешь к звонку, сестра Агата уж, наверно, тебя побьет. Веди себя хорошо и слушайся братьев.
Ο Μπομπ, ο Τζακ, ο Χιούη κι ο Στιου περπάταγαν πάνω κάτω μπροστά στο πορτάκι του φράχτη όταν η Φη έσπρωξε τελικά τη Μέγκυ έξω από το σπίτι, δίνοντας της τα μεσημεριάτικα σάντουιτς σένα παλιό σακίδιο.	Когда Фиа наконец уложила в старую школьную сумку завтрак Мэгги — хлеб с джемом и легонько вытолкала ее за дверь. Боб, Джек, Хьюги и Стюарт уже подпрыгивали у ворот от нетерпения!
"Έλα, Μέγκυ, θ'αργήσουμε!" φώναξε ο Μπομπ, κατηφορίζοντας στο δρόμο. Η Μέγκυ άρχισε να τρέχει πίσω από τ'αδέρφια της που είχαν κιόλας ξεμακρύνει.	— Пошли, Мэгги, опаздываем! — крикнул Боб, и они зашагали по дороге. Мэгги, еле поспевая, бегом кинулась за братьями.
Ήταν λίγο μετά τις εφτά το πρωί κι ο ήλιος είχε φανεί από ώρα στον ουρανό. η δροσιά είχε στεγνώσει στο γρασίδι, εκτός από τα σημεία εκείνα που ήταν ακόμα στη σκιά. Ο δρόμος για το Γουοχάϊν ήταν ένα χωματένιο μονοπάτι, σημαδεμένο από τις περαστικές άμαξες με δυο σκουροκόκκινες κορδέλες που χωρίζονταν από μια φαρδιά λωρίδα καταπράσινης χλόης.	Было рано, начало восьмого, а утреннее солнце давно уже пригревало; только в самых тенистых местах на траве еще не высохла роса. На Уэхайн вела проселочная дорога, две глубокие колеи — полосы темно-красной глины — разделяла широкая лента ярко-зеленой травы.
Αριστερά και δεξιά, εκεί που υψώνονταν οι καλοφροντισμένοι ξύλινοι φράχτες, οριοθέτες των γειτονικών κτημάτων, άνθιζαν άσπρα κρινάκια και πορτοκαλιά νεροκάρδαμα.	А по обе стороны в высокой траве цвели во множестве белые лилии, каллы и оранжевые настурции, и аккуратные дощатые заборы предупреждали, что посторонним сюда доступа нет.

Ο Μπομπ για να πάει στο σχολείο σκαρφάλωνε πάντα στους δεξιούς φράχτες του δρόμου κι ισορροπούσε τη δερμάτινη τσάντα του στο κεφάλι, αντί να την κρεμάει στην πλάτη. Οι αριστεροί φράχτες ανήκαν στον Τζακ, κι έτσι οι τρεις μικρότεροι Κλήαρι είχαν στη διάθεση τους ολόκληρο το μονοπάτι.	Боб всегда шел в школу, точно канатоходец, по верху заборов с правой стороны и кожаную сумку с книгами при этом нес не через плечо, а на голове. Левые заборы принадлежали Джеку, и младшим Клири досталась сама дорога.
Στην κορφή του μυτερού, απότομου λόφου που σκαρφάλωσαν μόλις πέρασαν το γούπατο του σιδεράδικου για να βγουν στη διασταύρωση του δρόμου του Ρόμπερτσον και του δρόμου για το Γουοχάϊν, στάθηκαν μια στιγμή κοντανασαίνοντας και τα πέντε κοκκινομάλλικα κεφάλια τους μοιάζανε φωτοστέφανω, μένα κόντρα στο γαλάζιο ουρανό με τα λευκά αφράτα σύννεφα.	Из овражка, где стояла кузница, они взобрались по высокому, крутому косогору, где Робертсонова дорога соединялась с Уэхайнской, и приостановились перевести дух; пять ярко-рыжих голов вспыхнули на фоне голубого неба в пушистых белых облачках.
Το καλύτερο μέρος της διαδρομής ήταν τούτη η κατάβαση από το λόφο. Πιάστηκαν από τα χέρια κι άρχισαν να τρέχουν στο γρασίδι της πλαγιάς ώσπου η χλόη εξαφανίστηκε κάτω από ένα στρώμα αγριολούλουδων, και μέσα τους παρακαλούσαν να είχαν πιο πολλή ώρα για να προφτάσουν να τρυπώσουν κάτω από το φράχτη του κυρίου Τσάπμαν και να κυληθούν σαν μπάλες ως τα ριζά του λόφου.	Теперь — лучшая часть пути, под гору; они взялись за руки и пустились вприпрыжку с вершины холма, она быстро скрылась позади, в зарослях цветов… жаль, некогда прокрасться под забором мистера Чепмена и скатиться до самого низа, будто пущенные с горы камни.
Από το σπίτι των Κλήαρι ως το Γουοχάϊν η απόσταση ήταν εφτά χιλιόμετρα κι ώσπου να δει η Μέγκυ τα πρώτα τηλεγραφόξυλα στο βάθος του δρόμου, τα πόδια της είχαν αρχίσει να τρέμουν κι οι κάλτσες της της είχαν πέσει.	От дома Клири до Уэхайна было пять миль, и когда Мэгги увидела вдали телеграфные столбы, у нее дрожали коленки и совсем сползли носки.
Με τ’αυτιά του τεντωμένα μήπως κι ακούσει το καμπανάκι του σχολείου να χτυπάει, ο Μπομπ της έριξε μια γεμάτη δυσφορία ματιά, όπως σερνόταν πίσω τους πασχίζοντας να τους φτάσει, και την είδε να τραβάει προς τα πάνω τα βρακιά της και να κοντανασαίνει πότε πότε από την κουραστική προσπάθεια. Κάτω από τον πλούσιο όγκο των μαλλιών, το πρόσωπο της ήταν ροδαλό και παράξενα χλομό συνάμα.	Прислушиваясь — не звонит ли уже школьный колокол. Боб нетерпеливо поглядывал на сестренку — еле тащится, порой поддергивает штанишки и тяжко вздыхает. Розовое лицо ее в рамке густых локонов как-то странно побледнело.
Ο Μπομπ στέναξε κι έδωσε την τσάντα του στονΤζακ. "Ελα, Μέγκυ, θα σε κουβαλήσω στην πλάτη από δω και πέρα", είπε τραχιά, αγριοκοιτάζοντας τ’αδέρφια του μη τυχόν και περάσει από κανενός το μυαλό πως η πρόταση του αυτή ήταν ένδειξη ξαφνικής αδυναμίας.	Боб вздохнул, сунул сумку с книгами Джеку и вытер ладони о штаны. — Поди сюда, Мэгги, я тебя дотащу на закорках, — проворчал он и свирепо глянул на братьев — пусть не воображают, будто он разнюнился из-за девчонки.
Η Μέγκυ σκαρφάλωσε στην πλάτη του, τύλιξε τα πόδια της γύρω από τη μέση του κι ακούμπησε το κεφάλι της στους κοκαλιάρικους ώμους του τρισευτυχισμένη. Τώρα μπορούσε να βλέπει με την άνεση της το Γουοχάϊν. Δεν είχε να δει και πολλά πράγματα. Λίγο	Мэгги вскарабкалась ему на спину, подтянулась повыше, обхватила его ногами, блаженно прислонилась головой к костлявому братнину плечу. Теперь можно с удобством поглядеть на Уэхайн. Смотреть-то было не на что. Уэхайн,

μεγαλύτερο από χωριό, το Γουοχάϊν απλωνόταν αριστερά και δεξιά από έναν πισσοστρωμένο δρόμο.	беспорядочно раскинувшийся по обе стороны дороги с полосой гудрона посередине, в сущности, был просто большой деревней.
Το πιο μεγάλο κτίσμα ήταν το ντόπιο ξενοδοχείο με τους δύο ορόφους και την τέντα που σκίαζε το μονοπάτι του κήπου ως την είσοδο του. Το κατάστημα γενικών ειδών ερχόταν δεύτερο σε μέγεθος και είχε και κείνο να περηφανεύεται για την τέντα του, όπως και για δυο ξύλινους, μακρόστενους πάγκους που έστεκαν κάτω από τα βρόμικα παράθυρα του κι όπου μπορούσαν να ξεκουράζονται οι περαστικοί.	Самым большим домом тут была гостиница — двухэтажная, с навесом от солнца — он тянулся над дорожкой, ведущей к крыльцу, и дальше, на столбах, вдоль сточной канавы. Следующим по величине был универсальный магазин, он тоже мог похвастать навесом для защиты от солнца, да еще под заваленными всякой всячиной витринами стояли две длинные деревянные скамьи, чтобы прохожие могли передохнуть.
Μπροστά στη Στοά των Μασόνων ήταν στερεωμένο ένα κοντάρι κι από την άκρη του κρεμόταν μια λιωμένη και ξεθωριασμένη σημαία της Μεγάλης Βρετανίας που ξεδιπλωνόταν στο πρωινό αεράκι.	Перед зданием муниципалитета красовался флагшток, на ветру полоскался трепаный, линялый государственный флаг.
Δεν υπήρχε ακόμα πρατήριο βενζίνης στην πόλη γιατί ήταν πολύ λίγα τα μεταφορικά μέσα που δεν κινούνταν με άλογα, αλλά κοντά στο κτίριο της Μασονίας βρισκόταν ένα σιδεράδικο, με στάβλο από πίσω και μια αντλία βενζίνης πλάϊ στην ταγίστρα των ζώων.	Город еще не обзавелся гаражом, экипажи на бензиновом ходу были наперечет, зато по соседству с муниципалитетом имелась кузница и за нею — конюшня, а бензоколонка торчала рядом с колодой, из которой поили лошадей.
Το μόνο οικοδόμημα που τραβούσε στ'αλήθεια το μάτι ήταν ένα παράξενο, χτυπητά γαλάζιο κατάστημα, πολύ παράταιρο για τα βρετανικά γούστα. όλα τα υπόλοιπα ήταν βαμμένα σένα μουντό καφετί χρώμα.	Лишь один-единственный дом — какая-то лавка — и правда бросался в глаза: престранный, ярко-синий, очень неанглийского вида; все остальные выкрашены были в скромный коричневый цвет.
Το δημόσιο σχολείο κι η αγγλικανική εκκλησία βρίσκονταν πλάι πλάι, ακριβώς απέναντι από το κατηχητικό και την εκκλησία της Ιεράς Καρδίας.	Бок о бок стояли англиканская церковь и городская школа, как раз напротив — церковь монастыря Пресвятого Сердца и монастырская школа.
Όπως οι Κλήαρι περνούσαν βιαστικά μπρος από το κατάστημα γενικών ειδών, ακούστηκε το καμπανάκι και στη συνέχεια ο πιο βαρύς ήχος της μεγάλης καμπάνας του σχολείου.	Мальчики Клири поспешно миновали универсальный магазин, и тут зазвонил колокол монастырской школы, и тотчас отозвался звоном погуще колокол на столбе перед городской школой напротив.
Ο Μπομπ άρχισε να τρέχει κι έφτασαν στη χαλικόστρωτη αυλή την ώρα που πενήντα περίπου παιδιά έμπαιναν στη γραμμή μπροστά σε μια μικροκαμωμένη καλόγρια, που κρατούσε ένα κλαρί ιτιάς πιο ψηλό κι από την ίδια.	Боб пустился рысцой, и они вбежали в посыпанный песком двор, там с полсотни детей уже выстраивались в ряд перед монахиней очень маленького роста, у нее в руках была гибкая трость выше нее самой.
Δίχως να χρειαστεί να του το πουν, ο Μπομπ οδήγησε τ' αδέρφια του σε μια άκρη, μακριά από τις γραμμές των παιδιών και στάθηκε κει με τα μάτια του καρφωμένα στο ραβδί.	Не дожидаясь ее распоряжения. Боб отвел своих в сторону от общего строя и остановился, не сводя глаз с трости.
Το μοναστήρι της Ιεράς Καρδίας ήταν δίπατο, αλλά αυτό το έβλεπες μονάχα όταν πήγαινες κοντά, γιατί ήταν χτισμένο μακριά από το δρόμο κι είχε μπροστά ένα φράχτη που το μισόκρυβε.	Не сразу можно было заметить, что здание монастыря двухэтажное, потому что стояло оно за оградой, поодаль от дороги, в глубине просторного двора.

Οι τέσσερις καλόγριες του Τάγματος των Αδελφών του Ελέους, οι τρεις δασκάλες και μια άλλη που έκανε την οικονόμο δίχως ποτέ να εμφανίζεται στον έξω κόσμο ζούσαν στο πάνω πάτωμα, ενώ κάτω υπήρχαν τρεις μεγάλες αίθουσες για τα μαθήματα.	Четыре монахини ордена милосердных сестер жили в верхнем этаже, одну из них никогда никто не видел — она исполняла должность экономки; три большие комнаты внизу служили классами.
Στη φαρδιά, σκιερή βεράντα που τριγύριζε το τετράγωνο κτίριο δεν επιτρεπόταν να βγουν τα παιδιά έτσι κι η μέρα ήταν ηλιόλουστη ,μονάχα σαν έβρεχε τα άφηναν να πατήσουν εκεί το πόδι τους στα διαλείμματα και τότε έπρεπε να κάθονται πολύ πολύ ήσυχα.	По всем четырем сторонам здания снаружи шла широкая крытая веранда, в дождь ученикам разрешалось чинно сидеть здесь во время перемены и завтрака, но в погожие дни никто из детей не смел сюда сунуться.
Σε μια γωνιά του απλόχωρου οικοπέδου υψώνονταν πολλές μεγάλες συκιές και πίσω από το σχολείο το έδαφος κατηφόριζε λιγάκι ώσπου έφτανε σ’έναν κύκλο από γρασίδι, που τον αποκαλούσαν ευφημιστικά "γήπεδο του κρίκετ", εξαιτίας της κύριας δραστηριότητας που σημειωνόταν στο χώρο.	Несколько ветвистых смоковниц давали кое-какую тень просторному двору перед школой, а позади нее пологий спуск вел к поросшему травой кругу, вежливо именуемому «крикетной площадкой» — здесь и правда частенько играли в крикет.
Δίχως να δίνουν σημασία στα μουρμουρητά των αραδιασμένων στη γραμμή παιδιών, ο Μπομπ και τ’αδέρφια του στέκονταν ακίνητοι όσο οι μαθητές έμπαιναν μέσα, βαδίζοντας στο ρυθμό τού "Πίστη των Πατέρων Μας", έτσι όπως το έπαιζε η Αδελφή Κάθριν στο μικρό πιάνο του σχολείου. Μονάχα όταν εξαφανίστηκε και το τελευταίο παιδί παράτησε την άκαμπτη πόζα της η Αδελφή Αγκάθα. με τη βαριά φούστα της να σέρνεται στα χαλίκια, διέσχισε την αυλή και πλησίασε τους Κλήαρι.	Боб и его братья застыли на месте, не обращая внимания на приглушенные смешки остальных, а те вереницей двинулись в дом под звуки гимна «Вера наших отцов», который бренчала на плохоньком школьном фортепьяно сестра Кэтрин. Лишь когда вся вереница скрылась в дверях, сестра Агата, все время стоявшая точно суровое изваяние, повернулась и, величественно шурша по песку широчайшим саржевым подолом, прошествовала к детям Клири.
Η Μέγκυ την κοίταζε χάσκοντας, αφού ποτέ της δεν είχε ξαναδεί καλόγρια.	Мэгги уставилась на нее во все глаза — она никогда еще не видела монахини.
Και, στ’αλήθεια, το θέαμα ήταν έξω από τα συνηθισμένα. έβλεπες τρεις μικρές δόσεις ανθρώπινων γνωρισμάτων, που ήταν το μούτρο και τα χέρια της Αδελφής Αγκάθα, κι όσο για το υπόλοιπο, άσπρη καλύπτρα και μπούστος πάνω σε φόντο από μαύρες, κατάμαυρες διπλωσιές ύφασμα, κι ένα κομποσκοίνι με ξύλινες χάντρες να κρέμεται από το σιδερένιο δακτύλιο που ένωνε τις άκρες μιας φαρδιάς δερμάτινης ζώνης, γύρω από τη χοντρή της μέση.	И правда, необычайное зрелище, живого — только три красных пятна: лицо и руки сестры Агаты, а остальное — ослепительно белый крахмальный чепец и нагрудник, и черным-черны складки необъятного одеяния, да с железной пряжки — кольца, скрепляющего на плотной талии широкий кожаный пояс, свисают тяжелые деревянные четки.
Το χρώμα της Αδελφής Αγκάθα ήταν μόνιμα κόκκινο, αποτέλεσμα της παραπανίσιας καθαριότητας και της πίεσης που ασκούσαν οι κοφτερές κόχες της καλύπτρας όπως πλαισίωναν το μπροστινό μέρος του κεφαλιού της, απομονώνοντας το και διαχωρίζοντας το από το σώμα της σε τέτοιο βαθμό, που δεν μπορούσες πια να το πεις πρόσωπο τούτο το πράγμα. Μικρές	Кожа сестры Агаты навек побагровела от чрезмерного пристрастия к чистоте и от острых, как бритва, краев чепца, стискивающих голову спереди, и то, что даже трудно назвать лицом, словно существовало само по себе, никак не связанное с телом: на двойном подбородке, немилосердно сжатом тисками того же головного убора, там и сям пучками торчали

τρίχες που φύτρωναν σε τούφες στόλιζαν το σαγόνι της κι η καλύπτρα το πίεζε από κάτω αλύπητα. Τα χείλια της μόλις που ξεχώριζαν, σφιγμένα πάντα σε μια λεπτή γραμμή πάνω στην προσπάθεια της να συνδιαλλαγεί με τη σκληρή πραγματικότητα. Γιατί ήταν άλλο πράγμα να δίνεις τους όρκους σου πενήντα χρόνια πριν, στην ήρεμη, γλυκιά ατμόσφαιρα κάποιου αβαείου του Κιλάρνυ, κι άλλο να παρασταίνεις τη Νύφη του Χριστού σ'έναν αποτελματωμένο πνευματικά τόπο, όπου μπερδεύονταν ακόμα και οι εποχές του χρόνου.	волосы. А губ вовсе не видно, озабоченно сжаты в жесткую черту — нелегкая задача быть невестой христовой в такой вот глуши, в далекой колонии, где времена года — и те шиворот навыворот, если дала монашеский обет полвека назад в тихом аббатстве в милом Килларни, на юге милой Ирландии.
Στα πλαϊνά της μύτης της είχαν χαραχτεί δυο κατακόκκινα σημάδια από τα στρογγυλά γυαλιά της με τον ατσάλινο σκελετό, και πίσω απ τους φακούς τα ξεθωριασμένα μπλε μάτια της κοίταζαν τον κόσμο καχύποπτα και γεμάτα πικρία.	Стальная оправа круглых очков безжалостно выдавила на переносье сестры Агаты две ярко-красные отметины, из-за стекол подозрительно высматривали блекло-голубые злые глазки.
"Λοιπόν, Ρόμπερτ Κλήαρι, γιατί αργήσατε;" γάβγισε η Αδελφή Αγκάθα.	— Ну, Роберт Клири, почему вы опоздали? — отрывисто рявкнула сестра Агата, в голосе ее не осталось и следа былой ирландской мягкости.
"Σας ζητώ συγνώμη, Αδελφή Αγκάθα", απάντησε αλύγιστα ο Μπομπ. Τα πρασινογάλαζα μάτια του παρέμειναν καθηλωμένα στην άκρη του ραβδιού που κουνιόταν μπρος πίσω.	— Простите, сестра Агата, — без всякого выражения сказал Боб, все еще не сводя голубовато-зеленых глаз с тонкой, подрагивающей в воздухе трости.
"Γιατί αργήσατε;" επανέλαβε.	— Почему вы опоздали? — повторила монахиня.
"Συγνώμη, Αδελφή".	— Простите, сестра Агата.
"Σήμερα είναι η πρώτη μέρα της καινούριας σχολικής χρονιάς, Ρόμπερτ Κλήαρι, και θα μπορούσατε να κάνετε τουλάχιστον τούτο το πρωί μια προσπάθεια να έρθετε στην ώρα σας".	— Начинается новый учебный год, Роберт Клири, и я полагаю, что хотя бы сегодня ты мог постараться прийти вовремя.
Η Μέγκυ ανατρίχιασε, αλλά μαζεύοντας όλο της το κουράγιο είπε με τσιριχτή φωνούλα:	Мэгги бросило в дрожь, но она собрала все свое мужество.
"Αχ, Αδελφή, σας παρακαλώ, δικό μου ήταν το φταίξιμο".	— Ой, извините, это все из-за меня! — пропищала она.
Τα ανοιχτογάλαζα μάτια λοξοδρόμησαν από τον Μπομπ και καρφώθηκαν πάνω της. Τα ένιωθε να τη διαπερνάνε μέχρι τα τρίσβαθα της ψυχής της, καθώς στεκόταν εκεί και κοίταζε την καλόγρια με τέλεια αθωότητα. Δίχως να το ξέρει, είχε μόλις παραβεί τον πρώτο κανόνα του κώδικα συμπεριφοράς στη θανάσιμη μονομαχία που συνεχιζόταν ατέρμονα ανάμεσα σε δασκάλους και μαθητές. ποτέ δεν πρέπει να προθυμοποιείσαι να δώσεις οποιαδήποτε πληροφορία αν δε σου ζητηθεί.	Взгляд блеклых голубых глаз передвинулся с Боба на Мэгги и пронизал ее насквозь; в простоте душевной девочка не подозревала, что нарушила первое правило в нескончаемой войне не на жизнь, а на смерть между учителями и учениками: пока тебя не спросят, молчи.
Ο Μπομπ της έριξε στα γρήγορα μια κλοτσιά στα πόδια κι η Μέγκυ τον λοξοκοίταξε αμήχανη.	Боб поспешно лягнул ее по ноге, и Мэгги растерянно покосилась на него.
" Γιατί ήταν δικό σου το φταίξιμο;" απαίτησε να μάθει η καλόγρια με τον πιο παγερό τόνο που είχε ποτέ της ακούσει η Μέγκυ.	— Почему из-за тебя? — спросила монахиня. Никогда еще с Мэгги не говорили так сурово.
"Να, έκανα εμετό στο τραπέζι, και γέμισα μέχρι	— Ну, меня за столом стошнило, даже до

μέσα στο βρακί μου κι η μαμά έπρεπε μετά να με πλύνει και να μου αλλάξει φουστάνι κι αργήσαμε όλοι εξαιτίας μου", εξήγησε η Μέγκυ ανεπιτήδευτα. Το ύφος της Αδελφής Αγκάθα παρέμεινε ανέκφραστο, αλλά το στόμα της σφίχτηκε σαν παρατυλιγμένο ελατήριο κι η άκρη του ραβδιού χαμήλωσε.	штанишек дошло, и маме пришлось меня вымыть и переодеть, и я всех задержала, — простодушно объяснила Мэгги. Ничто не дрогнуло в лице сестры Агаты, только рот стал совсем как сжатая до отказа пружина да кончик трости немного опустился.
"Ποια είναι αυτή;" ρώτησε τον Μπομπ λες και μιλούσε για κάποιο καινούριο κι ιδιαίτερα απεχθές είδος εντόμου.	— Это еще что? — отрывисто спросила она Боба, словно перед нею появилось какое-то неведомое и до крайности отвратительное насекомое.
"Σας παρακαλώ, Αδελφή, είναι η αδερφή μου, η Μέγκαν".	— Извините, сестра Агата, это моя сестренка Мэгенн.
"Τότε φρόντισε να της δώσεις να καταλάβει στο μέλλον ότι υπάρχουν ορισμένα θέματα στα οποία δεν αναφερόμαστε ποτέ, Ρόμπερτ, αν είμαστε πραγματικοί κύριοι και σωστές κυρίες.	— Так объяснишь ей на будущее, Роберт, что есть вещи, о которых воспитанные люди, настоящие леди и джентльмены, никогда не упоминают.
Σε καμιά περίπτωση δεν αναφέρουμε ποτέ, μα ποτέ, οποιοδήποτε εσώρουχο μας ονομαστικά, πράγμα που ξέρουν πολύ καλά τα παιδιά των καθώς πρέπει οικογενειών.	Никогда, ни при каких обстоятельствах мы не называем предметы нашей нижней одежды, в приличных семьях детям это правило внушают с колыбели.
Ανοίξτε τα χέρια σας, όλοι σας!" "Μα, Αδελφή, ήταν δικό μου το φταίξιμο!" έσκουξε η Μέγκυ απλώνοντας στη στιγμή τα χέρια της με τις παλάμες ανοιχτές προς τα πάνω, γιατί είχε δει χιλιάδες φορές τ'αδέρφια της να κάνουν αυτή την κίνηση στο σπίτι.	Протяните руки, вы все. — Но ведь это из-за меня! — горестно воскликнула Мэгги и протянула руки ладонями вверх — она тысячу раз видела дома, как это изображали братья.
"Σιωπή!" την έκοψε η Αδελφή Αγκάθα γυρίζοντας προς το μέρος της.	— Молчать! — прошипела, обернувшись к ней, сестра Агата.
"Το ποιος από σας φταίει μου είναι απόλυτα αδιάφορο. Έχετε αργήσει όλοι σας κι έτσι όλοι σας θα τιμωρηθείτε. Έξι ραβδιές!" Ανήγγειλε την ποινή λες κι η ιδέα της προξενούσε απέραντη ευχαρίστηση.	— Мне совершенно неинтересно, кто из вас виноват. Опоздали все, значит, все заслуживают наказания. Шесть ударов, — с холодным удовлетворением произнесла она приговор.
Η Μέγκυ κάρφωσε τρομοκρατημένη τα μάτια της στα σταθερά χέρια του Μπομπ, είδε το ραβδί να κατεβαίνει τόσο γρήγορα που σχεδόν δεν πρόφτασε να το παρακολουθήσει, και να χτυπάει μ'έναν ξερό κρότο το κέντρο της παλάμης, εκεί που η σάρκα ήταν μαλακή και τρυφερή.	В ужасе смотрела Мэгги, как Боб протянул недрогнувшие руки и трость так быстро, что не уследить глазами, опять и опять со свистом опускается на раскрытые ладони, на самую чувствительную мякоть.
Μια κόκκινη γραμμή σχηματίστηκε αμέσως. Τη δεύτερη φορά το ραβδί έπεσε στο σημείο όπου ενώνονται τα δάχτυλα με την παλάμη, ένα σημείο ακόμα πιο ευαίσθητο, και την τελευταία πάνω στακροδάχτυλα, που τα έχει φορτίσει ο εγκέφαλος με πιο πολλά αισθητήρια νεύρα απ οποιοδήποτε άλλο μέρος του κορμιού εκτός από τα χείλια.	После первого же удара на ладони вспыхнула багровая полоса, следующий удар пришелся под самыми пальцами, там еще больнее, и третий — по кончикам пальцев, тут кожа самая тонкая и нежная, разве что на губах тоньше.

Έβρισκε τέλεια το στόχο της η Αδελφή Αγκάθα. Προτού γυρίσει στον δεύτερο στη σειρά, στον Τζακ, έπεσαν τρεις ακόμα ραβδιές στο άλλο χέρι του Μπομπ.	Сестра Агата целилась метко. Еще три удара достались другой руке, потом сестра Агата занялась следующим на очереди — Джеком.
Ο Μπομπ είχε χλομιάσει μα μήτε φώναξε, μήτε κουνήθηκε διόλου, κι έτσι ακριβώς στάθηκαν όλα του τα αδέρφια όσο τις έτρωγαν ένας ένας. ακόμα κι ο ήσυχος, τρυφερός Στιου.	Боб сильно побледнел, но ни разу не охнул, не шевельнулся, так же вытерпели наказание и Джек, и даже тихий, хрупкий Стюарт.
Τα μάτια της Μέγκυ έκλεισαν από μόνα τους σαν έφτασε η σειρά της κι έτσι δεν είδε τη βέργα να κατεβαίνει στην παλάμη της. Αλλά ο πόνος έμοιαζε με γιγάντια έκρηξη, λες και τρυπούσε τη σάρκα της ένα πυρακτωμένο σίδερο για να χωθεί βαθιά μέσα ως το κόκαλο. κι ώσπου να απλωθεί στο μπράτσο της η οδύνη ήρθε η δεύτερη ραβδιά, κι ώσπου να φτάσει στον ώμο της έπεσε στακροδάχτυλα της το τρίτο, το τελικό χτύπημα και τούτη τη φορά ο πόνος ακολούθησε ουρλιάζοντας την ίδια πάντα διαδρομή κι έφτασε μέχρι την καρδιά της.	Потом трость поднялась над ладонями Мэгги — и она невольно закрыла глаза, чтоб не видеть, как опустится это орудие пытки. Но боль была как взрыв, будто огнем прожгло ладонь до самых костей, отдалось выше, выше, дошло до плеча, и тут обрушился новый удар, а третий, по кончикам пальцев, нестерпимой мукой пронзил до самого сердца.
Έμπηξε τα δόντια της στο κάτω χείλι και το δάγκωσε άγρια, πολύ περήφανη και πολύ ντροπαλή για να βάλει τα κλάματα, πολύ θυμωμένη κι αγανακτισμένη με την αδικία για να σηκώσει τα μάτια της στην Αδελφή Αγκάθα. Το μάθημα έπιανε τόπο, μολονότι ήταν διαφορετικό το δίδαγμα από κείνο που η Αδελφή Αγκάθα είχε κατά νου.	Мэгги изо всей силы прикусила нижнюю губу, от стыда и гордости она не могла заплакать, от гнева, от возмущения такой явной несправедливостью не смела открыть глаза и посмотреть на монахиню; урок был усвоен прочно, хотя суть его была отнюдь не в том, чему хотела обучить сестра Агата.
Η ώρα της μεσημεριάτικης διακοπής έφτασε προτού πάψουν ολότελα τα χέρια της να την πονάνε. Είχε περάσει το πρωινό μέσα σε μια πλήρη σύγχυση από την τρομάρα και το σάστισμά της, δίχως να καταλαβαίνει τίποτε απ όσα λέγονταν ή γίνονταν ολόγυρα της. Μήτε ποιον είχε πλάι της δεν είχε προσέξει, στο διπλανό θρανίο όπου την είχαν βάλει να καθίσει, στην τελευταία σειρά της αίθουσας των μικρότερων μαθητών, και σαν βγήκε από την τάξη για το μεσημεριανό διάλειμμα, έτρεξε να κουλουριαστεί πίσω από τον Μπομπ και τον Τζακ, σε μια απόμερη γωνιά της αυλής. Τα σάντουιτς της Φη με τη μαρμελάδα από λαγοκέρασα τα έφαγε μονάχα επειδή της το πρόσταξε αυστηρά ο Μπομπ.	Только к большой перемене боль в руках утихла. Все утро Мэгги провела как в тумане: испуганная, растерянная, она совершенно не понимала, что говорится и делается вокруг. В классе для самых младших ее толкнули на парту в последнем ряду, и до безрадостной перемены, отведенной на завтрак, она даже не заметила, кто ее соседка по парте; в перемену она забилась в дальний угол двора, спряталась за спины Боба и Джека. Только строгий приказ Боба заставил ее приняться за хлеб с джемом, который приготовила ей Фиа.
Όταν χτύπησε το καμπανάκι για τ'απογευματινά μαθήματα και βρήκε η Μέγκυ μια θέση στη γραμμή, τα μάτια της είχαν αρχίσει πια να ξεθολώνουν και μπόρεσε να δει τι συνέβαινε γύρω της.	Когда снова зазвонил колокол на уроки и Мэгги нашла свое место в веренице учеников, туман перед глазами уже немного рассеялся, и она стала замечать окружающее.
Η πίκρα για την ταπείνωση που είχε υποστεί παρέμενε πάντα το ίδιο έντονη, μα κρατούσε ψηλά το κεφάλι της, αποφασισμένη να μη δώσει σημασία	Обида на позорное наказание ничуть не смягчилась, но Мэгги высоко держала голову и делала вид, будто ее вовсе не касается, что там

στους ψιθύρους και τα μουρμουρητά των άλλων κοριτσιών δίπλα της.	шепчут девчонки и почему подталкивают друг друга в бок.
Η Αδελφή Αγκάθα στεκόταν μπροστά με το ραβδί της, η Αδελφή Ντέκλαν πηγαινοερχόταν πάνω κάτω πίσω από τις γραμμές των παιδιών η Αδελφή Κάθριν, καθισμένη στο πιάνο έξω ακριβώς από την αίθουσα των πιο μικρών μαθητών, άρχισε να παίζει το "Εμπρός, Στρατιώτες του Χριστού ", δίνοντας του έναν εμφαντικό χρόνο δύο τετάρτων.	Сестра Агата со своей тростью стояла перед рядами учеников; сестра Диклен сновала то вправо, то влево позади них; сестра Кэтрин села за фортепьяно — оно стояло в классе младших, у самой двери, — и в подчеркнуто маршевом ритме заиграла «Вперед, христово воинство».
Κανονικά ήταν ένας ύμνος προτεσταντικός, μα ο πόλεμος τον είχε κάνει κοινό σε διάφορα δόγματα. Τα αγαπημένα της παιδιά βημάτιζαν στο ρυθμό του σαν αληθινά μικροσκοπικά στρατιωτάκια, σκεφτόταν η Αδελφή Κάθριν με περηφάνια.	Это был, в сущности, протестантский гимн, но война сделала его и гимном католиков тоже. Милые детки маршируют под его звуки и впрямь как крохотные солдатики, с гордостью подумала сестра Кэтрин.
Από τις τρεις καλόγριες, η Αδελφή Ντέκλαν ήταν πιστό αντίγραφο της Αδελφής Αγκάθα, αν και δεκαπέντε χρόνια νεότερη της, ενώ η Αδελφή Κάθριν διατηρούσε μια μακρινή συγγένεια με το ανθρώπινο είδος.	Из этих трех монахинь сестра Диклен была точной копией сестры Агаты, только на пятнадцать лет моложе, но в сестре Кэтрин еще оставалось что-то человеческое.
Δεν είχε πατήσει τα σαράντα, ήταν ιρλανδέζικης καταγωγής, φυσικά, και για την ώρα δεν είχαν ξεθωριάσει ολότελα ο ζήλος κι ο ενθουσιασμός της, της άρεσε η διδασκαλία, έβλεπε ακόμα την αιώνια εικόνα του Χριστού στα μικρά προσωπάκια που στρέφονταν με τόση λατρεία προς το μέρος της.	Она, разумеется, была ирландка, всего лишь тридцати лет с хвостиком, и прежний пыл в ней не совсем еще угас; ей все еще радостно было учить детей, и в обращенных к ней восторженных рожицах ей по-прежнему виделось нетленным подобие Христово.
Έκανε όμως μάθημα στα μεγαλύτερα παιδιά, που η Αδελφή Αγκάθα έκρινε πως είχαν φάει αρκετό ξύλο και θα κάθονταν φρόνιμα έστω κι αν έπεφταν στα χέρια μιας νεαρής κι ελαστικής δασκάλας.	Но она вела старший класс, ибо сестра Агата полагала, что старшие уже достаточно биты, чтобы вести себя прилично даже при молодой и мягкосердечной наставнице.
Η ίδια η Αδελφή Αγκάθα αναλάμβανε τους μικρότερους μαθητές για να φτιάξει ανθρώπους σωστούς με τούτο το ακατέργαστο υλικό, κι άφηνε τις ενδιάμεσες τάξεις στην Αδελφή Ντέκλαν.	Сама сестра Агата обучала младших, дабы по-своему вылепить из младенческой глины послушные умы и сердца, а средние классы были предоставлены сестре Диклен.
Κρυμμένη στην ασφάλεια της τελευταίας σειράς των θρανίων, η Μέγκυ τόλμησε να ρίξει μια λοξή ματιά στο μικρό κοριτσάκι που καθόταν πλάϊ της.	Надежно укрывшись в последнем ряду, Мэгги решилась поглядеть на соседку по парте.
Το τρομαγμένο της βλέμμα συνάντησε ένα χαμόγελο με κενά ανάμεσα στα δόντια και τεράστια μαύρα μάτια που την κοίταζαν διάπλατα και στρογγυλεμένα πάνω σένα σκουρόχρωμο, γυαλιστερό μουτράκι.	Пугливо покосилась и увидела широкую беззубую улыбку и круглые черные глазищи на смуглом и словно бы чуть лоснящемся лице.
Συνηθισμένη όπως ήταν σε ανοιχτές επιδερμίδες και φακίδες, αφού ακόμα κι ο Φρανκ με τα σκούρα μάτια και μαλλιά του είχε ένα δέρμα κάτασπρο, η Μέγκυ μαγεύτηκε και κατέληξε στο συμπέρασμα	Восхитительное лицо — Мэгги-то привыкла к светлой коже и к веснушкам, ведь даже у Фрэнка, черноволосого и черноглазого, кожа совсем белая, и она быстро решила, что ее

πως το κοριτσάκι που καθόταν πλάϊ της στο θρανίο ήταν το πιο όμορφο πλάσμα που είχε δει ποτέ της.	соседка — самая красивая девочка на свете.
"Πώς σε λένε;" μουρμούρισε η μελαχρινή καλλονή στραβώνοντας το στόμα της, ενώ μασούλαγε συνάμα την άκρη του μολυβιού της κι έφτυνε τα κομματάκια στην άδεια τρύπα του μελανοδοχείου της.	— Как тебя зовут? — краешком губ шепнула смуглая красавица; она грызла карандаш и сплевывала кусочки дерева в дырку, где полагалось бы стоять чернильнице.
"Μέγκυ Κλήαρι", της απάντησε ψιθυριστά. "Ε, εσύ εκεί!" ακούστηκε μια στεγνή, άγρια φωνή από το μπροστινό μέρος της αίθουσας.	— Мэгги Клири, — прошептала в ответ Мэгги. — Ты, там! — раздался сердитый окрик.
Η Μέγκυ αναπήδησε και κοίταξε γύρω της σαστισμένη. Μια μικρή αναμπουμπούλα έγινε στην τάξη καθώς τα είκοσι παιδιά άφηναν χάμω τα μολύβια τους και παραμέριζαν τις κόλλες τους στην άκρη για να κουμπήσουν φρόνιμα τους αγκώνες τους στα θρανία.	Мэгги подскочила, недоуменно огляделась. Послышался приглушенный стук — все двадцать детей разом отложили карандаши — и негромкий шорох отодвигаемых в сторонку драгоценных листков бумаги, чтобы можно было потихоньку облокотиться на парту. У
Η Μέγκυ είδε που είχαν στραφεί όλοι και την κοίταζαν κι η καρδιά της σφίχτηκε και πάγωσε.	Мэгги душа ушла в пятки — все смотрят на нее!
Η Αδελφή Αγκάθα πλησίαζε διασχίζοντας στα γρήγορα το διάδρομο ανάμεσα στα θρανία. ήταν τέτοιος ο τρόμος της Μέγκυ, που έτσι και μπορούσε θα το έβαζε στα πόδια στη στιγμή για να γλιτώσει.	По проходу между партами быстрым шагом приближалась сестра Агата; Мэгги охватил несказанный ужас; если б было куда, она бросилась бы бежать со всех ног.
Όμως πίσω της ήταν το χώρισμα που απομόνωνε την αίθουσα από την πλαϊνή, αριστερά και δεξιά θρανία που της έκοβαν το δρόμο, και μπροστά η Αδελφή Αγκάθα.	Но позади — перегородка, за которой помещается средний класс, по обе стороны — тесные ряды парт, а впереди сестра Агата.
Τα μάτια της φάνταζαν τεράστια στο χλομό της μουτράκι, διεσταλμένα απ το φόβο που την έπνιγε, καθώς κοίταζε την καλόγρια σφίγγοντας και ξεσφίγγοντας τα χέρια της πάνω στο θρανίο.	Мэгги побледнела, задохнулась от страха, руки ее на крышке парты то сжимались, то разжимались, она подняла на монахиню огромные, в пол-лица, перепуганные глаза.
"Μιλούσες, Μέγκαν Κλήαρι". "Μάλιστα, Αδελφή". "Και τι έλεγες;" "Τόνομα μου, Αδελφή". " Το όνομα σου!" σάρκασε η Αδελφή Αγκάθα, κοιτάζοντας ολόγυρα τα υπόλοιπα παιδιά, σίγουρη πως μοιράζονταν κι εκείνα τη δική της καταφρόνια.	— Ты разговаривала, Мэгенн Клири. — Да, сестра Агата. — Что же ты сказала? — Как меня зовут, сестра Агата. — Как тебя зовут! — язвительно повторила сестра Агата и обвела взглядом других детей, будто уверенная, что и они разделяют ее презрение.
"Λοιπόν, παιδιά, μη μου πείτε πως δε μας τιμάει να έχουμε μια ακόμα Κλήαρι ανάμεσα μας; Και δεν προφταίνει πια να μας γνωστοποιήσει τόνομα της!"	— Не правда ли, дети, какая честь для нас? В нашей школе появилась еще одна Клири, и ей не терпится всем сообщить, как ее зовут! —
Στράφηκε πίσω στη Μέγκυ. "Να σηκώνεσαι όρθια όταν σου μιλάω, ανήξερη μικρή χωριάτισσα! Για άπλωσε μου τα χέρια σου, σε παρακαλώ!"	Она опять повернулась к Мэгги. — Встань, когда я с тобой говорю, невежа! Изволь протянуть руки.
Η Μέγκυ σηκώθηκε από το θρανίο της με τα	Мэгги кое-как поднялась, длинные локоны

ποδαράκια της να τρέμουν κι οι μακριές της μπούκλες πετάχτηκαν μπροστά και της έπεσαν στο πρόσωπο για μια στιγμή προτού γυρίσουν πάλι στη θέση τους χοροπηδώντας στον αέρα.	упали на лицо и опять отскочили.
Στεκόταν εκεί κι έσφιγγε απελπισμένα τα χέρια της το να με τάλλο, η Αδελφή Αγκάθα δεν έλεγε να το κουνήσει, παρά περίμενε και περίμενε και περίμενε...	Она отчаянно стиснула руки и все сжимала их, но сестра Агата истуканом стояла над нею и ждала, ждала, ждала…
Τέλος, βρήκε το κουράγιο ν'ανοίξει τις παλάμες και ν'απλώσει τα χέρια της, μα σαν είδε τη βέργα να κατεβαίνει τα μάζεψε αμέσως πίσω, με μια πνιχτή φοβισμένη κραυγή.	Наконец Мэгги заставила себя протянуть руки, но под взмахом трости задохнулась от ужаса и отдернула их.
Η Αδελφή Αγκάθα την άρπαξε από τα μαλλιά και της τα τράβηξε έτσι που το μουτράκι της πλησίασε πολύ κοντά σεκείνα τα φοβερά γυαλιά της καλόγριας.	Сестра Агата вцепилась в густые волосы у Мэгги на макушке и подтащила ее к себе, лицом чуть не вплотную к страшным очкам.
"Άνοιξε τα χέρια σου, Μέγκαν Κλήαρι!" Η προσταγή ειπώθηκε μειλίχια, παγερά, αδιάλλακτα.	— Протяни руки, Мэгенн Клири. Это было сказано вежливо, холодно, беспощадно.
Η Μέγκυ άνοιξε το στόμα της και ξέρασε πάνω στα ράσα της Αδελφής Αγκάθα.	Мэгги раскрыла рот, и ее стошнило прямо на одеяние сестры Агаты.
Τα παιδιά όλα κοίταζαν τρομοκρατημένα τη δασκάλα τους που έστεκε πετρωμένη, με το σιχαμερό ξερατό να στάζει από τις μαύρες διπλωματιές του ράσου της στο πάτωμα και το μούτρο της μπλάβο από τη λύσσα και το σάστισμα.	Все дети, сколько их было в классе, испуганно ахнули, а сестра Агата стояла багровая от ярости и изумления, и отвратительная жидкость стекала по складкам черной ткани на пол.
Μετά η βέργα άρχισε νανεβοκατεβαίνει για να προσγειωθεί οπουδήποτε στο κορμί της Μέγκυ, που σήκωσε τα χέρια της να προστατέψει το πρόσωπο της και ζάρωσε, αναγουλιάζοντας ακόμα, στη γωνιά της αίθουσας.	И вот трость пошла лупить Мэгги по чему попало, а девочка скорчилась в углу, вскинув руки, закрывая лицо, и ее все еще тошнило.
Όταν το χέρι της Αδελφής Αγκάθα κουράστηκε τόσο που της έκανε πια κόπο να σηκώσει ξανά τη ράβδο της, έδειξε την πόρτα.	Наконец сестра Агата выбилась из сил, рука отказывалась поднять трость, и тогда она показала на дверь.
"Πήγαινε στο σπίτι σου, αηδέστατο πλάσμα", είπε, έκανε μεταβολή και πέρασε στην αίθουσα όπου δίδασκε η Αδελφή Ντέκλαν.	— Иди домой, маленькая дрянь, филистимлянка, — сказала она, круто повернулась и ушла в класс сестры Диклен.
Το φρενιασμένο βλέμμα της Μέγκυ έψαξε για τον Στιου. της έγνεψε με το κεφάλι του σαν να της έλεγε πως έπρεπε να υπακούσει κι ήταν γεμάτα λύπη και κατανόηση τα καθαρά γαλαζοπράσινα μάτια του.	Вне себя от боли и ужаса, Мэгги оглянулась на Стюарта; он кивнул — мол, уходи, раз тебе велено, в добрых зеленоватых глазах его были жалость и понимание.
Σκουπίζοντας το στόμα της με το μαντίλι της πήγε στην πόρτα κι από κει έξω, στην αυλή. Έμεναν ακόμα δυο ώρες ως το σχόλασμα. Άρχισε να κατηφορίζει ξέροντας πως δεν υπήρχε πιθανότητα να την προφτάσουν ταδέρφια της, αλλά φοβόταν να καθίσει κάπου να τα περιμένει.	Мэгги вытерла рот платком, спотыкаясь, побрела к двери и вышла во двор. До конца занятий оставалось еще два часа; она понуро плелась по улице, нечего было надеяться, что братья ее нагонят, и она натерпелась такого страху, что не могла сообразить, где бы их

	подождать.
Έπρεπε να πάει μονάχη της σπίτι, να μιλήσει μόνη της στη μαμά.	Придется самой дойти до дому и самой признаться во всем маме.
Όταν η Φη βγήκε από την πίσω πόρτα, κουβαλώντας ένα πανέρι γεμάτο φρεσκοπλυμένα ρούχα, κόντεψε να σκοντάψει από το ξάφνιασμα.	Шатаясь, через силу Фиа вытащила на заднее крыльцо корзину, полную только что выстиранного белья, и едва не споткнулась о Мэгги.
Η Μέγκυ καθόταν στο πλατύσκαλο της βεράντας, με το κεφάλι σκυμμένο, τις άκρες των φωτεινών της μαλλιών να κολλάνε και το μπροστινό του φουστανιού της βρομισμένο.	Девочка сидела на верхней ступеньке, уронив голову в колени, ярко-рыжие локоны на концах слиплись, платье спереди все в пятнах.
Η Φη στέναξε κι αφήνοντας κάτω το βαρύ πανέρι, έσπρωξε πίσω μια τούφα μαλλιά που είχε ξεφύγει και της έπεφτε στα μάτια.	Фиа опустила непосильную ношу, со вздохом отвела прядь волос, упавшую на глаза.
"Λοιπόν, τι έγινε;" ρώτησε κουρασμένα.	— Ну, что случилось? — устало спросила она.
"Έκανα εμετό και γέμισα την Αδελφή Αγκάθα από πάνω ως κάτω".	— Меня стошнило на сестру Агату.
" Ω Θεέ μου!" έκανε η Φη, χτυπώντας τα χέρια στους γοφούς της. "Και μέδειρε και με τη βέργα", ψιθύρισε η Μέγκυ με τα ματάκια της βουρκωμένα.	— О господи! — Фиа взялась руками за ноющую поясницу. — И еще меня побили, — прошептала Мэгги, в глазах ее стояли непролитые слезы.
"Ωραία τα κατάφερες δηλαδή!" Η Φη φορτώθηκε ξανά το πανέρι της και για μια στιγμή ταλαντεύτηκε μπρος πίσω από το βάρος, όσο να το ισορροπήσει.	— Весело, что и говорить, — Фиа подняла тяжелую корзину, с трудом выпрямилась. —
"Μέγκυ, σταλήθεια δεν ξέρω τι να κάνω μαζί σου. Θα περιμένουμε να δούμε τι θα πει ο μπαμπάς!"	Ума не приложу, как с тобой быть, Мэгги. Придется подождать, посмотрим, что скажет папа.
Και κίνησε για την πίσω αυλή, να πάει στα μισογεμάτα κιόλας σκοινιά για το άπλωμα των ρούχων που πλατάγιζαν στο αεράκι.	И она пошла через двор к веревкам, где уже моталась на ветру половина выстиранного белья.
Η Μέγκυ για μια στιγμή κοίταξε στενοχωρημένα τη μητέρα της, τρίβοντας με τα χέρια τα μάγουλα της, ύστερα σηκώθηκε και πήρε το μονοπάτι για το σιδεράδικο.	Мэгги уныло потерла глаза ладонями, поглядела вслед матери, потом встала и поплелась по тропинке вниз, к кузнице.
Όταν φάνηκε η Μέγκυ στην πόρτα, ο Φρανκ μόλις που είχε τελειώσει το πετάλωμα της φοράδας του κυρίου Ρόμπερτσον κι έδενε το ζώο στο στάβλο.	Когда она стала на пороге, Фрэнк только что подковал гнедую кобылу мистера Робертсона и заводил ее в стойло.
Γύρισε και είδε την αδερφή του, μέσα του ξύπνησαν αμέτρητες μνήμες από τη φρικτή δυστυχία που είχε γνωρίσει κι ο ίδιος στο σχολείο.	Он обернулся, увидел сестру, и его разом захлестнули воспоминания о всех муках, которых он сам когда-то натерпелся в школе.
Ήταν τόσο παιδούλα, τόσο μωρουδίστικα αφράτη κι αθώα και γλυκιά, αλλά το φως στα μάτια της είχε τραυματιστεί άγρια και τώρα φώλιαζε εκεί μια τέτοια έκφραση, που του ήρθε να πάει να σκοτώσει την Αδελφή Αγκάθα.	Мэгги еще совсем малышка, такая пухленькая и такая милая чистая душа, но живой огонек у нее в глазах грубо погасили, и в них затаилось такое… убить бы за это сестру Агату!
Να τη σκοτώσει, ναι, να τη σκοτώσει σταλήθεια, να την αρπάξει από το διπλοσάγονο και να της	Да-да, убить, стиснуть ее двойной подбородок и придушить… Инструменты полетели на пол,

στρίψει το λαρύγγι... Παράτησε τα εργαλεία του, έβγαλε την ποδιά του και πλησίασε με βιάση τη Μέγκυ.	кожаный фартук — в сторону, Фрэнк кинулся к сестренке.
"Τι είναι, αγάπη μου;" τη ρώτησε κι έσκυψε ώσπου τα κεφάλια τους βρέθηκαν στο ίδιο ύψος. Τον πήρε από τη μύτη η μυρωδιά του εμετού, που την τύλιγε σαν μόλυσμα, αλλά κατάπιε την αηδία του και δεν της γύρισε την πλάτη.	— Что случилось, кроха? — спросил он, низко наклонился и заглянул ей в лицо. От девочки противно пахло рвотой, но он овладел собой и не отвернулся.
"Αχ, Φρα,Φρα,Φρανκ", ψέλλισε μέσα απ τους λυγμούς της η αδερφή του, με το μουτράκι της συσπασμένο και τα δάκρυα της να κυλάνε επιτέλους λεύτερα.	— Ой, ой, Ф-ф-фрэнк! — всхлипнула несчастная Мэгги. Лицо ее скривилось, и, наконец, будто прорвав плотину, хлынули слезы.
Τύλιξε τα χέρια της γύρω από το λαιμό του, σφίχτηκε με πάθος πάνω του κι άρχισε να μοιρολογάει με κείνον τον παράξενα σιωπηλό, οδυνηρό τρόπο, όπως έκλαιγαν όλα τα παιδιά των Κλήαρι όταν άφηναν πίσω τη νηπιακή τους ηλικία.	Она обхватила руками шею Фрэнка, изо всех сил прижалась к нему и заплакала — беззвучно, мучительно зарыдала, так странно плакали все дети Клири, едва выходили из младенческого возраста.
Ήταν τρομερό να το βλέπεις και δεν έφταναν τα γλυκόλογα ή τα φιλιά για να το γιατρέψεις. Όταν ηρέμησε λιγάκι, ο Φρανκ τη σήκωσε στην αγκαλιά του και την πήγε σένα δεμάτι μυρωδάτο σανό, κοντά στη φοράδα του κυρίου Ρόμπερτσον. κάθισαν εκεί μαζί κι ούτε που πήραν είδηση το ζωντανό που τσιμπολογούσε τα άχυρα δίπλα τους.	На эту боль тяжко смотреть, и тут не поможешь ласковыми словами и поцелуями. Когда Мэгги затихла, Фрэнк взял ее на руки и отнес на кучу душистого сена возле гнедой кобылы Робертсона; они сидели вдвоем, позабыв обо всем на свете, а мягкие лошадиные губы подбирали сено совсем рядом;
Η Μέγκυ είχε ακουμπήσει το κεφάλι της στο λείο, γυμνό στήθος του Φρανκ, κι όπως το άλογο ξεφυσούσε με δύναμη από πάνω της, η ανάσα του έκανε τις μπούκλες των μαλλιών της να χορεύουν.	Мэгги прижалась головой к обнаженной гладкой груди брата, и локоны ее разлетались, когда лошадь раздувала ноздри и громко фыркала от удовольствия.
"Γιατί να μας δείρει όλους, Φρανκ; Αφού της είπα πως ήταν δικό μου το φταίξιμο". Ο Φρανκ είχε τώρα συνηθίσει τη μυρωδιά της και δεν τον ενοχλούσε πια. άπλωσε το χέρι του αφηρημένα κι έσπρωξε πέρα το κεφάλι της φοράδας όταν την είδε να παραπαίρνει θάρρος.	— Почему она побила нас всех, Фрэнк? — спросила Мэгги. — Я ведь ей сказала, что мы все из-за меня опоздали. Фрэнк уже притерпелся к запаху; протянул руку, рассеянно погладил кобылу по чересчур любопытной морде и легонько оттолкнул ее.
"Γιατί είμαστε φτωχοί, Μέγκυ, αυτός είναι ο κυριότερος λόγος. Οι καλόγριες μισούν πάντα τους φτωχούς μαθητές. Όταν θα το ζήσεις λίγες μέρες το σχολείο της Αδελφής Αγκάθα θα δεις πως δεν τα βάζει μονάχα με τους Κλήαρι, αλλά και με τους Μάρσαλ και τους Μακντόναλντ. Είμαστε όλοι μας φτωχοί.	— Мы — бедные, Мэгги, в этом главная причина. Монахини всегда ненавидят бедных учеников. Вот походишь еще денек-другой в эту паршивую школу и сама увидишь: сестра Агата не только к нам, Клири, придирается, и к Маршаллам тоже, и к Макдональдам. Все мы бедные.
Αν όμως ήμαστε πλούσιοι και πηγαίναμε σχολείο με μεγάλη άμαξα, σαν τους Ο Μπράιαν, τότε θα έτρεχαν συνέχεια ξοπίσω μας, όλο χαμόγελα κι υποκλίσεις.	А были бы богатые, приезжали бы в школу в большой карете, как О'Брайены, так монашки нам бы в ножки кланялись.
Αλλά εμείς δεν μπορούμε να χαρίζουμε αρμόνια στην εκκλησία ούτε και πλουμιστά άμφια στους	Но мы ж не можем пожертвовать церкви орган, или шитый золотом покров на алтарь, или

παπάδες ή καινούριο άλογο κι αμαξάκι στις καλόγριες. Κι έτσι, δε μετράμε. Μπορούν να μας κάνουν ό,τι θέλουν.	новую лошадь и коляску для монахинь. Чего ж на нас глядеть. Как хотят, так с нами и расправляются.
"Μια μέρα, θυμάμαι, την είχα κάνει να βγει από τα ρούχα της την Αδελφή Αγκάθα κι ήταν τόσο έξαλλη που μου ούρλιαζε ξανά και ξανά: "Για τόνομα του Θεού, κλάψε! Κάνε κάτι, Φράνσις Κλήαρι! Αν, έστω και μια φορά μονάχα, έβγαζες ένα δάκρυ δε θα σε ξαναχτυπούσα τόσο δυνατά ούτε τόσο συχνά!"	Помню, один раз сестра Агата до того на меня озлилась — стала орать: «Да заплачешь ты наконец, Фрэнсис Клири? Закричи, доставь мне такое удовольствие! Взвой хоть раз, и я не стану бить тебя так сильно и так часто!»
"Αυτός είναι ένας δεύτερος λόγος που την κάνει να μας μισεί, κι είναι και η διαφορά μας από τους Μάρσαλ και τους Μακντόναλντ, το σημείο όπου τους ξεπερνάμε. Δεν μπορεί να κάνει τους Κλήαρι να κλάψουν. Υποτίθεται πως θα έπρεπε να της γλείφουμε τα πόδια.	Вот тебе и еще причина, почему она нас ненавидит, тут Маршаллам и Макдональдам до нас далеко. Из нас, Клири, ей слезы не выбить. Она думает, мы станем лизать ей пятки.
Ε, λοιπόν, εγώ το έχω πει σταγόρια τι πρόκειται να πάθουν έτσι και κλαψουρίσουν όσο τις τρώνε, και το ίδιο πράγμα ισχύει και για σένα, Μέγκυ. Όσο δυνατά κι αν σε χτυπήσει ούτε ένα δάκρυ δε θέλω να στάξει από τα μάτια σου.	Так вот, я ребятам сказал, что я с ними сделаю, если кто из них захнычет, когда его бьют, и ты тоже запомни, Мэгги. Как бы она тебя ни лупила, и пикнуть не смей.
Σήμερα έκλαψες;" "Όχι, Φρανκ". Χασμουρήθηκε, με τα βλέφαρα της να κλείνουν και το δάχτυλο να ψάχνει στα τυφλά το μουτράκι της για να χωθεί στο στόμα. Χαμογελώντας ο Φρανκ την άφησε και ξαναγύρισε στη δουλειά του.	Ты сегодня плакала? — Нет, Фрэнк. Мэгги зевнула, веки сами закрылись, большой палец потянулся ко рту и не сразу попал куда надо. Фрэнк уложил сестренку на сено и, улыбаясь и тихонько напевая, вернулся к наковальне.
Η Μέγκυ κοιμόταν ακόμα όταν μπήκε στο σιδεράδικο ο Πάντυ. Τα χέρια του ήταν βουτηγμένα στις κοπριές και τις ακαθαρσίες, γιατί απ το πρωί καθάριζε το γαλακτοκομείο του κυρίου Τζάρμαν και το πλατύγυρο καπέλο του, χωμένο βαθιά, του έφτανε σχεδόν ως τα μάτια.	Мэгги еще спала, когда вошел Пэдди. Руки у него были по локоть в грязи — сегодня он убирал навоз на скотном дворе мистера Джермена, — широкополая шляпа нахлобучена до бровей.
Είδε τον Φρανκ να δίνει σχήμα σένα ακραξόνιο χτυπώντας το με το σφυρί του και πετώντας σπίθες ολόγυρα του, κι ύστερα τα μάτια του έπεσαν στο αχυρένιο δεμάτι όπου ήταν κουλουριασμένη η κόρη του, με τη φοράδα του κυρίου Ρόμπερτσον να σκύβει τη μουσούδα της πάνω από το κοιμισμένο της μουτράκι.	Он окинул взглядом Фрэнка, тот ковал тележную ось, над головой его вихрем кружились искры; потом Пэдди поглядел на дочь — она спала, свернувшись клубочком на куче сена, и гнедая кобыла Робертсона свесила голову над спящим ее лицом.
"Το σκέφτηκα πως θα 'χε έρθει εδώ ", είπε αφήνοντας το καμτσίκι του να πέσει χάμω προτού οδηγήσει το άλογο του στην τελευταία δέστρα του αχυρώνα.	— Так я и думал, что она здесь, — сказал Пэдди, отбросил хлыст для верховой езды и повел свою старуху чалую в глубь сарая, к стойлу.
Ο Φρανκ δε μίλησε παρά κούνησε μονάχα το κεφάλι του, κοιτώντας τον πατέρα του με κείνο το σκοτεινό, γεμάτο αμφισβήτηση κι αμφιβολία βλέμμα που έκανε πάντα τον Πάντυ να νιώθει άσχημα. Μετά έπιασε πάλι στα χέρια του το	Фрэнк коротко кивнул, вскинул на отца сумрачный взгляд, в котором Пэдди всегда, к немалой своей досаде, читал какое-то сомнение и неуверенность, и опять занялся раскаленной добела осью; обнаженная спина его блестела от

πυρωμένο ακραξόνιο, με τον ιδρώτα να στάζει και να γυαλοκοπάει στα γυμνά του πλευρά.	пота.
Ο Πάντυ ξεσέλωσε το άλογο του, γέμισε με νερό την ποτίστρα του και πίτουρο ανακατεμένο με βρόμη την ταγίστρα. Το ζωντανό χλιμίντρισε ευχαριστημένο βλέποντας τον να το φροντίζει και τον ακολούθησε με τα μάτια, όταν τάφησε για να βγει από τον αχυρώνα. Έβγαλε το πουκάμισο του κι έπλυνε τα χέρια, το πρόσωπο και το στήθος του στη μεγάλη γούρνα, κάνοντας μούσκεμα το παντελόνι και τα μαλλιά του. Πήρε μια παλιά λινάτσα να σκουπιστεί και γύρισε στο γιο του.	Пэдди расседлал чалую, завел в стойло, налил ей воды, потом приготовил корм — смешал овса с отрубями и плеснул туда же воды. Чалая тихонько благодарно заржала, когда он наполнил ее кормушку, и проводила его глазами, а Пэдди, на ходу стаскивая с себя рубаху, прошел к большому корыту у входа в кузницу. Вымыл руки, лицо, ополоснулся до пояса, при этом намокли и волосы, и штаны. Растираясь досуха куском старой мешковины, недоуменно посмотрел на сына.
"Τι έγινε ακριβώς κι έδιωξαν τη Μέγκυ απ' το σχολείο, όπως μου είπε η μαμά;" Ο Φρανκ παράτησε το ακραξόνιο που είχε κρυώσει. "Έκανε εμετό πάνω στην Αδελφή Αγκάθα, η καημενούλα μας!"	— Мама сказала, Мэгги в школе наказали и отправили домой. Не знаешь толком, что там стряслось? Фрэнк отложил остывшую ось. — Бедную дурашку стошнило прямо на сестру Агату.
Ο Πάντυ βιάστηκε να κρύψει το χαμόγελο του σκουπίζοντας το στόμα του με την ανάστροφη του χεριού. Στράφηκε κατά τον τοίχο για μια στιγμή, ώσπου να του φύγει το γέλιο κι ύστερα γύρισε και κοίταξε τη Μέγκυ.	Пэдди уставился на дальнюю стену, торопливо согнал с лица усмешку и тогда лишь как ни в чем не бывало кивнул на Мэгги:
"Είχε ταραχτεί που πήγαινε πρώτη μέρα στο σχολείο, ε;" "Δεν ξέρω. Έκανε και το πρωί εμετό, προτού φύγουν από το σπίτι, κι αυτό τους καθυστέρησε και δεν πρόφτασαν να είναι στην ώρα τους για το καμπανάκι. Έφαγαν όλοι τους από έξι ξυλιές με τη βέργα, αλλά η Μέγκυ στενοχωρήθηκε πάρα πολύ γιατί έκρινε πως μονάχα εκείνη θα έπρεπε να τιμωρήσουν. Μετά τη μεσημεριάτικη διακοπή η Αδελφή Αγκάθα τα έβαλε ξανά μαζί της κι η Μέγκυ μας της γέμισε τα μαύρα της ράσα από πάνω ως κάτω με ψωμιά και μαρμελάδες".	— Уж так разволновалась, что поступает в школу, а? — Не знаю. Ее еще утром стошнило, потому они все задержались и к звонку опоздали. Всем досталось по шесть ударов, и Мэгги ужасно расстроилась — она-то считала, что ее одну должны наказать. А после завтрака сестра Агата опять на нее накинулась, и нашу Мэгги вывернуло прямо на ее чистый черный подол.
"Και μετά τι έγινε;" "Η Αδελφή Αγκάθα την έσπασε στο ξύλο με τη βέργα της και την έδιωξε από το σχολείο".	— И дальше что? — Сестра Агата чуть трость об нее не обломала и отправила домой.
"Ε, της φτάνουν όλα τούτα για τιμωρία της. Εγώ τις σέβομαι πολύ τις καλόγριες και το ξέρω πως δε μας πέφτει λόγος να κρίνουμε τις πράξεις τους, όμως μερικές φορές μου φαίνεται πως το παρακάνουν με τις βέργες τους. Καταλαβαίνω βέβαια πως προσπαθούν να μας βάλουν λίγη γνώση στα ιρλανδέζικα χοντροκέφαλά μας, αλλά, από την άλλη μεριά, σήμερα ήταν η πρώτη μέρα της μικρούλας Μέγκυ στο σχολείο".	— Ну, наказана и хватит, подбавлять не стану. Я наших монахинь очень уважаю, и не нам их судить, а только хотел бы я, чтобы они пореже хватались за палку. Оно, конечно, приходится им вбивать науки в наши тупые ирландские головы, но, как ни говори, кроха Мэгги нынче только первый раз пошла в школу.
Πρώτη φορά ο Πάντυ του μιλούσε στα ίσια, σαν άντρας σε άντρα. Ο Φρανκ έμεινε να τον κοιτάζει σαστισμένος, δεν το φανταζόταν ποτέ ότι ο πατέρας τους θα είχε τέτοια αδυναμία στη Μέγκυ,	Фрэнк смотрел на отца во все глаза. Никогда еще Пэдди не говорил со старшим сыном как со взрослым и равным. От изумления Фрэнк даже позабыл свою

μολονότι καυχιόταν και καμάρωνε σ'όλη του τη ζωή για τ'αρσενικά του βλαστάρια. Από το ξάφνιασμα ξέχασε για λίγο τη συνηθισμένη του έχθρα. έπιασε τον εαυτό του να συμπαθεί σχεδόν τον πατέρα του και του χαμογέλασε δίχως τη γνωστή του δυσπιστία.	вечную обиду: так вот оно что, хоть Пэдди всегда гордится и хвастает сыновьями, но Мэгги он любит еще больше… Во Фрэнке всколыхнулось доброе чувство к отцу, и он улыбнулся без обычного недоверия.
"Δεν είναι γλυκούλα η μικρή μας;" Ο Πάντυ συμφώνησε κουνώντας αφηρημένα το κεφάλι του και συνέχισε να την κοιτάει ολότελα απορροφημένος. Το άλογο χλιμίντρισε ξανά και ξανά. η Μέγκυ κουνήθηκε, κύλησε ανάσκελα κι άνοιξε τα μάτια της.	— Она у нас малышка первый сорт, правда? Пэдди рассеянно кивнул, он все еще не отрываясь глядел на дочь. Лошадь шумно вздохнула, фыркнула; Мэгги зашевелилась, повернулась и открыла глаза.
Όταν είδε τον πατέρα της να στέκει πλάϊ στον Φρανκ, ανακάθισε στο άχυρο, παγωμένη και τόσο φοβισμένη που το μουτράκι της άσπρισε.	Увидела рядом с Фрэнком отца, побледнела от испуга и порывисто села.
"Έμαθα πως ήταν αλησμόνητη η σημερινή μέρα σου, Μέγκυ".	— Что, Мэгги, дочка, нелегкий у тебя денек выдался?
Ο Πάντυ την πλησίασε και τη σήκωσε από το δεμάτι το σανό, κρατώντας την ανάσα του μόλις τον έπιασε η μυρωδιά της. Ύστερα το πήρε απόφαση και την έσφιξε με δύναμη πάνω του.	Пэдци шагнул к ней, подхватил на руки и чуть не ахнул от резкого запаха. Но только дернул плечом и крепче прижал к себе девочку.
"Έφαγα ξύλο, μπαμπά", του ομολόγησε. "Ε, αν κρίνω απ όσα ξέρω για την Αδελφή Αγκάθα, αυτή δε θα είναι η τελευταία φορά που σου τις βρέχει". Γέλασε βάζοντας τη να καθίσει καβάλα στους ώμους του. "Πάμε τώρα να δούμε αν έχει καθόλου ζεστό νερό η μαμά στη σκάφη να σε πλύνει, γιατί βρομάς χειρότερα κι από το γαλακτοκομείο του Τζάρμαν".	— Меня побили, папочка, — призналась она. — Что ж, насколько я знаю сестру Агату, это не в последний раз, — засмеялся Пэдди и усадил дочь к себе на плечо. — Пойдем-ка поглядим, наверно, у мамы найдется в котле горячая вода, надо тебя вымыть. От тебя пахнет похуже, чем на скотном дворе у Джермена.
Ο Φρανκ βγήκε στην πόρτα και παρακολουθούσε τα δυο ζωηρόχρωμα κεφάλια που ξεμάκραιναν στο μονοπάτι, μετά γύρισε κι αντίκρισε τα μεγάλα μάτια του αλόγου καρφωμένα πάνω του.	Фрэнк вышел на порог и провожал глазами две огненно-рыжие головы, пока они не скрылись за изгибом тропы, ведущей в гору, потом обернулся и встретил кроткий взгляд гнедой кобылы.
"Μπρος, παλιάλογο. Θα σε πάω εγώ στο σπίτι", είπε κι άδραξε το χαλινάρι.	— Пошли, старуха, отведу тебя домой, — сказал он и взялся за повод.
Ο εμετός της Μέγκυ αποδείχτηκε σωστή ευλογία. Η Αδελφή Αγκάθα συνέχιζε να της τις βρέχει κανονικά, αλλά τη χτυπούσε κρατώντας πάντα κάποια απόσταση ασφαλείας, κι έτσι οι ξυλιές της ήταν λιγότερο δυνατές κι εύστοχες.	Приступ рвоты неожиданно принес Мэгги счастье. Сестра Агата продолжала бить ее тростью по рукам, но держалась теперь на безопасном расстоянии, а от этого удары были не так сильны и далеко не так метки.
Το σκουρόχρωμο κοριτσάκι που καθόταν πλάϊ της στο θρανίο ήταν η μικρότερη κόρη του Ιταλού που είχε το γαλάζιο καφενείο στο Γουοχάϊν.	Смуглая соседка Мэгги по парте оказалась младшей дочерью итальянца — хозяина ярко-синего кафе в Уэхайне.
Την έλεγαν Τερέζα Ανούντσιο κι ήταν αρκετά χαζούλα για να περνάει απαρατήρητη από την Αδελφή Αγκάθα, δίχως όμως να είναι τόσο χαζή που ν'αποτελεί στόχο για την καλόγρια.	Звали эту девочку Тереза Аннунцио, и она была туповата — как раз настолько, чтобы не привлекать особого внимания сестры Агаты, но не настолько, чтобы стать для сестры Агаты

Όταν βγήκαν τα δεύτερα δόντια της ήταν ξεχωριστά όμορφη κι η Μέγκυ τη λάτρευε. Στα διαλείμματα τριγυρνούσαν στην αυλή με τα χέρια τους περασμένα η μια γύρω από τη μέση της άλλης, που σήμαινε πως είχες κιόλας βρει την "καλύτερη σου φίλη" κι ότι καλά θα έκαναν να μη σενοχλούν τα υπόλοιπα κορίτσια. Και μιλούσαν, μιλούσαν, μιλούσαν.	постоянной мишенью. Когда у Терезы выросли новые зубы, она стала настоящей красавицей, Мэгги ее обожала. Каждую перемену они гуляли по двору, обняв друг друга за талию — а это знак, что вы задушевные подруги и никто больше не смеет добиваться вашего расположения. Гуляли и говорили, говорили, говорили.
Μια μέρα, η Τερέζα την πήρε στο καφενείο την ώρα της μεσημεριάτικης διακοπής να τη γνωρίσει στους γονείς της και στα μεγαλύτερα της αδέρφια.	Однажды на большой перемене Тереза повела Мэгги в отцовское кафе и познакомила со своими родителями, со взрослыми братьями и сестрами.
Όλοι γοητεύτηκαν με τα φλογοκόκκινα μαλλιά της όσο γοητεύτηκε κι η Μέγκυ από τα σκούρα τους χρώματα, και την παρομοίασαν με αγγελούδι όταν έστρεψε πάνω τους τα μεγάλα γκρίζα μάτια της με τις όμορφες κηλίδες.	Все они пришли в восторг от этого золотого огонька, так же как Мэгги восхищалась их смуглой красотой, а когда она поглядела на них серыми глазищами в милых пестрых крапинках, объявили, что она настоящий ангелочек. От матери
Είχε κληρονομήσει από τη μητέρα της έναν ακαθόριστο αέρα ευγενικής καταγωγής που τον ένιωθε αμέσως όλος ο κόσμος. το ίδιο τον ένιωσε κι η φαμίλια των Ανούντσιο.	Мэгги унаследовала какую-то неуловимую аристократичность — все ощущали ее с первого взгляда, ощутило это и семейство Аннунцио.
Όπως η Τερέζα, έτσι κι οι δικοί της θέλησαν να κερδίσουν την εύνοια της και της πρόσφεραν μεγάλες χοντροκομμένες πατάτες τηγανισμένες σε αρνίσιο λίπος, κι ένα κομμάτι ψάρι που ήταν πεντανόστιμο έτσι που το είχαν βουτήξει στο αλεύρι πριν το τηγανίσουν.	Как и Тереза, они принялись ухаживать за Мэгги, угостили ее хрустящим картофелем, поджаренным в кипящем бараньем сале, и восхитительно вкусной рыбой, без единой косточки, обвалянной с тесте и поджаренной в том же кипящем жиру, только в отдельной проволочной сетке.
Ποτέ της δεν είχε φάει τίποτε τόσο νόστιμο και πολύ θα ήθελε να μπορούσε να τρώει πιο συχνά στο καφενείο. Όμως εκείνη η φορά αποτελούσε εξαίρεση κι είχε πάρει ειδική άδεια από τη μητέρα της και τις καλόγριες για ναποδεχτεί την πρόσκληση.	Мэгги никогда еще не пробовала такой чудесной еды и подумала — хорошо бы тут есть почаще. Но надо еще, чтобы такое удовольствие ей разрешили мать и монахини.
Στο σπίτι πετούσε όλη την ώρα στην κουβέντα της, "Η Τερέζα λέει" και "Ξέρετε τι έκανε η Τερέζα;" ώσπου ο Πάντυ ξέσπασε και της δήλωσε πως του έφταναν και του περίσσευαν τα όσα είχε ήδη ακούσει για την Τερέζα.	Дома от Мэгги только и слышали: «Тереза сказала», «А знаете, что сделала Тереза?», и наконец Пэдди прикрикнул, что она ему все уши прожужжала своей Терезой.
"Δε μ’αρέσουν τα πολλά πάρε δώσε σου με τους Ιταλιάνους", μουρμούρισε με την ενστικτώδικη δυσπιστία που ένιωθε όλη η βρετανική παροικία απέναντι σοποιοδήποτε μεσογειακό άτομο.	— Не больно это умно — якшаться с итальяшками, — проворчал он с истинно британским бессознательным недоверием ко всем, у кого темная кожа и кто родом с берегов Средиземного моря.
"Είναι βρόμικη ράτσα, δεν πλένονται αρκετά συχνά", πρόσθεσε, μα όπως μιλούσε του κοβόταν σιγά σιγά η φόρα κάτω από το πληγωμένο και γεμάτο αποδοκιμασία βλέμμα της.	— Итальяшки грязный народ, Мэгги, дочка, они редко моются, — кое-как пояснил он, смешавшись под обиженным и укоризненным взглядом дочери.
Ο Φρανκ συμφώνησε μαζί του, έξαλλος από ζήλια. Κι έτσι η Μέγκυ δε μιλούσε πια τόσο πολύ για τη	Фрэнк, обуреваемый ревностью, поддержал отца. И Мэгги дома стала реже заговаривать о

φίλη της σαν βρισκόταν στο σπίτι. Όμως η αρνητική στάση των δικών της δεν μπορούσε να την εμποδίσει να κάνει παρέα με την Τερέζα όσο βρίσκονταν στο σχολείο. Ο Μπομπ και τ'άλλα αγόρια δεν είχαν καμιά αντίρρηση να τη βλέπουν δοσμένη ολόκληρη στην Τερέζα. αντίθετα, το χαίρονταν πολύ γιατί μπορούσαν και κείνοι να τρέχουν και να κάνουν τις παλαβομάρες τους στην αυλή σαν να μην υπήρχε η αδερφή τους.	подруге. Но неодобрение домашних не могло помешать этой дружбе, которую расстояние все равно ограничивало стенами школы; а Боб и младшие мальчики только радовались, что сестра поглощена Терезой. Значит, в перемену можно вволю носиться по двору, будто никакой Мэгги тут вовсе и нет.
Τα ακαταλαβίστικα πράγματα που έγραφε συνέχεια στον πίνακα η Αδελφή Αγκάθα άρχισαν σταδιακά ν'αποκτάνε κάποιο νόημα, κι η Μέγκυ έμαθε πως το "+" σήμαινε ότι έπρεπε να υπολογίσεις τους αριθμούς όλους στο σύνολο τους, ενώ το "- " πως έβγαζες τους κάτω αριθμούς από τους πάνω και κατέληγες να έχεις μικρότερο νούμερο από το αρχικό.	Непонятные закорючки, которые сестра Агата вечно выводила на классной доске, понемногу обретали смысл, и Мэгги узнала, что когда стоит «+, надо сосчитать все цифры вместе, а когда « — „ — от того, что написано сверху, отнять то, что ниже, и под конец получится меньше, чем было.
Ήταν έξυπνο παιδί και θα γινόταν πολύ καλή, αν όχι άριστη μαθήτρια, αν τα κατάφερνε να ξεπεράσει το φόβο της για την Αδελφή Αγκάθα. Αλλά μόλις καρφώνονταν πάνω της εκείνα τα μάτια που σε τρυπούσαν, θαρρείς, σαν κοφτερά μαχαίρια και της έκανε μια απότομη ερώτηση η στεγνή, γέρικη φωνή, η Μέγκυ τραύλιζε και κόμπιαζε και της ήταν αδύνατο να σκεφτεί.	Она была смышленая и стала бы отличной, даже, пожалуй, блестящей ученицей, если б только могла одолеть страх перед сестрой Агатой. Но едва на нее обращались эти сверлящие глаза и сухой старческий голос бросал ей отрывистый вопрос, Мэгги начинала мямлить и заикаться и уже ничего не соображала.
Της φαινόταν εύκολο μάθημα η Αριθμητική, μα σαν τη φώναζαν πάνω να κάνει προφορική επίδειξη των γνώσεων της, δεν μπορούσε να θυμηθεί πόσο άθροισμα έβγαινε αν πρόσθετες δύο και δύο. Η Ανάγνωση αποτελούσε το πέρασμα σ'έναν κόσμο τόσο μαγευτικό που δεν τον χόρταινε, αλλά όταν της έλεγε η Αδελφή Αγκάθα να σηκωθεί όρθια και να διαβάσει μια παράγραφο, της ήταν δύσκολο να προφέρει τη λέξη "γάτα" κι απόλύτως αδύνατο να πει το "μιάου".	Арифметика давалась ей легко, но, когда надо было вслух доказать, как искусно она считает, она забывала, сколько будет дважды два. Чтение распахнуло перед нею двери в чудесный, увлекательнейший мир, но когда сестра Агата велела ей встать и громко прочитать несколько строк, она еле могла выговорить „кошка“ и совсем запуталась на слове «мяучит“.
Κάτω από τα σαρκαστικά σχόλια της Αδελφής Αγκάθα είτε την έπιανε τρέμουλο σωστό είτε κοκκίνιζε σαν παντζάρι κι έτσι τελικά γελούσε όλη η τάξη μαζί της. Γιατί, σαν ήθελε η Αδελφή Αγκάθα να ειρωνευτεί το γραφικό χαρακτήρα κάποιου μαθητή, φώναζε εκείνη πάντα στον πίνακα, και για να δείξει στα υπόλοιπα παιδιά ένα παράδειγμα άσχημης και τσαπατσούλικης δουλειάς χρησιμοποιούσε τα δικά της γραμμένα με κόπο τετράδια.	Казалось, ей навек суждено ежиться под язвительными замечаниями сестры Агаты, краснеть и сгорать от стыда, потому что над нею смеется весь класс. Ведь это ее грифельную доску сестра Агата с неизменным ехидством выставляет напоказ, ее старательно исписанные листки неизменно приводит в пример грязи и неряшества.
Μερικά από τα πλουσιόπαιδα του σχολείου είχαν την τύχη να διαθέτουν δικιά τους γομολάστιχα, ενώ για τη Μέγκυ το μόνο της σβηστήρι ήταν το δάχτυλο της που σάλιωνε για να τρίψει νευρικά τα λάθη της, ώσπου μουντζούρωνε τη γραμμή και το χαρτί έλιωνε. Γίνονταν τρύπες, πράγμα που απαγορευόταν αυστηρά, όμως πάνω	Некоторые ученики из богатых были счастливыми обладателями ластиков, но у Мэгги взамен резинки имелся лишь кончик пальца — послюнив его, она терла и терла сделанную от волнения ошибку, так что отдирались бумажные катышки и выходила одна грязь. Палец протирал в листке дырки,

στην απόγνωση της ήταν ικανή για οτιδήποτε προκειμένου να γλιτώσει τις γεμάτες κακεντρέχεια παρατηρήσεις της Αδελφής Αγκάθα.	способ этот строго-настрого запрещался, но Мэгги с отчаяния готова была на все, лишь бы избежать громов и молний сестры Агаты.
Ως τη χρονιά εκείνη κύριος στόχος για τη βέργα και το φαρμάκι της Αδελφής Αγκάθα ήταν ο Στιούαρτ. Ωστόσο η Μέγκυ αποτελούσε πολύ καλύτερο θύμα, γιατί η ήρεμη αποφασιστικότητα του Στιούαρτ και κείνο το αποτραβηγμένο από τα εγκόσμια ύφος του, που τον έκανε να μοιάζει με άγιο σχεδόν, είχαν αποδειχτεί γερές κι αποτελεσματικές άμυνες, που ούτε κι η Αδελφή Αγκάθα δεν μπορούσε να σπάσει.	До появления Мэгги главной мишенью для трости и злого языка сестры Агаты был Стюарт. Но Мэгги оказалась куда лучшей мишенью, потому что было в Стюарте печальное спокойствие и отрешенность, точно в каком-то маленьком святом, и через это не удавалось пробиться даже сестре Агате.
Η Μέγκυ, από την άλλη μεριά, γινόταν κατακόκκινη κι έτρεμε σαν το κλαρί στον άνεμο, μόλο που πάσχιζε τόσο αντρίκεια να μείνει πιστή στον κώδικα συμπεριφοράς των Κλήαρι, έτσι όπως της τον είχε καθορίσει ο Φρανκ.	А Мэгги хоть и старалась изо всех сил не уронить достоинство рода Клири, как велел ей Фрэнк, но вся дрожала и заливалась краской.
Ο Στιούαρτ τη συμπονούσε βαθιά και κοίταζε να τη βοηθάει φροντίζοντας να τραβάει σκόπιμα πάνω του το θυμό της καλόγριας, μα εκείνη κατάλαβε αμέσως τα κόλπα του κι εξοργίστηκε ακόμα πιο πολύ σαν διαπίστωσε πως επεκτεινόταν και στο κορίτσι η φατριαστική αντίληψη των Κλήαρι, ίδια όπως είχε υπάρξει πάντα ανάμεσα στ'αγόρια.	Стюарт очень жалел ее, старался хотя бы отчасти отвлечь гнев сестры Агаты на себя. Монахиня мигом разгадывала его хитрости и еще сильней разъярялась от того, как все эти Клири стоят друг за друга, что мальчишки, что девчонки.
Αν τη ρωτούσε κανένας γιατί τα είχε έτσι με τη συγκεκριμένη οικογένεια, δε θα μπορούσε ν'απαντήσει. Απλά, για τη γριά καλόγρια, την τόσο πικραμένη από την πορεία που είχε πάρει η ζωή της, μια περήφανη κι ευαίσθητη φαμίλια σαν τους Κλήαρι ήταν ολωσδιόλου αχώνευτη.	Спроси ее кто-нибудь, чем, собственно, ее так возмущают дети Клири, она не сумела бы ответить. Но старой монахине, озлобленной и разочарованной тем, как сложилась ее жизнь, не так-то легко было примириться с нравом этого гордого и чуткого племени.
Το γεγονός πως ήταν ζερβοχέρα αποτελούσε το χειρότερο αμάρτημα της Μέγκυ. Όταν έπιασε δειλά κι αδέξια το κοντύλι της για ναποτολμήσει την πρώτη της προσπάθεια στη γραφή, η Αδελφή Αγκάθα της επιτέθηκε με πολεμική μανία.	Самым тяжким грехом Мэгги оказалось, что она — левша. Когда она впервые осторожно взялась за грифель на первом своем уроке письма, сестра Агата обрушилась на нее, точно Цезарь на галлов.
" Μέγκαν Κλήαρι, άσε αμέσως κάτω το κοντύλι σου ", βρόντηξε η φωνή της.	— Положи грифель, Мэгенн Клири! — прогремела она.
Κι έτσι άρχισε μια μάχη μέχρι θανάτου. Η Μέγκυ ήταν απελπιστικά κι αγιάτρευτα ζερβοχέρα. Όταν της έσφιγγε η Αδελφή Αγκάθα με το ζόρι τα δάχτυλα του δεξιού της χεριού στη σωστή θέση γύρω από την κιμωλία, εκείνη στεκόταν άπραγη μπρος στο μαυροπίνακα κι έβλεπε τον κόσμο να στροβιλίζεται ολόγυρα από τη ζαλάδα της. Μόλες τις επίμονες διαβεβαιώσεις της καλόγριας, της φαινόταν αδιανόητη η σκέψη πως θα μπορούσε ποτέ να λειτουργήσει τούτο το άκρο του κορμιού της και δεν είχε ιδέα γύρω από το τι έπρεπε να κάνει.	Так началось великое сражение. Мэгги оказалась безнадежной, неизлечимой левшой. Сестра Агата вкладывала ей в правую руку грифель, насильно сгибала пальцы должным образом, а Мэгги недвижимо сидела над грифельной доской, голова у нее шла кругом, и она, хоть убейте, не могла постичь, как заставить эту злосчастную руку исполнять требования сестры Агаты.

Έγινε διανοητικά τυφλή και κωφάλαλη. το δεξί της χέρι ήταν ένα προσάρτημα άχρηστο που δεν είχε πιότερη σχέση με τις εγκεφαλικές της διαδικασίες, απ ό,τι είχαν τα δάχτυλα του ποδιού της. Τραβούσε τις γραμμές μέχρι έξω από το μαυροπίνακα γιατί δεν μπορούσε να τις σταματήσει. άφηνε την κιμωλία να της πέσει σαν να ήταν παράλυτη. όσο και να πάσχιζε η Αδελφή Αγκάθα δεν τα κατάφερνε να κάνει το δεξί χέρι της Μέγκυ να σχηματίσει ένα Α.	Она внутренне деревенела, слепла и глохла; бесполезный придаток — правая рука — так же мало повиновался ее мыслям, как пальцы ног. Рука не слушалась, не сгибалась, как надо, и тянула корявую строку не по доске, а мимо, и, точно парализованная, роняла грифель; и что бы ни делала сестра Агата, эта правая рука не могла вывести букву «А».
Ύστερα, η Μέγκυ περνούσε στα κρυφά την κιμωλία στο αριστερό της χέρι και με το μπράτσο της συστραμμένο σε μια γωνία παράξενη έγραφε μια σειρά από όμορφα και καλλιγραφικότατα Α.	А потом Мэгги потихоньку перекладывала грифель в левую руку и, неловко заслоня доску локтем, выводила длинный ряд четких, будто отпечатанных прописных «А».
Τελικά η Αδελφή Αγκάθα κέρδισε τη μάχη. Κάποιο πρωί, την ώρα που τα παιδιά έμπαιναν στη γραμμή, έδεσε με σκοινί το αριστερό χέρι της Μέγκυ πάνω στο κορμί της και δεν της το έλυσε ως τις τρεις το απόγευμα που χτύπησε το καμπανάκι για το σχόλασμα. Ακόμα και στο μεσημεριανό διάλειμμα αναγκάστηκε να φάει, να κάνει βόλτες και να παίξει στην αυλή με το αριστερό της χέρι στέρεα ακινητοποιημένο.	Сестра Агата выиграла сражение. Утром до уроков она стала привязывать левую руку Мэгги к боку и не развязывала до трех часов дня, до последнего звонка. Даже в большую перемену Мэгги приходилось есть свой завтрак, ходить по двору, играть, не шевеля левой рукой.
Τρεις μήνες της πήρε, μα στο τέλος έμαθε να γράφει σωστά, σύμφωνα με τις δοξασίες της Αδελφής Αγκάθα, μόλο που δεν ήταν ποτέ όμορφα τα γράμματα της. Για να σιγουρέψει το γεγονός πως η Μέγκυ δε θα παρεκτρεπόταν ξανά από το σωστό δρόμο, η καλόγρια συνέχιζε να της δένει το αριστερό της χέρι γι'άλλους δυο μήνες κι όταν πέρασε και τούτο το διάστημα κάλεσε όλο το σχολείο να πει μια σειρά από προσευχές και ευχαριστίες στο Μεγαλοδύναμο Θεό που μέσα στη σοφία Του είχε κάνει τη Μέγκυ να δει τα λάθη και τις αμαρτίες της. Τα παιδιά του Θεού ήταν πάντα δεξιόχειρες. τα ζερβοχέρικα ήταν σπέρμα του Διαβόλου, ιδιαίτερα όταν είχαν και κόκκινα μαλλιά.	Так продолжалось три месяца, и под конец она научилась писать правой, как того требовали воззрения сестры Агаты, но почерк у нее навсегда остался неважный. Для верности, чтобы она не вспомнила прежнюю привычку, левую руку ей привязывали к боку еще два месяца; а потом сестра Агата собрала учеников на молитву, и вся школа хором возблагодарила господа, который в премудрости своей направил заблудшую Мэгги на путь истинный. Все чада господни пользуются правой рукой; левши же — дьяволово семя, тем более, если они еще и рыжие.
Μέσα στον πρώτο χρόνο της στο σχολείο η Μέγκυ έχασε το παιδιάστικο πάχος της κι αδυνάτισε πολύ, μόλο που δεν ψήλωσε παρά ελάχιστα. Άρχισε να τρώει τα νύχια της και χρειάστηκε να υπομείνει κι ένα καινούριο βάσανο, γιατί η Αδελφή Αγκαθα την υποχρέωνε να γυρίζει από θρανίο σε θρανίο σ'όλες τις αίθουσες και να δείχνει τα χέρια της έτσι που να βλέπουν τα υπόλοιπα παιδιά πόσο άσχημο πράγμα ήταν τα φαγωμένα νύχια. Κι όλα τούτα τη στιγμή που σχεδόν οι μισοί μαθητές ανάμεσα στα πέντε και στα δεκαπέντε χρόνια τους έτρωγαν τα νύχια τους τόσο όσο κι η Μέγκυ.	В тот первый школьный год Мэгги утратила младенческую пухлость и стала очень худенькая, хотя почти не выросла. Она привыкла чуть не до крови обкусывать ногти, и пришлось терпеть, когда сестра Агата в наказание подводила ее с вытянутыми руками к каждой парте и всем и каждому в школе показывала, как безобразны ногти, когда их грызут. А ведь половина ребят от пяти до пятнадцати лет грызла ногти не хуже Мэгги.
Η Φη έβγαλε το μπουκάλι με την πικρή αλόχη κι άλειψε τ'ακροδάχτυλα της κόρης της με το φρικτό	Фиа достала пузырек с горьким соком алоэ и намазала этой гадостью кончики пальцев

καθαρτικό. Επιστρατεύτηκαν όλοι στην οικογένεια να την προσέχουν να μην πλύνει στα κρυφά την αλόχη κι όταν τ'άλλα κορίτσια στο σχολείο είδαν τις προδοτικές καφετιές κηλίδες, η ταπείνωση της ολοκληρώθηκε.	Мэгги. Все в доме обязаны были следить, чтобы она не смыла горький сок, а девочки в школе заметили предательские темные пятна, пришлось вытерпеть и это унижение.
Έτσι κι έβαζε τα χέρια της στο στόμα η γεύση ήταν απερίγραπτη, πικρή κι αηδιαστική. μέσα στην απόγνωση της έφτυνε στο μαντίλι της κι έτριβε τα δάχτυλα της ώσπου τα μάτωνε για να βγάλει το απαίσιο φάρμακο.	Сунешь палец в рот — мерзость жуткая, хуже овечьего мыла; в отчаянии Мэгги смочила слюной носовой платок и терла пальцы чуть не до крови, пока не смягчился немного мерзкий вкус.
Ο Πάντυ κατέφυγε στη βίτσα του, ένα όργανο πολύ πιο μαλακό από τη βέργα της Αδελφής Αγκάθα, και κυνηγούσε την κόρη του γύρω γύρω στην κουζίνα να της τις βρέξει. Δεν το έκρινε σωστό να χτυπάει κανείς τα παιδιά στα χέρια, στο πρόσωπο ή στα πισινά, παρά μονάχα στα πόδια.	Пэдди взял хлыст — орудие куда более милосердное, чем трость сестры Агаты, и пришлось Мэгги прыгать по всей кухне. Пэдди считал, что детей не следует бить ни по рукам, ни по лицу, ни по ягодицам, а только по ногам.
Πονάνε και κει το ίδιο, έλεγε, αλλά δεν κινδυνεύουν να πάθουν κανένα κακό. Κι ωστόσο, μ'όλες τις αλόχες, τις ταπεινώσεις, τις ξυλιές του Πάντυ και της Αδελφής Αγκάθα, η Μέγκυ συνέχισε να τρώει τα νύχια της.	Больно не меньше, чем в любом другом месте, говорил он, а вреда никакого не будет. И однако, наперекор горькому алоэ, насмешкам, сестре Агате и отцову хлысту, Мэгги продолжала грызть ногти.
Η φιλία της με την Τερέζα Ανούντσιο ήταν η χαρά της ζωής της, το μόνο πράγμα που έκανε το σχολείο υποφερτό. Όση ώρα βαστούσε το μάθημα, εκείνη περίμενε το διάλειμμα με μια οδυνηρή προσμονή, γιατί τότε θα μπορούσε να πάει με την Τερέζα κάτω από τη μεγάλη συκιά, ν'αγκαλιαστούν από τη μέση και να κάτσουν εκεί να μιλάνε, να μιλάνε, να μιλάνε.	Дружба с Терезой была великой радостью в ее жизни; если б не это, школа стала бы невыносима. Все уроки напролет Мэгги только и ждала, когда же настанет перемена и можно будет, обнявшись, сидеть с Терезой в тени смоковницы и говорить, говорить…
Υπήρχαν ένα σωρό ιστορίες να πουν για την καταπληκτική, ξενική φαμίλια της Τερέζας, για τις πολυάριθμες κούκλες της, για το σερβίτσιο της του τσαγιού που ήταν φτιαγμένο από αληθινή πορσελάνη ζωγραφιστή με μπλε σχέδια.	Тереза рассказывала про свое удивительное итальянское семейство, и про бесчисленных кукол, и про кукольный сервиз — самый настоящий, в китайском стиле, синий с белым.
Όταν η Μέγκυ είδε το σερβίτσιο του τσαγιού έμεινε άφωνη. Είχε 108 κομμάτια ,μικροσκοπικά φλιτζάνια, πιατάκια και πιάτα για βουτήματα σε μέγεθος μινιατούρας, ένα τσαγιερό και μια ζαχαριέρα, μια καράφα για το γάλα και μια για την κρέμα, κάτι μικρούλικα μαχαίρια, κουτάλια και πιρούνια σε κουκλίστικο μέγεθος.	Увидав наконец этот сервиз, Мэгги задохнулась от восторга. Тут было сто восемь предметов: крохотные чашки с блюдцами, тарелки, чайник и сахарница, и молочник, и еще ножи, ложки и вилки, малюсенькие, как раз куклам по руке.
Η Τερέζα είχε αμέτρητα παιχνίδια. εκτός από το γεγονός πως ήταν πολύ πιο μικρή από την αμέσως προηγούμενη αδερφή της, ανήκε σε μια φαμίλια Ιταλών, πράγμα που σήμαινε ότι όχι μόνο την αγαπούσαν με πάθος αλλά και της το 'δειχναν κι ότι την παραχάϊδευαν στο μεγαλύτερο βαθμό που τους επέτρεπαν τα οικονομικά τους.	Терезиным игрушкам счету не было, еще бы: самая младшая, много моложе остальных детей в семье, да притом в семье итальянской, а значит, всеобщая любимица, и отец не жалел денег ей на подарки.
Το ένα κοριτσάκι έτρεφε ζήλια και δέος για το	Тереза и Мэгги смотрели друг на дружку с

άλλο, μόλο που η Τερέζα δε λιμπίστηκε ποτέ την καλβινιστική, στωική διαπαιδαγώγηση της Μέγκυ. Αντίθετα, λυπόταν τη φίλη της για τον τρόπο που την είχαν μεγαλώσει. Ακούς εκεί, να μην την αφήνουν την κακομοίρα τη Μέγκυ να τρέξει στην αγκαλιά της μάνας της για χάδια και φιλιά!	какой-то пугливой, почтительной завистью, хотя Тереза вовсе не хотела бы для себя такого сурового кальвинистского воспитания. Напротив, она жалела подругу. Чтобы нельзя было броситься к матери, обнять ее и расцеловать? Бедная Мэгги!
Κι όσο για τη Μέγκυ, της ήταν αδύνατο να εξομοιώσει τη χαρωπή, κοντούλα κι αφράτη μαμά της Τερέζας με την αγέλαστη και λυγερή Φη κι έτσι δε σκεφτόταν ποτέ της: Μακάρι να μ'αγκάλιαζε και να με χαϊδολογούσε η μαμά.	А Мэгги уж никак не могла равнять сияющую добродушием кругленькую Терезину мамашу со своей стройной неулыбчивой матерью, ей и в мысль не приходило пожелать: вот бы мама меня обняла и поцеловала.
Αυτό που σκεφτόταν ήταν: Μακάρι να μ'αγκάλιαζε και να με χαϊδολογούσε η μαμά της Τερέζας. Κι ακόμα, στο μυαλό της βασίλευε πολύ πιο έντονα η λαχτάρα της για ένα σερβίτσιο του τσαγιού παρά κάποια ανάγκη για περισσότερες εκδηλώσεις τρυφερότητας.	Думалось совсем по-другому: вот бы Терезина мама обняла меня и поцеловала. Впрочем, объятия и поцелуи рисовались ее воображению куда реже, чем кукольный сервиз в китайском стиле. Такие чудесные вещицы, такие тоненькие, прозрачные, такие красивые!
Αχ, και να είχε δικό της ένα ζωγραφιστό πορσελάνινο σερβίτσιο τόσο λεπτοφτιαγμένο, τόσο εύθραυστο, τόσο όμορφο! Τότε θα μπορούσε να δίνει κάθε απόγευμα τσάϊ στην Άγκνες σερβίροντας το σ'ένα άσπρο, μπλε φλιτζάνι που θα είχε κι ασορτί άσπρο, μπλε πιατάκι.	Вот бы иметь такой сервиз и каждый день поить Агнес чаем из темно-синей с белым узорчатой чашки на темно-синем с белым узорчатом блюдце!
Όταν πήγε στην παλιά εκκλησία με τα όμορφα, χοντροκομμένα ξυλόγλυπτα των Μαορί και το ζωγραφισμένο ταβάνι για την παρασκευιάτικη Ιεροτελεστία των Ευχών, η Μέγκυ γονάτισε και προσευχήθηκε να της έδινε ο Θεός ένα κατάδικο της σερβίτσιο του τσαγιού.	В пятницу, во время службы в старой церкви, украшенной прелестными по наивности маорийскими деревянными скульптурами, с ярко по-маорийски расписанными сводами, Мэгги на коленях молила Бога послать ей китайский кукольный сервиз.
Όταν ο πατήρ Χέηζ σήκωσε ψηλά το αρτοφόρι με την όστια, η Θεία Χάρις πλημμύρισε το χώρο, ευλογώντας τα σκυμμένα κεφάλια του ποιμνίου.	И вот отец Хейс высоко поднял святые дары, и дух святой засиял в цветных стеклах, в лучах из драгоценных каменьев, и осенил своим благословением склоненные головы прихожан.
Μονάχα τη Μέγκυ δε συμπεριέλαβε στο σύνολο των πιστών γιατί ούτε που είχε πάρει είδηση τι γινόταν γύρω της. εκείνη την ώρα καθόταν και μετρούσε με το νου της πόσα πιατάκια είχε το πορσελάνινο σερβίτσιο της Τερέζας.	Всех прихожан, кроме Мэгги, она даже не видела его, слишком была занята: вспоминала, сколько же десертных тарелочек в Терезином сервизе.
Κι όταν η χορωδία, πάνω στον εξώστη, άρχισε να ψέλνει το δοξαστικό ύμνο, η Μέγκυ κολυμπούσε σε μια σκούρα μπλε θάλασσα, ζωγραφισμένη πάνω σε πορσελάνη, που καμιά σχέση δεν είχε με την Καθολική Εκκλησία ή τη Γη της Πολυνησίας.	И когда торжественно запел хор маори на галерее над органом, голову Мэгги кружила ослепительная синь, весьма далекая от католической веры и от Полинезии.
Η σχολική χρονιά έφτανε στο τέλος της, ο Δεκέμβρης και τα γενέθλια της προμηνούσαν καλοκαίρι, όταν η Μέγκυ αναγκάστηκε να μάθει πόσο ακριβά μπορεί να πληρώσει κανένας τις πιο μεγάλες του επιθυμίες.	Школьный год подходил к концу, настал декабрь, близился день рождения Мэгги, казалось, вот-вот нагрянет настоящее лето, и тут Мэгги узнала, какой дорогой ценой покупается исполнение заветных желаний.
Καθόταν στο ψηλό σκαμνί, πλάϊ στο φούρνο κι η	Она сидела на высоком табурете у печки, и

Φη της χτένιζε τα μαλλιά για το σχολείο. Ήταν μια καθημερινή και πολύπλοκη διαδικασία.	Фиа, как обычно, причесывала ее перед школой — задача не из легких.
Τα μαλλιά της Μέγκυ είχαν από φυσικού τους την τάση να κατσαρώνουν, πράγμα που η μητέρα της θεωρούσε μεγάλο ευτύχημα. Όσα κορίτσια είχαν ίσια μαλλιά έβρισκαν τον μπελά τους όταν μεγάλωναν και πάλευαν να φτιάξουν με τις αδύναμες, δίχως ζωντάνια τούφες τους πλούσια χτενίσματα που να τραβάνε το μάτι με τον όγκο τους.	Волосы у Мэгги вились от природы — в этом ей, по мнению матери, очень повезло, девочкам с прямыми волосами не так-то легко, когда вырастут, соорудить пышную прическу из жалких вялых прядей.
Η Μέγκυ κοιμόταν τα βράδια με τις σχεδόν ως τα γόνατα μπούκλες της τυλιγμένες σφιχτά σφιχτά με άσπρες λουρίδες από παλιά σεντόνια και κάθε πρωί σκαρφάλωνε στο σκαμνί και κρατιόταν εκεί όσο η μητέρα της έλυνε τα κουρέλια για να της βουρτσίσει μετά τα μαλλιά.	На ночь длинные, почти до колен, вьющиеся волосы туго накручивались на белые полоски, оторванные от старой простыни, и каждое утро Мэгги надо было вскарабкаться на табурет, чтобы мать развязала эти лоскуты и причесала ее.
Η Φη χρησιμοποιούσε γι'αυτή τη δουλειά μια παλιομοδίτικη βούρτσα, κι αφού έπαιρνε με το αριστερό της χέρι μια κατσαρωμένη μπούκλα την ξέμπλεκε επιδέξια και τη βούρτσιζε γύρω από το δάχτυλο της ώσπου τυλιγόταν σ'όλο της το μάκρος κι έμοιαζε σαν αστραφτερό, χοντρό ελατήριο. στη συνέχεια έβγαζε με προσοχή το δάχτυλο της κι άφηνε να πέσει η μακριά, ζηλευτά πλούσια μπούκλα.	Старой серебряной щеткой для волос Фиа расчесывала одну за другой длинные, круто вьющиеся пряди и ловко накручивала на указательный палец, так что получалась толстая блестящая колбаска; тогда, осторожно убрав палец, Фиа встряхивала ее, и получался длинный, на зависть тугой локон.
Αυτή η μανούβρα επαναλαμβανόταν κάπου δώδεκα φορές, ύστερα δένονταν οι μπροστινές μπούκλες στην κορφή του κεφαλιού της Μέγκυ μ'ένα φρεσκοσιδερωμένο φιόγκο από άσπρο ταφτά, κι ήταν έτοιμο το χτένισμα.	Эту операцию приходилось повторить раз двенадцать, потом спереди локоны поднимались на макушку, перевязывались свежевыглаженным бантом из белой тафты — и Мэгги была готова.
Όλα τ'άλλα κοριτσάκια έπλεκαν τα μαλλιά τους κοτσίδες για το σχολείο, ενώ τις μπούκλες τις κρατούσαν για ειδικές περιπτώσεις, αλλά σε τούτο ειδικά το σημείο η Φη δε σήκωνε κουβέντα. όσο και να της ήταν δύσκολο να βρίσκει τον απαιτούμενο χρόνο κάθε πρωί, η κόρη της έπρεπε να έχει πάντα τις μπούκλες της.	Другие девочки в школу ходили с косичками, а локоны у них появлялись только в торжественных случаях, но на этот счет мать была непреклонна: Мэгги должна ходить только с локонами, как ни трудно по утрам урвать на это время.
Η διαδικασία πονούσε, μα η Μέγκυ την είχε συνηθίσει τόσο που δεν το καταλάβαινε καν, μια και ποτέ δε θυμόταν κάποια φορά που να μην την είχε υποστεί.	Фиа не подозревала, что столь благие намерения не вели к добру, ведь у дочери и без того были самые красивые волосы во всей школе. А неизменные локоны ее подчеркивали это и вызывали косые завистливые взгляды.
Το δυναμωμένο απ τις δουλειές χέρι της Φη τραβούσε σκληρά τη βούρτσα να ξεμπλέξει τις μπούκλες, ώσπου υγραίνονταν τα μάτια της Μέγκυ κι αναγκαζόταν να κρατιέται και με τα δυο της χέρια για να μην πέσει από το σκαμνί.	Возня с локонами была не очень-то приятна, но Мэгги привыкла, ее так причесывали, сколько она себя помнила. В сильной руке матери щетка продиралась сквозь спутанные волосы, безжалостно тянула и дергала, даже слезы выступали на глаза, и приходилось держаться за табурет обеими руками, чтобы не упасть.
Ήταν Δευτέρα πρωί, άρχιζε η τελευταία βδομάδα πριν κλείσει το σχολείο, κι υπολείπονταν μονάχα	Был понедельник последней школьной недели, и только два дня оставалось до дня рождения;

δυο μέρες ακόμα ως τα γενέθλια της. κρατιόταν γερά από το σκαμνί κι ονειρευόταν το πορσελάνινο σερβίτσιο του τσαγιού, ξέροντας συνάμα πως θα παρέμενε για πάντα ένα όνειρο απραγματοποίητο.	Мэгги цеплялась за табурет и мечтала о бело-синем кукольном сервизе, хоть и знала, что мечта эта несбыточная.
Υπήρχε ένα παρόμοιο στο κατάστημα γενικών ειδών του Γουοχάϊν και καταλάβαινε αρκετά από τιμές για να έχει γνώση της κατάστασης ,σε καμιά περίπτωση τα στριμωγμένα οικονομικά του πατέρα της δε θα μπορούσαν ν'αντιμετωπίσουν ένα τέτοιο έξοδο.	Был такой сервиз в Уэхайнском магазине, и она уже достаточно разбиралась в ценах, чтобы понимать — ее отцу такое не по карману.
Ξαφνικά η Φη έβγαλε έναν ήχο τόσο παράξενο, που η Μέγκυ βγήκε από τους στοχασμούς της κι οι άντρες γύρισαν με περιέργεια τα κεφάλια τους.	Внезапно Фиа так странно охнула, что Мэгги разом очнулась, а муж и сыновья, еще не встававшие из-за стола, удивленно обернулись.
"Χριστέ και Κύριε!" είπε.	— Боже милостивый! — вырвалось у матери.
Ο Πάντυ πετάχτηκε όρθιος με μια αποσβολωμένη έκφραση στο πρόσωπο του. ποτέ πριν δεν είχε ακούσει τη Φη να πιάνει στο στόμα της τ'όνομα του Κυρίου δίχως να υπάρχει σοβαρός λόγος.	Пэдди вскочил, пораженный, никогда еще он не слыхал, чтобы Фиа поминала имя господне всуе.
Στεκόταν ασάλευτη με μια μπούκλα της Μέγκυ στο χέρι της, τη βούρτσα στον αέρα κι ένα ύφος τρόμου κι αποστροφής.	Она застыла со щеткой в руке, с прядью дочериных волос в другой, и лицо ее исказилось от ужаса и отвращения.
Ο Πάντυ και τ'αγόρια μαζεύτηκαν ολόγυρα. η Μέγκυ στράφηκε να δει τι γινόταν και της ήρθε μια σβουριχτή από πίσω στο κεφάλι της, με το τριχωτό μέρος της βούρτσας, που την έκανε να βουρκώσει.	Пэдди и мальчики окружили их обеих; Мэгги хотела было взглянуть, в чем дело, но ее так стукнули щеткой с жесткой щетиной, что на глаза навернулись слезы.
"Κοίτα!" ψιθύρισε η Φη κρατώντας την μπούκλα στο φως που έμπαινε απ το παράθυρο, έτσι που να μπορεί να τη δει ο Πάντυ.	— Смотри! — прошептала мужу Фиа и подняла локон на свет.
Τα μαλλιά ήταν ένας όγκος αστραφτερό χρυσάφι στον ήλιο και στην αρχή ο Πάντυ δεν είδε τίποτε. Μετά αντιλήφθηκε ένα ζωύφιο που κατηφόριζε την ανάστροφη του χεριού της Φη. Πήρε κι ο ίδιος μια μπούκλα κι ανάμεσα στις φωτεινές της ανταύγειες διέκρινε κι άλλα ζωύφια, να πηγαινοέρχονται πάνω κάτω με βιάση. Δεκάδες μικρούλια άσπρα πραγματάκια βρίσκονταν κολλημένα πολλά μαζί σ'όλες τις χωρισμένες μπούκλες, και τα ζωύφια γεννοβόλαγαν όλο και περισσότερα άσπρα πραγματάκια. Στα μαλλιά της Μέγκυ σημειωνόταν μια δραστηριότητα έντονη κι ιδιαίτερα παραγωγική.	В ярком солнечном луче густые волосы засверкали как золото, и Пэдди сперва ничего не разглядел. А потом увидел: по руке Фионы, по тыльной стороне кисти движется нечто живое. Он перехватил у нее локон и в искрах света разглядел еще немало хлопотливых тварей. Волосы были унизаны крохотными белыми пузырьками, и эти твари деловито нанизывали все новые гроздья. В волосах Мэгги кипела бурная деятельность.
"Έχει ψείρες!" είπε ο Πάντυ.	— У нее вши! — сказал Пэдди.
Ο Μπομπ, ο Τζακ, ο Χιούη κι ο Στιου κοιτάχτηκαν αναμεταξύ τους κι ακολουθώντας το παράδειγμα του πατέρα τους τραβήχτηκαν πίσω σε απόσταση ασφαλείας. Μονάχα ο Φρανκ κι η Φη έμειναν να	Боб, Джек, Хьюги и Стюарт глянули — и, как отец, отступили на безопасное расстояние; только Фиа и Фрэнк, будто околдованные, стояли и смотрели на волосы Мэгги, а она,

κοιτάνε σαν υπνωτισμένοι τα μαλλιά της Μέγκυ, ενώ η ίδια η Μέγκυ καθόταν με τους ώμους της σκυφτούς και γεμάτη δυστυχία, δίχως να καταλαβαίνει τι ακριβώς είχε κάνει. Ο Πάντυ σωριάστηκε στην Ουίνδσορ πολυθρόνα του και κάρφωσε τα μάτια του στη φωτιά.	бедняга, съежилась на табурете, недоумевая, в чем же она провинилась. Пэдди тяжело опустился в свое кресло и хмуро уставился на огонь очага.
"Αυτό το καταραμένο κορίτσι των Ιταλιάνων φταίει!" είπε τέλος, γυρίζοντας στη Φη.	— Это все та итальянская паршивка, — сказал он наконец и свирепо посмотрел на жену. —
"Οι παλιομπάσταρδοι, τα γουρούνια, αυτοί οι βρομιάρηδες!"	Ублюдки паршивые, сволочи, грязные свиньи!
"Πάντυ!" έκανε η Φη σκανδαλισμένη.	— Пэдди! — Фиа задохнулась от возмущения.
"Συγνώμη που έβρισα, μαμά, αλλά όσο σκέφτομαι πως κόλλησε τη Μέγκυ μας ψείρες εκείνο το σιχαμένο πλάσμα, μου'ρχεται να πάω τούτη τη στιγμή στο Γουοχάϊν και να τους βάλω φωτιά στο βρομοκαφενείο τους!" ξέσπασε ο Πάντυ, χτυπώντας βίαια τη γροθιά πάνω στο γόνατο του.	— Извини за ругань, жена, но ведь это надо же, чтоб Мэгги завшивела из-за паршивой итальяшки! — взорвался Пэдди и яростно стукнул себя кулаком по колену. — Прямо хоть сейчас пойти в Уэхайн и разнести в щепки их поганое кафе!
"Μαμά, τι είναι;" κατάφερε να ρωτήσει τελικά η Μέγκυ.	— Мам, а что там такое? — выговорила наконец Мэгги.
"Κοίτα τι είναι, βρομιάρικο παιδί!" της απάντησε η μητέρα της, δείχνοντας της το χέρι της. "Τα μαλλιά σου είναι γεμάτα με τέτοια ζωύφια και σου τα κόλλησε η φιλενάδα σου, που όλο μάς την κουβεντιάζεις! Τι να σε κάνω τώρα, μπορείς να μου πεις;"	— Вот, смотри, грязнуля! — сказала мать и сунула руку под нос Мэгги. — Смотри, что ты подхватила от своей подружки, в волосах полно этой гадости. Что мне теперь с тобой делать?
Η Μέγκυ κοίταξε χάσκοντας το μικρούλικο πράγμα που τριγυρνούσε στα τυφλά πάνω στο δέρμα της Φη, ψάχνοντας για καμιά πιο μαλλιαρή περιοχή, και μετά άρχισε να κλαίει με λυγμούς. Δίχως να χρειαστεί να του το πει κανένας, ο Φρανκ έβαλε το καζάνι στη φωτιά, ενώ ο Πάντυ πήγαινε πάνω κάτω στην κουζίνα, σαν λιοντάρι στο κλουβί, και κάθε που κοιτούσε τη Μέγκυ γινόταν όλο και πιο έξαλλος.	Мэгги в изумлении посмотрела на существо, которое слепо бродило по обнаженной руке Фионы в поисках более волосатой территории, и горько заплакала. Не дожидаясь, пока ему скажут, Фрэнк поставил на огонь котел с водой, а Пэдди зашагал по кухне из угла в угол, опять и опять он поглядывал на дочь и все сильней разъярялся.
Τέλος, πήγε στα κρεμαστάρια, στον τοίχο πίσω από την πόρτα της αυλής, έχωσε το καπέλο του στο κεφάλι κι άδραξε και το καμουτσίκι από το καρφί του.	Наконец подошел к двери заднего крыльца — тут на стене вбиты были в ряд гвозди и крюки, — снял с одного из них хлыст для верховой езды, нахлобучил шляпу.
"Θα πάω στο Γουοχάϊν, Φη, και θα του πω του καταραμένου του Ιταλιάνου πού να τα βάλει τα ψάρια και τις τηγανητές πατάτες του! Μετά θα πάω και στην Αδελφή Αγκάθα να της πω κι εκείνης τη γνώμη μου, που αφήνει να πηγαίνουν στο σχολειό της ψειριάρικα παιδιά!"	— Съезжу в Уэхайн, Фиа, скажу этому паршивому итальяшке, пускай со своей жирной рыбой и жареной картошкой катится куда подальше! А потом пойду к сестре Агате, ей тоже кое-что выскажу, надо же, держит в школе вшивых ребятишек!
"Πάντυ, στάσου μια στιγμή, λογικέψου!" τον ικέτεψε η Φη. "Κι αν δε φταίει η Ιταλίδα; Ακόμα και να έχει ψείρες, μπορεί να τις κόλλησε μαζί με τη Μέγκυ από κανένα άλλο παιδί".	— Осторожнее, Пэдди! — взмолилась Фиа. — Вдруг итальяночка ни при чем? Даже если у нее есть насекомые, может быть, и она, и Мэгги подхватили их от кого-нибудь еще.

"Σαχλαμάρες!" έκανε ο Πάντυ με ύφος περιφρονητικό. Εξαφανίστηκε στην πίσω αυλή και μετά από λίγο άκουσαν το ποδοβολητό του αλόγου του που ξεμάκραινε στο δρόμο. Η Φη στέναξε, κοιτάζοντας με απόγνωση τον Φρανκ.	— Чепуха! — презрительно фыркнул Пэдди. Громко стуча башмаками, он сбежал с крыльца, и через минуту с дороги донесся топот копыт — он пустил чалую вскачь. Фиа вздохнула, беспомощно посмотрела на Фрэнка.
"Τυχεροί θα είμαστε αν δεν καταλήξει στη φυλακή! Φρανκ, φέρε μέσα τ'αγόρια. Δεν έχει σχολείο σήμερα".	— Хоть бы он из-за всего этого не угодил в тюрьму. Зови мальчиков в дом, Фрэнк. В школу сегодня никто не пойдет.
Πέρασε ένα ένα τα κεφάλια των γιων της, μετά έλεγξε του Φρανκ και του ζήτησε να κοιτάξει και κείνος το δικό της. Δεν ανακάλυψαν καμιά ένδειξη που να τους έλεγε πως είχε κολλήσει κι άλλος την αρρώστια της κακομοιρούλας της Μέγκυ, αλλά η Φη δε σκόπευε ν'αφήσει τίποτε στην τύχη.	Она тщательно осмотрела головы сыновей, одного за другим, проверила Фрэнка и заставила его посмотреть волосы у нее самой. Незаметно было, чтобы еще кто-нибудь заразился болезнью несчастной Мэгги, но Фиа рисковать не собиралась.
Όταν έβρασε το νερό στο τεράστιο καζάνι, ο Φρανκ κατέβασε τον κάδο όπου έπλεναν τα πιάτα από το κρεμαστάρι του και τον γέμισε μισό καυτό και μισό κρύο νερό. Μετά βγήκε, πήγε στο υπόστεγο να πάρει ένα άθικτο μπιτόνι φωτιστικό πετρέλαιο, πέρασε κι από το πλυσταριό για μια πλάκα σαπούνι αλισίβας κι άρχισε πρώτα από τον Μπομπ.	Когда вода в огромном котле для стирки закипела, Фрэнк снял с крюка лохань, налил пополам кипятка и холодной воды. Потом принес из сарая непочатую пятигаллоновую жестянку керосина, кусок простого мыла и принялся за Боба.
Το κάθε κεφάλι χωνόταν μια στιγμή στον κάδο, μετά περιλουζόταν με μπόλικο πετρέλαιο και, τέλος, σαπουνιζόταν καλά καλά να φύγει η βρομερή γλίτσα. Το πετρέλαιο κι η αλισίβα έκαιγαν τ'αγόρια ωρύονταν κι έτριβαν άγρια τα μάτια τους, ξύνοντας τα ερεθισμένα, κοκκινισμένα τους κεφάλια και ξεστομίζοντας τρομακτικές απειλές εκδίκησης ενάντια σ'όλους τους Ιταλούς του κόσμου.	Одному за другим он смачивал братьям головы водой из лохани, щедро поливал керосином и густо намыливал. Получалась противная жирная каша, от нее щипало глаза и ело кожу; мальчишки вопили, терли глаза кулаками, скребли покрасневшие зудящие головы и грозились жестоко отомстить всем итальяшкам.
Η Φη πήγε και πήρε από το καλάθι με τα ραφτικά της το μεγάλο ψαλίδι και γύρισε πίσω στη Μέγκυ, που δεν είχε τολμήσει να το κουνήσει από το σκαμνί της, μόλο που είχε περάσει πάνω από μια ώρα. Στάθηκε για μια στιγμή με το ψαλίδι στο χέρι και τα μάτια καρφωμένα στα πανέμορφα μακριά μαλλιά. Μετά άρχισε να τα κόβει -τσακ! τσακ!-, ώσπου όλες οι μπούκλες σωριάστηκαν σε αστραφτερές στοίβες στο πάτωμα και το ασπρουδερό δέρμα της Μέγκυ άρχισε να διακρίνεται εδώ κι εκεί, σε ασύμμετρα μπαλώματα, σ'όλο της το κεφάλι.	Фиа достала из корзинки с шитьем большие ножницы. Опять подошла к Мэгги, которая уже больше часа не смела слезть с табурета, и остановилась, глядя на этот водопад сияющих волос. А потом защелкала ножницами — раз, раз! — и под конец все длинные локоны обратились в блестящие холмики на полу, а на голове Мэгги кое-где стала просвечивать кожа.
Γύρισε και κοίταξε τον Φρανκ γεμάτη αβεβαιότητα.	Тогда Фиа нерешительно посмотрела на Фрэнка.
"Πρέπει και να την ξυρίσω από πάνω;" ρώτησε με χείλια σφιγμένα.	— Неужели надо ее обрить? — выговорила она через силу.
Ο Φρανκ επαναστάτησε. "Α, όχι, μαμά!" διαμαρτυρήθηκε απλώνοντας το χέρι του.	Фрэнк возмущенно вскинулся, поднял руку.

"Σίγουρα όχι! Άμα της βάλουμε μια καλή δόση πετρέλαιο, φτάνει. Σε παρακαλώ, μην της ξυρίσεις το κεφάλι!"	— Ну, нет, мам! Ни за что! Вымыть как следует керосином — и хватит. Только, пожалуйста, не надо брить!
Έτσι, πήραν τη Μέγκυ στον πάγκο για τα μαστορέματα και την κράτησαν πάνω από τον κάδο όσο της έχυναν τη μια κούπα πετρέλαιο μετά την άλλη στο κεφάλι κι έτριβαν με το σαπούνι ό,τι είχε απομείνει από τα μαλλιά της.	И вот Мэгги отвели к рабочему столу, нагнули над лоханью и кружку за кружкой поливали ей голову керосином и терли едким мылом жалкие остатки ее волос.
Όταν τελικά έμειναν ικανοποιημένοι, το κοριτσάκι κόντευε να τυφλωθεί έτσι που έτριβε άγρια τα μάτια της από το τσούξιμο κι όλο της το μουτράκι και το κρανίο είχαν γεμίσει μικρές φουσκάλες.	Когда с этой работой было покончено, глаза Мэгги почти ничего не видели — так долго и старательно она жмурилась, а на лице и на коже головы высыпали красные пупырышки.
Ο Φρανκ σκούπισε από χάμω τα μαλλιά, τα μάζεψε σένα χαρτί και τα έριξε στη φωτιά του φούρνου, κι ύστερα βούτηξε τη σκούπα σένα κατσαρόλι με πετρέλαιο. Έλουσε τα μαλλιά του, όπως και η Φη, βγάζοντας κι οι δυο πνιχτές κραυγές σαν τσουρούφλισε η αλισίβα τα κεφάλια τους, κι όταν τέλειωσαν και με το λούσιμο, ο Φρανκ σφουγγάρισε και γυάλισε το πάτωμα με λίπος προβάτου.	Фрэнк смел остриженные волосы на лист бумаги и сунул в печь. Потом окунул метлу в жестянку с керосином. Они с матерью тоже вымыли головы едким мылом, которое жгло кожу так, что дух захватывало, а потом Фрэнк взял ведро и вымыл пол в кухне раствором, которым моют овец.
Με την κουζίνα τέλεια αποστειρωμένη, σωστό νοσοκομείο, κίνησαν για τα υπνοδωμάτια, ξέστρωσαν όλα τα σεντόνια και τις κουβέρτες από τα κρεβάτια και την υπόλοιπη μέρα την πέρασαν βράζοντας, στύβοντας κι απλώνοντας στο σκοινί της μπουγάδας όλα τ'ασπρό-ρουχα του σπιτιού.	Наведя в кухне стерильную чистоту, не хуже, чем в больнице, они прошли по спальням, сняли одеяла и простыни со всех кроватей и до вечера кипятили все это, выжимали и развешивали для просушки.
Έβγαλαν τα στρώματα και τα μαξιλάρια στον πίσω φράχτη να τα ψεκάσουν με πετρέλαιο, τίναξαν τις κουρελούδες χτυπώντας τες με τέτοια μανία που λίγο ακόμα και θα τις διέλυαν.	Матрасы и подушки повесили на забор за домом и обрызгали керосином, а ковры в гостиной выбивали так, что только чудом не превратили в лохмотья.
Τ'αγόρια όλα επιστρατεύτηκαν να βοηθήσουν και μονάχα η Μέγκυ πήρε απαλλαγή γιατί είχε πέσει σε πλήρη δυσμένεια. Κουλουριάστηκε πίσω από τον αχυρώνα κι έκλαψε. Το κεφάλι της σφυροκοπούσε από τον πόνο, από το τρίψιμο, τα εγκαύματα και τις φουσκάλες. Κι ένιωθε τόσο ντροπιασμένη, τόσο ταπεινωμένη που δεν άντεχε ούτε να κοιτάξει τον Φρανκ όταν πήγε να τη βρει και με τίποτε δε δεχόταν να τον ακολουθήσει στο σπίτι.	Все мальчики призваны были на помощь, только Мэгги не позвали, на нее и смотреть никто не хотел. От позора она спряталась за сараем и заплакала. После всех терзаний голова горела, в ушах стоял шум, а еще горше и мучительней был горький стыд; когда Фрэнк ее здесь отыскал, Мэгги даже не подняла на него глаз и, как он ее ни уговаривал, не хотела идти в дом.
Στο τέλος αναγκάστηκε να την πάρει με το ζόρι, τραβολογώντας τη σ'όλο το δρόμο και μόλις μπήκαν μέσα, η Μέγκυ κούρνιασε σε μια γωνιά κι έμεινε εκεί μέχρι την ώρα που γύρισε ο Πάντυ από το Γουοχάϊν, αργά το απόγευμα.	В конце концов Фрэнку пришлось тащить ее домой насильно, а Мэгги отбивалась руками и ногами, и когда под вечер вернулся из Уэхайна Пэдди, она забилась в угол.
Έριξε μια ματιά στο απογυμνωμένο από το θησαυρό του κεφαλάκι της και τον πήραν τα κλάματα έτσι όπως κουνιόταν στην πολυθρόνα	Вид стриженой дочкиной головы сразил Пэдди — он даже всплакнул, раскачиваясь в кресле и закрыв лицо руками, а домашние стояли вокруг,

του. Πήγαινε μπρος πίσω, με το πρόσωπο κρυμμένο στα χέρια του και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας παρακολουθούσαν τη σκηνή σέρνοντας νευρικά τα πόδια τους στο πάτωμα και παρακαλώντας ν'ανοίξει η γη να τους καταπιεί. Σαν άρχισε πια να συνέρχεται ο Πάντυ, η Φη ετοίμασε τσάϊ και του σέρβιρε ένα φλιτζάνι.	переминались с ноги на ногу и рады были бы очутиться за тридевять земель. Фиа вскипятила чайник и, когда муж немного успокоился, налила ему чашку чая.
"Τι έγινε στο Γουοχάϊν;" τον ρώτησε. "Έλειψες πάρα πολλές ώρες".	— Что там случилось, в Уэхайне? — спросила она. — Мы тебя заждались.
"Πήγα πρώτα στον καταραμένο τον Ιταλιάνο και τον έριξα μες στην ποτίστρα για τ'άλογα. Μετά είδα τον Μακλέοντ να στέκει έξω από το μαγαζί του και να μας κοιτάει και του είπα τι είχε συμβεί.	— Ну, первым делом я отстегал кнутом этого итальяшку и швырнул его в колоду, из которой лошадей поят. Потом вижу — из своей лавки вышел Мак-Лауд и смотрит, я ему и объяснил, что к чему.
Ο Μακλέοντ φώναξε κάτι φιλαράκια του από την μπιραρία και τους βουτήξαμε όλους τους Ιταλιάνους, γυναίκες κι άντρες, τους ρίξαμε στην ποτίστρα και τους περιλούσαμε για τα καλά με πετρέλαιο.	Мак-Лауд кликнул в трактире еще ребят, и мы всех итальяшек покидали в эту лошадиную водопойню, и женщин тоже, и налили туда несколько ведер овечьего мыла.
Ύστερα πήγα στο σχολειό κι είδα την Αδελφή Αγκάθα και στο δηλώνω πως θα πρεπε να τη χώσουνε μέσα που δεν είχε πάρει τίποτε είδηση.	Потом пошел в школу к сестре Агате, и она чуть не сбесилась — как это она раньше ничего не замечала!
Φώναξε την Ιταλιάνα να της κοιτάξει το κεφάλι και τη βρήκε βέβαια γεμάτη ψείρες. Την έστειλε σπίτι της και της είπε να μη γυρίσει ξανά προτού καθαρίσουν τα μαλλιά της.	Вытащила она ту девчонку из-за парты, глядит — а у нее в волосах целый зверинец. Ну, отослала ее домой — мол, пока голова не будет чистая, чтоб ноги твоей тут не было.
Όταν έφυγα ξεψείριζαν με την Αδελφή Ντέκλαν και την Αδελφή Κάθριν όλα τα παιδιά του σχολείου και αποδείχτηκε πως υπήρχαν ένα σωρό ψειριάρικα εκεί μέσα. Έτσι και νόμιζαν πως δεν τις έβλεπε κανένας, ξύνονταν σαν τρελές κι οι τρεις οι καλόγριες!"	Когда я уходил, она с другими сестрами всех ребят подряд проверяла, и, ясное дело, еще нашлась куча таких. Эти три монашки и сами скребутся вовсю, когда, думают, никто не видит.
Στη θύμηση αυτή έσκασε ένα χαμόγελο, μα ύστερα είδε πάλι το κεφαλάκι της Μέγκυ και σοβάρεψε. Έμεινε και την κοίταζε λυπημένος.	— Вспомнив об этом, он ухмыльнулся, но поглядел на голову Мэгги и опять помрачнел.
"Όσο για σένα, νεαρή μου κυρία, ούτε Ιταλιάνες ούτε κανένας από δω και πέρα, παρά μονάχα τ'αδέρφια σου. Κι αν δε σου φτάνει η δικιά τους συντροφιά, τόσο το χειρότερο. Μπομπ, σου το λέω μια και καλή πως, όσο είναι στο σχολείο η αδερφή σου, απαγορεύεται να κάνει παρέα μ'οποιονδήποτε άλλον έξω από σένα και τ'αγόρια, κατάλαβες;"	— А ты, барышня, больше не смей водиться ни с итальяшками, ни с кем, хватит с тебя братьев. А не хватит — тем хуже для тебя. И ты, Боб, гляди, чтоб она в школе ни с кем больше не зналась, понял? Боб кивнул.
Ο Μπομπ έγνεψε καταφατικά. "Ναι, μπαμπά".	— Понял, пап.
Το επόμενο πρωί η Μέγκυ τρομοκρατήθηκε σαν ανακάλυψε ότι ήθελαν να τη στείλουν στο σχολείο όπως συνήθως.	На другое утро, к великому ужасу Мэгги, ей опять велели идти в школу.
"Όχι, όχι, δεν μπορώ να πάω!" θρηνούσε πιέζοντας	— Нет, нет, не пойду! — взмолилась она и

με τα χέρια το κεφάλι της. "Μαμά, μαμά, δεν μπορώ να πάω έτσι στο σχολείο, δεν μπορώ να πάω στην Αδελφή Αγκάθα".	обеими руками схватилась за голову. — Мама, мамочка, не могу я такая в школу, там же сестра Агата!
"Α, ναι, μπορείς", δήλωσε η μητέρα της δίχως να δώσει σημασία στις γεμάτες ικεσία ματιές του Φρανκ. "Για να σου γίνει το πάθημα μάθημα".	— Прекрасно можешь, — сказала мать, Фрэнк посмотрел просительно, но она словно и не заметила. — Вперед будешь умнее.
Κι έτσι, η Μέγκυ κίνησε για το σχολείο, με τα πόδια της να σέρνονται στο δρόμο κι ένα καφετί μαντίλι δεμένο στο κεφάλι της.	И повязала голову Мэгги коричневым ситцевым платком, и поплелась она в школу, еле передвигая ноги.
Η Αδελφή Αγκάθα την αγνόησε ολότελα, αλλά στο πρώτο διάλειμμα την περικύκλωσαν τ'άλλα κορίτσια και της έβγαλαν το μαντίλι να δουν πώς ήταν.	Сестра Агата ни разу не взглянула в ее сторону, но на перемене девочки сдернули платок, чтобы посмотреть, на что она теперь похожа.
Το πρόσωπο της δεν είχε σπουδαία πράγματα, όμως το κεφάλι της αποτελούσε θέαμα φρικτό μ'όλες τις φουσκάλες και τις κοκκινίλες του.	Лицо Мэгги почти не пострадало, но коротко стриженная голова с воспаленной, разъеденной кожей выглядела устрашающе.
Μόλις αντιλήφθηκε τι γινόταν, ο Μπομπ πλησίασε και πήρε την αδερφή του σε μια απόμερη γωνιά, στο γήπεδο του κρίκετ.	Тут подоспел на выручку Боб и увел сестру в тихий уголок — на крикетную площадку.
"Μην τους δίνεις σημασία, Μέγκυ", είπε τραχιά, ξανατυλίγοντας αδέξια το φουλάρι γύρω από το κεφάλι της.	— Плюнь на них. Мэгги, не обращай внимания, — сердито сказал он, опять неумело повязал ей голову платком, похлопал по закаменелым плечам.
" Κακιασμένες που είναι όλες τους! Μακάρι να το είχα σκεφτεί να κρατούσα λίγα απ αυτά τα πράγματα που είχες στο κεφάλι σου! Θα τα φύλαγα κι όταν θα ξεχνιόταν τούτη η ιστορία θα τα φύτευα σε μερικούς από δω μέσα που το χρειάζονται".	— Они просто ведьмы. Жаль, я не догадался прихватить у тебя с головы несколько штук про запас. Только бы эти злюки зазевались, я бы им подпустил в космы.
Μαζεύτηκαν και τ'άλλα αδέρφια της ολόγυρα και στάθηκαν σκοπιά να την προστατεύουν ώσπου χτύπησε το κουδούνι.	Подошли младшие мальчики Клири и до самого звонка сидели и стерегли сестру.
Την ώρα της μεσημεριάτικης διακοπής εμφανίστηκε για λίγο κι η Τερέζα Ανούντσιο στο σχολείο, με ξυρισμένο το κεφάλι της. Έκανε να ριχτεί στη Μέγκυ, αλλά τ'αγόρια τη σταμάτησαν μ'ευκολία.	Тереза Аннунцио забежала в школу только на большой перемене, голову ей дома обрили. Она хотела поколотить Мэгги, но, конечно, мальчики не дали.
Όπως πισωπατούσε να φύγει σήκωσε το δεξί της χέρι ψηλά, με τη γροθιά σφιγμένη, και χτύπησε το ποντίκι με το αριστερό της χέρι. ήταν μια χειρονομία μυστηριώδης, που κανένας δεν κατάλαβε, πάντως τ'αγόρια φρόντισαν να τη φυλάξουν στο μυαλό τους για μελλοντική χρήση.	Отступая, она высоко вскинула правую руку со сжатым кулаком, а левой похлопала по бицепсу — загадочный ворожейный знак, никто его не понял, но всем мальчикам понравилось — надо перенять!
"Σε μισώ!" ούρλιαξε η Τερέζα. "Μ'αυτά που έκανε ο μπαμπάς σου στον μπαμπά μου πρέπει τώρα να σηκωθούμε να φύγουμε και να πάμε να ζήσουμε σ'άλλο τόπο!" Γύρισε την πλάτη και κλαίγοντας με λυγμούς βγήκε τρέχοντας από την αυλή.	— Ненавижу тебя! — закричала Тереза. — Твой отец моему все испортил, теперь нам придется отсюда уехать! — И она, рыдая, убежала.

Η Μέγκυ σήκωσε ψηλά το κεφάλι κι ούτε ένα δάκρυ δε φάνηκε στα μάτια της. Μάθαινε. Δεν την ένοιαζε τι σκέφτονταν οι άλλοι, δεν την ένοιαζε καθόλου, δεκάρα δεν έδινε!	Мэгги не опустила головы и не проронила ни слезинки. Она училась уму-разуму. Что бы про тебя ни думали другие, это все равно, все равно, все равно!
Τα κορίτσια την απέφευγαν, τόσο γιατί φοβούνταν τον Μπομπ και τον Τζακ όσο και γιατί είχε μαθευτεί το περιστατικό κι οι γονείς τους τους είχαν πει να κρατιούνται μακριά. τα πολλά πάρε δώσε με τους Κλήαρι συνήθως δε σου βγαίνανε σε καλό.	Девочки теперь ее сторонились — побаивались Боба и Джека, да и родители, прослышав о случившемся, велели детям держаться от нее подальше: так ли, эдак ли, а дружба с кем-либо из Клири обычно к добру не ведет.
Έτσι, η Μέγκυ πέρασε τις λίγες τελευταίες μέρες της σχολικής χρονιάς σε απομόνωση, πράγμα που σήμαινε ότι την είχαν εξοστρακίσει στην κυριολεξία.	И последние школьные дни Мэгги, как тут выражались, провела «в Ковентри», — это был настоящий бойкот.
Ακόμα κι η Αδελφή Αγκαθα σεβάστηκε την καινούρια κατάσταση και φρόντιζε να ξεσπάει στον Στιούαρτ τα νεύρα της.	Даже сестра Агата не нарушала новую политику и зло срывала уже не на Мэгги, а на Стюарте.
Όπως γινόταν πάντα με τα γενέθλια των μικρότερων παιδιών έτσι κι έπεφταν σε μέρα μαθημάτων, τα γενέθλια της Μέγκυ αναβλήθηκαν για να γιορταστούν το Σάββατο. Τότε της έδωσαν και το πολυπόθητο πορσελάνινο σερβίτσιο του τσαγιού. Το είχαν απλώσει πάνω σ'ένα όμορφα δουλεμένο μπλε τραπέζι, που το είχε φτιάξει μαζί με ταιριαστές καρέκλες ο Φρανκ στον ανύπαρκτο ελεύθερο χρόνο του, κι η Άγκνες καθόταν σε μια από τις δύο αυτές μικροσκοπικές καρέκλες φορώντας ένα καινούριο μπλε φουστάνι, που το είχε φτιάξει η Φη στο δικό της ανύπαρκτο ελεύθερο χρόνο.	Как всегда бывало, когда дни рождения младших детей приходились в будни, праздновать шестилетие Мэгги решили в следующую субботу, и тогда-то она получила заветный сервиз. Посуду расставили на красивом голубом столике, — столик вместе с двумя такими же стульями искусно смастерил Фрэнк в минуты досуга (которого у него никогда не бывало), и на одном из этих стульчиков восседала Агнес в новом голубом платье, сшитом Фионой в минуты досуга (которого у нее тоже никогда не бывало).
Η Μέγκυ κοίταζε θλιμμένη τα μπλε κι άσπρα σχέδια που παιχνίδιζαν ολόγυρα στο κάθε κομμάτι του σερβίτσιου. τα ονειρικά δέντρα με τις αστείες φουσκωτές φυλλωσιές τους, την περίκομψη μικρούλικη παγόδα, το παράξενα ακίνητο ζευγάρι των πουλιών και τις τόσες δα σιλουέτες που θα διέσχιζαν για πάντα την ιδιόρρυθμη γέφυρα δίχως ποτέ να φτάνουν απέναντι.	Горестно смотрела Мэгги на бело-синие узорчатые чашки и блюдца с веселыми сказочными деревьями в пушистых цветах, с крохотной пышной пагодой и невиданными птицами и с человечками, что вечно спешат перейти выгнутый дугою мостик.
Το σερβίτσιο είχε χάσει ολότελα τη μαγεία του. Όμως κατάλαβε σε κάποιο βαθμό γιατί η οικογένεια είχε κάνει τη θυσία να της αγοράσει το δώρο που λαχταρούσε μ'όλη της την καρδιά. Κι έτσι έφτιαξε, από καθήκον και μόνο, τσάϊ για την Αγκνες μέσα στο μικροσκοπικό τετράγωνο τσαγιερό κι εκτέλεσε την τελετουργία με ύφος εκστασιασμένο.	Все это начисто утратило былую прелесть. Но Мэгги смутно понимала, почему родные, урезая себя во всем, поднесли ей, как они думали, самый дорогой ее сердцу подарок. И, движимая чувством долга, она приготовила для Агнес чай в четырехугольном чайничке и словно бы с восторгом совершила весь положенный обряд чаепития.
Και συνέχισε να χρησιμοποιεί το σερβίτσιο με σκυλίσια επιμονή για χρόνια ολόκληρα, δίχως να σπάσει ή έστω και να ραγίσει ένα του κομμάτι.	И упорно продолжала эту игру много лет, ни одна чашка у нее не разбилась и даже не треснула.

Ποτέ δεν πέρασε από κανενός το μυαλό πως απεχθανόταν και σιχαινόταν στ'αλήθεια το πορσελάνινο ζωγραφιστό σερβίτσιο, το γαλάζιο τραπέζι και τις καρέκλες, και το γαλάζιο φουστάνι της Αγκνες.	И никто в доме не подозревал, как ненавистны ей этот сервиз, и голубой столик со стульями, и голубое платье Агнес.
Δυο μέρες πριν από κείνα τα Χριστούγεννα του 1917 ο Πάντυ έφερε στο σπίτι τη βδομαδιάτικη εφημερίδα του και μια καινούρια στοίβα βιβλία από τη δανειστική βιβλιοθήκη.	В 1917 году, за два дня до рождества, Пэдди принес домой свою неизменную еженедельную газету и новую пачку книг из библиотеки.
Μα τούτη τη φορά έγινε εξαίρεση και προηγήθηκε η εφημερίδα από τα βιβλία. Οι εκδότες της είχαν συλλάβει μια ιδέα πρωτοποριακή, που την είχαν πάρει από τα φανταχτερά αμερικάνικα περιοδικά που έφταναν συχνά στη Νέα Ζηλανδία. όλες οι εσωτερικές σελίδες ήταν αφιερωμένες σε έρευνες κι άρθρα γύρω από τον πόλεμο.	Однако на сей раз газета оказалась поважнее книг. Ее редакция под влиянием ходких американских журналов, которые хоть и очень редко, но все же попадали и в Новую Зеландию, загорелась новой идеей: вся середина посвящена была войне.
Υπήρχαν θαμπές φωτογραφίες του Αυστραλιανού και Νεοζηλανδικού Σώματος Στρατού που έδειχναν τους άντρες την ώρα της απόβασης τους στους αφιλόξενους βράχους της Καλλίπολης, μεγάλα άρθρα που εξυμνούσαν τη γενναιότητα των στρατιωτών, κομμάτια που αναφέρονταν σ'όσους Αυστραλούς και Νεοζηλανδούς είχαν τιμηθεί με το Σταυρό της Βικτορίας από τότε που είχε αρχίσει να απονέμεται το παράσημο και τέλος, μια υπέροχη ολοσέλιδη γκραβούρα που παρουσίαζε έναν Αυστραλό αξιωματικό του ιππικού πάνω στο φαρί του, με την πάλατη σπάθα με τη γυρτή λεπίδα στο χέρι, και μακρουλά μεταξένια φτερά να ξεπετάγονται από το πλατύγυρο καπέλο του.	Тут были не слишком отчетливые фотографии анзаков2, штурмующих неприступные утесы Галлиполи, и пространные статьи, прославляющие доблестных воинов Южного полушария, и рассказы обо всех австралийцах и новозеландцах, удостоенных высокого ордена — креста Виктории за все годы, что существует этот орден, и великолепное, на целую страницу, изображение австралийского кавалериста на лихом скакуне: вскинута наотмашь сабля, сбоку широкополой шляпы развеваются шелковистые перья.
Ο Φρανκ άρπαξε την εφημερίδα στην πρώτη ευκαιρία και διάβασε αχόρταγα το αφιέρωμα. Το γεμάτο εθνικοφροσύνη ύφος του κειμένου τον μάγεψε κι έκανε τα μάτια του να λάμπουν από ένα απόκοσμο φως.	Улучив минуту, Фрэнк схватил газету и залпом все это проглотил, он упивался этой ура-патриотической декламацией, в глазах загорелся недобрый огонек. Он благоговейно положил газету на стол.
"Μπαμπά, θέλω να πάω!" είπε σαν άφησε την εφημερίδα μ'ευλάβεια στο τραπέζι.	— Я тоже хочу воевать, папа!
Η Φη έστρεψε το κεφάλι της, πιτσιλίζοντας το φούρνο με σάλτσα ψητού πάνω στην ταραχή της, κι ο Πάντυ ξέχασε στη στιγμή το βιβλίο του και φάνηκε να παγώνει εκεί που καθόταν στην πολυθρόνα του.	Фиа вздрогнула, обернулась, расплескав мясной соус по всей плите, а Пэдди выпрямился в кресле, забыв про книгу.
"Είσαι πολύ μικρός, Φρανκ", είπε.	— Ты еще слишком молод, Фрэнк, — сказал он.
"Όχι, δεν είμαι! Είμαι δεκαεφτά χρονών, μπαμπά, άντρας πια! Γιατί θα πρέπει εγώ να κάθομαι σταβγά μου, σώος κι ασφαλής, όταν οι Ούννοι κι οι Τούρκοι σφάζουν τους άντρες μας σαν μοσχάρια; Νομίζω πως έφτασε πια η ώρα να κάνει κι ένας Κλήαρι το καθήκον του".	— Ничего подобного, мне уже семнадцать, папа, я взрослый! Как же так, немцы и турки режут наших почем зря, а я тут сижу сложа руки? Пора уже хоть одному Клири взяться за оружие.

"Είσαι ανήλικος, Φρανκ, δε θα σε πάρουν".	— Ты несовершеннолетний, Фрэнк, тебя не возьмут в армию.
" Θα με πάρουν αν δεν έχεις εσύ αντίρρηση ", απάντησε γρήγορα ο Φρανκ, με τα σκούρα του μάτια καρφωμένα στον Πάντυ.	— Возьмут, если ты не будешь против, — возразил Фрэнк и в упор поглядел черными глазами на Пэдди.
"Μα έχω αντίρρηση. Μονάχα εσύ δουλεύεις τούτη τη στιγμή στην οικογένεια και τα χουμε ανάγκη τα λεφτά που βγάζεις, πράγμα που ξέρεις πολύ καλά".	— Но я очень даже против. Сейчас ты у нас один работаешь, и ты прекрасно знаешь, нам не обойтись без твоего заработка.
"Θα πληρώνομαι και στο στρατό!" Ο Πάντυ έβαλε τα γέλια."	— Но в армии мне тоже будут платить! Пэдди засмеялся.
Θα παίρνεις τις "δεκάρες του στρατιώτη", ε; Είναι πολύ πιο συφερτικό να κάνεις το σιδεράς στο Γουοχάϊν παρά το στρατιώτη στην Ευρώπη".	— Солдатское жалованье, да? Кузнецу в Уэхайне платят куда лучше, чем солдату в Европе.
"Ναι, αλλά άμα πάω εκεί, μπορεί να μου δοθεί η ευκαιρία να γίνω κάτι καλύτερο από σιδεράς στη ζωή μου! Είναι η μοναδική μου ευκαιρία, μπαμπά".	— Но там я, может быть, чего-то добьюсь, не останусь на всю жизнь кузнецом! А иначе мне не выбиться, папа!
"Σαχλαμάρες! Για τόνομα του Θεού, δεν ξέρεις τι σημαίνει πόλεμος και γι αυτό μιλάς έτσι. Ενώ εγώ γεννήθηκα σε μια χώρα που πολεμούσε χίλια ολόκληρα χρόνια και ξέρω πολύ καλά τι λέω. Δεν έχεις ακούσει παλιούς στρατιώτες να κουβεντιάζουν για τον πόλεμο των Μπόερς;	— Чепуха! Ты не знаешь, о чем говоришь, парень. Война — страшная штука. Я родом из страны, которая воевала тысячу лет, я-то знаю, что говорю. Слыхал ты, что рассказывают ветераны бурской?
Κατεβαίνεις συχνά στο Γουοχάϊν. την επόμενη φορά τέντωσε τ'αυτί σου ν'ακούσεις, λοιπόν. Κι εν πάση περιπτώσει, εγώ έχω την εντύπωση πως οι καταραμένοι οι Εγγλέζοι χρησιμοποιούν τους Αυστραλούς και τους Νεοζηλανδούς σαν εξιλαστήρια θύματα για τα όπλα του εχθρού, ρίχνοντας τους στα σημεία όπου δε θέλουν να χαραμίσουν τις δικές τους πολύτιμες ψυχούλες.	Ты ведь часто ездишь в Уэхайн, так вот, в другой раз послушай их. И потом, я же вижу, для подлых англичан анзаки просто пушечное мясо, они суют нашего брата в самые опасные места, а своих драгоценных солдат берегут.
Να, δες τον Τσώρ-τσιλ που έστειλε τους άντρες μας να κάνουν απόβαση στην Καλλίπολη! Από μια δύναμη πενήντα χιλιάδων σκοτώθηκαν οι δέκα! Αληθινή σφαγή, με λίγα λόγια.	Гляди, как этот вояка Черчилль зазря погнал наших на Галлиполи! Из пятидесяти тысяч десять тысяч убито! Вдвое хуже, чем расстрелять каждого десятого.
"Γιατί άλλωστε θα πρεπε να συντρέξεις τη Μαμά Αγγλία στους πολέμους της; Τι έχει κάνει για σένα τούτη η χώρα, εκτός απ το να ρουφάει το αίμα των αποικιών;	И с какой стати тебе воевать за старуху Англию? Что ты видел от нее хорошего? Она только и знает сосать кровь из своих колоний.
Αν πας στην Αγγλία θα σε κοιτάζουν όλοι αφ υψηλού γιατί είσαι άποικος. Το Εν Ζεντ δεν κινδυνεύει από τίποτε, μήτε η Αυστραλία κινδυνεύει.	А приедешь в Англию — там все от тебя нос воротят, уроженца колоний и за человека не считают. Новой Зеландии эта война не опасна, и Австралии тоже.
Και καλό θα της κάνει της Μαμάς Αγγλίας να νικηθεί. είναι η ώρα της να πληρώσει για τα όσα	А если старуху Англию расколошматят, это ей только на пользу; сколько Ирландия от нее

έκανε στην Ιρλανδία. Σε βεβαιώνω πως δε θα στενοχωριόμουνα καθόλου αν κατέληγε ο Κάϊζερ να κάνει παρελάσεις μπροστά στ’ανάκτορα του Μπάκιγχαμ".	натерпелась, давно пора ей за это поплатиться. Даже если кайзер и промаршируетъ по Стрэнду, будь уверен, я плакать не стану.
"Μα, μπαμπά, θέλω να καταταγώ!"	— Папа, но мне непременно надо записаться добровольцем!
"Μπορείς να θες ό,τι σου κατεβάζει η κούτρα σου, Φρανκ, αλλά στο στρατό δεν πρόκειται να πας, κι έτσι καλά θα κάνεις να το ξεχάσεις αυτό το ζήτημα. Πρέπει να φας πολλά ψωμιά ακόμα για να γίνεις στρατιώτης".	— Надо или не надо, никуда ты не запишешься, Фрэнк, лучше и не думай про это. Для солдата ты ростом не вышел.
Ο Φρανκ άναψε και κόρωσε, τα χείλια του σφίχτηκαν σε μια λεπτή γραμμή. ήξερε πως ο πατέρας του αναφερόταν στο πιο ευαίσθητο σημείο του, στο ύψος του.	Фрэнк густо покраснел, стиснул зубы; он всегда страдал из-за своего малого роста.
Στο σχολείο ήταν πάντα ο πιο κοντός μαθητής της τάξης, κι αυτό γινόταν αιτία να μπλέκεται σε τσακωμούς και καβγάδες δυο φορές παραπάνω από τα υπόλοιπα παιδιά. Τελευταία μια φρικτή υποψία είχε τρυπώσει μέσα του, γιατί στα δεκαεφτά του είχε το ίδιο ακριβώς ύψος όπως και στα δεκατέσσερα, ένα κι εξήντα περίπου. μπορεί να χε σταματήσει η ανάπτυξη του.	В школе он неизменно был меньше всех в классе и потому кидался в драку вдвое чаще любого другого мальчишки. А в последнее время его терзало страшное подозрение — вдруг он больше не вырастет? Ведь сейчас, в семнадцать, в нем те же пять футов три дюйма, что были в четырнадцать.
Μονάχα εκείνος ήξερε σε τι μαρτύρια υπέβαλλε το κορμί και το μυαλό του, με το τάνυσμα, τις ασκήσεις και τις ελπίδες που αποδείχνονταν άκαρπες.	Никто не ведал его телесных и душевных мук, не подозревал о тщетных надеждах, о бесплодных попытках при помощи труднейшей гимнастики хоть немного вытянуться.
Κι ωστόσο, η δουλειά του στο σιδεράδικο του είχε δώσει μια δύναμη δυσανάλογη σε σχέση με το μπόι του. και να έψαχνε συνειδητά ο Πάντυ να βρει τη δραστηριότητα που θα ταίριαζε σε κάποιον με την ιδιοσυγκρασία του Φρανκ, δε θα μπορούσε να είχε κάνει καλύτερη επιλογή.	Между тем работа в кузнице наградила его силой не по росту: старайся Пэдди нарочно выбрать для Фрэнка самое подходящее занятие при его нраве и складе, он и тогда не мог бы выбрать удачнее.
Μικροφτιαγμένος, αλλά με κορμί δομημένο τέλεια και δυνατό, στα δεκαεφτά του χρόνια δεν είχε βγει ποτέ νικημένος από κάποιο τσακωμό, πράγμα που τον είχε κάνει κιόλας ξακουστό σ’όλη τη χερσόνησο του Ταρανάκι.	Маленький, но крепкий и напористый, в свои семнадцать он в драке еще ни разу не потерпел поражения и уже прославился на весь мыс Таранаки.
Όταν έπαιζε ξύλο, έβρισκαν διέξοδο όλα του τα συμπλέγματα, τα απωθημένα κι η πίκρα του, και τούτος ο συνδυασμός έφτανε για να καταβάλει ακόμα και τους πιο μεγαλόσωμους, τους δυνατότερους νταήδες της περιοχής, γιατί βοηθιόταν από ένα κορμί σε τέλεια φυσική κατάσταση, ένα εξαίρετο μυαλό, την παραφορά του χαρακτήρα του και την αδάμαστη θέληση του.	Даже самый сильный и рослый из здешних парней не мог его побороть, потому что в бою для Фрэнка был выход всей накипевшей злости, чувству ущемленности, недовольству судьбой, и при этом он обладал великолепными мышцами, отличной сметкой, недобрым нравом и несгибаемой волей.
Όσο πιο μεγαλόσωμοι, όσο πιο σκληροί ήταν οι αντίπαλοι του, τόσο περισσότερο ήθελε ο Φρανκ να τους δει να τρώνε χώμα, ταπεινωμένοι στα	Чем крупней и крепче оказывался противник, тем важней было Фрэнку победить его и унизить. Сверстники обходили его стороной —

πόδια του. Η επιθετικότητα του ήταν πασίγνωστη και οι νεαροί της περιοχής φρόντιζαν ν'αλλάζουν δρόμο για να μην πέσουν πάνω του. Τον τελευταίο καιρό δεν του έφτανε πια να ψάχνει για προκλήσεις ανάμεσα στις τάξεις των συνομηλίκων του, κι οι ντόπιοι θυμούνταν ακόμα τη μέρα που είχε κάνει τον Τζιμ Κόλινς τόπι στο ξύλο, μόλο που ήταν είκοσι δύο χρόνων, με ύψος ένα κι ογδόντα πέντε και μπορούσε να ζαλωθεί ολόκληρο άλογο. Με το αριστερό του χέρι σπασμένο και ραγισμένα τα πλευρά του, ο Φρανκ συνέχισε να παλεύει ώσπου ο Τζιμ Κόλινς σωριάστηκε στα πόδια του, μια άμορφη ματωμένη μάζα, κι αν δεν τον σταματούσαν οι άλλοι, θα κλότσα-γε τα μούτρα του λιπόθυμου άντρα ίσαμε να του τα λιώσει ολωσδιόλου.	кому охота связываться с таким задирой. И Фрэнк стал вызывать на бой парней постарше, вся округа толковала о том, как он сделал отбивную котлету из Джима Коллинза, хотя Джиму уже двадцать два, и росту в нем шесть футов четыре дюйма, и он вполне может поднять лошадь. Со сломанной левой рукой и помятыми ребрами Фрэнк продолжал молотить Джима, пока тот, скуля, не свалился окровавленным комом к его ногам, и пришлось удержать его силой, чтобы не пнул уже бесчувственного Джима в лицо.
Μόλις έγιανε το χέρι του και βγήκαν από τα πλευρά του οι επίδεσμοι, ο Φρανκ κατέβηκε στην πόλη και σήκωσε στα χέρια ένα άλογο, έτσι για να δείξει πως ο Τζιμ δεν ήταν ο μόνος που μπορούσε να το κάνει και πως δεν εξαρτιόταν από το ύψος σου το κατόρθωμα.	А едва зажила рука и сняли тугую повязку с ребер, Фрэнк отправился в город и тоже поднял лошадь — пускай все знают, что не только Джиму такое под силу и дело тут не в росте.
Ο Πάντυ, σαν πατέρας τούτου του φαινομένου, γνώριζε πολύ καλά τη φήμη του Φρανκ. καταλάβαινε τον αγώνα του για να κερδίσει το σεβασμό των άλλων, και θύμωνε μόνο σαν επεμβαίνανε οι καβγάδες του γιου του στη δουλειά του σιδεράδικου.	Пэдди знал, какая слава идет о его необыкновенном отпрыске, и прекрасно понимал, что в бою Фрэнк стремится утвердить свое достоинство, однако его сердило, когда эти драки мешали работе в кузнице.
Είχε κάνει κι ο ίδιος τους δικούς του καβγάδες για ν'αποδείξει το κουράγιο του, έτσι μικρόσωμος όπως ήταν και κείνος, αλλά στα μέρη του, στην Ιρλανδία, δεν τον είχαν για τόσο λειψό, κι ώσπου να φτάσει στη Νέα Ζηλανδία με τους ψηλόσωμους άντρες της ήταν πια ώριμος και κατασταλαγμένος. Έτσι, οι φυσικές του διαστάσεις δεν του είχαν γίνει ποτέ έμμονη ιδέα όπως στον Φρανκ.	Пэдди, и сам ростом невеличка, в молодости тоже доказывал свою храбрость кулаками, но в его родном краю немало людей и пониже, а в Новую Зеландию, где народ крупнее, он приехал уже взрослым. И сознание, что он ростом не вышел, не терзало его неотступно, как Фрэнка.
Τώρα κοίταζε το αγόρι, προσπαθώντας να το καταλάβει κι αποτυχαίνοντας. τούτος εδώ του ήταν ο λιγότερο αγαπημένος, όσο και να πάσχιζε να μην κάνει διακρίσεις ανάμεσα στα παιδιά του. Ήξερε πως ο ανείπωτος ανταγωνισμός ανάμεσα στους δυο τους στενοχωρούσε τη Φη, ότι την έκανε ν'ανησυχεί, μα μ'όλη την αγάπη του για τη γυναίκα του δεν μπορούσε να ξεπεράσει την απόγνωση που τον έπιανε με τον Φρανκ.	И теперь Пэдди осторожно присматривался к парнишке и тщетно силился его понять; сколько ни старался он относиться ко всем детям одинаково, старший никогда не был так дорог ему, как другие. Он знал, жену это огорчает, ее тревожит вечное молчаливое противоборство между ним и Фрэнком, но даже любовь к Фионе не могла унять постоянную неодолимую досаду на Фрэнка.
Ο Φρανκ είχε απλώσει τα κοντά, λεπτοφτιαγμένα χέρια του πάνω στην ανοιχτή εφημερίδα, σε μια στάση αμυντική, και τα καρφωμένα στον Πάντυ μάτια του εξέφραζαν ένα κράμα παράξενο, μια ικεσία και συνάμα μια περηφάνια τόσο αλύγιστη	Коротковатые, но хорошо вылепленные руки Фрэнка прикрыли газетный лист, в глазах, устремленных на отца, странно смешались мольба и гордость — гордость чересчур упрямая, чтобы высказать мольбу вслух. Какое

που δεν ήξερε να ικετεύει.	чужое лицо у мальчишки!
Πόσο ξένο ήταν το πρόσωπο του! Δεν είχε καμιά σχέση μήτε με τους Κλήαρι μήτε με τους Αρμστρονγκ, αν εξαιρούσες ίσως τα μάτια του που θα θύμιζαν της Φη, χάρη στο σχήμα τους, αν δεν ήταν τόσο σκούρα και δεν πετούσαν φωτιές με το παραμικρό. Το μόνο που δεν του έλειπε αυτού του παιδιού ήταν το κουράγιο.	Нет в нем ничего ни от Клири, ни от Армстронгов, разве только глаза, пожалуй, походили бы на материнские, если бы и у Фионы они были черные и вот так же гневно вспыхивали из-за каждого пустяка. Чего-чего, а храбрости парнишке не занимать.
Με τον υπαινιγμό του Πάντυ γύρω από το ύψος του Φρανκ, η κουβέντα τερματίστηκε απότομα. Έφαγαν ψητό κουνέλι μέσα σε ασυνήθιστη σιωπή, ακόμα κι ο Χιούη με τον Τζακ κουβέντιαζαν νευρικά και ξέσπαγαν συνέχεια σε κάτι τσιριχτά, ψεύτικα γελάκια.	После того, что сказал Пэдди о росте Фрэнка, разговор оборвался; тушеного кролика доедали в непривычном молчании, даже Хьюги и Джек лишь вполголоса перекидывались словечком да поминутно хихикали.
Η Μέγκυ αρνήθηκε να φάει, καρφώνοντας το βλέμμα της στον Φρανκ λες και ο αδερφός της θα εξαφανιζόταν από στιγμή σε στιγμή. Ο Φρανκ τσιμπολόγησε το φαγητό του για λίγο, να περάσει η ώρα, και σαν έκρινε πως πια δε θα ήταν αγένεια, ζήτησε συγνώμη και σηκώθηκε από το τραπέζι.	Мэгги вовсе ничего не ела и не сводила глаз с Фрэнка, будто боялась, что он вот-вот растворится в воздухе. Фрэнк для приличия еще немного поковырял вилкой в тарелке и спросил разрешения встать из-за стола.
Μισό λεπτό αργότερα άκουσαν το τσεκούρι να πέφτει ρυθμικά πάνω στα ξύλα. Ο Φρανκ ξεσπούσε στα χοντρά κούτσουρα που είχε φέρει ο Πάντυ στο σπίτι, να τα αποθηκέψουν για το χειμώνα.	Через минуту от поленницы донесся стук топора. Фрэнк яростно накинулся на неподатливые колоды, которые Пэдди добыл про запас, — это твердое дерево горит медленно и дает зимой вдоволь тепла.
Όταν τη νόμιζαν όλοι στο κρεβάτι της, η Μέγκυ γλίστρησε από το παράθυρο της κάμαρας της και κίνησε κρυφά για το μέρος όπου μάζευαν τα ξύλα.	Когда все думали, что она уже спит, Мэгги приотворила окно и украдкой пробралась к поленнице.
Ήταν ένα σημείο ζωτικής σημασίας για την καθημερινή ζωή του σπιτικού. μια έκταση γύρω στα ενενήντα τετραγωνικά μέτρα, καλυμμένη από φλούδες δέντρων και πελεκούδια, με ψηλές στοίβες κούτσουρα στη μια μεριά, που σιγά σιγά θα λιγόστευαν στο ύψος, και στην άλλη ξύλα συμμετρικά κομμένα, στο μέγεθος που έπρεπε για να χωράνε από το πορτάκι του φούρνου.	Этот угол двора играл особо важную роль в жизни всего семейства; пространство примерно в тысячу квадратных футов устлано плотным слоем коры и мелких щепок, по одну сторону высятся ряды еще не разделанных бревен, по другую — мозаичная стена аккуратно уложенных ровных поленьев как раз по размеру дровяного ящика в кухне.
Στο κέντρο του ανοιχτού χώρου βρίσκονταν τρεις κορμοί δέντρων, ριζωμένοι ακόμα στη γη, που χρησίμευαν σαν τάβλες για το πελέκημα των ξύλων.	А посередине остались невыкорчеваны три пня, на которых можно рубить дрова и чурки любой величины.
Ο Φρανκ δεν ήταν στις τάβλες. είχε καταπιαστεί μένα ογκώδες κούτσουρο ευκαλύπτου και το κομμάτιαζε να το μικρύνει τόσο που να χωράει πάνω στην πιο κοντή και πλατιά τάβλα. Το γιγάντιο κούτσουρο, με κάπου εξήντα πόντους διάμετρο, ήταν πεσμένο χάμω κι είχε στις δυο άκρες του σιδερένιες βέργες που το κρατούσαν ακίνητο όσο το έκοβε ο Φρανκ στη μέση, όρθιος πάνω του, με τα πόδια ανοιχτά και περασμένα από δω κι από κει.	Фрэнка тут не оказалось — он орудовал над эвкалиптовым бревном, таким огромным, что его не втащить было даже на самый низкий и широкий пень. Бревно в два фута в поперечнике лежало на земле, закрепленное на концах железными костылями, а Фрэнк стоял на нем, упористо расставив ноги, и рубил поперек.

Κατέβαζε το τσεκούρι τόσο γρήγορα, που σφύριζε στον αέρα κι η λαβή έκανε και κείνη το δικό της ήχο όπως γλιστρούσε μέσα στα ιδρωμένα χέρια του. Άστραφτε ψηλά πάνω από το κεφάλι του, κατέβαινε χάμω διαγράφοντας μια ασημιά τροχιά, λαξεύοντας το σκληρό σαν σίδερο ξύλο και πελεκώντας ένα τριγωνικό κομμάτι με τόση ευκολία, λες κι ήταν από πεύκο το κούτσουρο ή από κανένα φυλλοβόλο δέντρο.	Топор так и мелькал, со свистом рассекая воздух, и рукоятка, стиснутая влажными ладонями, издавала какой-то отдельный шипящий звук. Лезвие молнией вспыхивало над головой Фрэнка, блестело, опускаясь, тусклым серебром и вырубало из ствола клинья с такой легкостью, точно то был не твердый, как железо, эвкалипт, а сосна или какой-нибудь бук.
Μικρά πελεκούδια πετάγονταν ολόγυρα, ο ιδρώτας έτρεχε ποτάμι στο γυμνό στήθος και στην πλάτη του Φρανκ κι είχε δέσει το μαντίλι του στο μέτωπο του για να μην κυλάνε οι αρμυρές σταγόνες στα μάτια του και τον τυφλώνουν. Ήταν επικίνδυνη δουλειά το κόψιμο των μεγάλων κούτσουρων σε μικρότερα κομμάτια. μια άστοχη κατεβασιά με το τσεκούρι και θα χάνε το πόδι του. Είχε δέσει δερμάτινα λουριά γύρω από τους καρπούς του που έπιαναν τον ιδρώτα των μπράτσων του, αλλά τα λεπτοφτιαγμένα χέρια ήταν δίχως γάντια κι έσφιγγαν ανάλαφρα τη λαβή του τσεκουριού, με μια τέλεια γνώση κι επιδεξιότητα.	Во все стороны летели щепки, голая грудь и спина Фрэнка взмокли, лоб он повязал платком, чтобы пот, стекая, не ел глаза. Такая рубка — работа опасная, чуть промажешь — и полступни долой. Фрэнк перехватил руки в запястьях ремешками, чтобы впитывали пот, но рукавиц не надел, маленькие крепкие руки держали топорище словно бы без усилия, и каждый удар был на диво искусным и метким.
Η Μέγκυ ζάρωσε χάμω, πλάϊ στο πεταμένο του πουκάμισο και τη φανέλα και κοίταζε με δέος το θέαμα. Εκεί κοντά βρίσκονταν τρία ακόμα τσεκούρια, γιατί το ξύλο του ευκαλύπτου στόμωνε στο πι και φι και το πιο κοφτερό πελέκι.	Мэгги присела на корточки возле сброшенной Фрэнком рубашки и смотрела пугливо и почтительно. Поблизости лежали три запасных топора — ведь об эвкалипт лезвие тупится в два счета.
Πήρε το ένα και το ακούμπησε στα γόνατα της παρακαλώντας να μπορούσε να πελεκάει και κείνη ξύλα σαν τον Φρανκ. Ήταν τόσο βαρύ το πελέκι που της ήταν δύσκολο να το σηκώσει. Στις αποικίες τα τσεκούρια είχαν μια μονάχα λεπίδα, ακονισμένη τόσο που να χωρίζει τρίχα στα δυο, γιατί εκείνα με τις δυο λεπίδες ήταν πολύ ελαφριά και δεν έκαναν για ξύλο από ευκάλυπτο.	Мэгги втащила один топор за рукоять на колени к себе и позавидовала Фрэнку — вот бы и ей так ловко рубить дрова! Топор тяжеленный, она его насилу подняла. У новозеландских топоров только одно острое, как бритва, лезвие, ведь обоюдоострые топоры слишком легкие, эвкалипт такими не возьмешь.
Εκεί που στερεωνόταν η λεπίδα, στην κορφή του τσεκουριού, ήταν χοντρό και ζυγιασμένο το σίδερο κι είχε μια τρύπα να περνάει το στειλιάρι της λαβής, που ήταν κι αυτό γερά στερεωμένο με πρόσθετα κομματάκια ξύλο. Μια χαλαρή λεπίδα μπορεί να σου φεύγε στη μέση μιας κατεβασιάς και, σκίζοντας τον αέρα γρήγορα σαν σφαίρα, να έκοβε κανενός το κεφάλι.	А у этого тяжелый обух в дюйм шириной и топорище закреплено в его отверстии намертво вбитыми деревянными клинышками. Если топор сидит непрочно, он того и гляди соскочит в воздухе с топорища, промчится, как пушечное ядро, и еще убьет кого-нибудь.
Ο Φρανκ πελεκούσε σχεδόν δίχως να βλέπει μέσα στο σούρουπο, βασισμένος περισσότερο στο ένστικτο του. Η Μέγκυ απέφευγε τα πελεκούδια που πετιόνταν κατά τη μεριά της με την άνεση κάποιου που είναι μαθημένος σ’αυτά και περίμενε υπομονετικά ίσαμε να την πάρει είδηση ο αδερφός της.	Быстро смеркалось, и Фрэнк рубил, полагаясь, кажется, больше на чутье; Мэгги привычно пригибала голову под летящими щепками и терпеливо ждала, пока он ее заметит. Он уже наполовину перерубил ствол, повернулся, перевел дух; снова занес топор и принялся рубить с другого боку.

Από τη μια πλευρά είχε λαξευτεί κιόλας το κούτσουρο κι ο Φρανκ γύρισε απ την άλλη κοντανασαίνοντας, να πελεκήσει και το άλλο μισό. Έφτιαχνε ένα βαθύ, στενό τρίγωνο για να κάνει οικονομία στο ξύλο και να επιταχύνει τη διαδικασία. όσο κόντευε στο κέντρο του κούτσουρου, η λεπίδα εξαφανιζόταν ολότελα στην κοψιά και μεγάλες σχίζες πετιόνταν όλο και πιο σιμά στο κορμί του. Δεν τους έδωσε καμιά σημασία παρά συνέχισε να πελεκάει ακόμα γρηγορότερα. Ένιωσε το ξύλο που χώριζε απότομα στα δυο προτού κατεβάσει καλά καλά το τσεκούρι του για τελευταία φορά και πήδηξε γοργοκίνητος στο πλάϊ. Στα χείλη του ζωγραφίστηκε ένα χαμόγελο. όμως δεν ήταν χαμόγελο χαράς.	Он прорубал в бревне узкую глубокую щель — и для скорости, и чтоб не изводить дерево зря на щепу; ближе к сердцевине лезвие почти целиком скрывалось в щели, и крупные щепки летели чуть не прямиком на Фрэнка. Но он их будто не замечал и рубил еще быстрей. И вдруг — раз! — бревно распалось надвое, но в тот же миг, едва ли не прежде, чем топор нанес последний удар, Фрэнк взвился в воздух. Обе половины бревна сдвинулись, а Фрэнк после своего кошачьего прыжка стоял в стороне и улыбался, но невеселая это была улыбка.
Γύρισε να πάρει καινούριο τσεκούρι κι είδε την αδερφή του να κάθεται ήσυχη και να περιμένει, ένα κουβαράκι μες στο μακρύ νυχτικό της που της έφτανε από το λαιμό ως κάτω στις πατούσες.	Он хотел взять другой топор, обернулся и увидел сестру — она терпеливо сидела поодаль в аккуратно застегнутой сверху донизу ночной рубашке.
Ακόμα δεν το χε συνηθίσει να τη βλέπει με τα κοντά δαχτυλιδάκια γύρω από το κεφάλι της αντί για τις τυλιγμένες σε κουρέλια μπούκλες, αλλά έκρινε πως της πήγαινε καλύτερα τούτο το αγορίστικο παρουσιαστικό και μακάρι να το διατηρούσε για πάντα. Την πλησίασε και κάθισε μπρος της ανακούρκουδα, με το τσεκούρι στα γόνατα του.	Странно, непривычно — вместо длинных волос, перевязанных на ночь лоскутками, у нее теперь пышная шапка коротких кудряшек, но пусть бы так и осталось, подумал Фрэнк, с этой мальчишеской стрижкой ей очень славно. Он подошел к Мэгги, опустился на корточки, топор положил на колени.
"Πώς βρέθηκες εδώ, αλητάκι;"	— Ты как сюда попала, негодница?
"Περίμενα να κοιμηθεί ο Στιου και πήδηξα από το παράθυρο".	— Стюарт заснул, а я вылезла в окно.
"Πρέπει να προσέξεις, γιατί έτσι που πας θα καταντήσεις αγοροκόριτσο".	— Смотри, совсем мальчишкой станешь.
"Δε με νοιάζει. Καλύτερα να παίζω με τ'αγόρια παρά μονάχη μου".	— Ну и пускай. С мальчишками играть лучше, чем одной.
"Έχεις δίκιο, φαντάζομαι". Κάθισε χάμω, στήριξε την πλάτη του σένα κούτσουρο και γύρισε να την κοιτάξει κουρασμένα. "Τι τρέχει, Μέγκυ;"	— Да, наверно. — Фрэнк сел, прислонился спиной к огромному бревну, устало поглядел на сестренку. — Что стряслось, Мэгги?
"Φρανκ, δε θα φύγεις σταλήθεια, ε;" Απίθωσε τα χέρια της με τα καταφαγωμένα νύχια στα μπούτια του και τον κάρφωσε με τα γεμάτα αγωνία μάτια της. Είχε το στόμα της μισάνοιχτο, γιατί η μύτη της ήταν βουλωμένη έτσι που πάσχιζε να πνίξει τα δάκρυα της και δεν μπορούσε ν'ανασάνει από κει.	— Фрэнк, неужели ты правда уедешь? Руками с обкусанными ногтями она обхватила его коленку и тревожно смотрела снизу вверх ему в лицо, приоткрыв рот — она очень старалась не заплакать, но подступающие слезы уже не давали дышать носом.
"Μπορεί και να φύγω, Μέγκυ". Της το είπε πολύ μαλακά.	— Может, и уеду, — мягко ответил брат.
"Αχ, Φρανκ, δε θα το κάνεις αυτό! Η μαμά κι εγώ σε χρειαζόμαστε! Αλήθεια σου λέω, ούτε που ξέρω τι θα κάναμε	— Ой, нет, Фрэнк, что ты! Нам с мамой никак нельзя без тебя! Честное слово, просто не знаю, что бы мы без

δίχως εσένα!"	тебя делали!
Σαν την άκουσε να μιλάει ίδια σαν τη Φη, δίχως να το θέλει χαμογέλασε, παρ όλο τον πόνο του.	Как ни худо было Фрэнку, он не мог не улыбнуться — малышка сказала это в точности как мать.
"Μέγκυ, μερικές φορές δε σου ’ρχονται όπως θα θελες τα πράγματα. Θα πρεπε να το χες μάθει πια αυτό. Μας έχουν δασκαλέψει όλους μας στο σπίτι να δουλεύουμε για το συμφέρον της φαμίλιας, δίχως να κοιτάμε ποτέ τον εαυτό μας.	— В жизни не все выходит так, как нам хочется, Мэгги, ты это запомни. Нас, Клири, всегда учили — трудитесь все вместе на общую пользу, каждый о себе думайте в последнюю очередь.
Εγώ όμως δε συμφωνώ μ’αυτή την άποψη. Εγώ νομίζω πως θα πρέπει να σκεφτόμαστε πρώτα τον εαυτό μας. Θέλω να φύγω από δω πέρα γιατί είμαι δεκαεφτά χρονών κι είναι καιρός να φτιάξω τη ζωή μου.	А по-моему, это не правильно, надо, чтоб каждый мог сперва подумать о себе. Я хочу уехать, потому что мне уже семнадцать, пора мне строить свою жизнь по-своему.
Αλλά ο μπαμπάς μού λέει όχι. Είμαι απαραίτητος στο σπίτι, για το καλό της οικογένειας. Κι επειδή δεν έχω κλείσει τα είκοσι ένα, πρέπει να κάνω ό,τι λέει ο μπαμπάς".	А папа говорит — нет, ты нужен семье дома. И я должен делать, как он велит, потому что мне еще не скоро будет двадцать один.
Η Μέγκυ κούνησε το κεφάλι της, σοβαρή σοβαρή, προσπαθώντας να παρακολουθήσει το συλλογισμό του Φρανκ όσο της τον εξηγούσε.	Мэгги серьезно кивнула, пытаясь разобраться в этом объяснении.
"Λοιπόν, Μέγκυ, το σκέφτηκα καλά και πήρα την απόφαση μου. Φεύγω, τελεία και παύλα. Το ξέρω ότι θα λείψω σ’εσένα και στη μαμά, μα ο Μπομπ μεγαλώνει όλο και περισσότερο από τη μια μέρα στην άλλη, και στον μπαμπά και στ’αγόρια δε θα λείψω καθόλου. Τον μπαμπά το μόνο που τον νοιάζει είναι τα λεφτά που βγάζω".	— Так вот, Мэгги, я долго думал, ломал голову. И решил — уеду, и все. Я знаю, вам с мамой будет меня не хватать, но уже подрастает Боб, а папа и мальчики по мне скучать не станут. Папе только и нужно, чтоб я зарабатывал деньги.
"Δηλαδή, Φρανκ, δε μας συμπαθείς πια καθόλου;" Γύρισε και την πήρε στην αγκαλιά του, και την έσφιγγε και τη χάϊδευε, με μια ευχαρίστηση μαρτυρική, που ήταν στο μεγαλύτερο μέρος της θρήνος και πόνος και λαχτάρα.	— Значит, ты нас больше совсем не любишь? Фрэнк повернулся, подхватил ее на руки, обнял, обуреваемый мучительной, жадной и горькой нежностью.
"Αχ, Μέγκυ! Εσένα και τη μαμά σάς αγαπάω πιο πολύ απ όλους τους άλλους μαζί! Θεέ μου, γιατί να μην είσαι λίγο μεγαλύτερη για να μπορώ να σου μιλήσω; Αν κι είναι ίσως καλύτερα που είσαι τόσο μικρούλα, μπορεί και να ναι καλύτερα..."	— Мэгги, Мэгги! Тебя и маму я люблю больше всех на свете! Господи, была б ты постарше, я бы с тобой о многом поговорил!.. А может, это и лучше, что ты еще кроха, может, так лучше…
Την άφησε απότομα, παλεύοντας να επιβληθεί στον εαυτό του κι όσο κουνούσε το κεφάλι του αριστερά δεξιά έτσι που ακουμπούσε πάνω στο κούτσουρο, τα χείλια του έτρεμαν και ξεροκατάπινε συνέχεια. Μετά από λίγο γύρισε και την κοίταξε. "Μέγκυ, θα με καταλάβεις καλύτερα όταν θα μεγαλώσεις".	Он вдруг выпустил ее и силился овладеть собой, мотал головой, ударяясь затылком о бревно, судорожно глотал, губы его дрожали. Наконец он посмотрел на сестру. — Вот подрастешь, Мэгги, тогда ты меня поймешь.
"Μη φύγεις, Φρανκ, σε παρακαλώ", του είπε ξανά. Γέλασε και το γέλιο του ήταν σχεδόν σαν λυγμός.	— Пожалуйста, Фрэнк, не уезжай, — повторила она. У него вырвался смех, больше похожий на рыдание.

"Αχ, Μέγκυ! Δεν άκουσες τίποτε απ όσα σου είπα. Εντάξει, δεν έχει καμιά σημασία τελικά. Αυτό που μετράει είναι να μην πεις σε κανέναν πως με είδες απόψε, κατάλαβες; Δε θέλω να νομίζουν πως ήσουνα μπλεγμένη με το φευγιό μου και να τα βάλουν μαζί σου".	— Ох, Мэгги! Неужели ты ничего не слыхала, что я толковал? Ну, ладно, неважно. Главное, ты никому не говори, что видела меня сегодня вечером, слышишь? Не хочу я, чтоб они думали, что ты все знала.
"Κατάλαβα, Φρανκ, και σάκουσα. τάκουσα όλα όσα μου είπες", είπε η Μέγκυ. "Δε θα πω τίποτε σε κανένα, σου το ορκίζομαι. Μονάχα... αχ, μακάρι να μην ήταν ανάγκη να φύγεις".	— Слышу, Фрэнк, я все-все слышала, — сказала Мэгги. — И я никому ничего не скажу, честное слово. Только мне так жалко, что ты уезжаешь!
Ήταν πολύ μικρή για να μπορεί να εκφράσει αυτό που ένιωθε βαθιά μέσα της και που ήταν κάτι πέρα από τη λογική, πέρα κι από τα "πρέπει". Έτσι κι έφευγε ο Φρανκ, ποιος θα της έμενε; Ήταν ο μόνος που της έδειχνε στοργή, ο μόνος που την έπαιρνε αγκαλιά και τη χάϊδευε.	Она была еще слишком мала и не умела высказать то неразумное, что билось в душе: кто же останется ей, если уйдет Фрэнк? Ведь только он один, не скрываясь, любит ее, он один иной раз обнимет ее и приласкает.
Όταν ήταν μικρότερη, συχνά την έπαιρνε κι ο μπαμπάς της στην αγκαλιά του, αλλά από τότε που πήγε στο σχολείο δεν την άφηνε πια να κάθεται στα γόνατα του, μήτε να τυλίγει γύρω από το λαιμό του τα χέρια της, κι όλο τής έλεγε, "Είσαι πια μεγάλο κορίτσι, Μέγκυ", για να τη σταματήσει. Κι η μαμά ήταν πάντα τόσο απασχολημένη, τόσο κουρασμένη, τόσο αφοσιωμένη στ'αγόρια και στο σπίτι.	Раньше и папа часто брал ее на руки, но с тех пор, как она ходит в школу, он уже не позволяет ей взбираться к нему на колени и обнимать за шею, говорит: «Ты уже большая, Мэгги». А мама всегда так занята и такая усталая, у нее столько хлопот: мальчики, хозяйство…
Ο Φρανκ ήταν που άγγιζε πιότερο την καρδιά της, ο Φρανκ φώτιζε σαν ήλιος το μικρό της κόσμο. Μονάχα εκείνος έδειχνε να έχει διάθεση να κάθεται και να μιλάει μαζί της και της εξηγούσε με τέτοιο τρόπο τα πράγματα που τον καταλάβαινε πάντα.	Фрэнк — вот кто Мэгги милее всех, вот кто — как звезда на ее нешироком небосклоне. Кажется, только он один рад посидеть и поговорить с ней, и он так понятно все объясняет.
Από τη μέρα που η Αγκνες είχε χάσει τα μαλλιά της, υπήρχε πάντα ο Φρανκ και μόλα τα πικρά της βάσανα τίποτε δεν την είχε αγγίξει βαθιά μέσα της όλο τούτο τον καιρό. Ούτε το ξύλο της Αδελφής Αγκάθα ούτε οι ψείρες, γιατί είχε τον Φρανκ να την παρηγορεί και να της γλυκαίνει τον πόνο.	С того самого дня, как Агнес лишилась волос, Фрэнк всегда был рядом, и с тех пор самые горькие горести уж не вовсе разрывали сердце. Можно было пережить и удары трости, и сестру Агату, и вшей, потому что Фрэнк умел успокоить и утешить.
Κι όμως σηκώθηκε όρθια και κατάφερε να χαμογελάσει.	Но она встала и нашла в себе силы улыбнуться.
"Αφού πρέπει να φύγεις, Φρανκ, τι να κάνουμε;"	— Раз уж тебе непременно надо, Фрэнк, так уезжай, это ничего.
"Μέγκυ, θα πρεπε να βρίσκεσαι στο κρεβάτι, και καλά θα κάνεις να πας να πλαγιάσεις προτού κάνει τη βόλτα της η μαμά στις κάμαρες. Εξαφανίσου, γρήγορα!"	— А тебе пора в постель, Мэгги, пока мама тебя не хватилась. Беги скорей!
Η υπενθύμιση την έκανε να ξεχάσει κάθε άλλη της σκέψη. έσκυψε το κεφάλι κι έψαξε για το πίσω μέρος της νυχτικιάς της που ήταν μακρύ και	Тут у Мэгги все вылетело из головы: она наклонилась, подцепила подол ночной рубашонки, просунула его сзади наперед, будто

σερνόταν πίσω της. Το μάζεψε και το πέρασε ανάμεσα στα πόδια της, κρατώντας το μπροστά της σαν ανάποδη ουρά όσο έτρεχε, με τα γυμνά της ποδαράκια να κλοτσάνε στο διάβα τους σχίζες και πελεκούδια.	хвостик поджала, и, придерживая так, пустилась бегом, босыми ногами прямо по колючим острым щепкам.
Το πρωί ο Φρανκ είχε φύγει. Όταν η Φη πήγε να σηκώσει τη Μέγκυ από το κρεβάτι ήταν όλο νεύρα και μούτρα. η Μέγκυ πετάχτηκε αμέσως όρθια χωρίς δεύτερη κουβέντα και ντύθηκε μονάχη, δίχως να ζητήσει βοήθεια ούτε και για τα άπειρα μικρά κουμπάκια.	Утром встали — Фрэнка нет. Фиа пришла будить Мэгги мрачная, говорила отрывисто; Мэгги вскочила с постели как ошпаренная, поспешно оделась и даже не попросила застегнуть ей бесчисленные пуговки.
Στην κουζίνα ταγόρια κάθονταν αμίλητα γύρω από το τραπέζι και του Πάντυ η καρέκλα ήταν αδειανή. Όπως και του Φρανκ. Η Μέγκυ γλίστρησε στη θέση της και κάθισε, με τα δόντια της να χτυπάνε από το φόβο. Μετά το πρόγευμα η Φη τους έβγαλε έξω δίχως πολλά λόγια και μόλις έφτασαν πίσω από το φράχτη, ο Μπομπ πρόφτασε στη Μέγκυ τα νέα.	В кухне мальчики уже сидели угрюмо за столом, но стул Пэдди пустовал. И стул Фрэнка тоже. Мэгги проскользнула на свое место и замерла, стуча зубами от страха. После завтрака Фиа велела им всем уходить из кухни, и тогда, уже за сараем, Боб сказал Мэгги, что случилось.
"Ο Φρανκ το έσκασε", της ψιθύρισε.	— Фрэнк сбежал, — прошептал он.
"Μπορεί να πήγε μονάχα μέχρι το Γουοχάϊν", αποτόλμησε να πει η Μέγκυ.	— Может, он просто поехал в Уэхайн, — ответила Мэгги.
"Όχι. Χαζή, Πάει να καταταγεί στο στρατό. Αχ, μακάρι να ήμουνα πιο μεγάλος να πήγαινα μαζί του! Τυχεράκιας που είναι!"	— Да нет же, дурочка! Он ушел в армию. Эх, жалко, мне лет мало, я бы тоже с ним пошел! Вот счастливчик!
"Πάντως εγώ θα προτιμούσα χίλιες φορές να τον είχαμε κοντά μας!" "Κορίτσι δεν είσαι;" έκανε ο Μπομπ. "Τι άλλο θα λεγες;" Το κάτω από κανονικές συνθήκες εκνευριστικό σχόλιο τούτη τη φορά πέρασε δίχως την κατάλληλη απάντηση. η Μέγκυ ξαναγύρισε στο σπίτι να δει σε τι μπορούσε να βοηθήσει τη μητέρα της. "Πού είναι ο μπαμπάς;" ρώτησε σαν άρχισε να σιδερώνει τα μαντίλια που της έδωσε η Φη.	— А мне жалко, что он ушел, лучше остался бы дома. Боб пожал плечами. — Вот что значит девчонка, ничего ты не понимаешь! Против обыкновения, Мэгги не вспылила, услыхав такие обидные слова, и пошла в дом — может быть, она пригодится матери. Фиа дала ей утюг, и Мэгги принялась гладить носовые платки. — А где папа? — спросила она.
"Πήγε στο Γουοχάϊν".	— Поехал в Уэхайн.
"Θα φέρει και τον Φρανκ όταν θα γυρίσει;"	— Он привезет Фрэнка назад?
Η Φη ξεφύσηξε με θόρυβο. "Αδύνατο να κρατήσεις κάτι μυστικό σε τούτη την οικογένεια.	— Попробуйте в этом доме сохранить что-нибудь в секрете! — сердито фыркнула Фиа. —
Όχι, δεν πρόκειται να προφτάσει τον Φρανκ στο Γουοχάϊν και το ξέρει. Πάει να στείλει τηλεγράφημα στην αστυνομία και στο στρατό, στη Γουανγκανούη, και θα τον φέρουν εκείνοι πίσω".	Нет, в Уэхайне ему Фрэнка уже не найти, он и не надеется. Он даст телеграмму в Уонгануи, полиции и воинскому начальству. Они отошлют Фрэнка домой.
"Αχ, μαμά, μακάρι να τον βρουν! Δε θέλω να μας φύγει ο Φρανκ!"	— Ой, мама, хорошо бы они его нашли! Не хочу я, чтобы Фрэнк от нас уехал!

Η Φη αναποδογύρισε τον κάδο με το βούτυρο πάνω στο τραπέζι κι άρχισε να χτυπάει τον κίτρινο πολτό με δυο ξύλινες κουτάλες.	Фиа вывернула на стол содержимое маслобойки и стала ожесточенно лупить полужидкий желтый холмик двумя деревянными лопатками.
"Κανένας μας δε θέλει να φύγει ο Φρανκ. Γι αυτό ο μπαμπάς πάει να φροντίσει να μας τον φέρουν πίσω". Τα χείλια της τρεμούλιασαν για μια στιγμή. χτυπούσε τώρα το βούτυρο ακόμα πιο άγρια.	— Никто не хочет, чтоб Фрэнк от нас уехал. Потому папа и постарается его вернуть. — Губы ее дрогнули, она еще сильней принялась бить по маслу.
"Ο καημένος ο Φρανκ! Ο καημένος ο Φρανκ!" στέναξε, μιλώντας περισσότερο στον εαυτό της παρά στη Μέγκυ.	— Бедный Фрэнк, бедный, бедный Фрэнк! — вздохнула она, забыв про Мэгги.
"Δεν καταλαβαίνω γιατί θα πρέπει να πληρώνουν τα παιδιά τις δικές μας αμαρτίες. Ο καημένος ο Φρανκ, τόσο ξένος, τόσο αλλιώτικος..."	— Ну почему, почему дети должны расплачиваться за наши грехи. Бедный мой Фрэнк, такой неприкаянный…
Μετά αντιλήφθηκε τη Μέγκυ που είχε αφήσει το σίδερο και την κοιτούσε, έκλεισε το στόμα της και δεν είπε λέξη πια.	Тут она заметила, что Мэгги перестала гладить, плотно сжала губы и не промолвила больше ни слова.
Τρεις μέρες αργότερα η αστυνομία έφερε τον Φρανκ πίσω. Όπως είπε στον Πάντυ ο λοχίας που τον είχε συνοδεύσει από τη Γουανγκανούη, είχαν δυσκολευτεί πολύ να τον πιάσουν, γιατί ο Φρανκ πάλεψε με νύχια και με δόντια να τους ξεφύγει.	Через три дня полиция вернула Фрэнка домой. Сопровождающий его из Уонгануи сержант сказал Падрику, что Фрэнк отчаянно сопротивлялся, когда его задержали.
"Τι πράγμα είναι ο γιος σας! Σωστός πολεμιστής! Όταν είδε πως οι στρατιώτες περίμεναν να τον συλλάβουν, το έβαλε στα πόδια κι εξαφανίστηκε σαν αστραπή. Αν δεν είχε την ατυχία να πέσει πάνω σε μια περίπολο όταν βγήκε στο δρόμο, ούτε που θα τον πρόφταιναν οι δυο στρατιώτες που τον κυνηγούσαν. Και μετά έκανε σαν ταγρίμι. χρειάστηκε να τον περιλάβουν πέντε άντρες μαζί για να του περάσουν τις χειροπέδες".	— Ну и вояка же он у вас! Как увидал, что армейских про него предупредили, мигом дал деру — с крыльца да на улицу, двое солдат — за ним. Я так думаю, он и улепетнул бы, да не повезло — сразу налетел на наш патруль. Дрался как бешеный, пришлось им навалиться на него впятером, только тогда и надели наручники.
Βγάζοντας τις βαριές αλυσίδες του Φρανκ, τον έσπρωξε με δύναμη μέσα από το πορτάκι του φράχτη- εκείνος παραπάτησε κι έπεσε πάνω στον Πάντυ κι αμέσως τραβήχτηκε πίσω λες και θα τον μόλυνε αυτή η επαφή.	С этими словами сержант снял с Фрэнка тяжелую цепь и впихнул его в калитку; Фрэнк чуть не упал, наткнулся на Пэдди и отпрянул, как ужаленный.
Τα παιδιά λούφαξαν στη γωνιά του σπιτιού, κάπου έξι μέτρα πίσω από τους μεγάλους. Κοίταζαν αμίλητα και περίμεναν. Ο Μπομπ, ο Τζακ κι ο Χιούη στέκονταν σφιγμένοι ελπίζοντας πως ο Φρανκ θα έκανε και πάλι καμιά φασαρία.	Младшие дети собрались в десятке шагов позади взрослых, выглядывали из-за угла дома, ждали. Боб, Джек и Хьюги насторожились в надежде, что Фрэнк опять кинется в драку;
Ο Στιούαρτ παρακολουθούσε ήσυχα, θαρρείς κι έβλεπε με τα μάτια της μικρής, ποιητικής και γαλήνιας ψυχής του. η Μέγκυ είχε τα χέρια της στα μάγουλα και τα τσιμπούσε και τα ζούλαγε μέσα στην αγωνία που την έπνιγε μήπως κάνουν κακό στον Φρανκ.	Стюарт, кроткая душа, смотрел спокойно, сочувственно; Мэгги схватилась за щеки и сжимала и мяла их ладонями, вне себя от страха — вдруг кто-то обидит Фрэнка.

Γύρισε να κοιτάξει πρώτα τη μάνα του, τα μαύρα του μάτια έσμιξαν με τα δικά της τα γκρίζα σε μια πικρή, σκοτεινή συνεννόηση που ποτέ δεν την είχαν εκφράσει με τα λόγια. Το άγριο, γαλάζιο βλέμμα του Πάντυ καρφώθηκε πάνω του γεμάτο καταφρόνια, καταδικαστικό, σαν να του έλεγε πως δεν περίμενε ποτέ και τίποτε καλύτερο απ αυτόν κι ο Φρανκ έσκυψε το κεφάλι αναγνωρίζοντας το δίκιο του πατέρα του να θυμώνει μαζί του.	Прежде всех Фрэнк обернулся к матери, посмотрел в упор, и в его черных глазах, устремленных навстречу ее серым, было угрюмое, горькое понимание, затаенная близость, которая никогда еще, ни разу не выразилась вслух. Голубые глаза Пэдди обожгли его яростным и презрительным взглядом, ясно сказали — ничего другого я от тебя и не ждал, — и Фрэнк потупился, словно признавая, что гнев этот справедлив.
Από κείνη τη μέρα και μετά ο Πάντυ μιλούσε πάντα στο γιο του μέσα στα πλαίσια της τυπικής ευγένειας μονάχα. Μα ήταν τα παιδιά που δυσκολεύτηκε περισσότερο ν'αντιμετωπίσει ο Φρανκ, τα παιδιά που τον έκαναν να νιώθει ντροπιασμένος κι αμήχανος, σαν το παιδί που το έφεραν πίσω προτού προλάβει να μετρήσει τα βάθη τουρανού, με τα φτερά του κομμένα και το κελάηδισμα του πνιγμένο στη σιωπή.	Отныне Пэдди не удостоит сына ни словом сверх самого необходимого, чего требуют приличия. Но трудней всего Фрэнку было оказаться лицом к лицу с детьми — со стыдом, с позором вернули домой яркую птицу, так и не пришлось ей взмыть в небо, крылья подрезаны и песнь замерла в горле.
Η Μέγκυ περίμενε μέχρι να τελειώσει η Φη τη νυχτερινή της γύρα στις κάμαρες, ύστερα πήδηξε απ το παράθυρο και κίνησε για την πίσω αυλή.	Мэгги дождалась, пока Фиа не обошла на ночь все спальни, выскользнула в приотворенное окно и побежала на задворки.
Ήξερε πού θα έβρισκε τον Φρανκ, σκαρφαλωμένο στα δεμάτια με το σανό, στον αχυρώνα, μακριά από τα περίεργα μάτια κι από τον πατέρα του.	Она знала, Фрэнк забьется на сеновал, подальше от отца и от всех любопытных взглядов.
"Φρανκ, Φρανκ, πού είσαι;" έκανε ψιθυριστά σαν τρύπωσε στο γαλήνιο σκοτάδι του αχυρώνα κι οι πατούσες της έψαχναν διστακτικά το άγνωστο έδαφος μπροστά της.	— Фрэнк, где ты, Фрэнк? — позвала она громким шепотом, пробираясь в безмолвной кромешной тьме сарая, босыми ногами чутко, точно зверек, нащупывая куда ступить.
"Εδώ είμαι, Μέγκυ", έφτασε η κουρασμένη του φωνή, που καθόλου δεν έμοιαζε με τη φωνή του Φρανκ, έτσι όπως ακούστηκε δίχως ίχνος ζωντάνιας.	— Я здесь, Мэгги, — отозвался усталый голос, совсем не похожий на голос Фрэнка, угасший, безжизненный.
Ακολούθησε τον ήχο και κουλουριάστηκε στο σανό, πλάϊ του, αγκαλιάζοντας το φαρδύ του στήθος όσο έφταναν τα χεράκια της.	И она, подошла туда, где он растянулся на сене, прикорнула у него под боком, обняла, насколько могла дотянуться руками.
"Αχ, Φρανκ, πολύ χαίρομαι που γύρισες πίσω", είπε. Βόγκηξε, γλίστρησε στο άχυρο να βρεθεί πιο χαμηλά από κείνη κι ακούμπησε πάνω της το κεφάλι του.	— Ой, Фрэнк, я так рада, что ты вернулся! Фрэнк глухо застонал, сполз пониже и уткнулся лбом ей в плечо.
Η Μέγκυ άρχισε να του σιγομουρμουράει, με τα δάχτυλα της χωμένα στα πλούσια ίσια μαλλιά του. Δεν μπορούσε να τη δει μέσα στα σκοτάδια, μα η αίσθηση της παρουσίας της κι η γεμάτη αγάπη συμπαράσταση της έλυσαν τον κόμπο της πίκρας που τον έπνιγε.	Мэгги прижала к себе его голову, гладила густые прямые волосы, бормотала что-то ласковое. В темноте он не мог ее видеть, от нее шло незримое тепло сочувствия, и Фрэнк не выдержал.
Άρχισε να κλαίει με λυγμούς, τα δάκρυα του	Он зарыдал, все тело сжималось в тугой узел

μούλιαζαν το νυχτικό της και το κορμί του σπαρταρούσε από τον πόνο.	жгучей боли, от его слез ночная рубашка Мэгги промокла, хоть выжми.
Η Μέγκυ δεν έκλαψε. Κάπου μέσα στη μικρή της καρδιά ήταν αρκετά ώριμη κι αρκετά γυναίκα για να νιώσει πόσο γλυκόπικρα όμορφο είναι να σε χρειάζονται. κάθισε εκεί και του κουνούσε το κεφάλι μπρος πίσω, μπρος πίσω, ώσπου αναλώθηκε η πίκρα του και στέρεψε, αφήνοντας τον άδειο και κουρασμένο.	А вот Мэгги не плакала. В чем-то она, эта малышка, была уже настолько взрослая и настолько женщина, что ощутила острую неодолимую радость: она нужна! Она прижала к груди голову брата и тихонько покачивалась, будто баюкала его, пока он не выплакался и не затих, опустошенный.
	ЧАСТЬ II. 1921 — 1928. РАЛЬФ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	ГЛАВА 3
Ο δρόμος για την Ντρογκέντα δεν του ξυπνούσε καμιά μνήμη από τα παιδικά του χρόνια, συλλογίστηκε ο πατήρ Ραλφ ντε Μπρικασάρ, καθώς οδηγούσε, με τα μάτια μισόκλειστα στηναντηλιά, την καινούρια του Νταίμλερ ανάμεσα από λιβάδια με ψηλό ασημένιο χορτάρι, στο αυλακωμένο από τις άμαξες μονοπάτι. Καμιά σχέση δεν είχε αυτό το τοπίο με την πανέμορφη καταπράσινη Ιρλανδία.	Эта дорога на Дрохеду ничуть не напоминает о днях юности, думал преподобный Ральф де Брикассар; щурясь, чтоб не так слепил глаза капот новенького «даймлера», он вел машину по ухабистым колеям проселка, ныряющего в высокой серебристой траве. Да, тут вам не милая туманная и зеленая Ирландия.
Κι η Ντρογκέντα; Ούτε πεδίο μάχης ούτε κανένα σημαντικό πόστο. Ή μήπως δεν ήταν κι απόλυτα έτσι τα πράγματα; Το χιούμορ του, πιο πειθαρχημένο τώρα μα και τσουχτερό όσο ποτέ, έφτιαξε τη νοερή εικόνα μιας κρομγουελικής Μαίρης Κάρσον, να σκορπάει γύρω της το ιδιαίτερο εκείνο είδος της μεγαλόπρεπης μοχθηρίας της. Κι ούτε ήταν παράταιρη ή υπερβολική η σύγκριση. Σίγουρα, η κυρία είχε στα χέρια της τόση εξουσία κι έλεγχε τόσεσανθρώπινες ζωές όπως κι οι ισχυροί άρχοντες άλλων καιρών σε μέρες πολέμου.	А сама здешняя Дрохеда? Тоже не поле битвы и не резиденция власти предержащей. Впрочем, так ли? Живое чувство юмора, которое он, правда, уже научился обуздывать, нарисовало преподобному де Брикассару образ Мэри Карсон — Кромвеля в юбке, распространяющего на всех и вся неподражаемую величественную неблагосклонность. Кстати, не такое уж пышное сравнение: бесспорно, сия особа обладает не меньшей властью и держит в руках не меньше судеб, чем любой могущественный военачальник былых времен.
Το αυτοκίνητο σταμάτησε μένα απότομο φρενάρισμα μπροστά στον τελευταίο ξύλινο φράχτη. Ο πατήρ Ραλφ ντε Μπρικασάρ φόρεσε ένα παλιωμένο γκρίζο πλατύγυρο καπέλο να προστατέψει το κεφάλι του από τον ήλιο και βγήκε ν’απασφαλίσει το σιδερένιο σύρτη της πόρτας και να τηνανοίξει διάπλατα, με κινήσεις κουρασμένες και νευρικές.	За купами самшита и эвкалипта показались последние ворота; отец Ральф остановил машину, но мотор не выключил. Нахлобучил потрепанную и выцветшую широкополую шляпу, чтобы не напекло голову, вылез, устало и нетерпеливо отодвинул железный засов и распахнул ворота.
Από το πρεσβυτέριο του Τζίλανμποουν ως τηναγροικία της Ντρογκέντα υπήρχαν είκοσι εφτά φράχτες, κι ο καθένας τους σήμαινε ότι έπρεπε να σταματήσει, να κατέβει από το αυτοκίνητο, ν’ανοίξει το πορτάκι, να μπει πάλι στο αυτοκίνητο, να το περάσει από την άλλη μεριά του φράχτη, να σταματήσει, να κατέβει, να γυρίσει να κλείσει ξανά την πύλη, μετά να μπει στο αυτοκίνητο και να συνεχίσει ως τον επόμενο φράχτη.	От джиленбоунской церкви до усадьбы Дрохеда двадцать семь ворот, и перед каждыми надо останавливаться, вылезать из машины, отворять их, снова садиться за руль, проезжать ворота, останавливаться, снова вылезать, возвращаться, запирать ворота на засов, опять садиться за руль и ехать до следующих ворот.

Αρκετές ήταν οι φορές που ένιωσε την ανάγκη να περικόψει στο μισό τουλάχιστον αυτή την τελετουργία και να προχωρήσει αφήνοντας τα πορτάκια ανοιχτά πίσω του, σαν μια σειρά από ξαφνιασμένα στόματα που χάσκανε. Μα ήξερε πως, έτσι κι έκανε κάτι τέτοιο, οι ιδιοκτήτες των κτημάτων θα τον άλειφαν με κατράμι και πούπουλα το δίχως άλλο. μήτε και το δέος που ένιωθαν μπρος στην ιδέα της αποστολής του δε θα τους σταματούσε. Μακάρι να ήταν τ'άλογα γρήγορα κι εξυπηρετικά σαν και τ'αυτοκίνητα, ευχήθηκε με το νου του, γιατί αν πήγαινες καβάλα μπορούσες ν'ανοιγοκλείνεις τους φράχτες δίχως να κατεβαίνεις.	Сколько раз им овладевало желание махнуть рукой по крайней мере на половину этого обряда — мчаться дальше, оставлять за собой все эти ворота открытыми, точно изумленные разинутые рты; но даже его внушающий благоговейное почтение сан не помешал бы тогда владельцам ворот спустить с него шкуру. Жаль, что лошади не так быстры и неутомимы, как автомобиль, ведь открыть и закрыть ворота можно и не слезая с седла.
"Κάθε πράγμα έχει και τα μειονεκτήματα του", είπε περνώντας το χέρι του πάνω από το ταμπλό της καινούριας Νταίμλερ προτού βάλει μπρος τη μηχανή να καλύψει το τελευταίο χιλιόμετρο του χορταριασμένου κι άδεντρου Χόουμ Πάντοκ, αφήνοντας πίσω του την πύλη γερά ασφαλισμένη.	— Во всякой бочке меда есть своя ложка дегтя, — сказал он, похлопал свою новенькую машину по боку и, оставив за собою накрепко запертые ворота, поехал дальше — до Главной усадьбы оставалась еще миля зеленого луга без единого деревца.
Ακόμα και σ'έναν Ιρλανδό συνηθισμένο από κάστρα κι αρχοντικά τούτη η κατοικία φαινόταν επιβλητική. Η Ντρογκέντα ήταν το πιο παλιό και το μεγαλύτερο κτήμα στην περιοχή κι ο μακαρίτης ο πρώην ιδιοκτήτης της, που τόσο την αγαπούσε, την είχε στολίσει μένα ταιριαστό σπιτικό. Ήταν χτισμένο με αχνοκίτρινεσαμμόπετρες, βγαλμένες από νταμάρια οχτακόσια χιλιόμετρα στ'ανατολικά, είχε δυο πατώματα κι αρχιτεκτονική βασισμένη σε αυστηρές γεωργιανές γραμμές, με τεράστια παράθυρα και μια φαρδιά βεράντα ολόγυρα στο κάτω πάτωμα, φραγμένη με σιδερένια κολονάκια.	Даже на взгляд ирландца, привычный к замкам и роскошным особнякам, это австралийское жилище выглядело внушительно. Ныне покойный владелец Дрохеды, старейшего и самого богатого имения во всей округе, без памяти влюблен был в свои владенья и дом отстроил им под стать. Двухэтажный, построенный в строгом георгианском стиле, дом этот сложен был из отесанных вручную плит кремового песчаника, доставленных из карьера с востока, за пятьсот миль; большие окна с узорчатым переплетом, широкая веранда на металлических опорах опоясывает весь нижний этаж.
Μαύρα ξύλινα παντζούρια στόλιζαν τα παράθυρα, που δεν ήταν μόνο διακοσμητικά αλλά απαραίτητα, στην κάψα του καλοκαιριού έκλειναν για να κρατάνε δροσερά τα δωμάτια.	У всех окон, точно изящная рама, ставни черного дерева — и это не только украшение: в летний зной их закрывают, сохраняя в комнатах прохладу.
Την άνοιξη, η γλυσίνα που είχε φυτευτεί τη μέρα της αποπεράτωσης του σπιτιού, πενήντα χρόνια πριν, γινόταν ένας συμπαγής όγκος φύλλων σε χρώμα λιλά, που θρασομανούσε σ'όλους τους εξωτερικούς τοίχους και στη σκεπή της βεράντας, μα τώρα, φθινόπωρο πια, το αναρριχητικό ήταν κάτισχνο και πράσινο.	На дворе уже осень, и крыша веранды и стены дома обвиты просто сетью зеленой листвы, но весной эта глициния, посаженная полвека назад, когда достроен был дом, все захлестывает буйным цветеньем лиловых кистей.
Το σπίτι τριγύριζε μεγάλη έκταση καλοκουρεμένου γρασιδιού που ήταν διάσπαρτο με παρτέρια, πνιγμένα, ακόμα και τώρα, στα τριαντάφυλλα, τις μανιτιές, τις ντάλιες και τους κατιφέδες. Μια συστάδα μεγαλόπρεπων μαστιχόδε, ντρων, με χλομούσασπρουδερούς κορμούς και φύλλα λεπτά που κρέμονταν κάπου είκοσι ένα μέτρα από τη γη και παρασέρνονταν στο πρώτο φύσημα του	Дом окружен несколькими акрами заботливо ухоженного газона, по этой ровной зелени разбросаны аккуратные, на английский образец, куртины — и даже сейчас еще ярко цветут розы, желтофиоли, георгины и ноготки. Строй великолепных «призраков» — эвкалиптов с почти белыми стволами и узкими листьями, трепещущими на высоте добрых семидесяти

αέρα, παραφύλαγε το σπίτι από τον αλύπητο ήλιο, και τα κλαριά των δέντρων έμοιαζαν βαμμένα κόκκινα εκεί που άνθιζαν οι πλεγμένεσανάμεσα τους μπουκαμβίλιες.	футов, заслоняют дом от безжалостного солнца: их ветви, густо перевитые плетями ярко-лиловой бугенвиллеи, образовали сплошной шатер.
Ακόμα και τ'απαραίτητα εκείνα τερατουργήματα, οι δεξαμενές του νερού, καλύπτονταν από αναρριχητικά, γλυσίνες και τριανταφυλλιές κι έτσι έφταναν να μοιάζουν πιο πολύ με διακοσμητικά παρά για κτίσματα λειτουργικά.	Даже неизбежные в этом полудиком краю уродливые цистерны-водохранилища укрыты плащом выносливых местных вьюнков, ползучих роз и глициний и ухитряются выглядеть скорее грубой необходимостью, а украшением.
Ο μακαρίτης ο Μάικλ Κάρσον, χάρη στο πάθος του για την Ντρογκέντα, δεν είχε τσιγκουνευτεί διόλου στο θέμα των δεξαμενών. κυκλοφορούσε η φήμη πως και δέκα χρόνια να μην έπεφτε βροχή στον τόπο, η Ντρογκέντα θα διατηρούσε το γρασίδι της και τα παρτέρια ολάνθιστα.	До безумия влюбленный в свою Дрохеду покойный Майкл Карсон наставил цистерн с избытком: по слухам, тут хватило бы воды поливать газоны и цветники, даже если бы десять лет кряду не выпало ни капли дождя.
Όπως πλησίαζες, τη ματιά σου τραβούσαν πρώτα το σπίτι και τα μαστιχόδεντρα, όμως μετά πρόσεχες και τα πολλά άλλα μονώροφα κτίρια από κίτρινη αμμόπετρα που βρίσκονταν στα πλαϊνά και στο πίσω μέρος του κυρίως σπιτιού και συνδέονταν μ'αυτό με τις πνιγμένες στ'αναρριχητικά, ράμπες των πλαγιαστών τους σκεπών.	Тому, кто подъезжал со стороны луга, прежде всего бросался в глаза сам дом и осенявшие его эвкалипты, но потом взгляд замечал по сторонам и немного позади еще одноэтажные постройки из светло-желтого песчаника, соединенные с главным зданием крытыми галереями, тоже захлестнутыми вьющейся зеленью.
Το μονοπάτι που έβγαζε στο κτήμα το διαδεχόταν ένα χαλικόστρωτο δρομάκι, που στριφογύριζε όσο να φτάσει στον κυκλικό χώρο στάθμευσης, από τη μεριά του μεγάλου σπιτιού, και συνάμα συνέχιζε και πέρα από το σπίτι, εκεί που δεν έβλεπε το μάτι, στους χώρους όπου έπαλλε η καρδιά της Ντρογκέντα: στα μαντριά με τα ζώα, στις παράγκες για την κουρά και τουσαχυρώνες.	Здесь дорога с глубокими колеями переходила в широкую подъездную аллею, усыпанную гравием; она огибала дом сбоку — здесь открывалась круглая площадка для экипажей — и вела дальше, туда, где кипела подлинная жизнь Дрохеды: к скотным дворам, сараям, стригальне.
Προσωπικά, ο πατήρ Ραλφ προτιμούσε τις τεράστιες πιπεριές που σκίαζαν όλα τούτα τα βοηθητικά κτίσματα και τις δραστηριότητες τουσαπό τα μαστιχόδεντρα του κυρίως σπιτιού. Οι πιπεριές, με τα πυκνόφυλλα βλαστάρια τους που οι μέλισσες τρυγούσαναχόρταγα, ήταν δέντρα τεμπέλικα, ιδανικά για τη χέρσα γη της ενδοχώρας.	Все эти постройки и связанные с ними работы укрывала тень исполинских перечных деревьев — в душе отец Ральф предпочитал их бледным эвкалиптам, стражам Большого дома. Густая листва перечных деревьев, такая светлая, звенящая неумолчным жужжаньем пчел, таит в себе что-то благодушно-ленивое и как нельзя лучше подходит для фермы в недрах Австралии.
Η υπηρέτρια είχε βγει στην μπροστινή βεράντα, μένα χαμόγελο στο γεμάτο φακίδες, ρυτιδιασμένο της πρόσωπο, όταν ο πατήρ Ραλφ παρκάρισε το αυτοκίνητο του και διέσχισε το γρασίδι.	Отец Ральф поставил машину и пошел к дому, а с веранды уже сияло широчайшей улыбкой ему навстречу осыпанное веснушками лицо горничной.
"Καλή σου μέρα, Μίνι", της είπε.	— Доброе утро, Минни, — сказал он.
"Αχ, πάτερ, πολύ χαίρομαι που σας βλέπω τούτο το όμορφο πρωινό", αποκρίθηκε με τη βαριά ιρλανδέζικη προφορά της, έχοντας το ένα χέρι στην πόρτα να την κρατάει διάπλατη, ενώ άπλωνε	— Доброе утречко, ваше преподобие, да как же приятно вас видеть в такой славный денек! — Выговор у нее был самый ирландский. Одной рукой она распахнула перед гостем дверь,

το άλλο να πάρει το παλιωμένο, παράταιρο για έναν κληρικό καπέλο του.	другую заранее протянула за его потрепанной, совсем не подобающей сану шляпой.
Μέσα στο μισοσκότεινο χολ, με τις μαρμάρινες πλάκες κάτω και τη μεγάλη σκάλα με το μπρούντζινο παραπέτο, ο πατήρ Ραλφ στάθηκε μια στιγμή και μόνο σαν είδε τη Μίνι να του γνέφει προχώρησε να μπει στο σαλόνι.	В просторной полутемной прихожей, где пол выложен был мраморной плиткой и поблескивали медные перила широкой лестницы, отец Ральф помедлил, пока Минни не кивнула ему, давая знак пройти в гостиную.
Η Μαίρη Κάρσον καθόταν στην μπερζέρα της, πλάϊ σένα ανοιχτό παράθυρο που έπιανε από το πάτωμα μέχρι το ταβάνι, πέντε μέτρα ύψος, δίχως να ενοχλείται από το ψυχρό αεράκι.	Мэри Карсон сидела в кресле, у высокого, во все пятнадцать футов от полу до потолка, раскрытого окна и, видимо, не замечала вливающегося с улицы холода.
Τα εντυπωσιακά κόκκινα μαλλιά της παρέμεναν σχεδόν τόσο φωτεινά όσο και στη νιότη της, το γεμάτο φακίδες τραχύ δέρμα της είχε αποκτήσει πρόσθετες κηλίδες μέσα στο χρόνο, μα οι ρυτίδες της ήταν λίγες για μια γυναίκα στα εξήντα πέντε της κι έμοιαζαν περισσότερο με λεπτοφτιαγμένο δίχτυ πάνω σε πάπλωμα καπιτονέ.	Густые волосы ее оставались почти такими же ярко-рыжими, как в молодости; на огрубелой веснушчатой коже проступили еще и коричневые пятна — печать старости, но морщин для шестидесяти пяти лет было немного — так, легкая тонкая сетка, словно на пуховом стеганом одеяле.
Οι μόνες ενδείξεις για την πεισματάρικη, δυσκολομεταχείριστη φύση του χαρακτήρα της ήταν το πετρωμένο βλέμμα των ανοιχτογάλανων ματιών της κι οι δυο βαθιές ρωγμές στο πλάϊ της ρωμαϊκής της μύτης, αριστερά και δεξιά, που κατέληγαν στις άκρες των χειλιών της για να τους δώσουν μια κλίση προς τα κάτω.	Неукротимый нрав этой женщины угадывался разве только по глубоким резким складкам, идущим от крыльев прямого римского носа к углам рта, да по холодному взгляду бледно-голубых глаз.
Ο πατήρ Ραλφ διέσχισε σιωπηλός το Ομπυσόν χαλί και της φίλησε τα χέρια, η χειρονομία ταίριαζε όμορφα σ'έναν τόσο ψηλό και γεμάτο χάρη άντρα, ιδιαίτερα όπως είχε και τούτο τον αέρα της αρχοντιάς που του προσδίνανε τα απλά του ράσα.	Отец Ральф прошел по дорогому французскому ковру и молча поцеловал руки хозяйки; при своем высоком росте и непринужденности движений он это проделал с большим изяществом, да еще строгая черная сутана придавала всему его облику особую изысканность.
Με τα ανέκφραστα μάτια της άξαφνα παιχνιδιάρικα κι αστραφτερά, η Μαίρη Κάρσον σχεδόν υπομειδίασε.	Невыразительные глаза Мэри Карсон вдруг блеснули смущением, она едва сдержала жеманную улыбку.
"Θα πάρετε ένα τσάϊ, πάτερ;" τον ρώτησε.	— Выпьете чаю, отец Ральф?
"Εξαρτάται από το αν θέλετε ν'ακούσετε τη Λειτουργία", είπε και κάθισε σε μια καρέκλα αντίκρυ στη δικιά της, σταυρώνοντας τα πόδια του. Το ράσο ανασηκώθηκε λίγο, ίσα που να φανούν οι μέχρι το γόνατο μπότες κι η κιλότα ιππασίας που φορούσε από κάτω, μια παραχώρηση στη συνήθεια της ενορίας του.	— Это зависит от того, хотите ли вы прослушать мессу, — сказал он, сел напротив нее, закинул ногу на ногу, так что под сутаной стали видны брюки для верховой езды и сапоги до колен; в этих краях приходскому священнику иначе одеваться трудно.
"Σας έχω φέρει τη Θεία Μετάληψη, αλλά, αν θέλετε ν'ακούσετε πρώτα τη Λειτουργία, δώστε μου δυο λεπτά καιρό να ετοιμαστώ. Δε με πειράζει να κρατήσω για λίγο ακόμα τη νηστεία μου".	— Я приехал исповедать вас и причастить, но если хотите прослушать мессу, через несколько минут буду готов начать. Я вполне могу попоститься еще немного.
"Είστε πολύ καλός μαζί μου, πάτερ", έκανε	— Вы чересчур добры ко мне, святой отец, —

μαυταρέσκεια, μολονότι είχε γνώση πως κι αυτός, σαν όλους τους άλλους, δήλωνε υποτέλεια και σεβασμό όχι στην ίδια παρά στα λεφτά της.	самодовольно заявила Мэри Карсон, превосходно понимая, что и он, как все прочие, относится столь почтительно не к ней самой, но к ее деньгам.
"Σας παρακαλώ, πάρτε το τσάϊ σας", συνέχισε, "μου φτάνει η Θεία Μετάληψη".	— Пожалуйста, выпейте чаю, — продолжала она. — С меня вполне достаточно исповедоваться и получить отпущение грехов.
Δεν έδειξε τη δυσφορία του. είχε υπάρξει εξαιρετικά ωφέλιμη για την αυτοκυριαρχία του τούτη η ενορία.	На лице его не выразилось ни тени досады — здешний приход был отличной школой самообладания.
Κάποτε του είχε δοθεί η ευκαιρία να βγει από την αφάνεια και την είχε χάσει εξαιτίας του παρορμητικού του χαρακτήρα. Δε σκόπευε να επαναλάβει το ίδιο λάθος ποτέ πια. Άλλωστε μπορεί και ν'αποτελούσε την απάντηση στις προσευχές του τούτη η γριά γυναίκα, αν έπαιζε σωστά τα χαρτιά του.	Раз уж замаячил случай подняться из ничтожества, в какое он впал из-за своего слишком пылкого нрава, больше он такой ошибки не совершит. И если тонко повести игру, быть может, эта старуха и есть ответ на его молитвы.
"Πρέπει να παραδεχτώ, πάτερ, πως η περασμένη χρονιά ήταν στ'αλήθεια ευχάριστη", του είπε.	— Должна признаться вам, святой отец, что я очень довольна минувшим годом, — сказала она.
"Σαν ποιμένας είστε πολύ πιο ικανοποιητικός απ ό,τι εκείνος ο παλιόγερος πατήρ Κέλυ, ο Θεός ν'αφανίσει την ψυχή του ".	— Вы куда более подходящий пастырь, чем был покойный отец Келли, да сгноит господь его душу.
Στα τελευταία λόγια η φωνή της ακούστηκε άξαφνα τραχιά, εκδικητική.	— При последних словах в ее голосе вдруг прорвалась мстительная свирепость.
Σήκωσε πάνω της τα μάτια του που έλαμπαν.	Отец Ральф вскинул на нее весело блеснувшие глаза.
"Αγαπητή μου κυρία Κάρσον! Δεν είναι αισθήματα καλής καθολικής αυτά!"	— Дорогая миссис Карсон! Вы высказываете не слишком христианские чувства!
"Λέω την αλήθεια όμως. Ήταν ένας παλιομεθύστακας κι είμαι απόλυτα σίγουρη πως ο Θεός θα φροντίσει να σαπίσει η ψυχή του, όπως είχε σαπίσει και το κορμί του από το ποτό".	— Зато говорю правду. Старик был отъявленный пропойца, и я уверена, господь Бог сгноит его душу, как выпивка сгноила его тело.
Έγειρε λίγο εμπρός.	— Она наклонилась к священнику.
"Σας γνωρίζω αρκετά πια και νομίζω πως έχω το δικαίωμα να σας κάνω μερικές ερωτήσεις, τι λέτε;	— За этот год я неплохо вас узнала, и, надо думать, я вправе задать вам несколько вопросов, как вы полагаете?
Στο κάτω κάτω είστε ελεύθερος να χρησιμοποιείτε την Ντρογκέντα σαν προσωπικό σας παιχνιδότοπο, να μαθαίνετε τη δουλειά του γελαδάρη, να τελειοποιείτε τις γνώσεις σας στην ιππασία, να ξεφεύγετε από την καθημερινότητα της ζωής σας στο Τζίλυ.	В конце концов вам тут, в Дрохеде, живется привольно: изучаете скотоводство, совершенствуетесь в верховой езде, избежали неустроенной жизни в Джилли.
Πάντα μετά από δικιά μου πρόσκληση, βέβαια, δε λέω, αλλά ωστόσο νομίζω πως έχω πράγματι το δικαίωμα να σας κάνω μερικές ερωτήσεις. Δε	Разумеется, я сама вас пригласила, но, надо думать, я вправе и получить кое-какие ответы, как вы полагаете?

συμφωνείτε και σεις;"	
Διόλου δεν του άρεσε να του θυμίζουν πως έπρεπε να νιώθει ευγνωμοσύνη, όμως την περίμενε τούτη τη στιγμή. Το ήξερε πως θα έφτανε κάποτε η μέρα που της κυρίας θα της δημιουργιόταν η εντύπωση ότι τον είχε εξαγοράσει αρκετά για να του ζητήσει ανταλλάγματα. "	Не так-то приятно услышать это напоминание — сколь многим он ей обязан, но он давно ждал часа, когда она сочтет, что он уже достаточно в ее власти, и начнет предъявлять какие-то требования.
Έχετε κάθε δικαίωμα, κυρία Κάρσον. Δε βρίσκω λόγια να σας ευχαριστήσω για την ελευθερία που μου έχετε παραχωρήσει στην Ντρογκέντα, όπως και για όλα τα δώρα σας, τα άλογα, το αυτοκίνητο μου".	— Конечно, это ваше право, миссис Карсон. Я вам бесконечно благодарен за доступ в Дрохеду и за все ваши подарки : за лошадей, за машину.
"Πόσων χρονών είστε;" τον ρώτησε χωρίς παραπανίσιες περιστροφές.	— Сколько вам лет? — спросила она без перехода.
"Είκοσι οχτώ".	— Двадцать восемь.
"Πιο μικρός απ'όσο φανταζόμουνα. Μα έστω κι έτσι, δε στέλνουν κληρικούς σαν και σας σε τέτοια μέρη σαν το Τζίλυ. Τι κάνατε και σας απομόνωσαν σ'έναν τόπο έτσι ξεχασμένο κι έξω από τον κόσμο;"	— Еще меньше, чем я думала. И все равно, таких священников, как вы, обычно не засылают в дыру вроде Джилли. Чем же вы провинились, что вас сослали в такое захолустье?
"Πρόσβαλα τον επίσκοπο", της δήλωσε ήρεμα, χαμογελαστός.	— Я оскорбил епископа, — спокойно, с улыбкой ответил он.
"Κάτι τέτοιο θα πρέπει να έγινε! Αλλά δεν μπορώ να το πιστέψω πως είναι δυνατό να είστε ευτυχισμένος στο Τζίλανμποουν, εσείς, ένας κληρικός με τόσο εξαιρετικά χαρίσματα".	— И, видно, не на шутку! Однако, думаю, пастырю с вашими талантами мало радости застрять в таком вот Джиленбоуне.
"Αυτό ήταν το θέλημα του Θεού".	— На то Божья воля.
"Σαχλαμάρες, κι ανοησίες! Βρίσκεστε εδώ εξαιτίας των ανθρώπινων αδυναμιών, των δικών σας και του επισκόπου.	— Вздор и чепуха! Вас привели сюда вполне человеческие слабости — и ваши, и епископа.
Μονάχα ο Πάπας έχει το αλάθητο. Μα στο Τζίλυ είστε ολωσδιόλου έξω από το περιβάλλον που θα ταίριαζε στο φυσικό σας, κι όχι πως δεν είμαστε ευχαριστημένοι δηλαδή που μας έστειλαν εσάς αντί για τους πανομοιότυπου σ'ανούσιους ανθρωπάκους που φτάνουν συνήθως μέχρις εδώ.	Один только Папа Римский непогрешим. В Джилли вам совсем не место, все мы, здешние, это понимаем, хотя, конечно, приятно для разнообразия получить такого духовного отца, обычно к нам шлют неудачников без гроша за душой, кому смолоду была одна дорога — в священники.
Όμως στη φύση σας ταιριάζουν τα ανώτερα σκαλοπάτια της εκκλησιαστικής ιεραρχίας κι όχι αυτός ο τόπος ανάμεσα στ'άλογα και στις προβατίνες. Θα σας πήγαιναν πολύ τα κόκκινα του καρδινάλιου".	А вам самое место где-нибудь в высших церковных сферах, а вовсе не тут, с лошадьми да овцами. Вам очень к лицу была бы красная кардинальская сутана.
"Φοβάμαι πως αποκλείεται να γίνει κάτι τέτοιο. Το Τζίλανμποουν, φαντάζομαι, δεν είναι ακριβώς στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος όσον αφορά τις	— Боюсь, на это надежды нет. Думаю, архиепископ, наместник Папы Римского, не часто вспоминает о столь отдаленном приходе и

επιλογές των εκπροσώπων της Παπικής αρχιεπισκοπής. Άλλωστε, θα μπορούσαν να είναι και χειρότερα τα πράγματα. Έχω εσάς κι έχω και την Ντρογκέντα".	едва ли станет искать здесь достойных кардиналов. Но могло быть и хуже. Здесь у меня есть вы и есть Дрохеда.
Αποδέχτηκε το σκόπιμα κραυγαλέο κομπλιμέντο ξέροντας πολύ καλά το πνεύμα του συνομιλητή της και συνάμα απολάμβανε την ομορφιά του, τη γοητεία του, το κοφτερό και εύστροφο μυαλό του. Στ'αλήθεια θα γινόταν εξαίσιος καρδινάλιος.	Она приняла эту откровенную лесть именно так, как он и рассчитывал: приятно, что он так хорош собой, так внимателен, так умен и остроумен; да, право, из него вышел бы великолепный кардинал.
Σ'όλη της τη ζωή δε θυμόταν να έχει δει άντρα πιο όμορφο, ούτε κανέναν που να χρησιμοποιεί με τρόπο παρόμοιο την ομορφιά του.	Сколько она себя помнит, никогда не встречала такого красавца — и притом чтобы так своеобразно относился к своей красоте.
Έπρεπε να έχει επίγνωση του παρουσιαστικού του. του ύψους και των τέλειων αναλογιών του κορμιού του, των φίνων αριστοκρατικών χαρακτηριστικών του. Έπρεπε να το ξέρει πως το καθετί πάνω του ήταν συνδυασμένο με τα υπόλοιπα με μια τέτοια φροντίδα για την αρμονία του τελικού συνόλου, που σε λίγα πλάσματα Του την αφιέρωνε ο Θεός.	Конечно же, он не может не знать, до чего хорош: высок, безупречно сложен, тонкое аристократическое лицо, во всем облике удивительная гармония и законченность, — далеко не все свои создания господь Бог одаряет столь щедро.
Από τις ατίθασες μαύρες μπούκλες στο κεφάλι του και το εντυπωσιακό γαλάζιο των ματιών του ως τα μικρά, καλοφτιαγμένα χέρια και πόδια του, ήταν τέλειος. Ναι, έπρεπε να έχει συνείδηση του τι ήταν.	Весь он, от волнистых черных кудрей и изумительных синих глаз до маленьких изящных рук и ступней, поистине совершенство. Не может быть, чтобы он этого не сознавал.
Κι ωστόσο, υπήρχε πάνω του κάτι το απόμακρο, κάτι που την έκανε να νιώθει πως δεν είχε υπάρξει ποτέ σκλάβος της ομορφιάς του κι ούτε θα γινόταν στο μέλλον.	И, однако, есть в нем какая-то отрешенность, как-то он дает почувствовать, что не был и не станет рабом своей наружности.
Θα χρησιμοποιούσε το παρουσιαστικό του δίχως ενθουσιασμούς, έτσι κι έβλεπε πως θα τον βοηθούσε σε κάτι, μα δεν ήταν ερωτευμένος μ'αυτό. αντίθετα, της έδινε την εντύπωση πως περιφρονούσε τους άλλους που άφηναν τη γοητεία του να τους επηρεάζει.	Без зазрения совести воспользуется ею, если надо, если это поможет достичь какой-то цели, но ничуть при этом не любуясь собою, скорее — так, словно людей, способных поддаться подобным чарам, даже презирать не стоит.
Και θα έδινε πολλά η Μαίρη Κάρσον για να μάθει τι είχε συμβεί στην προηγούμενη ζωή του που τον είχε κάνει να είναι σήμερα έτσι.	Да, Мэри Карсон дорого бы дала, лишь бы узнать, что же в прошлом Ральфа де Брикассара сделало его таким.
Παράξενο πόσο πολλοί κληρικοί ήταν όμορφοι σαν τον Άδωνη, πόσοι είχαν τον ερωτικό μαγνητισμό ενός Δον Ζουάν. Μήπως δεσμεύονταν άραγε με τον όρκο της αγαμίας για να προστατευτούν από τις συνέπειες;	Любопытно, очень многие священнослужители прекрасны, как Адонис, и влекут к себе женщин неодолимо, как Дон-Жуан. Быть может, они потому и дают обет безбрачия, что боятся — не довело бы до беды такое обаяние?
"Γιατί υπομένετε το Τζίλανμποουν;" τον ρώτησε. "Γιατί δεν εγκαταλείπετε καλύτερα τον Κλήρο παρά να συμβιβαστείτε μ'αυτό που σας έτυχε;	— Чего ради вы терпите Джиленбоун? — спросила она. — Не лучше ли отказаться от сана, чем пойти на такое?
Με τα ταλέντα που διαθέτετε θα μπορούσατε να είστε πλούσιος και δυνατός, να προκόψετε σένα	При ваших талантах вы достигли бы и богатства, и власти на любом поприще, и не

σωρό τομείς, και μη μου πείτε πως δε σας συγκινεί η ιδέα τουλάχιστον της δύναμης!"	уверяйте меня, что вас не привлекает хотя бы власть.
Σήκωσε ψηλά το αριστερό του φρύδι.	Он приподнял левую бровь.
"Αγαπητή μου κυρία Κάρσον, είστε καθολική. Ξέρετε πως οι όρκοι που έχω δώσει είναι ιεροί. Θα παραμείνω κληρικός μέχρι που να πεθάνω. Μου είναι αδύνατο ν'απαρνηθώ τον Κλήρο".	— Дорогая миссис Карсон, вы ведь католичка. Вам известно — обет мой нерушим. Священником я останусь до самой смерти. Я не могу изменить обету.
Γέλασε άγρια, περιφρονητικά. "Ελάτε τώρα! Στ'αλήθεια το πιστεύετε πως έτσι κι απαρνηθείτε τους όρκους σας, θα σας βρει καμιά φρικτή τιμωρία και ότι θα τρέχουν ξοπίσω σας άγρια θηρία κι αστραπόβροντα;"	Она презрительно фыркнула: — Да ну, бросьте! Неужели вы и впрямь верите, что, если откажетесь от сана, вас поразят громы небесные или кто-то станет преследовать с собаками и ружьями?
"Όχι βέβαια. Όπως δεν πιστεύω ότι και σεις είστε τόσο ανόητη που να νομίζετε πως είναι από το φόβο της τιμωρίας που φοράω ακόμα τα ράσα μου".	— Конечно, нет. И точно так же я не верю, что вы столь неумны, чтобы вообразить, будто в лоне святой церкви меня удерживает страх перед возмездием.
" Ουφ, στριμμένος που είστε, Ραλφ ντε Μπρικασάρ! Τότε, λοιπόν, τι σας κρατάει δεμένο; Τι σας κάνει ν'αντέχετε τη σκόνη, τη ζέστη και τις μύγες του Τζίλυ; Απ όσο ξέρετε, μπορεί και να είναι ισόβια η καταδίκη σας εδώ πέρα".	— Ого! У вас злой язык, отец де Брикассар! Так что же тогда вас связывает? Чего ради вы готовы сносить здешнюю пыль, жару и мух? Почем вы знаете, может быть, ваша каторга в Джилли — пожизненная.
Μια σκιά σκοτείνιασε τα γαλάζια του μάτια, μα της χαμογέλασε μ'έναν τρόπο, λες και τη λυπόταν.	На миг синие глаза его омрачились, но он улыбнулся и посмотрел на собеседницу с жалостью.
"Σπουδαία παρηγοριά ξέρετε να προσφέρετε!" Τα χείλια του μισάνοιξαν, κοίταξε το ταβάνι και στέναξε.	— А вы великая утешительница! — Он поднял глаза к потолку, вздохнул.
"Από την κούνια ακόμα μ'ανάθρεψαν να γίνω κάποτε ιερωμένος, όμως δεν είναι μονάχα αυτό αλλά κάτι πολύ παραπάνω. Πώς να το εξηγήσω σε μια γυναίκα; Είμαι ένα σκεύος, κυρία Κάρσον, ένα δοχείο που κάποιες στιγμές το γεμίζει ο Θεός.	— Меня с колыбели готовили к священному служению, но это далеко не все. Как объяснить это женщине? Я — сосуд, миссис Карсон, и в иные часы я полон Богом.
Αν ήμουνα καλύτερος κληρικός δε θα έμενα ποτέ αδειανός, δε θα υπήρχε καμιά περίοδος κενού. Και τούτη η πληρότητα, τούτη η ταύτιση μου με το Θεό, δεν καθορίζεται από το χώρο. Συμβαίνει είτε βρίσκομαι στο Τζίλανμποουν είτε σε κάποιο μέγαρο επισκόπου.	Будь я лучшим слугою церкви, я никогда не бывал бы пуст. И эта полнота, единение с Богом не зависят от того, где я нахожусь. Она дается мне, все равно, в Джиленбоуне ли я или во дворце епископа.
Μα είναι δύσκολο να της δώσω έναν ορισμό, γιατί αποτελεί μυστήριο ακόμα και για τους ίδιους τους κληρικούς. Είναι ένα απόκτημα θεϊκό που ποτέ δε θα μπορέσουν να γνωρίσουν οι άλλοι άνθρωποι, ίσως να ναι αυτή η απάντηση. Να το απαρνηθώ; Θα μου ήταν αδύνατο".	Но определить это чувство словами трудно, ибо даже для священнослужителей оно великая тайна. Божественный дар, мало кому его дано изведать. Вот, пожалуй, так. Расстаться с ним? Этого бы я не мог.
"Τελικά, πρόκειται για κάποιο είδος δύναμης, λοιπόν; Όμως γιατί θα πρέπει να δίνεται στους	— Значит, и это власть, так? Но почему она дается именно священникам? По-вашему,

ιερωμένους; Τι σας κάνει να πιστεύετε πως φτάνει η επάλειψη με το χρίσμα στη διάρκεια μιας εξαντλητικής μακρόσυρτης τελετής για να προικιστεί μ'αυτή ένας άνθρωπος;" Κούνησε το κεφάλι του.	человек обретает ее только оттого, что во время длиннейшей утомительнейшей церемонии его мазнут елеем? Да с чего вы это вообразили? Он покачал головой.
"Κοιτάξτε, πάει πολλά χρόνια πίσω, πριν ακόμα φτάσει η στιγμή της χειροτονίας. Μιλάω για την προσεγμένη διάπλαση του νου ώστε να γίνει το άτομο σκεύος του Θεού.	— Послушайте, ведь посвящению в духовный сан предшествуют многие годы. Тщательно готовишь дух свой, чтобы он мог стать сосудом господним.
Κερδίζεται, Αποχτιέται με καθημερινό αγώνα. Δεν καταλαβαίνετε ποιο είναι το νόημα των όρκων; Να μην μπει ανάμεσα στον κληρικό και σε τούτη την εσωτερική του κατάσταση κανένα γήινο πράγμα, ούτε έρωτας για κάποια γυναίκα ούτε έρωτας για τα χρήματα ούτε διάθεση ανυπακοής στις προσταγές που μας δίνουν.	Благодать надо заслужить! И это труд ежедневный, ежечасный. В этом и есть смысл священнического обета, неужели вы не понимаете? Дабы ничто земное не могло стать между служителем церкви и состоянием его духа — ни любовь к женщине, ни любовь к деньгам, ни нежелание смиряться перед другими людьми.
Η φτώχεια δεν είναι κάτι το καινούριο για μένα, δεν κατάγομαι από οικογένεια πλούσια. Την κατά μόνας ζωή την αποδέχομαι δίχως καμιά δυσκολία.	Бедность для меня не внове — я родом из небогатой семьи. Сохранять целомудрие мне ничуть не трудно.
Όσο για την υπακοή... για μένα είναι το πιο δύσκολο από τα τρία. Όμως υπακούω, γιατί άμα βάλω τον εαυτό μου πιο πάνω από την αποστολή μου, έχω χαθεί.	А смирение? Для меня это из трех задач самая трудная. Но я смиряюсь, ибо если поставлю самого себя выше своего долга быть сосудом господним, я погиб.
Υπακούω. Κι είμαι πρόθυμος ν'αντέξω το Τζίλανμποουν σαν ισόβια καταδίκη, αν χρειαστεί".	Я смиряюсь. И, если надо, я готов терпеть Джиленбоун до конца дней моих.
"Τότε είστε ανόητος", του είπε. "Κι εγώ το πιστεύω πως υπάρχουν στη ζωή πιο σημαντικά πράγματα από τον έρωτα, αλλά δε βάζω ανάμεσα τους το ν'αποτελεί κανείς σκεύος για την υπακοή του Θεού. Παράξενο μου φαίνεται. Δεν το είχα καταλάβει πως πιστεύετε με τέτοια εμπάθεια. Νόμιζα πως ίσως διατηρούσατε τις αμφιβολίες σας".	— Тогда вы болван, — сказала она. — Я тоже считаю, что есть вещи поважнее любовниц, но роль сосуда божьего не из их числа. Странно. Никогда не думала, что вы так пылко веруете. Мне казалось, вам не чужды сомнения.
"Πράγματι έχω τις αμφιβολίες μου, όπως ο κάθε σκεπτόμενος άνθρωπος. Γι αυτό κι είμαι άδειος κάποιες φορές". Η ματιά του την προσπέρασε και καρφώθηκε σε κάτι που εκείνη δεν μπορούσε να δει.	— Они мне и не чужды. Какой мыслящий человек не знает сомнений? Оттого-то подчас я и ощущаю пустоту. — Он смотрел поверх ее головы, на что-то ее взгляду недоступное. —
"Ξέρετε ότι πιστεύω πως θα ξέγραφα την κάθε μου φιλοδοξία, την κάθε μου λαχτάρα έτσι και μου δινόταν η ευκαιρία να γίνω τέλειος κληρικός;" " Η τελειότητα σ'οτιδήποτε", του είπε, "είναι αβάσταχτα βαρετό πράγμα.	Знаете ли вы, что я отказался бы от всех своих желаний, от всех честолюбивых помыслов, лишь бы стать воистину совершенным пастырем? — Совершенство в чем бы то ни было — скука смертная! — сказала Мэри Карсон. —
Προσωπικά, προτιμάω μια δόση ατέλειας".	Что до меня, я предпочитаю толику несовершенства.
Γέλασε, κοιτώντας τη με θαυμασμό που τον	Он засмеялся, посмотрел на нее с восхищением

χρωμάτιζε κάποια μικρή δόση ζήλιας. Ήταν αξιόλογη γυναίκα.	и не без зависти. Да, что и говорить, Мэри Карсон женщина незаурядная!
Είχε χηρέψει εδώ και τριάντα χρόνια και το μοναχοπαίδι της, ένα αγόρι, είχε πεθάνει όταν ήταν βρέφος ακόμα. Εξαιτίας της ιδιόμορφης θέσης της στην κοινότητα του Τζίλανμποουν δεν είχε ανταποκριθεί στις αλλεπάλληλες βολιδοσκοπήσεις που της είχαν κάνει οι πιο φιλόδοξοι αρσενικοί του κύκλου της. σαν κυρία του Μάικλ Κάρσον ήταν μια αδιαφιλονίκητη βασίλισσα, ενώ σαν σύζυγος κάποιου άλλου θα παρέδιδε τον έλεγχο της περιουσίας της σ'αυτόν.	Тридцать три года назад она осталась вдовой, единственный ее ребенок, сын, умер в младенчестве. Из-за особого своего положения в джиленбоунском обществе она не удостоила согласием даже самых честолюбивых претендентов на ее руку и сердце; ведь как вдова Майкла Карсона она была, бесспорно, королевой здешних мест, выйди же она за кого-то замуж, пришлось бы передать ему право на все свои владения.
Και το ιδανικό της Μαίρης Κάρσον δεν ήταν να περάσει τη ζωή της στη σκιά, παίζοντας ένα δεύτερο ρόλο. Έτσι είχε ξορκίσει τη σάρκα, προτιμώντας την άσκηση της εξουσίας. το ν'αποκτήσει εραστή ήταν αδιανόητο, γιατί στα κοινωνικά σκάνδαλα το Τζίλανμποουν είχε μια ευαισθησία τρομακτική κι όλα τα νέα μαθεύονταν και κυκλοφορούσαν σε χρόνο μηδέν. Η ιδεοληψία της δεν την άφηνε να εμφανιστεί ανθρώπινη κι αδύναμη.	Нет, играть в жизни вторую скрипку — это не для Мэри Карсон. И она отреклась от радостей плоти, предпочитая оставаться самовластной владычицей; о том, чтобы завести любовника, нечего было и думать — сплетни распространялись в Джиленбоуне, как электрический ток по проводам. А она отнюдь не жаждала показать, что не чужда человеческих слабостей.
Μα τώρα ήταν αρκετά ηλικιωμένη για να θεωρείται επίσημα υπεράνω των παρορμήσεων της σάρκας.	Но теперь она достаточно стара, принято считать, что это возраст, когда плотские побуждения остались в прошлом.
Αν ο καινούριος νεαρός παπάς εκτελούσε με παραπανίσια ζέση τα καθήκοντα του απέναντι της και τον αντάμειβε με μικρό δωράκια, μένα αυτοκίνητο για παράδειγμα, δεν το βρίσκε κανένας ανάρμοστο.	Если новый молодой священник старательно исполняет долг ее духовного отца и она вознаграждает его усердие маленькими подарками вроде автомобиля, тут нет ничего неприличного.
Στυλοβάτης της Εκκλησίας σ'όλη της τη ζωή, είχε συντρέξει πάντα την ενορία της και τους πνευματικούς της καθοδηγητές με τον πρέποντα τρόπο, ακόμα κι όταν λοξίγκιαζε ο πατήρ Κέλυ σ'όλη τη διάρκεια της Λειτουργίας.	Всю свою жизнь Мэри Карсон была неколебимой опорой католической церкви, надлежащим образом поддерживала свой приход и его пастыря духовного даже тогда, когда отец Келли перемежал чтение молитв во время службы пьяной икотой.
Και δεν ήταν η μόνη με καλοπροαίρετη κι αγαθοεργή διάθεση για το διάδοχο του πατέρα Κέλυ. ο πατήρ Ραλφ ντε Μπρικασάρ είχε γίνει με την αξία του αγαπητός στο ποίμνιο του κι είχε κερδίσει τους πάντες, φτωχούς και πλούσιους.	Она не единственная благоволит к преемнику отца Келли: отец Ральф де Брикассар заслужил признание всей паствы, богачи и бедняки тут оказались единодушны.
Αν οι πιο απομακρυσμένοι του ενορίτες δεν μπορούσαν να πάνε στο Τζίλυ να τον δουν, πήγαινε εκείνος κοντά τους, καβάλα στ'άλογο του, ώσπου του χάρισε η Μαίρη Κάρσον το αυτοκίνητο.	Если прихожане с далеких окраин не могут приехать к нему в Джилли, он сам их навещает, и пока Мэри Карсон не подарила ему автомобиль, пускался в путь верхом.
Με την υπομονή και την καλοσύνη του είχε κερδίσει τη συμπάθεια όλου του κόσμου και την αληθινή αγάπη μερικών. ο Μάρτιν Κινγκ, της Μπουγκέλα, είχε επιπλώσει από την αρχή το πρεσβυτέριο με κομμάτια πανάκριβα, ο Ντομινίκ Ο	За его терпение и доброту все питают к нему приязнь, а иные искренне полюбили; Мартин Кинг из Бугелы, не скупясь, заново обставил церковный дом, Доминик О'Рок из Диббен-Диббена оплачивает отличную экономку.

Ρουρκ, του Ντιμπάν-Ντιμπάν, πλήρωνε το μισθό μιας καλής οικονόμου.	
Έτσι, από το βάθρο της ηλικίας και της θέσης της, η Μαίρη Κάρσον ένιωθε πως μπορούσε ν'απολαμβάνει δίχως κίνδυνο τον πατέρα Ραλφ. της άρεσε να συνταιριάζει τη νοημοσύνη της μένα μυαλό τόσο έξυπνο όσο και το δικό της, της άρεσε να μαντεύει τη σκέψη του γιατί δεν ήταν ποτέ σίγουρη πως μάντευε πράγματι σωστά.	Итак, вознесенная на пьедестал своего возраста и положения, Мэри Карсон без опаски наслаждается обществом отца Ральфа; приятно состязаться в остроумии с противником столь же тонкого ума, приятно превзойти его в проницательности — ведь на самом-то деле никогда нет уверенности, что она и вправду его превосходит.
"Για να γυρίσουμε πίσω σ'αυτό που είπατε, ότι το Τζίλυ δεν αποτελεί το επίκεντρο του ενδιαφέροντος όταν φτάνει η στιγμή της επιλογής των εκπροσώπων του Ποντίφικα", του είπε, βουλιάζοντας βαθιά πίσω στην πολυθρόνα της.	— Да, так вот, вы говорили, наместник Папы, наверно, не часто вспоминает о столь отдаленном приходе, — сказала она, поглубже усаживаясь в кресле.
"Τι φαντάζεστε πως θα μπορούσε να ταρακουνήσει τον ευσεβή μας Κύριο τόσο που να τον κάνει να δει το Τζίλυ σαν άξονα του κόσμου του;"	— А как по-вашему, что могло бы поразить сего святого мужа настолько, чтобы он сделал Джилли осью своей деятельности?
Ο κληρικός χαμογέλασε λυπημένα.	Отец Ральф невесело усмехнулся.
"Δε θα μπορούσα να πω. Κάποιο πραξικόπημα ίσως; Να σώζονταν άξαφνα χίλιες ψυχές, ν'αποκτούσε κάποιος την ικανότητα να γιατρεύει τους ανάπηρους και να δίνε στους τυφλούς το φως τους... Μα έχει περάσει πια ο καιρός των θαυμάτων".	— Право, не знаю. Что-нибудь необычайное? Внезапное спасение тысячи душ разом, внезапно открывшийся дар исцелять хромых и слепых… Но время чудес миновало.
"Α, ελάτε τώρα, αυτό δεν το παραδέχομαι! Απλά, ο Παντοδύναμος έχει αλλάξει τις μεθόδους Του. Στις μέρες μας ο Κύριος μας χρησιμοποιεί τα χρήματα στη θέση των θαυμάτων".	— Ну, бросьте, в этом я сильно сомневаюсь. Просто господь Бог переменил технику. В наши дни он пускает в ход деньги.
"Τι κυνική που είστε! Ίσως είναι γι αυτό που σας συμπαθώ τόσο, κυρία Κάρσον!"	— Вы циничная женщина! Может быть, поэтому вы мне так нравитесь, миссис Карсон.
"Μαίρη με λένε. Φωνάζετε με Μαίρη, σας παρακαλώ".	— Меня зовут Мэри. Пожалуйста, зовите меня просто Мэри.
Η Μίνι μπήκε σπρώχνοντας το τρόλέϊ του τσαγιού τη στιγμή που απαντούσε ο πατήρ Ντε Μπρικασάρ.	И горничная Минни вкатила в комнату чайный столик в ту самую минуту, как отец де Брикассар произнес:
"Σας ευχαριστώ, Μαίρη".	— Благодарю вас, Мэри.
Λίγο αργότερα, καθώς έτρωγαν φρεσκοψημένη πίτα και σαρδέλες πάνω σε φρυγανισμένο ψωμί, η Μαίρη Κάρσον στέναξε.	Над горячими лепешками и поджаренным хлебом с анчоусами Мэри Карсон вздохнула:
"Αγαπητέ φίλε, θέλω να προσευχηθείτε ιδιαίτερα πολύ για μένα σήμερα το πρωί".	— Я хочу, чтобы сегодня вы молились за меня с удвоенным усердием, дорогой отец Ральф.
"Λέγετε με Ραλφ", της είπε κι ύστερα συνέχισε με παιχνιδιάρικη έκφραση.	— Зовите меня просто Ральф, — сказал он и продолжал не без лукавства:

"Αμφιβάλλω αν θα μου είναι δυνατό να προσευχηθώ για σας περισσότερο απ όσο προσεύχομαι καθημερινά, μα θα το προσπαθήσω".	— Право, не знаю, можно ли молиться за вас еще усерднее, чем я молюсь обычно, но — попытаюсь.
"Α, τι κόλακας που είστε! Ή μήπως ήταν υπαινιγμός αυτό το τελευταίο;	— О, вы прелесть! Или это злой намек?
Συνήθως μ'ενοχλούν τα μεγάλα λόγια, όμως μαζί σας δεν είμαι ποτέ σίγουρη πως δεν κρύβεται κάτι βαθύτερο από πίσω. Τι σκέφτεστε στ'αλήθεια για μένα, πάτερ ντε Μπρικασάρ;	Вообще-то я не люблю откровенной лести, но с вами никогда не знаешь, пожалуй, в этой откровенности кроется смысл более глубокий. Некая приманка, клок сена перед носом у осла. В сущности, что вы обо мне думаете, отец де Брикассар?
Ποτέ δε θα μάθω, γιατί ποτέ δε θα είστε τόσο αγενής ώστε να μου πείτε, ε;	Этого я никогда не узнаю, у вас никогда не хватит бестактности сказать мне правду, не так ли?
Συναρπαστικό, συναρπαστικό... Αλλά πρέπει να προσευχηθείτε για μένα. Είμαι γριά κι έχω αμαρτήσει πολύ".	Прелестно, очаровательно… Однако молиться обо мне вы обязаны. Я стара и грешила много.
"Όλοι μας νιώθουμε το πέρασμα του χρόνου κι έχω αμαρτήσει κι εγώ στη ζωή μου".	— Все мы не становимся моложе, и я тоже грешен.
Της ξέφυγε ένα ξερό γελάκι. "Θα έδινα πολλά να μάθω για τις δικές σας αμαρτίες! Πράγματι, πράγματι, θα έδινα πολλά". Έμεινε για μια στιγμή σιωπηλή, μετά άλλαξε κουβέντα.	У нее вырвался короткий смешок, — Дорого бы я дала, чтобы узнать ваши грехи! Да-да, можете поверить! — она помолчала минуту, потом круто переменила тему:
"Τούτη τη στιγμή βρίσκομαι δίχως αρχιβοσκό".	— Я осталась без старшего овчара.
"Πάλι;"	— Опять?
"Πέντε άλλαξα μέσα στον περασμένο χρόνο. Έχει γίνει δύσκολη υπόθεση να βρει σ'ένα σωστό άνθρωπο".	— За минувший год сменилось пятеро. Все труднее найти порядочного работника.
"Ε, δεν είστε και καμιά γενναιόδωρη ή πονετικιά εργοδότρια, απ ό,τι λέει ο κόσμος".	— Ну, по слухам, вы не слишком заботливая и щедрая хозяйка.
"Αναιδέστατε!" γέλασε.	— Какая дерзость! — ахнула она и засмеялась.
"Ποιος σας αγόρασε λοιπόν μια ολοκαίνουρια Νταίμλερ για να γλιτώσετε από τ'άλογα και την ταλαιπωρία;"	— А кто купил вам новехонький «даймлер», чтобы избавить вас от поездок верхом?
"Ναι, αλλά δείτε πόσο σκληρά προσεύχομαι για σας!"	— Да, но ведь как усердно я молюсь за спасение вашей души!
"Το μισό μυαλό από το δικό σας αν είχε ο Μάικλ, τη μισή δύναμη σαν χαρακτήρας, ίσως να τον είχα αγαπήσει", είπε απότομα.	— Будь у Майкла хоть половина вашего ума и твердости, наверно, я бы его любила, — вдруг сказала Мэри Карсон.
Το ύφος της άλλαξε, έγινε κακό. "Νομίζετε πως δεν έχω κανένα συγγενή στον κόσμο κι ότι πρέπει ν'αφήσω τη γη και τα χρήματα μου στη Μητέρα Εκκλησία, έτσι δεν είναι;"	Лицо ее стало злым и презрительным. — Вы что же думаете, у меня нет никого родных и я должна оставить свои деньги и свою землю святой церкви, так что ли?
"Ιδέα δεν έχω", απάντησε ήρεμα, βάζοντας κι άλλο τσάϊ στο φλιτζάνι του.	— Понятия не имею, — спокойно отозвался Ральф и налил себе еще чаю.
"Σας πληροφορώ λοιπόν πως έχω έναν αδερφό με μεγάλη οικογένεια και πολλούς γιους που είναι πια	— Имейте в виду, у меня есть брат, счастливый папаша множества сыновей.

ολόκληρα παλικάρια".	
"Πολύ ευχάριστο για σας", έκανε σοβαρός.	— Очень рад за вас, — пресерьезно заявил священник.
"Όταν παντρεύτηκα δεν είχα τίποτε σχεδόν. Ήξερα πως δε θα καλοπαντρευόμουνα ποτέ στην Ιρλανδία, γιατί εκεί πρέπει να σαι από τζάκι για να τυλίξει σ'έναν πλούσιο σύζυγο.	— Когда я выходила замуж, у меня не было ни гроша. И я знала, что в Ирландии мне замужеством ничего не поправить: там, чтобы подцепить богатого мужа, нужно хорошее воспитание, происхождение и связи.
Έτσι δούλεψα ώσπου έπαθαν τα δάχτυλα μου αγκύλωση για να μαζέψω τα λεφτά του εισιτηρίου για έναν τόπο όπου να μην είναι τόσο απαιτητικοί και μυγιάγγιχτοι οι πλούσιοι άντρες.	И я работала как каторжная, копила на билет в страну, где состоятельные люди не столь разборчивы.
Όταν έφτασα εδώ τα μόνα που διέθετα ήταν πρόσωπο ωραίο, κορμοστασιά, κι ένα μυαλό καλύτερο απ'αυτό που υποτίθεται πως έχουν οι γυναίκες, προσόντα αρκετά για να πάρω τον Μάικλ Κάρσον, που ήταν ένας ηλίθιος πλούσιος.	Когда я приехала сюда, у меня только и было что лицо да фигура да побольше ума, чем принято ждать от женщины, и этого хватило, чтобы поймать богатого дурня Майкла Карсона.
Με λάτρευε ως το τέλος της ζωής του".	Он обожал меня до самой своей смерти.
"Κι ο αδερφός σας;" της θύμισε, νομίζοντας πως είχε ξεφύγει από το θέμα τους.	— А что же ваш брат? — подсказал отец Ральф, думая, что она забыла, с чего начала.
"Ο αδερφός μου είναι έντεκα χρόνια πιο μικρός από μένα, δηλαδή στα πενήντα τέσσερα τώρα. Μονάχα εμείς οι δυο έχουμε απομείνει. Ούτε που τον ξέρω καλά καλά. ήταν ακόμα μικρό παιδί όταν έφυγα από το σπίτι μας.	— Брат на одиннадцать лет моложе меня, стало быть, сейчас ему пятьдесят четыре. Нас осталось в живых только двое. Я его почти не знаю; когда я уехала из Голуэя, он был еще маленький.
Τούτη τη στιγμή μένει στη Νέα Ζηλανδία, μα αν μετανάστευσε για να κάνει λεφτά δεν πέτυχε το στόχο του.	Теперь он живет в Новой Зеландии, но если перебрался туда, чтобы разбогатеть, это ему не удалось.
"Έτσι, χτες βράδυ, που μου παρήγγειλαν πως ο Άρθουρ Τέβιοτ είχε μαζέψει τα μπογαλάκια του κι είχε φύγει, σκέφτηκα άξαφνα τον Παντράϊκ.	А вот вчера вечером, когда с фермы пришел скотник и сказал, что Артур Тевиет собрал свои пожитки и дал тягу, я вдруг подумала о Падрике.
Να 'μαι εδώ πέρα, κάθε μέρα και πιο γριά, δίχως κανένα δικό μου στο πλάϊ μου. Και συλλογίστηκα πως ο Πάντυ είναι άνθρωπος που την ξέρει τη γη, χωρίς να χει τα μέσα ν'αγοράσει δικιά του.	Я тут старею, рядом ни души родной. А ведь у Пэдди опыт, на земле он работать умеет, а своей земли нет и купить не на что.
Γιατί, σκέφτηκα, να μην του γράψω και να του πω να πάρει τους γιους του και να ρθει; Όταν θα πεθάνω θα κληρονομήσει και την Ντρογκέντα και την εταιρεία Μίκαρ, αφού είναι ο μοναδικός εν ζωή συγγενής μου, εκτόσαπό κάτι μακρινά ξαδέρφια μου που ζούνε στην Ιρλανδία".	Вот я и подумала, почему бы не написать ему — пускай приезжает и сыновей привезет. После моей смерти ему останутся и Дрохеда, и «Мичар Лимитед», и ведь он единственный ближе мне по крови, чем какие-то там родичи в Ирландии, седьмая вода на киселе, я их даже и не знаю.
Χαμογέλασε.	Она улыбнулась.
"Ανόητο δε θα ήταν να περιμένω; Καλύτερα να ρθει τώρα παρά αργότερα, να μάθει πώς μεγαλώνουν τα κοπάδια μας σε τούτες τις πεδιάδες με το μαύρο χώμα, γιατί φαντάζομαι πως θα ναι διαφορετικά τα πράγματα με τα δικά τους πρόβατα	— Ждать глупо, правда? С таким же успехом он может приехать сюда прямо теперь, пускай привыкает разводить овец на наших черноземных равнинах, у нас ведь не Новая Зеландия, все по-другому. И тогда после моей

στη Νέα Ζηλανδία. Έτσι, όταν εγώ θα χω φύγει, θα μπορέσει να πάρει στα χέρια του την Ντρογκέντα δίχως να ταλαιπωρηθεί ώσπου να προσαρμοστεί".	смерти он будет чувствовать себя вполне спокойно в роли хозяина.
Με το κεφάλι γερμένο μπρος παρατηρούσε από κοντά τον πατέρα Ραλφ.	Она опустила голову и исподлобья зорко всматривалась в священника.
"Αναρωτιέμαι πώς και δεν το σκεφτήκατε νωρίτερα", της είπε.	— Странно, почему вы не подумали об этом раньше, — сказал он.
"Α, το έχω σκεφτεί. Όμως, μέχρι πριν από λίγο, έλεγα πως το τελευταίο πράγμα που ήθελα στον κόσμο ήταν ένα πλήθος άρπαγες που θα περιμένουν μανυπομονησία να με δουν να κλείνω τα μάτια μου.	— А я думала. Но до недавнего времени мне вовсе не хотелось, чтобы стая стервятников только и дожидалась, когда я наконец помру.
Αλλά τώρα τελευταία έχω αρχίσει να νιώθω πως πλησιάζει πια το τέλος μου και νομίζω... ουφ, δεν ξέρω. Να, πως ίσως θα ήταν όμορφα να χα κοντά μου ανθρώπους δικούς μου, αίμα μου".	А теперь, похоже, мой смертный час приближается, и у меня такое чувство… ну, не знаю. Может быть, приятно, когда вокруг не чужие, а кровная родня.
"Μα τι συμβαίνει, μήπως είστε άρρωστη;" τη ρώτησε αμέσως και τα μάτια του φανέρωναν αληθινή ανησυχία κι ενδιαφέρον.	— А что случилось, вам кажется, вы серьезно больны? — быстро спросил отец Ральф, и в глазах его была неподдельная тревога.
"Μια χαρά είμαι. Κι ωστόσο είναι δυσοίωνο πράγμα να φτάνεις στα εξήντα πέντε σου. Ξάφνου τα γηρατειά δεν είναι πια ένα φαινόμενο που θα σου συμβεί κάποτε. σου έχει κιόλας συμβεί".	Мэри Карсон пожала плечами. — Я совершенно здорова. Но когда уже стукнуло шестьдесят пять, в этом есть что-то зловещее. Вдруг понимаешь: старость это не что-то такое, что может с тобой случиться, — оно уже случилось.
"Καταλαβαίνω τι θέλετε να πείτε, κι έχετε δίκιο. Θα σας είναι πολύ ευχάριστο ν'ακούτε παιδικές φωνούλες στο σπίτι".	— Да, понимаю, вы правы. Вам утешительно будет слышать в доме молодые голоса.
"Α, δεν πρόκειται να μείνουν εδώ", είπε. "Μπορούν να βολευτούν στο σπίτι του αρχιβοσκού, πλάϊ στη ρεματιά, μακριά από μένα. Ούτε στα παιδιά έχω καμιά αδυναμία ούτε στις φωνούλες τους".	— Ну нет, жить они здесь не будут, — возразила она. — Пускай поселятся в доме старшего овчара у реки, подальше от меня. Я вовсе не в восторге от детей и от детского крика.
"Δεν το βρίσκετε μάλλον ανάρμοστο να φερθείτε έτσι στο μοναδικό σας αδερφό, Μαίρη; Έστω κι αν έχετε τόσο μεγάλη διαφορά ηλικίας".	— А вам не совестно так обращаться с единственным братом, Мэри, хоть он и много моложе вас?
" Θα με κληρονομήσει, αφήστε τον να το κερδίσει με το σπαθί του ", του απάντησε ωμά.	— Он унаследует все мое состояние — пускай сперва потрудится, — отрезала Мэри Карсон.
Η Φιόνα Κλήαρι έφερε στον κόσμο ένα ακόμα αγόρι έξι μέρες πριν κλείσει η Μέγκυ τα εννιά και θεωρούσε τυχερό τον εαυτό της που δεν της είχε τύχει τίποτε έξω από δυο αποβολές στο ενδιάμεσο.	За неделю до того, как Мэгги исполнилось девять, Фиона Клири родила еще одного сына, но перед этим, как она считала, ей везло: несколько лет детей не прибавлялось, только и случились два выкидыша.
Η Μέγκυ ήταν αρκετά μεγάλη στα εννιά της χρόνια για να προσφέρει κάποια βοήθεια.	В девять лет Мэгги стала уже настоящей помощницей. А
Η ίδια η Φη ήταν σαράντα χρόνων τώρα και δεν	Фионе минуло сорок — возраст немалый,

μπορούσε πια να γεννάει εύκολα παιδιά. ο τοκετός της την άφησε αδύναμη κι εξαντλημένη, και το μωρό, που τον όμασαν Χάρολντ, ήταν ένα εύθραυστο πλασματάκι. Για πρώτη φορά, απ όσο θυμούνταν όλοι τους, ερχόταν ο γιατρός τακτικά στο σπίτι τους.	носить и рожать уже не под силу. И мальчик, Хэролд, родился слабеньким; впервые на памяти семьи в дом зачастил доктор.
Κι όπως γίνεται πάντα με τα βάσανα, έτσι και τα βάσανα των Κλήαρι τους ήρθαν, θαρρείς, μαζεμένα. Η λήξη του πολέμου δεν έφερε ευημερία, αλλά οικονομική κρίση, ιδιαίτερα στις αγροτικές περιοχές. Γινόταν όλο και πιο δύσκολο να βρεις δουλειά.	И, как водится, пошла беда за бедой. После войны в сельском хозяйстве вместо расцвета настал упадок. Все трудней становилось найти работу.
Κάποια μέρα, την ώρα που τέλειωναν το τσάϊ τους, ο γερο-Ανγκους Μακ Γουίρτερ τους έφερε ένα τηλεγράφημα κι ο Πάντυ το άνοιξε με χέρια που έτρεμαν. ποτέ δεν έγραφαν καλά νέα τα τηλεγραφήματα.	Однажды вечером, когда кончили ужинать, старик Энгус Мак-Уэртер доставил в дом Клири телеграмму, и Пэдди вскрыл ее дрожащими руками: телеграммы добрых вестей не приносят.
Τ'αγόρια μαζεύτηκαν ολόγυρα, όλα έξω από τον Φρανκ, που πήρε το φλιτζάνι με το τσάϊ του και σηκώθηκε από το τραπέζι.	Мальчики стеснились вокруг, только Фрэнк взял чашку чая и вышел из-за стола.
Η Φη τον ακολούθησε με τα μάτια, μετά στράφηκε πίσω στον Πάντυ, όπως τον άκουσε να βογκάει.	Фиа проводила его глазами и обернулась, услышав, как охнул Пэдди.
" Τι συμβαίνει;" τον ρώτησε. Ο Πάντυ κοιτούσε το χαρτί λες κι είχε μόλις διαβάσει για κάποιο θάνατο.	— Что случилось? — спросила она. Пэдди смотрел на листок бумаги такими глазами, словно тот возвещал чью-то смерть.
"Ο Άρτσιμπαλντ δε μας θέλει".	— Это от Арчибальда, мы ему не нужны.
Ο Μπομπ χτύπησε άγρια τη γροθιά του στο τραπέζι. τόσο καιρό τώρα λαχταρούσε πότε να φτάσει η στιγμή που θα πήγαινε με τον πατέρα του σαν μαθητευόμενος στην κουρά κι επρόκειτο να κάνει την αρχή στου Άρτσιμπαλντ.	Боб яростно грохнул кулаком по столу: он давно мечтал пойти с отцом работать помощником стригаля и начать должен был на ферме Арчибальда.
"Γιατί να μας παίξει εμάς ένα τόσο βρόμικο παιχνίδι, μπαμπά; Αφού ήταν να πιάσουμε δουλειά από αύριο".	— Почему он так подло нас подвел, папа? Нам же завтра надо было приступать!
"Δε λέει το γιατί, Μπομπ. Φαντάζομαι πως θα μου φάγε κάποιος άλλος τη θέση". " Αχ, Πάντυ!" στέναξε η Φη.	— Он не пишет почему, Боб. Наверно, какой-нибудь гад нанялся за меньшую плату и перебежал мне дорогу. — Ох, Пэдди, — вздохнула Фиа.
Το μωρό, ο Χαλ, άρχισε να κλαίει στη μεγάλη ψάθινη κούνια του πλάϊ στο φούρνο, μα πριν προφτάσει να κουνηθεί η Φη, η Μέγκυ είχε κιόλας σηκωθεί. Ο Φρανκ είχε γυρίσει πάλι στην κουζίνα και κοίταζε με μάτια στενεμένα τον πατέρα του, κρατώντας πάντα το φλιτζάνι του στα χέρια.	В колыбели у очага заплакал маленький Хэл, но Фиа еще и шевельнуться не успела, а Мэгги уже очутилась около него; вернулся Фрэнк, стал на пороге с чашкой в руке и не сводил глаз с отца.
" Θα πρέπει να πάω να δω τον Άρτσιμπαλντ, υποθέτω ", είπε τέλος ο Πάντυ. "Είναι αργά πια να	— Что ж, видно, придется мне съездить потолковать с Арчибальдом, — сказал наконец

κοιτάξω να βρω άλλη δουλειά και νομίζω πως μου χρωστάει τουλάχιστον κάποια εξήγηση. Το μόνο που μας μένει είναι να ελπίσουμε πως θα βρούμε κάτι άλλο μέχρι τον Ιούλιο, που έχουμε κλείσει στον Γουίλοουμπι".	Пэдди. — Теперь уже поздно искать другое место, но пускай объяснит толком, почему он меня подвел. Будем надеяться, что пока нас хоть на дойку где-нибудь возьмут, а в июле начнется стрижка у Уиллоуби.
Η Μέγκυ πήρε μια άσπρη τετράγωνη πετσέτα από την τεράστια στοίβα τα ρούχα που ήταν πλάϊ στο φούρνο και την άπλωσε προσεκτικά στον πάγκο για τα μαστορέματα. Μετά σήκωσε στην αγκαλιά της το μωρό. Τα μαλλιά των Κλήαρι γυάλιζαν αραιό σπαρμένα στο κεφαλάκι του όσο η Μέγκυ του άλλαζε με γρηγοράδα την πάνα του, επιδέξια όσο κι η μητέρα της.	Из груды белья, что лежало для тепла рядом с печкой, Мэгги вытащила пеленку, аккуратно разостлала на рабочем столе, вынула из плетеной колыбели плачущего младенца. На голове у него золотился яркий, под стать всем Клири, редкий пушок; Мэгги проворно и ловко, не хуже матери, перепеленала братишку.
"Η Μικρή Μανούλα Μέγκυ", την πείραξε ο Φρανκ. "Δεν είμαι τίποτε τέτοιο! Βοηθάω τη μαμά μονάχα".	— Мамочка Мэгги, — поддразнил Фрэнк, — Ничего подобного! — сердито отозвалась она. — Просто я помогаю маме.
"Το ξέρω", της είπε απαλά. "Είσαι καλό κορίτσι, μικρούλα Μέγκυ".	— Я знаю, — мягко сказал Фрэнк. — Ты у нас умница, малышка Мэгги.
Της τράβηξε τον άσπρο ταφταδένιο φιόγκο πίσω στο κεφάλι της ώσπου τον έκανε να γείρει μονόπαντα.	Он подергал бант из белой тафты у нее на затылке и свернул его на сторону.
Τα τεράστια γκρίζα μάτια σηκώθηκαν να τον κοιτάξουν με λατρεία. έτσι όπως την έβλεπε σκυμμένη πάνω από το μωρό, του φαινόταν συνομήλικη του ή και μεγαλύτερη ακόμα.	Мэгги вскинула серые глазищи, посмотрела на Фрэнка с обожанием. Над мотающейся головкой младенца лицо ее казалось почти взрослым.
Ένιωσε έναν πόνο στο στήθος του. γιατί να της πέσει ένα τέτοιο βάρος σε μια ηλικία που το μόνο μωρό που θα έπρεπε να νοιάζεται ήταν η Άγκνες, η εκτοπισμένη τώρα και λησμονημένη στην κρεβατοκάμαρα κούκλα της.	У Фрэнка защемило сердце — ну почему на нее это свалилось, она сама еще ребенок, ей бы нянчиться только с куклой, но та теперь забыта, сослана в спальню.
Αν δεν υπήρχαν η αδερφή του και η μητέρα του, θα είχε φύγει από καιρό.	Если бы не Мэгги и не мать, Фрэнк бы давным-давно ушел из дому.
Κοίταξε τον πατέρα του με έχθρα, τον υπεύθυνο για την καινούρια ζωή που τόση αναταραχή είχε φέρει στο σπιτικό. Του άξιζε που είχε χάσει τη δουλειά του.	Он угрюмо посмотрел на отца — вот кто виноват, что в семье появилось еще одно живое существо и все перевернуто вверх дном. Теперь отца не взяли на ферму, где он всегда стриг овец, и поделом.
Ποτέ δεν είχαν εισβάλει στη σκέψη του τ'άλλα παιδιά, ούτε κι η Μέγκυ ακόμα, έτσι όπως ο Χαλ. μα όταν άρχισε να φουσκώνει η κοιλιά της Φη τούτη τη φορά, ήταν κι ο ίδιος αρκετά μεγάλος για σύζυγος και πατέρας.	Почему-то ни другие мальчики, ни даже Мэгги не вызывали у него таких мыслей, как Хэл; но на этот раз, когда талия матери начала округляться, Фрэнк был уже достаточно взрослый, мог бы уже и сам жениться и стать отцом семейства.
Έξω από τη μικρούλα Μέγκυ, όλοι είχαν νιώσει αμήχανοι για το γεγονός, ιδιαίτερα η μητέρα του. Οι κρυφές ματιές των αγοριών την έκαναν να μαζεύεται σαν φοβισμένο γατί. Δεν μπορούσε ν'αντέξει το βλέμμα του Φρανκ, μήτε να πνίξει την ενοχή που υπήρχε στο δικό της.	Все, кроме малышки Мэгги, чувствовали себя неловко, а мать — особенно. Мальчики исподтишка ее оглядывали, и она пугливо съеживалась, и пристыженно отводила глаза, и не могла выдержать взгляд Фрэнка.

Κι ούτε θα ‘πρεπε να περνάει οποιαδήποτε γυναίκα ένα τέτοιο μαρτύριο, είπε ο Φρανκ μέσα του για χιλιοστή φορά, σαν θυμήθηκε τα φρικτά βογκητά και τις στριγκλιές που ακούγονταν από την κάμαρα της τη βραδιά της γέννησης του Χαλ. ήταν μεγάλος τώρα πια και δεν τον είχαν στείλει αλλού μαζί με τα υπόλοιπα παιδιά.	Ни одна женщина не должна бы переживать такое, в тысячный раз говорил себе Фрэнк, вспоминая, какие душераздирающие стоны и вопли доносились из спальни матери в ночь, когда родился Хэл; Фрэнка, уже взрослого, не отправили тогда к соседям, как остальных.
Του άξιζε του πατέρα που είχε χάσει τη δουλειά του. Αν ήταν εντάξει και σωστός άνθρωπος θα την είχε αφήσει στην ησυχία της.	А теперь отец потерял работу, получил от ворот поворот, так ему и надо. Порядочный человек уже оставил бы жену в покое.
Το κεφάλι της μητέρας του έμοιαζε σαν υφασμένο με χρυσάφι στο φως της καινούριας ηλεκτρικής λάμπας, το καθάριο προφίλ ήταν ανείπωτα όμορφο έτσι όπως κοιτούσε τον Πάντυ στην άλλη άκρη του τραπεζιού.	Мать смотрела через весь длинный стол на Пэдди, при свете недавно проведенного электричества ее волосы были точно золотая пряжа, правильный профиль такой красоты — не сказать словами.
Πώς είχε φτάσει μια τόσο όμορφη και ραφινάτη γυναίκα να παντρευτεί έναν περιπλανώμενο εργάτη από τους ιρλανδέζικους βάλτους;	Как же это случилось, что она, такая прелестная, такая утонченная, вышла за бродягу, стригаля-сезонника родом с болот Голуэя?
Χαράμιζε τον εαυτό της και τις εγγλέζικες πορσελάνες της, τα τραπεζομάντιλα της από ύφασμα δαμασκηνό και τα περσικά χαλιά της, κλεισμένα όλα στο σαλόνι όπου δεν έμπαινε ποτέ κανένας, γιατί η Φη δεν ταίριαζε με τις γυναίκες των συναδέλφων του Πάντυ.	И пропадает она тут понапрасну, как и ее сервиз тонкого фарфора, и красивые полотняные скатерти, и персидские ковры в гостиной, никто ничего этого не видит, потому что жены таких, как Пэдди, ее чуждаются.
Τις έκανε να νιώθουν άσχημα για τις άξεστες φωνές τους, για το γεγονός πως τα έχαναν έτσι κι έρχονταν αντιμέτωπες με κάτι παραπάνω από ένα πιρούνι όταν κάθονταν να φάνε.	При ней им неловко, они вдруг замечают, что слишком крикливы, неотесаны и не знают, как обращаться со столовым прибором, если в нем больше одной вилки.
Μερικές φορές, τις Κυριακές, η Φη πήγαινε στο όμορφο σαλονάκι, καθόταν στη σπινέτα κάτω από το παράθυρο κι έπαιζε, μόλο που είχε χάσει πια τη δεξιοτεχνία της, γιατί δεν είχε το χρόνο ν’ασκείται συχνά κι έτσι δεν τα κατάφερνε παρά μονάχα με τα πιο απλά κομμάτια.	Иногда в воскресенье мать одиноко садилась в гостиной за маленький клавесин у окна и играла, хотя за недосугом, без практики, пальцы ее давно утратили беглость и она справлялась теперь лишь с самыми простыми пьесками.
Κι ο Φρανκ καθόταν πλάϊ στο παράθυρο, ανάμεσα στις πασχαλιές και τους κρίνους, κι έκλεινε τα μάτια του ν’ακούσει.	В такие часы Фрэнк прятался под окном, среди сирени и лилий, закрывал глаза и слушал.
Τότε ξυπνούσε μέσα του κάτι σαν όραμα, έβλεπε τη μητέρα του ντυμένη με μακρύ φουστάνι από δαντέλα στον πιο απαλό τόνο του ροζ, καθισμένη μπρος στη σπινέτα σένα τεράστιο κρεμ δωμάτιο, με ψηλά κηροπήγια ολόγυρα της.	И тогда ему виделось: мать в длинном пышном платье из нежнейших бледно-розовых кружев сидит за клавесином в огромной комнате цвета слоновой кости, озаренная сияньем свеч в великолепных канделябрах.
Τον έπιανε μια λαχτάρα να βάλει τα κλάματα, αλλά δεν έκλαιγε πια ποτέ του. ποτέ ξανά μετά από κείνο το βράδυ στον αχυρώνα, όταν τον είχε φέρει στο σπίτι η αστυνομία.	От этого видения ему хотелось плакать, но теперь он уже никогда не плачет — с того памятного вечера в сарае, с тех пор, как полиция вернула его домой.

Η Μέγκυ είχε βάλει τον Χαλ πίσω στην κούνια του κι είχε πάει να σταθεί στο πλευρό της μητέρας της.	Мэгги опять уложила Хэла в колыбель и отошла к матери.
Μια ακόμα ψυχή που θα πήγαινε χαράμι. Το ίδιο ευαίσθητο, περήφανο προφίλ. κάτι από τη Φιόνα στα χέρια της, στο παιδιάστικο κορμί της.	Вот и эта пропадает понапрасну. Тот же гордый тонкий профиль; и в руках, и в совсем еще детской фигурке тоже что-то от матери.
Θα έμοιαζε πολύ της μητέρας της όταν θα γινόταν και κείνη γυναίκα. Και ποιος θα την παντρευόταν;	Когда вырастет, она будет вылитая мать. А кто тут на ней женится?
Κανένας άλλος άξεστος Ιρλανδός εργάτης ή μήπως κανένας χοντροκέφαλος βλάχος από τα γαλακτοκομεία του Γουοχάϊν;	Тоже какой-нибудь ирландец-стригаль или тупой мужлан с молочной фермы под Уэхайном?
Άξιζε περισσότερα, μα δεν είχε γεννηθεί για περισσότερα. Δεν υπήρχε διέξοδος, έτσι έλεγαν όλοι, κι ο κάθε χρόνος που περνούσε ήταν σαν να του το βεβαίωνε πως είχαν δίκιο.	Она достойна лучшей участи, но рождена не для лучшего. Выхода никакого нет, так все говорят, и с каждым годом все непоправимей убеждаешься, что это правда.
Νιώθοντας άξαφνα την επίμονη ματιά του, η Φη κι η Μέγκυ γύρισαν μαζί, χαμογελώντας του με κείνη την ξεχωριστή τρυφεράδα που φυλάνε οι γυναίκες για τον πιο λατρεμένο άντρα στη ζωή τους.	Внезапно ощутив на себе его взгляд, и Фиа, и Мэгги обернулись, одарили его несказанно нежной улыбкой — так улыбаются женщины только самым дорогим и любимым.
Ο Φρανκ άφησε την κούπα του στο τραπέζι και βγήκε να ταΐσει τα σκυλιά. Θα θελε να μπορούσε να κλάψει ή να σκοτώσει. να κάνει οτιδήποτε θα μπορούσε να σωπάσει μέσα του αυτό τον πόνο.	Фрэнк поставил чашку на стол и вышел за дверь кормить собак. Если бы он мог заплакать или убить кого-нибудь! Что угодно, лишь бы избавиться от этой боли!
Τρεις μέρες μετά που έχασε ο Πάντυ τη δουλειά στην κουρά του Αρτσιμπαλντ, έφτασε το γράμμα της Μαίρης Κάρσον. Το είχε ανοίξει στο ταχυδρομείο του Γουοχάϊν αμέσως μόλις πήρε την αλληλογραφία του, και γύρισε στο σπίτι χοροπηδώντας σαν μικρό παιδί.	Через три дня после того, как Пэдди потерял работу у Арчибальда, пришло письмо от Мэри Карсон. Он прочел его тут же на почте в Уэхайне, как только получил, и вернулся домой вприпрыжку, точно маленький.
"Φεύγουμε για την Αυστραλία!" κραύγαζε, κουνώντας τ'ακριβά επιστολόχαρτα μπρος στα ξαφνιασμένα μάτια της οικογένειας του.	— Мы едем в Австралию! — заорал он и помахал перед ошарашенным семейством дорогой веленевой бумагой.
Στη σιωπή που ακολούθησε, όλα τα μάτια ήταν καρφωμένα πάνω του. Της Φη φανέρωναν ταραχή, όπως και της Μέγκυ, αλλά τ 'αγορίστικα μάτια άστραφταν από χαρά. Του Φρανκ γυάλιζαν λες και τον έκαιγε πυρετός.	Тишина, все глаза прикованы к Пэдди. Во взгляде Фионы испуг, и во взгляде Мэгги тоже, но глаза мальчиков радостно вспыхнули, а у Фрэнка горят как уголья.
"Μα, Πάντυ, τι την έπιασε και σε σκέφτηκε έτσι στα ξαφνικά μετά από τόσα χρόνια;" ρώτησε η Φη αφού διάβασε το γράμμα. "Δεν τ'απέκτησε τώρα πρόσφατα ούτε τα λεφτά ούτε τη μοναξιά της, όμως δε θυμάμαι να μας πρόσφερε άλλη φορά τη βοήθεια της".	— Пэдди, но почему она вдруг вспомнила о тебе после стольких лет? — спросила Фиа, прочитав письмо. — Она ведь не со вчерашнего дня богата и одинока. И я не припомню, чтобы она хоть раз предложила помочь нам.
"Φαίνεται πως την τρομάζει η ιδέα να πεθάνει μονάχη της", είπε για να καθησυχάσει όχι μόνο τη Φη αλλά και τον εαυτό του.	— Похоже, ей стало страшно помереть в одиночестве, — сказал Пэдди, пытаясь успокоить не только жену, но и себя.

"Το είδες τι μας γράφει; "Δεν είμαι νέα κι εσύ κι οι γιοι σου είστε οι κληρονόμοι μου. Νομίζω πως θα έπρεπε να βρεθούμε προτού πεθάνω, κι είναι πια καιρός να μάθεις πώς να κουμαντάρεις την κληρονομιά σου.	— Ты же видишь, что она пишет: «Я уже не молода, ты и твои сыновья — мои наследники. Я думаю, нам следует увидеться, пока я жива, и тебе пора научиться управлять своим наследством.
Σκοπεύω να σε κάνω αρχιβοσκό μου, έτσι θα σου δοθεί μια εξαίρετη ευκαιρία να δεις τα πράγματα από κοντά, κι όσοι από τους γιους σου είναι αρκετά μεγάλοι, μπορούν ν'απασχοληθούν σαν βοσκοί. Η Ντρογκέντα θα γίνει οικογενειακή μας υπόθεση, θα τη διαχειρίζεται η φαμίλια δίχως καμιά βοήθεια από τους απέξω".	Я намерена сделать тебя старшим овчаром, это будет отличная практика, и твои старшие сыновья тоже могут работать овчарами. Дрохеда станет семейным предприятием, можно будет обойтись без посторонних».
"Για τα λεφτά των εισιτηρίων μας για την Αυστραλία λέει τίποτε;" ρώτησε η Φη. "Σου γράφει αν θα μας τα στείλει;"	— А она не пишет, пришлет она нам денег на дорогу? — спросила Фиа.
Ο Πάντυ σφίχτηκε κι ίσιωσε την πλάτη του. "Ποτέ μου δε θα της ζητούσα κάτι τέτοιο!" απάντησε. "Μπορούμε να πάμε στην Αυστραλία δίχως να της ζητιανέψουμε τίποτε, έχω μαζέψει αρκετές οικονομίες".	Пэдди выпрямился. Сказал, как отрезал: — И не подумаю у нее клянчить! Доберемся до Австралии на свои деньги; у меня кое-что отложено, хватит.
"Εγώ νομίζω πως πρέπει να μας τα πληρώσει τα εισιτήρια", επέμεινε η Φη πεισμωμένη, αφήνοντας τους όλους κατάπληκτους. δεν την άκουγαν συχνά να εκφράζει μια γνώμη.	— А по-моему, ей следовало бы оплатить наш переезд, — упрямо повторила Фиа к общему изумлению и растерянности: не часто ей случалось перечить мужу.
"Γιατί να ξεκουβαληθείς από δω και να πας να δουλέψεις κοντά της; Μόνο και μόνο επειδή σου υπόσχεται κάτι σένα γράμμα της; Δεν έχει κουνήσει ποτέ ως τώρα το δαχτυλάκι της να μας βοηθήσει και δεν την εμπιστεύομαι.	— С какой стати ты все здесь бросишь и поедешь работать на нее только потому, что она тебе что-то пообещала в письме? Она прежде ни разу и пальцем не шевельнула, чтобы нам помочь, и я ей не доверяю.
Και συ, το μόνο που σε θυμάμαι να λες για δαύτη είναι πως δεν είχες γνωρίσει στη ζωή σου πιο τσιγκούνα γυναίκα.	Я только помню: ты всегда говорил, что другой такой скряги свет не видал.
Άσε που, στο κάτω κάτω, δεν είχατε ποτέ καμιά ιδιαίτερη σχέση οι δυο σας, ήταν πολύ μεγάλη η διαφορά της ηλικίας σας και η αδερφή σου έφυγε για την Αυστραλία προτού εσύ πας ακόμα στο σχολείο".	В конце концов, Пэдци, ты ведь ее почти не знаешь; ты гораздо моложе ее, и она уехала в Австралию, когда ты даже еще в школу не ходил.
"Τι ρόλο παίζουν σήμερα πια όλ αυτά που μου λες; Κι αν είναι τόσο τσιγκούνα, τόσο το καλύτερο για μας, γιατί έτσι θα κληρονομήσουμε περισσότερα!	— По-моему, сейчас это все уже неважно, а если она скуповата, что ж, тем больше останется нам в наследство.
Όχι, Φη, θα πάμε στην Αυστραλία και θα τα πληρώσουμε μονάχοι τα εισιτήρια μας".	Нет, Фиа, мы едем в Австралию и за дорогу заплатим сами.
Η Φη δεν άνοιξε ξανά το στόμα της να μιλήσει. Κι ήταν αδύνατο να μαντέψεις από το ύφος της αν την είχε πειράξει που ο άντρας της είχε απορρίψει έτσι, με δυο λόγια μονάχα, όλες της τις αντιρρήσεις.	Фиа больше не спорила. И по лицу ее нельзя было понять, рассердило ли ее, что муж поставил на своем.

"Ζήτω! Θα πάμε στην Αυστραλία!" φώναξε ο Μπομπ, γραπώνοντας τον πατέρα του από τους ώμους. Ο Τζακ, ο Χιούη κι ο Στιου χοροπηδούσαν πάνω κάτω, κι ο Φρανκ χαμογελούσε, με τα μάτια καρφωμένα σε κάτι που δεν υπήρχε μέσα στο δωμάτιο, αλλά πολύ πέρα από το συγκεκριμένο χώρο.	— Ура, мы едем в Австралию! — крикнул Боб и ухватил отца за плечи. Джек, Хьюги и Стюарт прыгали от восторга, а Фрэнк улыбался, заглядевшись на что-то далеко за стенами этой комнаты, видное лишь ему одному.
Μονάχα η Φη κι η Μέγκυ αναρωτιόνταν και φοβούνταν, ελπίζοντας με πόνο σχεδόν πως δε θα γινόταν τίποτε τελικά, γιατί η ζωή τους δεν ήταν δυνατό να γίνει πιο εύκολη στην Αυστραλία, θα τ 'ανακριβώς η ίδια και μάλιστα κάτω από άγνωστες, παράξενες συνθήκες.	Только Фионой и Мэгги овладели сомнения и страх, и они мучительно надеялись, что, может быть, эта затея еще сорвется, ведь им в Австралии легче не станет — их ждут те же заботы и хлопоты, только все вокруг будет чужое, непривычное.
"Πού είναι το Τζίλανμποουν;" ρώτησε ο Στιούαρτ. Κατέβασαν τον παλιό άτλαντα, μ'όλη τους τη φτώχεια, οι Κλήαρι είχαν πολλά ράφια γεμάτα βιβλία πλάϊ στο τραπέζι της κουζίνας. Τ'αγόρια έσκυψαν πάνω από τις κιτρινισμένες σελίδες ώσπου βρήκαν τη Νέα Νότια Ουαλία.	— Джиленбоун — это где? — спросил Стюарт. Вытащили старый географический атлас; хотя семья и жила в постоянной нужде, но на кухне позади обеденного стола имелось несколько полок с книгами. Мальчики впились в пожелтевшие от времени листы и наконец отыскали Новый Южный Уэльс.
Συνηθισμένοι στις μικρές αποστάσεις της Νέας Ζηλανδίας δε σκέφτηκαν να συμβουλευτούν την κλίμακα των χιλιομέτρων στην κάτω αριστερή γωνία της σελίδας. Υπέθεσαν απλά πως η Νέα Νότια Ουαλία είχε το ίδιο μέγεθος με το Βόρειο Νησί της Νέας Ζηλανδίας.	Привыкшие к малым новозеландским расстояниям, они не догадались свериться с масштабом, указанным в левом нижнем углу карты. И, само собой, решили, что Новый Южный Уэльс не больше Северного острова Новой Зеландии.
Και να το Τζίλανμποουν, ψηλά, στην πάνω αριστερή άκρη, σε απόσταση από το Σύδνεϋ ίδια πάνω κάτω με την απόσταση από τη Γουανγκανούη ως το Ώκλαντ, απ ό,τι φαινόταν, μόλο που υπήρχαν στο ενδιάμεσο πολύ λιγότερες τελίτσες για πόλεις απ όσες στο χάρτη του Βόρειου Νησιού.	А в левом верхнем углу карты отыскался и Джиленбоун — пожалуй, не дальше от Сиднея, чем Уонгануи от Окленда, хотя кружки и точки — города — встречались гораздо реже, чем на карте Северного острова.
"Είναι πολύ παλιός ο άτλαντας", είπε ο Πάντυ. "Η Αυστραλία αναπτύσσεται από μέρα σε μέρα, σαν την Αμερική. Είμαι σίγουρος πως τώρα πια θα υπάρχουν πολύ περισσότερες πόλεις".	— Это очень старый атлас, — сказал Пэдди. — Австралия вроде Америки, она растет не постепенно, а скачками. Теперь там наверняка стало больше городов.
Θα χρειαζόταν να ταξιδέψουν τρίτη θέση στο καράβι, αλλά στο κάτω κάτω δεν άξιζε να το συζητάει κανείς, αφού το ταξίδι θα ήταν για τρεις μέρες μονάχα κι όχι για βδομάδες ολάκερες όπως από την Αγγλία στους αντίποδες.	На пароходе придется ехать четвертым классом, но не беда, ведь это всего три дня. Не то что долгие недели, когда перебираешься из Англии в другое полушарие.
Μαζί τους τα μόνα που μπορούσαν να πάρουν ήταν τα ρούχα τους, τα πιατικά, τα μαχαιροπίρουνα, τα κατσαρολικά, τ 'ασπρόρουχα και κείνα τα πολύτιμα βιβλία τους, τα έπιπλα ήταν αναγκασμένοι να τα πουλήσουν για να μαζέψουν τα χρήματα που χρειάζονταν για να στείλουν με φορτωτική τα λίγα πολύτιμα κομμάτια της Φη, τη σπινέτα, τα χαλιά και τις πολυθρόνες που είχαν στο σαλόνι τους.	С собой можно будет взять только одежду, посуду, постельное белье, кухонную утварь да вот эту драгоценность — книги; мебель придется продать, иначе не хватит денег перевезти скромную обстановку Фиониной гостиной — ее клавесин, ковры, стулья.

"Αυτά οπωσδήποτε θα τα πάρεις μαζί σου", είπε ο Πάντυ στη Φη με ύφος αποφασισμένο.	— Я не допущу, чтобы ты от всего этого отказалась, — решительно заявил жене Пэдди.
"Είσαι σίγουρος πως μπορούμε ν αντιμετωπίσουμε το έξοδο;"	— Но разве такой расход нам по карману?
"Σιγουρότατος. Όσο για τα υπόλοιπα έπιπλα, η Μαίρη γράφει πως μας ετοιμάζει το σπίτι των αρχιβοσκών κι ότι εκεί υπάρχουν όλα τα χρειαζούμενα. Χαίρομαι που δε θα χρειαστεί να ζήσουμε στο ίδιο σπίτι μαζί της".	— Безусловно. А что до остальной мебели, Мэри пишет, для нас приготовят дом прежнего старшего овчара и там есть все, что нам может понадобиться. Я рад, что нам не придется жить с ней под одной крышей.
"Κι εγώ το προτιμώ έτσι", είπε η Φη. Ο Πάντυ κατέβηκε στη Γουανγκανούη να κλείσει μια καμπίνα με οχτώ κουκέτες, τρίτη θέση, στο Γουοχάϊν. παράξενη σύμπτωση, να χει το καράβι τους το ίδιο όνομα με την πιο κοντινή τους πόλη.	— Я тоже, — сказала Фиа. Пэдди поехал в Уонганyи и взял билеты в восьмиместную каюту четвертого класса на «Уэхайне»; странно, пароход назывался так же, как ближайший к ним город.
Ήταν να φύγουν στα τέλη του Αυγούστου, κι όσο πλησίαζαν οι μέρες της αναχώρησης τόσο περισσότερο συνειδητοποιούσαν όλοι ότι στ'αλήθεια θα ζούσαν τη μεγάλη περιπέτεια.	Отплывал он в конце августа, и уже с начала месяца все стали понимать, что великое событие и вправду состоится.
Έπρεπε να δώσουν αλλού τα σκυλιά, να πουλήσουν τ'άλογα και την άμαξα, να φορτώσουν τα έπιπλα στο καρότσι του γερο-Άνγκους Μακ Γουίρτερ και να τα πάνε στη Γουανγκανούη για πλειστηριασμό, να συσκευάσουν τα κομμάτια της Φη μαζί με τα σερβίτσια και τα βιβλία και τα ασπρόρουχα και τα κουζινικάτους.	Надо было отдать собак, продать лошадей и двуколку, мебель погрузить на подводу старика Энгуса Мак-Уэртера и отправить в Уонганyи на распродажу, а немногие вещи из приданого Фионы упаковать заодно с посудой, бельем, книгами и кухонной утварью.
Ο Φρανκ βρήκε τη μητέρα του να στέκει πλάϊ στην όμορφη παλιά σπινέτα, χαϊδεύοντας την αχνό ρόδινη επιφάνεια και κοιτώντας αφηρημένα τη σκόνη που έμενε σαν χρυσαφιά πούδρα πάνω στ'ακροδάχτυλά της. "Την είχες πάντα, μαμά;" τη ρώτησε.	Фрэнк застал мать возле прелестного старинного клавесина — она поглаживала чуть розоватое, в тонких прожилках дерево и задумчиво смотрела на следы позолоты, оставляющей пыльцу на кончиках пальцев.
"Ναι. Ήταν δικιά μου πια όταν παντρεύτηκα και δεν μπορούσαν να μου την πάρουν. Η σπινέτα, τα περσικά χαλιά, ο καναπές κι οι πολυθρόνες σε στυλ Λουδοβίκου Δέκατου Πέμπτου, το γραφειάκι της αντιβασιλείας".	— У тебя всегда был этот клавесин, мам? — спросил Фрэнк. — Да. Мои собственные вещи у меня не могли отнять, когда я выходила замуж. Этот клавесин, персидские ковры, кушетку и стулья в стиле Людовика Пятнадцатого, письменный столик эпохи регентства. Не так уж много, но все это было мое по праву.
Τα γκρίζα μάτια, γεμάτα νοσταλγία, πέρασαν πάνω από τον ώμο του και καρφώθηκανστον πίνακα που κρεμόταν στον τοίχο. Ήταν μια ελαιογραφία κι από το χρόνο έμοιαζαν κάπως μουντά τα χρώματα του, μα έβλεπες ακόμα καθαρά τη γυναίκα με τα χρυσαφένια μαλλιά και το αχνορόδινο δαντελένιο φουστάνι της, το στολισμένο με εκατόν τόσους φραμπαλάδες.	Печальные серые глаза ее смотрели мимо Фрэнка на стену, на маслом писанный портрет — от времени краски немного поблекли, но еще хорошо можно было разглядеть золотоволосую женщину в пышном наряде из нежных бледно-розовых кружев — в кринолине и несметных оборках.
"Ποια είναι;" ρώτησε με περιέργεια, γυρίζοντας κι αυτός να κοιτάξει.	Фрэнк обернулся и тоже посмотрел на портрет. — Кто она такая? — с любопытством спросил

"Πάντα ήθελα να μάθω".	он. — Я давно хотел спросить.
"Μια μεγάλη κυρία".	— Одна знатная дама.
"Πάντως πρέπει να έχει κάποια σχέση μαζί σου. σου μοιάζει λιγάκι".	— Наверно, она тебе родня. Немножко на тебя похожа.
"Αυτή; Συγγενής δικιά μου;" Τα μάτια της άφησαν τον πίνακα και στράφηκαν στο γιο της γεμάτα ειρωνεία.	— Мы в родстве? — Фиа оторвалась от созерцания портрета и насмешливо посмотрела на сына.
"Σου φαίνομαι εγώ για άνθρωπος που θα μπορούσε να έχει συγγένεια με μια τέτοια γυναίκα;"	— Неужели по мне похоже, что у меня могла быть такая родственница?
"Ναι".	— Да.
"Έχει πιάσει αράχνες το μυαλό σου. κοίτα να το καθαρίσεις".	— Опомнись, у тебя каша в голове.
"Αχ, μαμά, μακάρι να μου έλεγες!"	— Ты бы рассказала мне все как есть, мам.
Στέναξε κι έκλεισε τη σπινέτα, τινάζοντας τη σκόνη από τα χέρια της.	Фиа вздохнула, закрыла клавесин, стряхнула с пальцев золотую пыльцу.
"Δεν έχω να σου πω τίποτε, δεν υπάρχει τίποτε απολύτως. Εμπρός, βοήθησε με να φέρουμε τούτα τα έπιπλα στη μέση του δωματίου για να μπορέσει να τα αμπαλάρει ο μπαμπάς".	— Тут нечего рассказывать, совершенно нечего. Помоги-ка мне выдвинуть эти вещи на середину комнаты, папа их запакует.
Το ταξίδι ήταν σωστός εφιάλτης. Προτού βγει το Γουοχάϊν από το λιμάνι του Ουέλινγκτον τους είχε πιάσει όλους ναυτία, που κράτησε σ'όλη τη διαδρομή όσο κάλυπταν τα εκατόν είκοσι μίλια της φουρτουνιασμένης από τους αέρηδες θάλασσας.	Переезд оказался сущим мученьем. Еще прежде, чем «Уэхайн» вышел из Веллингтонской гавани, семью одолела морская болезнь и не отпускала до конца, пока не остались позади тысяча двести миль штормового зимнего моря.
Ο Πάντυ πήρε τ'αγόρια πάνω στο κατάστρωμα και τα κράτησε εκεί μόλο που τους έδερνε ο άνεμος και τους μαστίγωναν οι σταγόνες το αρμυρό νερό. Δεν άφηνε τα τέσσερα δυστυχισμένα, διπλωμένα στα δύο αγόρια του, παρά μονάχα σαν έβρισκε καμιά ευγενική ψυχή να τα προσέξει για λίγο, όσο να κατέβει ο ίδιος στην καμπίνα να δει τι κάνουν οι γυναίκες και το μωρό.	Пэдди вывел сыновей на палубу и держал их тут, хоть и хлестал ветер и поминутно обдавало пеной, и лишь когда какая-нибудь добрая душа вызывалась присмотреть за его несчастными, измученными рвотой мальчишками, спускался в каюту проведать жену с дочерью и малыша.
Αν και λαχταρούσε νανασάνει καθαρό αέρα, ο Φρανκ είχε διαλέξει να μείνει κάτω για να προσέχει τις γυναίκες.	Фрэнк тоже томился по глотку свежего воздуха, но все же оставался при матери и Мэгги.
Η καμπίνα ήταν μικρή, στενάχωρη και πνιγηρή και βρομούσε πετρέλαιο, γιατί βρισκόταν κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας και κατά τη μεριά της πλώρης, εκεί που ήταν πιο έντονο το κούνημα του πλοίου.	В тесной душной каюте воняло нефтью, она помещалась ниже ватерлинии, близко к носу, и качка была жестокая.
Λίγες ώρες μετά τηναπόπλευση από το Ουέλινγκτον, ο Φρανκ κι η Μέγκυ πείστηκαν για τα καλά πως η μητέρα τους θα πέθαινε. Ο γιατρός, που τον φώναξε από την πρώτη θέση ένας γεμάτος ανησυχία καμαρότος, κούνησε το κεφάλι του	После первых же часов плавания Фрэнк и Мэгги решили, что мать умирает; врач, вызванный из первого класса встревоженным стюардом, мрачно покачал головой.

απαισιόδοξα σαν την είδε.	
"Ευτυχώς που είναι σύντομο το ταξίδι", είπε δίνοντας στη νοσοκόμα του την εντολή να βρει γάλα για το μωρό.	— Хорошо еще, что переезд не длинный, — сказал он и велел сестре милосердия принести молока для младенца.
Ανάμεσα σε κρίσεις αναγούλας ο Φρανκ κι η Μέγκυ κατάφερναν να δίνουν γάλα με το μπιμπερό στον Χαλ, που δεν έμοιαζε και πολύ ικανοποιημένος μ'όλη τούτη την κατάσταση.	Между приступами морской болезни Фрэнк и Мэгги ухитрялись поить Хэла из бутылочки (хотя он упрямился и не брал соску).
Όσο για τη Φη, είχε σταματήσει να προσπαθεί να κάνει εμετό κι είχε βυθιστεί σε κάτι σαν κώμα. Ήταν αδύνατο να τη συνεφέρουν.	Фиону больше не выворачивало, она лежала, как мертвая, и они не могли привести ее в чувство.
Ο καμαρότος βοήθησε τον Φρανκ να την ανεβάσουν στην πάνω κουκέτα, όπου η ατμόσφαιρα ήταν κάπως λιγότερο αποπνικτική και, κρατώντας μια πετσέτα στο στόμα του για να σταματήσει τη χολή που δεν είχε πάψει να τον πνίγει, ο Φρανκ κάθισε πλάϊ της, στην άκρη της κουκέτας, χαϊδεύοντας τα μουσκεμένα από τον ιδρώτα μαλλιά που της έπεφταν στο μέτωπο.	Стюард помог Фрэнку уложить ее на верхнюю койку, где дышалось немного легче, и, прижимая ко рту полотенце, потому что его и самого понемножку рвало желчью, Фрэнк примостился рядом на краю койки и отводил со лба матери спутанные золотистые волосы.
Σε πείσμα της δικιάς του ναυτίας παρέμεινε στο πόστο του όσο αργοκυλούσαν οι ώρες, η μια μετά την άλλη. κάθε που ο Πάντυ κατέβαινε στην καμπίνα, τον έβρισκε στο πλευρό της μάνας του, να της χαϊδεύει τα μαλλιά, ενώ η Μέγκυ ήταν κουλουριασμένη στην κάτω κουκέτα πλάϊ στον Χαλ, κρατώντας και κείνη μια πετσέτα μπρος στο στόμα της.	Как ни худо ему было, он часами оставался на посту; и всякий раз Пэдди заставал в каюте ту же картину: Фрэнк сидит около матери и гладит ее по волосам, а Мэгги, с полотенцем у рта, скорчилась на нижней койке возле Хэла.
Τρεις ώρες έξω από το Σύδνεϋ ο αέρας έπεσε, η θάλασσα έγινε ήρεμη σαν το γυαλί κι η ομίχλη γλίστρησε στα κρυφά από το μακρινό Ανταρκτικό, ζύγωσε το πλοίο και το τύλιξε ολόγυρα. Η Μέγκυ, που είχε ξαναβρεί λίγη απ τη ζωντάνια της, φανταζόταν πως, τώρα που είχε σταματήσει το λυσσομανητό της φύσης, άκουγε το καράβι να βογκάει από πόνο σε τακτικά χρονικά διαστήματα. Προχωρούσαν σπιθαμή με σπιθαμή μέσα σ'αυτή την γκρίζα σκοτεινιά, με μια προφύλαξη λες κι άγνωστοι διώκτες τους καταδίωκαν, ώσπου ακούστηκε ξανά εκείνο το βαθύ, μονότονο βογκητό από κάπου ψηλά σαν ήχος χαμένος, μοναχικός, κι απερίγραπτα λυπημένος.	Через три часа после стоянки в Сиднее море утихло, и старый пароход обволокло туманом, который подкрался по зеркальной глади с далекой Антарктики. Опять и опять выла сирена — и Мэгги, немного пришедшей в себя, чудилось, что теперь, когда жестокие удары в борта прекратились, старая посудина вопит от боли. «Уэхайн» еле-еле, крадучись, двигался в липкой серой мгле, точно преследуемый зверь, и опять откуда-то сверху доносился хриплый, на одной ноте, вопль — одинокий, безнадежный, бесконечно унылый.
Μετά γέμισε ο τόπος λυπητερά βογκητά ολόγυρα τους, όσο γλιστρούσαν στα σκοτεινά νερά για να μπουν στο λιμάνι. Η Μέγκυ δεν ξέχασε ποτέ της τον ήχο της μπουρούς, την πρώτη της γνωριμία με την Αυστραλία.	А потом все вокруг заполнилось такими же горестными воплями, и по курящейся призрачными свитками тумана воде они скользнули в гавань. На всю жизнь запомнила Мэгги эти голоса гудков в тумане, которыми встретила ее Австралия.
Ο Πάντυ έβγαλε στα χέρια τη Φη από το Γουοχάϊν	Пэдди снес жену с парохода на руках, за ним

ενώ πίσω τους πήγαιναν ο Φρανκ με το μωρό στην αγκαλιά, η Μέγκυ με μια βαλίτσα, και τ'αγόρια, καθένα φορτωμένο και με κάτι.	шли Фрэнк с малышом, Мэгги с чемоданом, и каждый мальчик, устало спотыкаясь, тащил какую-нибудь поклажу.
Είχαν φτάσει στο Πύρμοντ, που σαν όνομα δε σήμαινε τίποτε, κάποιο μουντό χειμωνιάτικο πρωινό, στα τέλη του Αυγούστου του 1921.	В Пирмонт — название, которое ничего им не говорило, — они прибыли туманным зимним утром, кончался август 1921 года.
Μια τεράστια ουρά ταξί περίμεναν έξω από την προκυμαία κι η Μέγκυ έμεινε χάσκοντας με τα μάτια διάπλατα ανοιχτά, γιατί δεν είχε δει άλλη φορά τόσα πολλά αυτοκίνητα μαζεμένα σένα μέρος.	За огромным железным навесом пристани ждала нескончаемая вереница такси; Мэгги изумленно раскрыла глаза, никогда еще она не видела такого множества автомобилей сразу.
Ο Πάντυ τα κατάφερε με κάποιο τρόπο να τους στοιβάξει όλους τους σένα και μόνο ταξί κι ο οδηγός προθυμοποιήθηκε να τους βοηθήσει.	Пэдди кое-как втиснул все семейство в одну машину, шофер которой вызвался отвезти их в Народный дворец.
"Θα σας πάω στο Μέγαρο του Λαού", είπε στον Πάντυ. "Αυτό είναι το κατάλληλο ξενοδοχείο για σένα, φιλαράκο. το έχει ο Στρατός Σωτηρίας κι είναι ό,τι πρέπει για την εργατιά".	— Место для тебя в самый раз, приятель, — пояснил он. — Вроде гостиницы для рабочего человека, а хозяйки там из Армии спасения.
Οι δρόμοι ήταν γεμάτοι αυτοκίνητα, που έμοιαζαν να έρχονται απ όλες τις κατευθύνσεις κι ήταν πολύ λίγα τα άλογα που έβλεπες τριγύρω.	Улицы кишели автомобилями, мчащимися, кажется, сразу во все стороны; лошадей почти не было видно.
Κοίταζαν σαν μαγεμένοι από τα παράθυρα του ταξί τα ψηλά τούβλινα κτίσματα, τα στενά στριφογυριστά δρομάκια, τον κόσμο που πηγαινοερχόταν ασταμάτητα, τα καταστήματα.	Из окон такси ребята Клири восторженно глядели на высоченные кирпичные дома, на узкие извилистые улицы, их поражало, как быстро собирались и вновь рассеивались толпы, будто исполняя некий странный городской обряд.
Στο Ουέλινγκτον είχαν νιώσει δέος, μα το Σίδνεϋ έκανε το Ουέλινγκτον να μοιάζει με μικρή επαρχιακή πόλη.	Веллингтон внушил им почтение, но перед Сиднеем и Веллингтон казался просто захолустным городишкой.
Όσο αναπαυόταν η Φη σένα καμαράκι σε κείνο το δαίδαλο των άπειρων δωματίων και διαδρόμων που ο Στρατός Σωτηρίας αποκαλούσε με καμάρι Μέγαρο του Λαού, ο Πάντυ κίνησε για τον κεντρικό σιδηροδρομικό σταθμό, να μάθει πότε μπορούσαν να φύγουν για το Τζίλανμποουν.	Пока Фиона отдыхала в одной из бесчисленных ячеек огромного улья — дома Армии спасения, любовно именуемого Народным дворцом, Пэдди собрался на Центральный вокзал узнать, когда будет поезд до Джиленбоуна.
Τα αγόρια, που είχαν αναλάβει για τα καλά τις δυνάμεις τους, τον ικέτεψαν να τα πάρει μαζί του γιατί είχαν ακούσει ότι δεν ήταν μεγάλη η απόσταση και πως στο δρόμο συναντούσες πολλά μαγαζιά και μάλιστα ένα απ αυτά πουλούσε ζαχαρωτά.	Мальчики уже совсем пришли в себя и запросились с ним: они прослышали, что это не очень далеко и по дороге полно магазинов, в том числе лавка, где торгуют засахаренным морским луком.
Ο Πάντυ υποχώρησε, ζηλεύοντας τη νιότη τους. ο ίδιος δεν ήταν σίγουρος για την αντοχή του κι ούτε ήξερε αν θα τον κρατούσαν τα πόδια του μετά από τρεις μέρες ναυτία.	Пэдди уступил, завидуя их мальчишеской прыти, сам он после трех дней морской болезни еще не очень уверенно держался на ногах.

Ο Φρανκ κι η Μέγκυ, μολονότι ήθελαν κι εκείνοι να πάνε στο σταθμό, έμειναν με τη μητέρα τους και το μωρό, γιατί τους ενδιέφερε πιο πολύ να δουν τη μάνα τους να συνέρχεται.	Фрэнк и Мэгги остались возле Фионы и малыша, им тоже очень хотелось пойти, но куда важней им было, чтобы полегчало матери.
Και πράγματι, η Φη είχε πάρει γρήγορα τα πάνω της από τη στιγμή που αποβιβάστηκαν από το πλοίο κι είχε βάλει κάτι στο στόμα της όταν η Αδελφή του Στρατού Σωτηρίας της πήγε ένα φλιτζάνι ζωμό και μια φρυγανιά.	Впрочем, на твердой земле силы быстро к ней возвращались, она выпила чашку бульона, принесенного ангелом-хранителем в чепце, и даже пощипала ломтик поджаренного хлеба. И тут вернулся Пэдди.
"Αν δε φύγουμε απόψε, Φη, θα πρέπει να περιμένουμε μια βδομάδα για το επόμενο τρένο", είπε ο Πάντυ όταν επέστρεψε.	— Если мы не поедем сегодня, Фиа, следующего прямого поезда ждать целую неделю, — сказал он.
"Νομίζεις πως θα τα καταφέρεις να ξεκινήσουμε το βράδυ;" Η Φη ανακάθισε τρέμοντας. " Θα τα καταφέρω ".	— Как скажешь, под силу тебе двинуться нынче же вечером? Фиа, вздрагивая, села. — Ничего, как-нибудь справлюсь.
"Εγώ νομίζω πως πρέπει να περιμένουμε", έκανε ο Φρανκ απότομα. "Δεν τη βλέπω τη μαμά σε θέση να ταξιδέψει".	— По-моему, надо подождать, — смело вмешался Фрэнк. — Мама еще, по-моему, очень слаба для дороги.
"Δε λες να καταλάβεις όμως ένα πράγμα, Φρανκ, πως έτσι και χάσουμε το αποψινό τρένο θα πρέπει να περιμένουμε μια ολόκληρη βδομάδα κι εγώ δεν έχω τα λεφτά που θα μας κοστίσουν εφτά μέρες στο Σίδνεϋ.	— Ты, видно, не понимаешь, Фрэнк, если мы упустим нынешний поезд, придется целую неделю жить тут, в Сиднее, нет у меня на это денег.
Αυτή η χώρα είναι τεράστια και δεν υπάρχει καθημερινό δρομολόγιο για το μέρος που πηγαίνουμε. Μπορούμε να φύγουμε αύριο για το Ντούμπο, έχουν τρία τρένα, μα σαν θα φτάσουμε εκεί θα πρέπει να περιμένουμε για καμιά τοπική ανταπόκριση και μου είπαν πως θα ταλαιπωρηθούμε πολύ περισσότερο αν ταξιδέψουμε μ'αυτό τον τρόπο, παρά αν κάνουμε κουράγιο και πάρουμε το αποψινό εξπρές".	Австралия — страна большая, туда, куда нам надо, поезда не каждый день ходят. Завтра есть три поезда на Даббо, но там надо будет ждать местного, и мне сказали, мы так больше намучаемся, лучше уж поднатужиться и поехать нынче прямым.
"Θα τα καταφέρω, Πάντυ", είπε ξανά η Φη. "Έχω τον Φρανκ και τη Μέγκυ. θα μαι μια χαρά". Τα μάτια της ήταν καρφωμένα στον Φρανκ και τον ικέτευαν να μη μιλήσει.	— Я справлюсь, Пэдди, — повторила Фиа. — При мне Фрэнк и Мэгги, ничего со мной не случится. Взглядом она умоляла Фрэнка молчать.
"Τότε θα πάω να στείλω τηλεγράφημα στη Μαίρη πως θα φτάσουμε αύριο το βράδυ".	— Тогда я сейчас отправлю телеграмму, чтоб Мэри ждала нас завтра вечером.
Ο κεντρικός σταθμός ήταν μεγαλύτερος απ οποιοδήποτε άλλο κτίριο είχαν δει ποτέ τους οι Κλήαρι. Ένας τεράστιος, γυάλινος κύλινδρος που έμοιαζε ν 'απορροφάει και να πολλαπλασιάζει συνάμα το πλήθος των χιλιάδων ανθρώπων που περίμεναν πλάϊ σε παλιωμένες, σκισμένες βαλίτσες και κοίταζαν καθηλωμένοι ένα γιγάντιο πίνακα όπου κάτι άντρες με τα μακριά κοντάρια τους άλλαζαν κάθε τόσο τις ανακοινώσεις.	Центральный вокзал был громаден, в такое здание им попадать еще не случалось — исполинский стеклянный цилиндр словно бы и отзывался эхом, и в то же время поглощал шум и голоса тысяч людей, что ждали подле своих потрепанных, перехваченных ремнями или веревками чемоданов, не сводя глаз с большой доски-указателя, на которой служащие при помощи длинных шестов меняли сведения

	о поездах.
Μέσα στο μισοσκόταδο του σούρουπου βρέθηκαν να είναι ένα με τον υπόλοιπο συρφετό, κι είχαν τα μάτια τους συνέχεια καρφωμένα πάνω στις σιδερένιες πύλες της αποβάθρας νούμερο 5. ήταν κλειστές ακόμα μα είχαν πάνω μια μεγάλη πινακίδα γραμμένη στο χέρι που έλεγε Τζιλανμποουν.	В густеющих сумерках семейство Клири слилось с толпой, все глаза прикованы были к железной решетке — раздвижным воротам, ведущим на платформу номер пять, сейчас ворота были закрыты, но на них висела доска с надписью, выведенной от руки: «Джиленбоунский почтовый».
Στην αποβάθρα 1 και στην αποβάθρα 2 μια πολύβουη δραστηριότητα προανήγγελλε τις άμεσες αναχωρήσεις των νυχτερινών εξπρές για το Μπρισμπέην και τη Μελβούρνη, κι οι επιβάτες στριμώχνονταν να περάσουν μέσα από τα κάγκελα.	На платформах номер один и номер два поднялась суматоха, возвещая о близком отправлении вечерних скорых на Брисбен и Мельбурн, и пассажиры хлынули наружу.
Σε λίγο έφτασε κι η σειρά τους, όταν άνοιξαν οι πύλες της αποβάθρας 5 και το πλήθος άρχισε να σπρώχνεται ανυπόμονα.	Скоро настал и черед Клири — створки ворот перед пятой платформой сложились гармошкой, и народ заторопился на перрон.
Ο Πάντυ βρήκε ένα άδειο κουπέ δεύτερης θέσης, έβαλε τα μεγαλύτερα αγόρια πλάϊ στα παράθυρα και τη Φη, τη Μέγκυ και το μωρό κοντά στις συρόμενες πόρτες που έβγαζαν στους διαδρόμους που ένωναν τα διάφορα τμήματα του τρένου.	Пэдди отыскал свободное купе второго класса, усадил старших мальчиков к окнам, а Фиону, Мэгги и малыша — у двери, дверь отодвигалась в сторону, и за нею был длинный коридор, соединявший все купе.
Έβλεπες πότε πότε κάποιον επιβάτη να χώνει το κεφάλι του στο κουπέ, ελπίζοντας να βρει μια άδεια θέση, για να εξαφανιστεί πάλι στη στιγμή στη θέα τόσων μικρών παιδιών.	В окно заглядывали с платформы, надеясь найти незанятое место, и сразу шарахались при виде такого множества детворы.
Μερικές φορές ήταν πλεονέκτημα να έχεις φαμίλια πολυάριθμη.	Иногда и у большой семьи есть свои преимущества.
Η νύχτα ήταν αρκετά ψυχρή και θα χρειαζόταν να βγάλουν τις ταξιδιωτικές τους κουβέρτες, που τις είχαν τυλιγμένες γύρω από τις βαλίτσες τους, για να σκεπαστούν.	Ночь была холодная, пришлось отвязать от чемоданов прикрученные к ним сбоку дорожные пледы.
Μόλο που το βαγόνι δεν είχε θέρμανση, υπήρχαν στο πάτωμα κάτι κουτιά από χάλυβα γεμάτα καυτές στάχτες που ζέσταιναν κάμποσο το χώρο, κι άλλωστε δεν περίμενε κανένας τους να βρει θέρμανση στο τρένο γιατί ποτέ δε θερμαινόταν τίποτε στην Αυστραλία ή στη Νέα Ζηλανδία.	Вагон не отапливался, но от расставленных на полу железных ящиков с горячими угольями шло тепло, а отопления в поезде никто и не ждал — ни в Австралии, ни в Новой Зеландии его никогда не бывало.
"Πόσο μακριά είναι, μπαμπά;" ρώτησε η Μέγκυ όταν ξεκίνησε το τρένο με μια απαλά ρυθμική κίνηση κι έναν ξερό μεταλλικό ήχο.	— Пап, а нам далеко ехать? — спросила Мэгги, когда поезд тронулся, постукивая и покачиваясь на бесчисленных стыках рельс.
"Πολύ πιο μακριά απ όσο φαινόταν στο χάρτη μας, Μέγκυ. Χίλια διακόσια χιλιόμετρα. Αύριο το απόγευμα θα φτάσουμε".	— Гораздо дальше, чем видно было по нашему атласу, Мэгги. Шестьсот десять миль. Будем на месте завтра поздно вечером.
Τα αγόρια τα έχασαν ακούγοντας τον, μα το ξέχασαν στη στιγμή σαν είδαν έξω να ζωντανεύει μια παραμυθούπολη φτιαγμένη με φωτάκια.	Мальчики ахнули, но тут же обо всем забыли, завороженные: снаружи расцвела огнями сказочная страна; они прильнули к окнам,

κόλλησαν όλοι στα παράθυρα και κοίταζαν τα σπίτια που δεν έλεγαν ν'αραιώσουν μέσα στα πρώτα χιλιόμετρα.	летела миля за милей, а перед глазами все мелькали дома.
Η ταχύτητα αυξήθηκε, τα φώτα σκόρπισαν και τέλος εξαφανίστηκαν. Όταν ο Πάντυ είπε στ'αγόρια να βγουν για να μπορέσει η Φη να βυζάξει τον Χαλ, η Μέγκυ κοίταξε με ζήλια και λαχτάρα τ'αδέρφια της.	Потом поезд еще ускорил бег, огни поредели и наконец исчезли, только мчались мимо уносимые воющим ветром искры. Потом Пэдди вышел с мальчиками в коридор, чтобы Фиа могла накормить малыша, и Мэгги с грустью поглядела им вслед.
Τελευταία δεν τη συμπεριλάμβαναν και κείνη μέσα στ'αγόρια, δεν την αντιμετώπιζαν με τον ίδιο τρόπο από τότε που το μωρό είχε αναστατώσει τη ζωή της για να τη δέσει στο σπίτι με αλυσίδες τόσο γερές και άρρηκτες σαν της μητέρας της.	Видно, прошло то время, когда можно было не разлучаться с братьями, после рождения Хэла вся ее жизнь перевернулась, и она прикована к дому совсем как мама.
Όχι πως την πείραζε ιδιαίτερα, προσπαθούσε να πείσει τον εαυτό της πειθήνια. Ήταν τόσο γλυκούλης ο μικρός, η μεγαλύτερη χαρά της ζωής της, και της άρεσε που της φερόταν η μαμά σαν να ήταν μεγάλη γυναίκα πια.	А впрочем, она не в обиде, подумала Мэгги — преданная старшая сестра. Малыш такой славный, он — самая большая ее радость, и еще так приятно, что мама теперь обращается с нею как со взрослой.
Δεν είχε ιδέα από πού ή πώς της έρχονταν τα μωρά της μαμάς, πάντως το αποτέλεσμα ήταν αξιολάτρευτο. Έδωσε τον Χαλ στη Φη. λίγο μετά το τρένο σταμάτησε μένα σωρό τριξίματα και σκληρίσματα κι έμοιαζε να στέκει ώρες ακίνητο σαν για να πάρει μια ανάσα.	Совершенно неизвестно, отчего рождаются дети, но маленький Хэл — прелесть. Она подала его матери; вскоре поезд остановился и стоял целую вечность, пыхтя от усталости.
Πέθαινε από την επιθυμία της ν'ανοίξει το παράθυρο να κοιτάξει έξω, όμως είχε αρχίσει να κάνει πολύ κρύο στο βαγόνι, παρ όλες τις καυτές στάχτες στο πάτωμα.	Мэгги ужасно хотелось открыть окно и выглянуть, но в купе, несмотря на ящики с угольями, становилось все холоднее.
Ο Πάντυ γύρισε φέρνοντας ένα αχνιστό φλιτζάνι τσάϊ στη Φη, που άφησε τον Χαλ πίσω στη θέση του, χορτασμένο και νυσταγμένο.	Вошел Пэдди, принес Фионе чашку горячего чая, и она отложила сытого сонного Хэла на скамью.
"Τι συμβαίνει;" ρώτησε.	— Где мы стоим? — спросила она.
"Φτάσαμε σένα μέρος που λέγεται Κοιλάδα Χάϊτς και θα μας συνδέσουν μια ακόμα μηχανή για να βγάλουμε την ανηφόρα για το Λίθγκοου, απ ό,τι μου είπε η κοπέλα στο μπαρ".	— Это место называется Верхняя долина. Буфетчица сказала, тут нам прицепят второй паровоз, иначе не одолеть подъем до Литгоу.
"Πόση ώρα έχω στη διάθεση μου για να πιω το τσάϊ μου;"	— А я успею выпить этот чай?
"Ένα τέταρτο. Ο Φρανκ σας φέρνει μερικά σάντουιτς κι εγώ θα κοιτάξω να τ'άϊσω τ'αγόρια. Ο επόμενος σταθμός μας, όπου θα μπορέσουμε να φάμε και να πιούμε κάτι, είναι σένα μέρος που το λένε Μπλέινυ, αργά τη νύχτα".	— Есть еще пятнадцать минут. Фрэнк сейчас принесет тебе сандвичи, а я пригляжу, чтобы все мальчики поели. В следующий раз можно будет поесть только поздно вечером на станции Блэйни.
Η Μέγκυ μοιράστηκε με τη μητέρα της το καυτό, γλυκό σαν σιρόπι τσάϊ και μασούλισε το σάντουιτς που της έφερε ο Φρανκ.	Мэгги выпила пополам с матерью горячий сладкий чай и наспех проглотила кусок хлеба с маслом, который принес Фрэнк, ею вдруг

	овладело нестерпимое волнение.
Ο αδερφός της την έβαλε να πλαγιάσει στο μακρύ κάθισμα, κοντά στον Χαλ, και την τύλιξε καλά καλά με μια κουβέρτα. Μετά έκανε το ίδιο και με τη Φη, που είχε ξαπλωθεί στο αντικρινό κάθισμα.	Фрэнк уложил ее на длинной скамье в ногах у маленького Хэла, укутал пледом, потом так же старательно укрыл Фиону, которая вытянулась на скамье напротив.
Ο Στιούαρτ κι ο Χιούη βολεύτηκαν χάμω στο πάτωμα, ανάμεσα στα δυο καθίσματα κι ο Πάντυ είπε στη Φη πως θα έπαιρνε τον Φρανκ, τον Μπομπ και τον Τζακ να πάνε λίγα βαγόνια παρακάτω να μιλήσουν με κάτι βοσκούς και πως θα έμεναν εκεί να περάσουν τη νύχτα τους.	Стюарта и Хьюги уложили на полу между скамьями, но Пэдди сказал жене, что Боба, Фрэнка и Джека уведет в купе немного дальше по коридору, потолкует с едущими там стригалями и там же все они переночуют.
Ήταν πολύ πιο όμορφα απ ό,τι στο πλοίο, να ταρακουνιέσαι με το ρυθμικό τσαφ, τσαφ των δυο μηχανών, ν'ακούς τον άνεμο που σφύριζε μέσα απ τα σύρματα των τηλεγραφόξυλων, τις ρόδες του τρένου που στρίγκλιζαν πότε πότε, χολωμένες όπως γλιστρούσαν πάνω στις σιδερένιες ράγες κι έψαχναν μανιασμένα να βρουν κάποιο πάτημα για να συνεχίσουν το δρόμο τους. σε λίγο η Μέγκυ είχε αποκοιμηθεί.	В поезде оказалось куда приятней, чем на пароходе, слышно было, как свистит ветер в телеграфных проводах, под размеренное пыхтенье двух паровозов постукивали стальные колеса, а иногда злобно взвизгивали на крутых поворотах, словно вот-вот соскользнут с рельс и отчаянно стараются удержаться; Мэгги уснула.
Το πρωί αντίκρισαν το τόσο αλλόκοτο τοπίο ολόγυρα τους με δέος και τρόμο μαζί. ούτε στα όνειρα τους δεν είχαν φανταστεί ποτέ πως ήταν δυνατό να υπάρχει ένας τέτοιος τόπος πάνω στον ίδιο πλανήτη όπου βρισκόταν κι η Νέα Ζηλανδία.	Утром они застыли у окна, испуганные, встревоженные — никогда они не думали, что такое возможно на одной планете с Новой Зеландией.
Έβλεπες βέβαια τους καμπυλωτούς λόφους, μα τίποτ'άλλο που να σου θυμίζει την πατρίδα. Ήταν όλα καφετιά και γκρίζα, ακόμα και τα δέντρα!	Правда, и тут расстилалась холмистая равнина, но ничто, ничто больше не напоминало о родных краях. Все какое-то бурое и серое, даже деревья!
Το χειμωνιάτικο στάχυ είχε πάρει ένα ασημόχρυσο χρώμα από τον καυτό ήλιο, κι απλωνόταν χιλιόμετρα και χιλιόμετρα μπρος σου, κυματίζοντας στο παραμικρό φύσημα του ανέμου. Κι όλη τούτη την απέραντη σπαρμένη έκταση δεν τη διέκοπτε τίποτε, έξω από κάτι αδύναμα δεντράκια με γαλαζωπά φύλλα και μερικές σκονισμένες συστάδες γκρίζων θάμνων.	Под ослепительным солнцем уже изжелта серебрилась озимая пшеница, зыбились и клонились на ветру колосья, лишь кое-где среди нескончаемых полей вставала рощица высоких тощих деревьев с голубоватой листвой или чахлая поросль пропыленных серых кустиков.
Τα στωικά μάτια της Φη αγκάλιασαν το τοπίο δίχως ν'αλλάξουν έκφραση, μα της φτωχούλας της Μέγκυ πλημμύρισαν δάκρυα.	Фиона смотрела на эту картину со стоическим спокойствием, не меняясь в лице, но бедная Мэгги чуть не плакала.
Ήταν φριχτό, ξέφραγο και πελώριο, χωρίς ίχνος πρασινάδας.	Что за ужас эта пустыня, ни единой живой изгороди, ни пятнышка зелени…
Η παγωνιά της νύχτας έγινε κάψα την ημέρα, όπως ψήλωσε ο ήλιος στον ουρανό και το τρένο πήγαινε και πήγαινε και πήγαινε, σταματώντας εδώ και κει σε κάποια μικρή πόλη γεμάτη ποδήλατα κι άμαξες που τις έσερναν άλογα. τα αυτοκίνητα φαίνονταν να σπανίζουν εδώ έξω στην ύπαιθρο.	Солнце поднималось все выше, и холод ночи сменился палящим зноем, а поезд с грохотом несся все дальше и дальше, лишь изредка останавливаясь в каком-нибудь крохотном городишке, где полно было велосипедов и конных повозок, но почти не было заметно автомобилей.

Ο Πάντυ είχε και τα δυο παράθυρα ανοιχτά σ'όλη τη διαδρομή, παρ όλο που έτσι έμπαινε η καπνιά στροβιλίζοντας στο βαγόνι για να κατακαθίσει τέλος παντού. έκανε τέτοια ζέστη που η ανάσα τους έβγαινε λαχανιαστά και τα βαριά, μάλλινα ρούχα τους, κατάλληλα για το χειμώνα της Νέας Ζηλανδίας, κολλούσαν πάνω τους και τους έκαναν να ξύνονται συνέχεια από τη φαγούρα. Τους φαινόταν αδιανόητο που ήταν δυνατό να υπάρχει άλλο μέρος εκτός από την Κόλαση όπου έκανε τέτοια ζέστη μέσα στο χειμώνα.	Пэдди открыл, насколько возможно, оба окна, хотя в них и летела и все покрывала сажа; они задыхались от жары, потели в плотной одежде, рассчитанной на новозеландскую зиму, кожа зудела. Казалось, только в аду может стоять зимой такая жара.
Το Τζίλανμποουν φάνηκε μαζί με το λιόγερμα, μια αράδα από ετοιμόρροπα σπίτια φτιαγμένα με σάπιο ξύλο και σκουριασμένο σίδερο, που υψώνονταν στις δυο πλευρές ενός πλατιού σκονισμένου δρόμου, κουρασμένου κι άδεντρου.	В Джиленбоун приехали уже на закате, это оказалось престранное место — горсточка ветхих деревянных домов и построек из рифленого железа, всего одна широкая улица, пыльная, унылая, нигде ни дерева.
Ο ήλιος που έσβηνε, έλουζε, θαρρείς, τον τόπο μ' αναλυτό χρυσάφι, κι είχε δώσει στην πόλη μια φευγαλέα κι εύθραυστη αξιοπρέπεια που ξεθώριαζε κιόλας όσο στέκονταν στην αποβάθρα κοιτώντας.	Заходящее солнце мазнуло по всему этому золотой кистью и на миг облагородило, но приезжие еще не сошли с перрона, а позолота уже померкла.
Τέλος, ο περίγυρος τους έγινε ξανά ένας χαρακτηριστικός οικισμός Στα Πέρατα Του Κόσμου, ένας τελευταίος προμαχώνας σε μια ζώνη όπου η βροχόπτωση μειωνόταν συνέχεια. σε όχι μεγάλη απόσταση, κατά τη Δύση, άρχιζαν τα τρεις χιλιάδες χιλιόμετρα της Γης του Ποτέ, των έρημων εκτάσεων όπου η βροχή ήταν ένα φαινόμενο άγνωστο.	И опять перед ними зауряднейший поселок в дальней дали, на глухой безвестной окраине — последний очаг цивилизации на самом краю плодородных земель; чуть западней раскинулось на две тысячи миль безлюдье, безводная пустыня Невер-Невер, где никогда не бывает дождя.
Στο προαύλιο του σταθμού ήταν παρκαρισμένο ένα μεγαλόπρεπο αυτοκίνητο κι ένας παπάς ερχόταν προς το μέρος τους με άνετες, μεγάλες δρασκελιές. Το μακρύ του ράσο τον έκανε να μοιάζει με μορφή βγαλμένη από το παρελθόν, λες και δεν πατούσε στη γη σαν τους συνηθισμένους ανθρώπους παρά πετούσε στον αέρα όπως στα όνειρα. καθώς βάδιζε, η σκόνη σηκωνόταν σαν σύννεφο ολόγυρα του, κόκκινη στο τελευταίο φως του ήλιου.	Возле станции стоял великолепный черный автомобиль, и, преспокойно шагая по толстому слою пыли, к семейству Клири приближался католический священник. В своей длинной сутане он словно вышел из прошлого, и, казалось, не переступает ногами, как все люди, но плывет по воздуху, точно сновидение; пыль вздымалась и клубилась вокруг него и алела в последних лучах заката.
"Γεια σας, είμαι ο πατήρ Ντε Μπρικασάρ", είπε δίνοντας στον Πάντυ το χέρι του.	— Здравствуйте, я пастырь здешнего прихода де Брикассар, — сказал он Пэдди и протянул руку.
"Και σεις πρέπει να είστε ο αδερφός της Μαίρης, της μοιάζετε εκπληκτικά".	— Вы, очевидно, брат Мэри; вы с ней похожи как две капли воды.
Στράφηκε στη Φη και σήκωσε το αδύναμο χέρι της στα χείλια του, χαμογελώντας μέσα στο ξάφνιασμα του. κανένας δε θα μπορούσε να εντοπίσει μια αριστοκράτισσα πιο γρήγορα από τον πατέρα Ραλφ.	— Он обернулся к Фионе, поднес ее слабую руку к губам, в улыбке его было неподдельное удивление: отец Ральф с первого взгляда умел отличить женщину благородного происхождения.
"Μα είστε όμορφη!" είπε, λες κι έλεγε κάτι ολότελα φυσιολογικό για έναν παπά, και μετά τα	— О, да вы красавица! — сказал он, словно такой комплимент в устах священника звучит

μάτια του στράφηκαν στ'αγόρια που στέκονταν κοντά-κοντά όλα μαζί.	как нельзя естественней; потом глаза его обратились на тесную кучку сыновей Клири.
Καθυστέρησαν για μια στιγμή, σαστισμένα κι απορημένα, πάνω στον Φρανκ, που είχε αναλάβει να κρατάει το μωρό, και προσπέρασαν ζυγιάζοντας με τη σειρά το κάθε αγόρι ως το πιο μικρό.	Мгновение он озадаченно смотрел на Фрэнка с малышом на руках, потом оглядел одного за другим мальчиков, от старших к младшим.
Πίσω τους, ολομόναχη, η Μέγκυ έχασκε με το στόμα ανοιχτό, σαν να χε μπρος της το Θεό τον ίδιο.	Позади них, на отшибе, стояла Мэгги и смотрела на него, приоткрыв рот, будто на самого Господа Бога.
Δίχως να διστάσει που θα βρόμιζε το φίνο ράσο του στις σκόνες του δρόμου, έκανε δυο βήματα και γονατίζοντας την έπιασε από τους ώμους. Τα χέρια του ήταν σταθερά, απαλά, καλοσυνάτα.	Словно не замечая, что пачкает в пыли тонкую шелковую сутану, отец Ральф прошел мимо мальчиков, присел на корточки перед Мэгги и взял ее за плечи, руки у него были крепкие, добрые и ласковые.
"Λοιπόν! Κι εσύ ποια είσαι;" τη ρώτησε χαμογελαστός. "Η Μέγκυ", ψιθύρισε εκείνη.	— Ну, а ты кто такая? — спросил он с улыбкой. — Мэгги, — ответила она.
"Μέγκαν, τη λένε", έκανε ο Φρανκ, μισώντας αυτό τον όμορφο άντρα και το εντυπωσιακό του ύψος.	— Ее зовут Мэгенн, — сердито буркнул Фрэнк, он сразу возненавидел этого на удивление рослого статного красавца.
"Μέγκαν, το αγαπημένο μου όνομα". Σηκώθηκε όρθιος, κρατώντας το χέρι της Μέγκυ στο δικό του.	— Мэгенн — мое любимое имя. — Отец де Брикассар выпрямился, но руку Мэгги не выпустил.
"Είναι καλύτερα να μείνετε στο πρεσβυτέριο απόψε και σας πηγαίνω αύριο το πρωί στην Ντρογκέντα", είπε οδηγώντας τη Μέγκυ στο αυτοκίνητο. "Είναι μεγάλη η διαδρομή μετά το ταξίδι σας από το Σίδνεϋ".	— Вам лучше сегодня переночевать у меня, — сказал он, ведя Мэгги к машине. — Завтра утром я отвезу вас в Дрохеду; это слишком далеко, а вы только-только с поезда.
Εκτός από το ξενοδοχείο Ιμπέριαλ, η καθολική εκκλησία, το σχολείο, το μοναστήρι και το πρεσβυτέριο ήταν τα μοναδικά τούβλινα κτίρια στο Τζίλανμποουν, ακόμα και το δημοτικό σχολείο ήταν φτιαγμένο με ξύλο.	Помимо гостиницы «Империал» в Джиленбоуне из кирпича построены были католическая церковь и при ней школа, монастырь и дом священника; даже большая городская школа скромно размещалась в дощатых стенах.
Τώρα που είχε πέσει το σκοτάδι έκανε απίστευτη ψύχρα, μα στο σαλόνι του πρεσβυτερίου έκαιγε μια γερή φωτιά κι από κάπου ερχόταν η γαργαλιστική μυρωδιά μαγειρεμένου φαγητού.	С наступлением сумерек вдруг резко похолодало; но тут, в гостиной, жарко пылали в огромном камине поленья и откуда-то из глубины дома тянуло вкуснейшими запахами.
Η οικονόμος, μια ζαρωμένη γριά Σκοτσέζα μ' εντυπωσιακή ενεργητικότητα, πηγαινοερχόταν φουριόζα για να τους δείξει τα δωμάτια τους, φλυαρώνταςσυνάμα ασταμάτητα με την έντονη των Χάϊ-λαντς.	Экономка, сморщенная, сухонькая, на диво живая и проворная шотландка, развела всех по комнатам, ни на минуту при этом не умолкая.
Συνηθισμένοι στο απόμακρο και μη μου άπτου φέρσιμο των ιερωμένων του Γουοχάϊν απέναντι στο ποίμνιο τους, οι Κλήαρι δυσκολεύτηκαν ν'ανταποκριθούν στη φιλική κι ανοιχτόκαρδη άνεση του πατέρα Ραλφ.	Семейство Клири, привыкшее к холодной неприступности уэхайнских пастырей, никак не могло освоиться с веселым, непринужденным добродушием отца Ральфа.

Μονάχα ο Πάντυ ξανοίχτηκε κάπως, γιατί θυμόταν την εγκαρδιότητα των παπάδων στην πατρίδα του, τη στενή τους σχέση με τα απλά, ανθρώπινα πλάσματα.	Один Пэдди сразу оттаял, он еще не забыл дружелюбных священнослужителей родного Голуэя, которые не чуждались своей паствы.
Οι υπόλοιποι έφαγαν το δείπνο τους επιφυλακτικά σιωπηλοί και το ‘σκασαν για τις κάμαρες τους όσο πιο γρήγορα μπορούσαν, ενώ ο Πάντυ τους ακολούθησε δίχως πραγματικά να το θέλει.	Остальные за едой осторожно помалкивали и после ужина поспешили улизнуть наверх. Пэдди нехотя последовал за ними.
Για κείνον ήταν μια ζεστασιά και μια παρηγοριά η θρησκεία του. μα για τη φαμίλια του ήταν ένα πράγμα ριζωμένο στο φόβο, ένας εξαναγκασμός του είδους "Κάν το γιατί αλλιώς θα καταδικαστείς σε τιμωρία αιώνια".	Он-то в своей католической вере обретал тепло и утешение; но остальных членов семьи она только держала в страхе и покорности: поступай, как велено, не то будешь проклят вовеки.
Όταν έμεινε μόνος, ο πατήρ Ραλφ τεντώθηκε στην αγαπημένη του πολυθρόνα ανάβοντας ένα τσιγάρο και κοιτάζοντας χαμογελαστός τη φωτιά. Έφερε ξανά στο νου του τους Κλήαρι, έτσι όπως τους είχε δει στο σταθμό.	Когда они ушли, отец Ральф откинулся в своем излюбленном кресле; он покуривал, смотрел в огонь и улыбался. Перед его мысленным взором снова проходили один за другим все Клири, какими он увидел их в первые минуты на станции.
Τον άντρα που τόσο έμοιαζε στη Μαίρη, δίχως όμως τη δικιά της κακία στο χαρακτήρα του, και με τους ώμους σκυφτούς από τη σκληρή δουλειά. την εξαντλημένη, όμορφη γυναίκα του, που έλεγες πως το μόνο που θα της ταίριαζε θα ταν να είχε φτάσει με λαντό που θα το έσερναν τέσσερα άσπρα άλογα. το μελαχρινό και σκυθρωπό Φρανκ, με τα μαύρα μάτια, μαύρα μάτια. τ’αγόρια, που τα περισσότερα ήταν μικρογραφίες του πατέρα τους, εκτός από τον πιο μικρό, τον Στιούαρτ, ίδιος με τη μάνα του ήταν τούτος και θα γινόταν όμορφος άντρας σαν θα μεγάλωνε. το μωρό δεν μπορούσες να πεις από τώρα πώς θα γινόταν κι ήταν κι η Μέγκυ.	Глава семьи, удивительно похожий на Мэри, но согнутый тяжелым трудом и, в отличие от сестры, по природе явно не злой; его красивая измученная жена, — ей впору бы выйти из элегантной коляски, которую примчала пара белых лошадей; хмурый Фрэнк, у него черные волосы и глаза черные… глаза — черные! Другие сыновья все в отца, только младший, Стюарт, очень похож на мать, вот кто будет красив, когда вырастет; что получится из младенца, пока неизвестно; и, наконец, Мэгти.
Το πιο γλυκό, το πιο αξιολάτρευτο μικρό κοριτσάκι που είχε δει ποτέ του. μαλλιά σε χρώμα που δεν μπορούσες να το περιγράψεις, μήτε κόκκινα μήτε χρυσά, παρά ένας τέλειος συνδυασμός και των δυο.	Премилая, очаровательная девчурка; волосы такого цвета, что не передать словами — не медно-рыжие и не золотые, какой-то редкостный сплав того и другого.
Και να τον κοιτάει με μάτια ασημιά, γκρίζα, που έμοιαζαν σαν αναλυτά πολύτιμα πετράδια με την καθαρότητα και τις απαλές τους ανταύγειες.	И как она подняла на него серебристо-серые глаза, изумительно чистые, сияющие, точно растаявшие жемчужины.
Πέταξε το αποτσίγαρο στη φωτιά και σηκώθηκε όρθιος. Το μυαλό του είχε αρχίσει να φυραίνει με τα χρόνια, άκου αναλυτά πολύτιμα πετράδια! Δεν κοίταζε καλύτερα τα δικά του τα μάτια που κόντευαν να στραβωθούν από την κίτρινη αμμουδερή σκόνη!	Отец Ральф пожал плечами, бросил окурок в камин и поднялся. Видно, он стареет, вот и разыгрывается воображение; растаявшие жемчужины, не угодно ли! Вот у него, наверно, глаза сдают от вечной пыли и песка.
Το πρωί πήγε τους φιλοξενούμενους του της μιας νύχτας στην Ντρογκέντα και γέλασε πολύ στη διαδρομή ακούγοντας τα σχόλια τους για το τοπίο.	Наутро он повез гостей в Дрохеду; они уже освоились с видом этой новой, незнакомой земли и очень забавляли де Брикассара, высказывая вслух свои впечатления.

Ο τελευταίος λόφος βρισκόταν τετρακόσια χιλιόμετρα κατά την ανατολή, εδώ ήταν η γη των μαύρων πεδιάδων, τους εξήγησε. Εκτάσεις που απλώνονταν ίσιες κι επίπεδες, καλυμμένες μονάχα με γρασίδι κι ελάχιστα δέντρα, σπαρμένα σκόρπια εδώ και κει.	Последние холмы остались на двести миль восточное, объяснил он им, а здесь раскинулась черноземная равнина. Просторы почти безлесные, луга, ровные и гладкие, как доска.
Η μέρα ήταν ζεστή όσο και η προηγούμενη, αλλά με την Νταίμλερ ήταν πολύ πιο άνετο το ταξίδι παρά με το τρένο. Κι είχαν κινήσει νωρίς, δίχως να φάνε, με τα άμφια του πατέρα Ραλφ και τ'απαραίτητα για τη Θεία Μετάληψη βολεμένα με προσοχή σε μια μαύρη βαλίτσα.	День настал такой же знойный, как накануне, но ехать в «даймлере» было куда удобнее, чем в поезде. Выехали спозаранку, натощак, в черном чемодане сложены были облачение отца Ральфа и святые дары.
"Είναι βρόμικα τα πρόβατα!" έκανε η Μέγκυ θλιμμένα, κοιτώντας τα εκατοντάδες ζωντανά στο χρώμα της σκουριάς που τριγυρνούσαν ολόγυρα με τις ερευνητικές τους μουσούδες χωμένες στο χορτάρι.	— Овцы тут грязные, — огорчилась Мэгги, глядя, как сотни рыжеватых шерстяных клубков тычутся носами в траву.
"Α, απ ό,τι ακούω, θα έπρεπε να είχα διαλέξει τη Νέα Ζηλανδία, λοιπόν", έκανε ο παπάς.	— Да, видно, надо было мне поселиться в Новой Зеландии, — вздохнул отец Ральф. —
"Φαντάζομαι πως θα ναι σαν την Ιρλανδία, με όμορφα κάτασπρα πρόβατα".	Должно быть, она похожа на Ирландию, и овцы там беленькие и чистенькие.
"Ναι, μοιάζει σε πολλά με την Ιρλανδία. έχει και το ίδιο πράσινο γρασίδι. Αλλά είναι χώρα άγρια, αδάμαστη ακόμα", απάντησε ο Πάντυ.	— Это верно, с Ирландией там много похожего. И трава такая же зеленая, любо смотреть. Только места более дикие, земли невозделанные, — отозвался Пэдди.
Πολύ του άρεσε ο πατήρ Ραλφ. Την ίδια στιγμή ένα σμήνος εμού σηκώθηκαν όρθια παραπαίοντας και άρχισαν να τρέχουν, γρήγορα σαν τον άνεμο, με τεντωμένους τους μακριούς τους λαιμούς και τα άχαρα πόδια τους να κινούνται τόσο γρήγορα που δεν πρόφταινες να τα δεις.	Отец Ральф пришелся ему очень по душе. И тут из травы тяжело поднялись несколько страусов эму и помчались как ветер, вытянув длинные шеи, неразличимо быстро перебирая нескладными голенастыми ногами.
Τα παιδιά κοίταζαν άφωνα και μετά έβαλαν τα γέλια, γοητευμένα μ'αυτά τα γιγάντια πουλιά που έτρεχαν αντί να πετάνε.	Мальчики ахнули от изумления, потом расхохотались: вот чудеса, какие огромные птицы — и не летают, а бегают!
"Πολύ χαίρομαι που δε χρειάστηκε σήμερα να βγαίνω ν'ανοίγω όλες τούτες τις ανυπόφορες πόρτες", είπε ο πατήρ Ραλφ όταν ο Μπομπ έκλεισε πίσω τους και τον τελευταίο φράχτη και μπήκε ξανά στο αυτοκίνητο.	— Как приятно, что мне не приходится вылезать и открывать эти злосчастные ворота, — сказал отец Ральф, когда Боб, который проделывал это вместо него, закрыл за «даймлером» последние ворота и опять забрался в машину.
Μέσα σε πολύ μικρό διάστημα και με μια συχνότητα που σέκανε να τα χάνεις, η Αυστραλία τους είχε προσφέρει απλόχερα ένα σωρό ξαφνιάσματα, κι έτσι το αρχοντικό της Ντρογκέντα τους φάνηκε κάπως σαν σπιτικό, με την κομψή του πρόσοψη, την ανθισμένη γλυσίνα και τις δεκάδες τριανταφυλλιές του.	После стольких неожиданностей, которыми, не давая передышки, ошеломляла их Австралия, в усадьбе с приветливым домом в георгианском стиле, обвитым едва зацветающей глициниеи и окруженным несчетными кустами роз, им почудилось что-то родное.
"Εδώ θα μείνουμε;" έκανε η Μέγκυ με τη διαπεραστική της φωνούλα.	— Вот тут мы будем жить? — пискнула Мэгги.

"Όχι ακριβώς", βιάστηκε ν'αποκριθεί ο παπάς. "Το δικό σας σπίτι είναι γύρω στα δυο χιλιόμετρα πιο κάτω, πλάϊ στη ρεματιά".	— Не совсем, — поспешно сказал отец Ральф. — Вы будете жить в доме у реки, примерно за милю отсюда.
Η Μαίρη Κάρσον τους περίμενε να τους υποδεχτεί στο τεράστιο σαλόνι. Δε σηκώθηκε να τους χαιρετήσει παρά ανάγκασε τον αδερφό της να πλησιάσει εκείνος στην μπερζέρα της.	Мэри Карсон ждала их в большой гостиной, она сидела в своем глубоком кресле и не поднялась навстречу брату, пришлось ему подойти к ней через всю комнату.
"Λοιπόν, Πάντυ", έκανε με ύφος αρκετά πρόσχαρο, αλλά κοιτούσε πέρα από τον αδερφό της, τον πατέρα Ραλφ που κρατούσε στην αγκαλιά του τη Μέγκυ, ενώ η παιδούλα σφιγγόταν πάνω του με τα χέρια της περασμένα γύρω από το λαιμό του.	— Здравствуй, Пэдди, — сказала она довольно любезно, но смотрела при этом мимо: взгляд ее прикован был к отцу Ральфу, тот стоял с девочкой на руках, маленькие руки обвились вокруг его шеи.
Η Μαίρη Κάρσον σηκώθηκε στη στιγμή, δίχως να χαιρετήσει τη Φη ή τα παιδιά.	Мэри Карсон величественно поднялась, ни с Фионой, ни с детьми она здороваться не стала.
"Ας ακούσουμε αμέσως τη Λειτουργία", είπε. "Είμαι σίγουρη πως ο πατήρ Ραλφ βιάζεται να πάει στη δουλειά του".	— Давайте сейчас же послушаем мессу, — сказала она. — Отец де Брикассар, без сомнения, спешит.
"Διόλου δε βιάζομαι, αγαπητή μου Μαίρη". Γέλασε, τα γαλάζια του μάτια άστραψαν.	— Нисколько, дорогая Мэри. — Он засмеялся, синие глаза его весело блестели.
"Θα λειτουργήσω, θα προσφέρετε σόλους μασένα καλό πρωινό και μετά υποσχέθηκα στη Μέγκυ να της δείξω το σπίτι όπου θα μείνει".	— Я отслужу мессу, вы угостите нас отличным горячим завтраком, а после этого я обещал показать Мэгги, где она будет жить.
"Στη Μέγκυ", είπε η Μαίρη Κάρσον. "Ναι, αυτή είναι η Μέγκυ. Πράγμα που σημαίνει ότι αρχίσαμε ανάποδα τις συστάσεις, τι λέτε και σεις; Επιτρέψτε μου, Μαίρη, να βάλω στη σωστή τους σειρά τα πράγματα.	— Мэгги, — повторила Мэри Карсон. — Да, ее зовут Мэгги. Но, пожалуй, знакомство начинается не с того конца? Разрешите мне представить всех по порядку, Мэри.
Από δω η Φιόνα". Η Μαίρη Κάρσον έγνεψε κουνώντας κοφτά το κεφάλι της κι ούτε που έδινε καμιά σημασία όσο της παρουσίαζε ο πατήρ Ραλφ τ'αγόρια. είχε όλη της την προσοχή στραμμένη στον κληρικό και στη Μέγκυ και κείνους ήταν που κοίταζε συνέχεια.	Это Фиона. Мэри Карсон коротко кивнула и почти не слушала, как отец Ральф одного за другим называет ей мальчиков: она неотрывно следила за священником и Мэгги.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4	ГЛАВА 4
Το σπίτι του αρχιβοσκού ήταν στερεωμένο σε πασσάλους, κάπου δεκαπέντε μέτρα πάνω από μια στενή ρεματιά που στις όχθες της φύτρωναν μαστιχόδεντρα και κλαίουσες ιτιές.	Дом старшего овчара стоял на сваях, футов на тридцать возвышаясь над узким ущельем, густо окаймленным плакучими ивами, среди которых кое-где высились одинокие эвкалипты.
Σε σύγκριση με το μεγαλείο της Ντρογκέντα έμοιαζε μάλλον τυποποιημένο κι απλά πρακτικό, αλλά στο κάτω κάτω δεν είχε καμιά ιδιαίτερη διαφορά από το σπιτικό που είχαν αφήσει πίσω τους στη Νέα Ζηλανδία, όσον αφορούσε τον εξοπλισμό του.	После великолепия Дрохеды он казался голым и скучным — крыша над головой, и только, зато он был удобный и этим напоминал прежний их дом в Новой Зеландии.

Στέρεα έπιπλα σε στυλ βικτοριανό γέμιζαν ασφυκτικά το κάθε δωμάτιο, πνιγμένα σε μια ψηλή κοκκινόχρωμη σκόνη.	И в комнатах полным-полно солидной викторианской мебели, которую покрывала тончайшая красноватая пыль.
"Είστε τυχεροί, έχετε και μπάνιο εδώ", είπε ο πατήρ Ραλφ καθώς ανέβαιναν τα φτιαγμένα με χοντρά σανίδια σκαλιά της μπροστινής βεράντας. Ήταν μια ανάβαση που σου κόβε την ανάσα, γιατί οι πάσσαλοι που στήριζαν το σπίτι είχαν κοντά εφτά μέτρα ύψος.	— Вам повезло, тут есть даже ванная, — сказал отец Ральф, ведя приезжих по деревянным ступеням к передней веранде; подъем оказался не маленький; сваи, на которых стоял дом, были вышиной в пятнадцать футов.
"Για την περίπτωση που θα πλημμυρίσει η ρεματιά και θα ξεχειλίσουν τα νερά από την όχθη", τους εξήγησε. "Βρίσκεστε ακριβώς από πάνω κι έχω ακούσει να λένε πως έτσι και φουσκώσει το νερό μπορεί να φτάσει στα τριάντα μέτρα μέσα σε μια νύχτα".	— Это на случай половодья, — пояснил отец Ральф. — Вы тут над самой речкой, а я слышал, иной раз вода за одну ночь поднимается на шестьдесят футов.
Πράγματι είχαν μπάνιο. στην άκρη της πίσω βεράντας υπήρχε ένα χτισμένο κιόσκι με μια παλιά μπανιέρα μέσα κι ένα φτηνό θερμοσίφωνα. Όμως, όπως ανακάλυψαν οι γυναίκες για μεγάλη τους αηδία, η τουαλέτα δεν ήταν παρά μια τρύπα στο χώμα, γύρω στα διακόσια μέτρα από το σπίτι, που βρομούσε αφόρητα. Μετά τη Νέα Ζηλανδία, τους φάνηκε ολωσδιόλου πρωτόγονη.	И правда, здесь имелась ванная: старая жестяная ванна и дровяная колонка помещались в огороженном конце задней веранды. Но, к брезгливому удивлению Фионы и Мэгги, уборная была просто ямой, вырытой в каких-нибудь двухстах шагах от дома, и от нее исходило зловоние. После Новой Зеландии это казалось дикостью.
"Δεν ξέρω ποιος ζούσε εδώ πέρα, πάντως πολύ καθαρός δεν ήταν", είπε η Φη περνώντας το δάχτυλο της πάνω στο σκονισμένο ντουλάπι.	— Видно, не слишком чистоплотные люди здесь жили, — заметила Фиона, проводя пальцем по пыльному буфету. Отец Ральф засмеялся.
Ο πατήρ Ραλφ έβαλε τα γέλια. "Αν αρχίσετε να τα βάζετε με τούτο το κακό θα μπλεχτείτε σ'έναν αγώνα χαμένο από την αρχή. Εδώ είναι η Ενδοχώρα, κι υπάρχουν τρία πράγματα που δε θα μπορέσετε ποτέ σας να νικήσετε, η ζέστη, η σκόνη και οι μύγες. Ό,τι και να κάνετε δε θ'απαλλαγείτε ποτέ απ'αυτά".	— Не пробуйте бороться с пылью, вам ее не победить, — сказал он. — Здесь, на краю света, у вас три неодолимых врага — жара, пыль и мухи. Как бы вы ни старались, вам от них не избавиться.
Η Φη κοίταξε τον παπά.	Фиа подняла на него глаза.
"Είστε πολύ καλός μαζί μας, πάτερ".	— Вы очень добры к нам, ваше преподобие.
"Και γιατί όχι; Είστε οι μόνοι συγγενείς τής πολύ αγαπητής μου φίλης, της Μαίρης Κάρσον".	— Как же иначе? Вы — единственные родные моего доброго друга Мэри Карсон.
Σήκωσε τους ώμους της, δίχως να εντυπωσιαστεί από την εξήγηση.	Фиа слегка пожала плечами.
"Δεν έχω συνηθίσει να πιάνω φιλίες με παπάδες. Στη Νέα Ζηλανδία φρόντιζαν να κρατάνε την απόσταση τους".	— Я не привыкла к дружескому отношению служителей церкви. В Новой Зеландии они держатся очень обособленно.
"Δεν είστε καθολική, έτσι δεν είναι;"	— Вы ведь не католичка?
"Όχι, ο Πάντυ είναι ο καθολικός της οικογένειας. Και φυσικά, τα παιδιά μεγάλωσαν μέχρι και το τελευταίο σαν σωστοί καθολικοί, αν είν'αυτό που σας ανησυχεί".	— Нет. Пэдди — католик. Дети, естественно, все до единого воспитаны в католической вере, пусть это вас не беспокоит.

"Δεν το σκέφτηκα διόλου. Εσείς αντιπαθείτε τον καθολικισμό;" "Για να μαι ειλικρινής, ούτε τον αντιπαθώ μα ούτε και μ'αρέσει ιδιαίτερα".	— Я и не думал беспокоиться. А вам это неприятно? — Право, мне все равно.
"Γιατί δεν τον ενστερνιστήκατε;"	— Сами вы не обратились в католическую веру?
"Δεν είμαι υποκρίτρια, πάτερ Ντε Μπρικασάρ. Είχα χάσει την πίστη στη δικιά μου θρησκεία και δεν ήθελα ν'ασπαστώ ένα άλλο δόγμα, που θα ήταν και κείνο δίχως νόημα".	— Я не лицемерка, отец де Брикассар. Я утратила веру в ту церковь, к которой принадлежала, и не желала обращаться к другой религии, столь же бессмысленной.
"Καταλαβαίνω". Έριξε μια ματιά στη Μέγκυ που στεκόταν στην μπροστινή βεράντα και κοίταζε το μονοπάτι που οδηγούσε στο μεγάλο σπίτι της Ντρογκέντα.	— Понимаю. — Священник следил глазами за Мэгги; стоя на передней веранде, она вглядывалась в дорогу, ведущую наверх, к большому дому хозяйки Дрохеды.
"Είναι τόσο όμορφη η κόρη σας. Έχω αδυναμία, ξέρετε, στα κοκκινόχρυσα μαλλιά. Έτσι και τα βλέπε ο Τισιανός θα έτρεχε να πάρει τα πινέλα του να τα ζωγραφίσει. Κι ούτε έχω δει άλλη φορά στη ζωή μου μια παρόμοια απόχρωση. Μοναχοκόρη την έχετε;"	— Очень хорошенькая у вас дочка. У меня, знаете, слабость к тициановским волосам. У нее они такие, что Тициан сразу схватился бы за кисти. Никогда прежде не видел точно такого оттенка. Дочь у вас только одна?
"Ναι. Και στην οικογένεια του Πάντυ και στη δική μου τα περισσότερα παιδιά βγαίνουν αγόρια. Τα κορίτσια έρχονται σπάνια".	— Да. И у меня и у Пэдди в роду больше все мальчики, девочки у нас редкость.
"Κακόμοιρο πλασματάκι", έκανε ο πατήρ Ραλφ δίχως να διευκρινίσει τι εννοούσε μ'αυτό.	— Бедняжка, — непонятно сказал отец де Брикассар.
Όταν έφτασαν τα κιβώτια από το Σίδνεϋ και πήρε μια πιο γνώριμη όψη το σπίτι με τα βιβλία τους, τις πορσελάνες, τα διακοσμητικά και τα έπιπλα της Φη στο σαλονάκι, τα πράγματα άρχισαν να μπαίνουν σε μια σειρά. Ο Πάντυ και τα μεγαλύτερα απ τον Στιου αγόρια έλειπαν σχεδόν όλη τη μέρα, πήγαιναν μαζί με τους δυο βοηθούς του υποστατικού που είχαν αναλάβει να τους μάθουν τις τόσες διαφορές ανάμεσα στα κοπάδια της Νέας Νότιας Ουαλίας και σε κείνα της Νέας Ζηλανδίας.	Потом из Сиднея прибыл багаж, расставлены были по местам книги, посуда, кое-какие украшения, а в гостиной — клавесин и другие вещи Фионы, и в доме стало привычнее, жизнь понемногу входила в колею. Пэдди и мальчики, кроме младшего, Стюарта, почти все время проводили с двумя работниками, которых Мэри Карсон задержала на ферме, чтобы они обучили приезжих хозяйничать, ведь на северо-западе Нового Южного Уэльса овцеводство поставлено совсем не так, как в Новой Зеландии.
Η Φη, η Μέγκυ κι ο Στιου ανακάλυπταν τις διαφορές ανάμεσα στο να νοικοκυρεύεις ένα σπιτικό στη Νέα Ζηλανδία και στο να φέρνεις βόλτα την κατοικία του αρχιβοσκού στην Ντρογκέντα. Είχε γίνει απ όλους τους κατανοητό, δίχως να ειπωθεί με λόγια, πως δεν έπρεπε ποτέ να ενοχλήσουν την ίδια τη Μαίρη Κάρσον, μα η οικονόμος της κι οι υπηρέτριες της είχαν όλη την καλή διάθεση να βοηθήσουν τις γυναίκες, όπως βοηθούσαν κι οι εργάτες του υποστατικού τους άντρες.	А Фиа, Мэгги и Стюарт убедились — хозяйничать в доме старшего овчара Дрохеды совсем не то, что в прежнем их доме в Новой Зеландии; подразумевалось, что беспокоить Мэри Карсон ни в коем случае не следует, но ее экономка и остальные служанки так же рады были помочь женской половине семейства Клири, как работники фермы — Падрику и его сыновьям.

Η Ντρογκέντα ήταν, όπως έμαθαν γρήγορα, ένας κόσμος αυτόνομος, τόσο αποκομμένος από τον πολιτισμό, που μετά από λίγο καιρό ακόμα και το Τζίλανμποουν δεν ήταν παρά ένα όνομα μονάχα, φορτωμένο με μακρινές μνήμες.	Скоро оказалось, что Дрохеда — нечто обособленное, самодовлеющее, отрезанное от всего цивилизованного мира, и даже Джиленбоун понемногу стал всего лишь названием, от него мало что осталось в памяти.
Μέσα στα σύνορα του τεράστιου Χόουμ Πάντοκ της Ντρογκέντα υπήρχαν στάβλοι, ένα σιδεράδικο, γκαράζ, αμέτρητα υπόστεγα όπου αποθηκεύονταν τα πάντα, από τρόφιμα μέχρι μηχανήματα, σπιτάκια για σκύλους, ένας λαβύρινθος από μάντρες ζώων, ένα γιγάντιο υπόστεγο για την κουρά των προβάτων με τον εκπληκτικό αριθμό των είκοσι έξι πάγκων μέσα, και μια ακόμα σειρά από μαντριά και φραγμένους χώρους πίσω από το υπόστεγο.	Границы огромной усадьбы вмещали и конюшни, и кузницу, и гаражи, и множество хозяйственных построек, где хранились всяческие запасы и припасы, от провизии до инструментов и машин; тут и псарня, собачий питомник, сложный лабиринт скотных дворов, гигантская стригальня, где могут работать сразу ни много ни мало двадцать шесть стригалей, и за нею еще головоломная путаница всяческих хозяйственных дворов.
Υπήρχαν κοτέτσια, χοιροστάσια, μια μάντρα για τα γελάδια κι ένα γαλακτοκομείο, δωμάτια για τους είκοσι έξι άντρες που δούλευαν στην κουρά, κάτι μικρές παράγκες για τουσανειδίκευτους εργάτες, δυο άλλα σπίτια σαν το δικό τους, μόνο πιο μικρά, για εργάτες, ένα υπαίθριο σφαγείο κι υπόστεγα για την ξυλεία.	Тут птичники, свинарники, коровники с помещениями для дойки, маслодельня, жилища для двадцати шести стригалей, хибарки для сезонников, еще два дома вроде отведенного семье Клири, но поменьше, для других овчаров, барак для новичков, бойня и нескончаемые штабеля дров.
Όλα τούτα βρίσκονταν στο κέντρο σχεδόν μιας έκτασης κυκλικής και άδεντρης που η διάμετρος της έφτανε τα έξι χιλιόμετρα, του Χόουμ Πάντοκ της Ντρογκέντα.	Все это размещается примерно посередине круглой луговины трех миль в поперечнике и называется «Главная усадьба».
Μονάχα στο σημείο που βρισκόταν το σπίτι του αρχιβοσκού το συγκρότημα των κτισμάτων πλησίαζε κάπως στα δάση που άρχιζαν πιο πέρα.	Лишь в одной точке, у дома старшего овчара, это скопище разноместных построек почти вплотную примыкает к лесу.
Όμως γύρω από τα υπόστεγα, τα μαντριά και τις αυλές, υπήρχαν πολλά δέντρα που πρόσφεραν την καλοδεχούμενη κι απαραίτητη σκιά τους. ήταν πιπεριές στην πλειοψηφία τους, τεράστιες, σκληρές, με πυκνές φυλλωσιές και μια νωχελική ομορφιά.	Однако и между сараями, дворами и выгонами растет немало деревьев, они дарят такую необходимую и отрадную тень; по большей части это перечные деревья — огромные, могучие, с густой, дремотной, чудесной листвой.
Και παραπέρα, στο ψηλό γρασίδι του Χόουμ Πάντοκ, έβοσκαν τεμπέλικα τα άλογα και τα γελάδια.	А за ними, в высокой траве приусадебного выгона, лениво пасутся лошади и молочные коровы.
Το νερό κυλούσε λασπωμένο, λιγοστό και βραδυκίνητο στην κοίτη της βαθιάς ρεματιάς, πλάϊ στο σπίτι του αρχιβοσκού.	По дну глубокого оврага возле дома, где поселились Клири, вяло струится мелкая, мутная неспешная речонка.
Κανένας δεν έδινε βάση στα λόγια του πατέρα Ραλφ πως ήταν δυνατό ν'ανέβει μέσα σε μια νύχτα τριάντα ολόκληρα μέτρα, τους φαινόταν απίστευτο.	Невозможно поверить рассказу отца Ральфа, будто она иногда за одну ночь поднимается на шестьдесят футов.
Από τούτο το ρέμα έπαιρναν νερό για το μπάνιο και την κουζίνα κι οι γυναίκες δυσκολεύτηκαν	Воду для ванной и кухни накачивают ручным насосом из этой речушки, и Фиона с Мэгги не

πολύ ώσπου να συνηθίσουν να πλένονται οι ίδιες και να πλένουν και τα πιάτα και τα ρούχα τους μ'αυτό το καφεπράσινο υγρό.	скоро привыкли мыться, мыть посуду и стирать в этой зеленовато-бурой воде.
Στη στέγη υπήρχαν έξι ογκώδη σιδερένια δοχεία όπου μαζευόταν το νερό της βροχής, αλλά γρήγορα έμαθαν πως έπρεπε να το ξοδεύουν με πολλή προσοχή. αυτό ήταν μονάχα για να πίνουν κι όχι να κάνουν τις δουλειές τους, γιατί κανένας δεν ήξερε πότε θα έπεφτε η επόμενη βροχή για να γεμίσει ξανά τα δοχεία τους.	На прочных деревянных опорах, похожих на буровые вышки, громоздятся шесть солидных баков рифленого железа, и когда идет дождь, в них сбегает с крыши вода для питья — выяснилось, что ее нужно очень беречь и ни в коем случае не тратить на стирку. Ведь никто не знает, когда опять пойдет дождь и наполнит баки.
Τα πρόβατα και τα γελάδια έπιναν νερό αρτεσιανό, βγαλμένο από εκατόν πενήντα μέτρα κάτω από την επιφάνεια της γης. Ανάβλυζε σχεδόν καυτό από μια αντλία και χυνόταν σε μικρά χαντάκια που το πήγαιναν παντού, σόλες τις μεριές του κτήματος. Το νερό τούτο με τις έντονες αναθυμιάσεις του θείου και τα πολλά μεταλλικά άλατα δεν έκανε για να το πιει άνθρωπος.	Овец и коров поят водой из артезианского колодца — не из неглубокого, легкодоступного пласта, но из настоящей артезианской скважины, уходящей на глубину больше трех тысяч футов. Вода эта бьет ключом из трубы у так называемого водоема и по узеньким канавкам, окаймленным ядовито-зеленой травой, разбегается во все загоны, сколько их есть в имении. Это дренажные канавы, и вода в них, насыщенная серой и минеральными солями, для людей не годится.
Στην αρχή τους σάστιζαν οι αποστάσεις. η Ντρογκέντα έπιανε ένα εκατομμύριο στρέμματα. Το φαρδύτερο σημείο της είχε μήκος εκατόν εξήντα χιλιόμετρα.	Поначалу всех Клири ошеломили здешние расстояния: в Дрохеде насчитывается двести пятьдесят тысяч акров.
Το σπίτι απείχε ογδόντα χιλιόμετρα κι είκοσι εφτά φράχτες από το Τζίλανμποουν, το μόνο οικισμό που βρισκόταν σε απόσταση μικρότερη από διακόσια χιλιόμετρα.	Самая длинная граница имения тянется на восемьдесят миль. От Джиленбоуна до дома Мэри Карсон сорок миль и двадцать семь ворот, — и никакого другого жилья не сыщешь ближе чем за сто шесть миль.
Ανατολικά τα όρια της σημάδευε ο ποταμός Μπάργουον, που οι ντόπιοι τον αποκαλούσαν αγαπημένο Ποτάμι, ένα μεγάλο, λασπωμένο ρεύμα νερού που κάλυπτε δύο χιλιάδες χιλιόμετρα προτού ενωθεί τελικά με τον ποταμό Μάρεη για να χυθεί στο νότιο ωκεανό, τρεις χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά, στη Νότια Αυστραλία. Ο χείμαρρος Τζίλαν, που περνούσε από τη ρεματιά πλάϊ στο σπίτι του αρχιβοσκού, χυνόταν στον Μπάργουον, τέσσερα χιλιόμετρα πέρα από το Χόουμ Πάντοκ.	К востоку владения Мэри Карсон сужаются клином, и границей им служит Баруон — так местные жители называют реку Дарлинг в северном ее течении, — этот огромный мутный поток тянется на тысячу миль и под конец сливается с Мурреем и впадает в Индийский океан за полторы тысячи миль, на самом юге Австралии. Джиленкрик, речка в ущелье возле теперешнего жилища Клири, впадает в Баруон за две мили от Главной усадьбы.
Ο Πάντυ και τ'αγόρια ήταν ξετρελαμένοι. Μερικές φορές περνούσαν όλη τη μέρα καβάλα στ'άλογα, χιλιόμετρα μακριά από τον καταυλισμό, και τις νύχτες κοιμούνταν έξω, κάτω από έναν ουρανό τόσο απέραντο και γεμάτο αστέρια που τους φαινόταν πως είχαν γίνει ένα με το Θεό.	Падрику и мальчикам сразу полюбились новые места. Случалось, они целые дни проводили в седле, за много миль от дома, и ночевали под открытым небом, таким глубоким, таким звездным, что под ним словно и сам приобщаешься к богу.
Αυτή η γκρίζα, καφετιά γη έσφυζε από ζωή.	На бурой, непривычного цвета земле кишмя

Κοπάδια από χιλιάδες καγκουρό πετιόνταν μέσα από τα δέντρα, πηδούσαν πάνω από τους φράχτες κι έτρεχαν στα λιβάδια, τόσο λεύτερα, τόσο πολλά, με μια τέτοια χάρη στην κίνηση τους, που δεν μπορούσες να μην τα θαυμάσεις. Τα εμού, Δρομικά πουλιά της Αυστραλίας, έχτιζαν τις φωλιές τους καταμεσής στις χορταριασμένες πεδιάδες και βάδιζαν αγέρωχα σαν γίγαντες μέσα στα όρια της δικιάς τους περιοχής, μα σαν έβλεπαν το παραμικρό παράξενο πράγμα τρόμαζαν κι άρχιζαν να τρέχουν, πιο γρήγορα κι από άλογα, αφήνοντας πίσω τα σκουροπράσινα και μεγάλα σαν μπάλες ποδοσφαίρου αβγά τους. Οι τερμίτες έχτιζαν ακούραστα τους πύργους τους που έμοιαζαν με μικροσκοπικούς ουρανοξύστες. τεράστια μυρμήγκια άνοιγαν τρύπες που έχασκαν στο χώμα.	кишит жизнь. Меж деревьями проносятся огромными прыжками тысячные стада кенгуру, шутя перемахивают через изгороди, и нельзя налюбоваться ими, такими легкими в движениях, такими свободными; на равнинах, в высокой траве, гнездятся эму — шагают, точно гиганты часовые, вокруг своих жилищ, но пугаются всего непривычного и убегают быстрей любого коня прочь от своих темно-зеленых яиц величиною с футбольный мяч; термиты возводят башни цвета ржавчины, подобные крохотным небоскребам; свирепые кусачие муравьи-великаны темными потоками вливаются в похожие на кратеры отверстия в почве.
Υπήρχαν τόσα πολλά πουλιά, σε τόσες ποικιλίες, που λες και δεν είχαν τελειωμό τα καινούρια είδη, και δε ζούσαν ένα ένα ή δυο δυο, παρά έφτιαχναν σμήνη από χιλιάδες επί χιλιάδων: μικρούλια κιτρινοπράσινα παπαγαλάκια, που η Φη τα έλεγε πουλιά της αγάπης μα που οι ντόπιοι τα ονόμαζαν μελοψίττακους. κόκκινα και μπλε παπαγαλάκια, οι ροζέλας. μεγάλοι παπαγάλοι, οι γκαλάα, αχνό γκρίζο χρώμα και χτυπητά μαβιά, ροζ στήθια, φτερά και κεφάλια. κι άλλοι, μεγάλοι κι ολόλευκοι με κίτρινα λειριά, που τους έλεγαν κακατούα. Λεπτοφτιαγμένοι μικρούληδες σπίνοι πετούσαν ολόγυρα, μαζί με ψαρόνια και σπουργίτια, κι οι δυνατές καφετιές αλκυόνες, τα κουκαμπούρα, βουτούσαν από ψηλά για κανένα φίδι, το αγαπημένο τους φαγητό.	А птицам всех видов и пород и вовсе нет числа, и живут они не поодиночке и не парами, но многотысячными стаями: крохотные желто-зеленые попугайчики (Фиа называет их неразлучниками), и небольшие ярко-красные с голубым, и крупные светло-серые попугаи гала с яркой лилово-розовой грудью и такой же головой и под крыльями, и огромные какаду, белоснежные, с вызывающим ярко-желтым хохолком. Порхают и кружат в воздухе крохотные прелестные зяблики, и воробьи, и скворцы, хохочут и весело хихикают крепкие коричневые зимородки-кукабурра и с разлету подхватывают с земли змей — свое излюбленное лакомство.
Ήταν σχεδόν ανθρώπινα πλάσματα όλα τούτα τα πουλιά, και κάθονταν, δίχως διόλου να φοβούνται, κατά εκατοντάδες στο ίδιο δέντρο, κοιτώντας γύρω τους με μάτια ζωντανά κι έξυπνα, κρώζοντας, μιλώντας, γελώντας, μιμούμενα το καθετί που παρήγαγε κάποιον ήχο.	Во всех этих птицах есть что-то почти человеческое, бесстрашные, они сотнями сидят в ветвях, поглядывая вокруг быстрыми смышлеными глазами, трещат, болтают, смеются, подражают всем голосам и звукам на свете.
Τρομακτικές σαύρες, ενάμισι μέτρο μακριές, σέρνονταν στο χώμα κι ανασηκώνονταν να φτάσουν ψηλά κλαριά δέντρων νιώθοντας και κει πάνω τόσο άνετα όσο και στη γη, κι υπήρχαν και πολλές άλλες σαύρες, μικρότερες μα όχι λιγότερο φρικιαστικές, στολισμένες με κάτι πτυχωτές τραχηλιές γύρω από το λαιμό τους, ή με πρησμένες, γαλάζιες γλώσσες.	Страхолюдные ящерицы длиною в пять — шесть футов топают по земле, а потом легкий прыжок — и они уже высоко на дереве; и внизу, и в вышине они чувствуют себя как дома; это гоанны. Водится тут и множество других ящериц, помельче, но подчас не менее страшных с виду; одни, точно динозавры, красуются в ожерельях колючих роговых наростов, другие дразнятся толстыми ярко-синими языками.
Η ποικιλία των φιδιών ήταν σχεδόν ατέλειωτη, κι οι Κλήαρι έμαθαν πως δεν ήταν πάντα τα πιο μεγάλα και τα πιο επικίνδυνα στην όψη εκείνα που έκαναν το χειρότερο κακό, ενώ αντίθετα ένα	Змеям самых разных пород и обличий поистине счету нет, и скоро выяснилось, что самые большие и грозные на взгляд обычно наименее опасны, а короткая толстая змейка не

πλασματάκι μισό μονάχα μέτρο μπορεί να σου βγαίνε θανατηφόρα όχεντρα. Υπήρχαν φίδια στο χρώμα του χαλκού, φίδια με κόκκινη κοιλιά, με ραβδώσεις, καφετιά φίδια, φίδια των δέντρων.	длиннее фута может оказаться смертельно ядовитой гадюкой; тут есть и ковровые питоны, медянки, древесные змеи, и черные, краснобрюхие и коричневые, и несущие верную смерть тигровые змеи.
Κι έντομα! Ακρίδες, τριζόνια, μέλισσες, μύγες κάθε είδους και κάθε μεγέθους, τζιτζίκια, σκνίπες, κουνούπια, σαλταμπίκοι και τόσο πολλές πεταλούδες!	А насекомые! Кузнечики, сверчки, саранча, пчелы, мухи всех видов и размеров, цикады, москиты, стрекозы, огромные мотыльки и всевозможные бабочки!
Οι αράχνες ήταν τρομερές, μεγάλα μαλλιαρά πράγματα με τεράστια πόδια, ή μικρούλες και κατάμαυρες, που παραμόνευαν μέσα στο μπάνιο και ενώ σε ξεγελούσαν με το μέγεθος τους, το τσίμπημα τους ήταν θανατηφόρο. Μερικές ύφαιναν τους γιγάντιους ιστούς τους στα κλαριά των δέντρων, άλλεσανάμεσα στο ψηλό γρασίδι, κι άλλες χώνονταν μέσα στο χώμα, σκάβοντας τρύπες που έκλειναν μένα καπάκι από πάνω μόλις έμπαιναν μέσα.	Ужасны пауки — огромные, мохнатые, с лапами длиною в несколько дюймов, и обманчиво маленькие ядовитые черные твари, которые прячутся в отхожем месте; иные живут в огромной круглой, точно колесо, сети, натянутой меж деревьев, другие качаются в тончайшей густого плетения паутинной колыбели, подвешенной к травинкам, третьи зарываются в земляные норы и захлопывают за собой дверку.
Υπήρχαν ακόμα και άγρια θηρία κι αρπακτικά πουλιά. αγριογούρουνα που δε φοβούνταν τίποτε και κανένα, σαρκοβόρα ζώα, μαύρα και μαλλιαρά, τεράστια σαν μεγάλες αγελάδες. ντίγκος, τα ντόπια αγριόσκυλα που κρύβονταν μέσα στα χόρτα, κοράκια που έκρωζαν μελαγχολικά, εκατοντάδες από δαύτα στα σκελετωμένα κλαριά πεθαμένων δέντρων γεράκια κι αετοί, να πετούν ακολουθώντας τα ρεύματα του αέρα.	Хватает и хищников: дикие кабаны, черные волосатые зверюги ростом с корову, плотоядные, свирепые, ничего на свете не боятся; дикие собаки динго шныряют, крадучись, чуть ли не ползком, и сливаются цветом с травой; стаи воронья уныло каркают, облепляя белесые скелеты иссохших мертвых деревьев; недвижно парят в вышине ястребы и орлы.
Μερικά απ όλα τούτα ήταν ιδιαίτερα βλαβερά για τα πρόβατα και τα γελάδια. Τα καγκουρό και τα κουνέλια έτρωγαν το πολύτιμο γρασίδι. τ'αγριογούρουνα και τα ντίγκος έτρωγαν πρόβατα, μοσχάρια κι άρρωστα ζώα, τα κοράκια έβγαζαν μάτια.	От многих хищников надо оберегать коров и овец, особенно в ту пору, когда появляется потомство. Кенгуру и кролики поедают драгоценную траву; кабаны и динго пожирают ягнят, телят, заболевших животных; вороны выклевывают им глаза.
Οι Κλήαρι χρειάστηκε να μάθουν σκοποβολή κι έπαιρναν πάντα μαζί τις καραμπίνες τους όπου πήγαιναν, άλλοτε για να βάλουν τέλος στο μαρτύριο κάποιου πληγωμένου ζώου, άλλοτε για να σωριάσουν χάμω έναν κάπρο ή ένα αγριόσκυλο.	Молодым Клири пришлось научиться стрелять, и они стали ездить с ружьями — порой надо покончить с мучениями раненого животного, порой случается подстрелить кабана или динго.
Αυτό, σκέφτονταν τ'αγόρια πανηγυρίζοντας, ήταν ζωή. Κανένα τους δε νοσταλγούσε τη Νέα Ζηλανδία. για να μην κολλάνε σαν σιρόπι οι μύγες στις κόχες των ματιών τους, στα ρουθούνια τους, στα στόματα και στ'αυτιά τους, έμαθαν το αυστραλέζικο κόλπο και κρέμασαναπ τα πλατύγυρα καπέλα τους σπάγκους με φελλούς στην άκρη που χοροπηδούσαν ολόγυρα στο πρόσωπο τους.	Вот это жизнь! — с восторгом думали мальчики. Никто из них не тосковал о Новой Зеландии; мошкара липла к уголкам глаз, забивалась в ноздри, в рот, в уши, но они научились отпугивать ее, переняв чисто австралийскую уловку — подвесили к полям шляп куски пробки на бечевках.
Για να εμποδίζουν τα έντομα να τρυπώνουν στα φαρδιά μπατζάκια των παντελονιών τους, έδεναν λουρίδες από δέρμα καγκουρό κάτω από τα γόνατα	Чтобы ползучая насекомая мелочь не забиралась снизу в их мешковатые штаны, они перевязывали штанины ниже колен ремешками

τους, κι ενώ γελούσαν με το γελοίο τους όνομα, μπαουγιάνγκς τις έλεγαν, έβλεπαν πολύ καλά πόσο απαραίτητες τους ήταν.	из кенгуровой кожи, назывались эти штуки смешно — тетивашки, но без них было не обойтись.
Η Νέα Ζηλανδία ήταν τόπος ήμερος σε σύγκριση μ'αυτόν εδώ. τούτος είχε ζωή.	Да, вот она, настоящая жизнь, не то что пресная скука Новой Зеландии!
Δεμένες στο σπίτι και στον άμεσο περίγυρο του, οι γυναίκες ένιωθαν πολύ λιγότερο ευχαριστημένες γιατί εκείνες δεν μπορούσαν να καβαλήσουν ένα άλογο, ούτε είχαν τα ερεθίσματα μιας ποικιλίας δραστηριοτήτων.	Их матери и сестре, привязанным к дому, в Австралии нравилось куда меньше, ведь у них не находилось ни досуга, ни предлогов для поездок верхом и все их занятия угнетали однообразием.
Ήταν ακόμα πιο σκληρό και δύσκολο να κάνουν εδώ τα όσα έκαναν πάντα σαν γυναίκες: να μαγειρεύουν, να καθαρίζουν, να πλένουν, να σιδερώνουν, να φροντίζουν μωρά.	Одни и те же вечные женские заботы — стряпать, убирать, стирать, гладить, нянчить малыша, только здесь все это труднее.
Πάλευαν με τη ζέστη, τη σκόνη, τις μύγες, τα πολλά σκαλιά, το λασπωμένο νερό, τη σχεδόν μόνιμη απουσία των αντρών που δεν τους κουβαλούσαν πια τα βαριά πράγματα και δεν έκοβαν τα ξύλα, που δεν έβγαζαν νερό με την αντλία και δε σκότωναν τα κοράκια όποτε χρειαζόταν.	Против тебя жара, пыль и мухи, крутые лестницы, мутная вода, а мужчины вечно в отлучке, и некому принести и нарубить дров, накачать воды, зарезать курицу к обеду.
Η ζέστη ειδικά ήταν αβάσταχτη. Βρίσκονταν ακόμα στις αρχές της άνοιξης κι ωστόσο το θερμόμετρο έφτανε κάθε μέρα στους τριάντα οχτώ βαθμούς έξω στη σκιερή βεράντα. Μέσα στην κουζίνα, που δούλευε κι ο φούρνος, ανέβαινε στους σαράντα πέντε.	Несносней всего жара, а ведь только еще начинается весна; и однако, на тенистой веранде термометр день за днем показывает сто. А в кухне, когда топится плита, доходит до ста двадцати.
Φορούσαν ένα σωρό ρούχα το ένα πάνω από τ'άλλο και τα εσώρουχα κι οι κορσέδες κολλούσαν σφιχτά πάνω στο κορμί τους όπως και τα φουστάνια, γιατί έτσι είχαν συνηθίσει να ντύνονται στη Νέα Ζηλανδία, όπου έκανε σχεδόν πάντα δροσιά μέσα στο σπίτι.	Одежда всех Клири приспособлена была для Новой Зеландии, где в доме прохладно и надеваешь одно на другое, и все плотное, прилегающее.
Η Μαίρη Κάρσον αποφάσισε να κουνηθεί λιγάκι για να ξεμουδιάσει και πήγε να δει τη νύφη της. Κοίταξε με περιφρόνηση το φόρεμα της Φη από χοντρό κάμποτ που έπιανε από ψηλά στο λαιμό της κι έφτανε μέχρι το πάτωμα. Εκείνη ήταν ντυμένη σύμφωνα με την καινούρια μόδα, μένα κρεμ μεταξένιο φόρεμα που της έφτανε ίσαμε τη μέση της γάμπας μονάχα κι είχε φαρδιά μανίκια, χαμηλό ντεκολτέ και καθόλου κόψιμο στη μέση.	Мэри Карсон, прогуливаясь, зашла однажды к невестке и окинула надменным взглядом миткалевое платье Фионы, длинное, до полу, с высоким воротом. Сама она была одета по новой моде: кремовое шелковое платье с большим вырезом — свободное, не в талию, и лишь до половины закрывает икры, широкие рукава едва доходят до локтей.
"Στ'αλήθεια, είσαι απελπιστικά πίσω στο ντύσιμο σου, Φιόνα", είπε κοιτώντας γύρω της στο φρεσκοβαμμένο σαλόνι τα περσικά χαλιά και τα λεπταίσθητα, ανεκτίμητα έπιπλα.	— Право, Фиона, вы безнадежно старомодны, — сказала Мэри, оглядывая гостиную, заново окрашенную кремовой краской, персидские ковры и хрупкую старинную мебель.
"Δεν προφταίνω ν'ασχοληθώ", έκανε ξερά η Φη παρ όλο που συνήθως ήταν πολύ ευγενική και	— У меня нет времени гнаться за модой, — сказала Фиона резковато, чего в роли

προσεκτική όταν είχε επίσκεψη στο σπίτι της.	хозяйки никогда себе не позволяла.
"Τώρα όμως που λείπουν τόσο συχνά οι άντρες, και δεν έχεις να τάϊσεις ένα σωρό στόματα κάθε μέρα, θα σου μένει περισσότερη ελεύθερη ώρα.	— Теперь у вас будет больше времени, мужчины ваши вечно в разъездах, не надо кормить столько народу.
Γύρισε τα στριφώματα και πάψε να φοράς όλα τούτα τα φουρό και τους κορσέδες, γιατί αλλιώς δε θ'αντέξεις έτσι και πιάσει το καλοκαίρι.	Укоротите свои платья, перестаньте носить нижние юбки и корсет, не то летом вы умрете.
Έχουμε πέντε μέχρι δέκα βαθμούς παραπάνω ζέστη απ ό,τι τώρα, σου το λέω να το ξέρεις".	Имейте в виду, будет еще жарче градусов на пятнадцать, на двадцать.
Τα μάτια της στράφηκαν στο πορτραίτο της όμορφης ξανθιάς με το κρινολίνο σε στυλ Αυτοκράτειρας Ευγενίας.	— Взгляд Мэри Карсон остановился на портрете белокурой красавицы в кринолине времен императрицы Евгении.
"Ποια είναυτή;" ρώτησε δείχνοντας με το δάχτυλο της.	— Кто это? — спросила она и показала пальцем.
"Η γιαγιά μου".	— Моя бабушка.
"Α, σοβαρά; Και τα έπιπλα; Τα χαλιά;"	— Вот как? И эта обстановка, и ковры?
"Δικά μου, από τη γιαγιά μου".	— Мне подарила бабушка.
"Σοβαρά; Αγαπητή μου Φιόνα, ξέπεσες δηλαδή στη ζωή σου;"	— Вот как? Значит, этот брак лишил вас положения в обществе и, наверно, очень многого, дорогая Фиона?
Η Φη δεν έχανε ποτέ την ψυχραιμία της και δεν την έχασε ούτε τώρα, μα τα χείλια της σφίχτηκαν σε μια λεπτή, ίσια γραμμή.	Фиа никогда не теряла самообладания, не потеряла и на этот раз, только плотнее сжала тонкие губы.
"Δε νομίζω, Μαίρη. Πήρα έναν καλό άντρα, εσύ θα έπρεπε να το ξέρεις αυτό".	— Не думаю, Мэри. У меня хороший муж; вы должны бы это знать.
"Καλό, αλλά άφραγκο. Πώς είναι το πατρικό σου όνομα;"	— Но у него ни гроша. Как ваша девичья фамилия?
"Αρμστρονγκ".	— Армстронг.
"Έλα, σοβαρά; Δε μιλάς για τους Αρμστρονγκ του Ρόντρικ Αρμστρονγκ;"	— Вот как? Неужели родня Родерику Армстронгу?
"Είναι ο μεγαλύτερος μου αδερφός κι έχει πάρει τ'όνομα από τον προπάππο μας".	— Это мой старший брат. Его назвали Родериком в честь моего прадеда.
Η Μαίρη Κάρσον σηκώθηκε και πήγε να διώξει από τον πίνακα τις μύγες, που δεν εννοούσαν να σεβαστούν κανέναν πια, χτυπώντας τες με το καπέλο της.	Мэри Карсон поднялась, отмахиваясь нарядной широкополой шляпой от мух, которые не питают почтения даже к столь важным особам.
"Ε, λοιπόν, πρέπει να το παραδεχτώ πως η καταγωγή σου είναι καλύτερη από των Κλήαρι.	— Что ж, вы по рождению выше, чем мы, Клири, я готова это признать.
Τον αγάπησες τόσο πολύ τον Πάντυ που να τα	Неужели вы настолько полюбили Пэдди, чтобы

παρατήσεις όλα για το χατίρι του;"	от всего этого отказаться?
"Τα κίνητρα για την κάθε μου πράξη", είπε η Φη στα ίσια, "είναι δική μου δουλειά, Μαίρη, κι όχι δική σου. Ούτε πρόκειται να κουβεντιάσω ποτέ τον άντρα μου, έστω και με την αδερφή του".	— Почему я так поступила, мое дело, — ровным голосом сказала Фиа. — Вас это не касается, Мэри. Я не намерена обсуждать моего мужа даже с его сестрой.
Οι ρυτίδες γύρω απ το στόμα της Μαίρης Κάρσον έγιναν πιο βαθιές, τα μάτια της γούρλωσαν λιγάκι. "Σιγά, πια!" είπε μονάχα.	Складки у губ Мэри Карсон прорезались глубже, она вытаращила глаза. — Фу-ты ну-ты!
Δεν ξανάρθε άλλη φορά, μα η κυρία Σμιθ, η οικονόμος της, πήγαινε συχνά, κι επαναλάμβανε τις συστάσεις της Μαίρης Κάρσον γύρω από τα ρούχα τους.	Больше она не появлялась, но ее экономка, миссис Смит, приходила часто — и тоже посоветовала одеть семью по-другому.
"Κοιτάξτε", είπε, "έχω στο δωμάτιο μου μια ραπτομηχανή που δεν τη χρησιμοποιώ ποτέ. Θα πω σε δυο εργάτες να την πάρουν και να σας τη φέρουν. Κι αν τη χρειαστώ καμιά φορά θα έρθω εδώ να ράψω".	— Послушайте, у меня есть швейная машина, она мне совсем не нужна. Я велю двум работникам принести ее к вам. А если мне когда-нибудь понадобится шить, я сама к вам приду.
Τα μάτια της λοξοδρόμησαν κι έπεσαν στον Χαλ που κυλιόταν αμέριμνος στο πάτωμα.	— Глаза ее остановились на маленьком Хэле, который весело катался по полу.
"Μ'αρέσει ν'ακούω παιδάκια γύρω μου, κυρία Κλήαρι".	— Я люблю слушать детские голоса, миссис Клири.
Το ταχυδρομείο ερχόταν με κάρο από το Τζίλανμποουν κάθε έξι βδομάδες. αυτή ήταν η μόνη τους επαφή με τον έξω κόσμο.	Раз в полтора месяца конная повозка доставляла из Джиленбоуна почту — вот и вся связь с внешним миром.
Στην Ντρογκέντα υπήρχε ένα φορτηγό Φορντ, ένα άλλο φορτηγό Φορντ, ειδική παραγγελία, με βυτίο νερού στην καρότσα του, ένα αυτοκίνητο Φορντ μοντέλο Τ και μια λιμουζίνα Ρολς Ρόις, μα κανένας δε χρησιμοποιούσε τα αυτοκίνητα για να κατέβει στο Τζίλυ, εκτός από τη Μαίρη Κάρσον, που κι αυτή πήγαινε αραιά και πού. Λες κι ήταν ταξίδι στο φεγγάρι η διαδρομή των ογδόντα χιλιομέτρων.	В Дрохеде имелись два грузовика — «форда», из них один — приспособленный под перевозку водяной цистерны, да еще легковой «форд» и роскошный «ролле-ройс», но, кажется, никто никогда ими не пользовался, в Джилли ездила изредка одна лишь Мэри Карсон. Добираться за сорок миль — все равно что до луны.
Ο Μπλούη Γουίλιαμς, που είχε αναλάβει το ταχυδρομείο, έκανε έξι βδομάδες την κάθε φορά για να καλύψει όλη την περιοχή του. Το κάρο του είχε ρόδες τρία μέτρα ψηλές, το έσερναν δώδεκα όμορφα άλογα, κι ήταν φορτωμένο μόλα όσα παράγγελναν τα απομονωμένα υποστατικά.	Непоседа Уильяме, окружной почтальон, за полтора месяца еле поспевал объехать весь свой округ. Его крытую повозку с плоским верхом, на огромных колесах десяти футов в поперечнике, груженную всякой всячиной, какую только могли заказать самые отдаленные фермы, тащила великолепная упряжка в дюжину ломовых коней.
Εκτός από το Βασιλικό Ταχυδρομείο, μετέφερε λαχανικά, βενζίνη σε βαρέλια που χωρούσαν σαράντα τέσσερα γαλόνια το καθένα, πετρέλαιο σε τενεκέδες των πέντε γαλονιών, σανό, σακιά καλαμπόκι, σακιά με αλεύρι και ζάχαρη, ξύλινα κιβώτια με τσάϊ, σακιά με πατάτες, αγροτικά μηχανήματα, παιχνίδια που τα είχαν παραγγείλει με	Кроме писем и газет, Уильяме развозил бакалею, бензин в железных бочках на сорок четыре галлона, керосин в четырехугольных пятигаллоновых бидонах, сено, зерно, муку, сахар и картошку мешками, чай в деревянных ящиках, сельскохозяйственные машины, заказанные по почте игрушки и одежду из

το ταχυδρομείο και ρούχα από του Άντονυ Χόρντεν, στο Σίδνεϋ, συν οτιδήποτε άλλο έπρεπε να μεταφερθεί από το Τζίλυ ή από αλλού.	магазина Энтони Хордерна в Сиднее и вообще все, что только требовалось переправить из Джилли или из далеких больших городов.
Ταξίδευε γρήγορα, καλύπτοντας σαράντα χιλιόμετρα τη μέρα, κι ήταν παντού καλοδεχούμενος. τον ρωτούσαν να τους πει τα νέα και τι καιρό έκανε στ'άλλα μέρη, του έδιναν λεφτά τυλιγμένα με προσοχή σε χαρτιά όπου είχαν σημειώσει τα πράγματα που ήθελαν να τους αγοράσει από το Τζίλυ, και τους γραμμένους με κόπο κλειστούς φακέλους που πήγαιναν στο σάκο από καραβόπανο με τη σφραγίδα "Βασιλικό Ταχυδρομείο".	Лошади двигались мерным шагом, по двадцать миль в день, и где ни останавливался Уильяме, его встречали радушно, расспрашивали про новости, про погоду в дальних краях, вручали аккуратно завернутые в бумажку деньги на новые покупки в Джилли и отдавали старательно написанные письма, которые тут же укладывались в брезентовый мешок с надписью «Почта».
Δυτικά του Τζίλυ υπήρχαν μονάχα δυο υποστατικά στο δρόμο, το πιο κοντινό ήταν η Ντρογκέντα και παρακάτω η Μπουγκέλα. πέρα από την Μπουγκέλα άρχιζε η περιοχή όπου το ταχυδρομείο έφτανε μια φορά στους έξι μήνες μονάχα.	К западу от Джилли на дороге было лишь два больших имения: поближе — Дрохеда, подальше — Бугела; а за Бугелой лежала местность, куда почта попадала только раз в полгода.
Το κάρο του Μπλούη διέγραφε μια καμπυλωτή τροχιά γεμάτη ζιγκ ζαγκ για να περάσει απ όλα τα υποστατικά νοτιοδυτικά, δυτικά και βορειοδυτικά, μετά γύριζε πίσω στο Τζίλυ προτού τραβήξει ανατολικά, για μια μικρή διαδρομή, αφού εκατόν είκοσι χιλιόμετρα κατά την ανατολή άρχιζε η περιοχή του ταχυδρομείου της πόλης Μπουρού.	По громадной извилистой дуге Непоседа объезжал все юго-западные, западные и северо-западные фермы и возвращался в Джилли, после чего оставалось съездить к востоку — путешествие недлинное, всего миль шестьдесят, дальше действовала уже почта города Буру.
Μερικές φορές έφερνε μαζί του κι επιβάτες που κάθονταν πλάϊ του, στο απροστάτευτο από τον ήλιο δερμάτινο κάθισμα, επισκέπτες ή δυσαρεστημένους βοσκούς ή υπηρέτριες ή εργάτες, και πού και πού καμιά γκουβερνάντα. Οι κτηνοτρόφοι διέθεταν αυτοκίνητα για τις μετακινήσεις τους, μα όσοι βρίσκονταν στη δούλεψη τους είχαν μονάχα τον Μπλούη σαν μεταφορικό μέσο, όπως τον είχαν και για τα ψώνια ή την αλληλογραφία τους.	Изредка Уильяме кого-нибудь привозил — рядом с ним, на кожаном облучке, ничем не защищенный от солнца, сидел гость или работяга без гроша за душой; иногда он кого-нибудь увозил — гостя или недовольных прежним местом овчаров, горничных, сезонников, редко-редко — гувернантку; у фермеров-скотоводов были для разъездов свои машины, но тех, кто работал на фермеров, не только снабжал письмами и товарами, но и выручал транспортом один Непоседа Уильяме.
Όταν έφτασαν τα τόπια το ύφασμα που είχε παραγγείλει η Φη με το ταχυδρομείο, στρώθηκε στη ραπτομηχανή που της είχαν παραχωρήσει κι άρχισε να φτιάχνει φαρδιά φορέματα από ελαφρύ βαμβακερό για τον εαυτό της και για τη Μέγκυ, λεπτά παντελόνια και φόρμες για τους άντρες, ποδίτσες για τον Χαλ, κουρτίνες για τα παράθυρα.	Когда прибыли с почтой заказанные рулоны материи, Фиа уселась за швейную машину — подарок миссис Смит — и принялась шить свободные платья из светлого ситца для себя и Мэгги, легкие штаны и комбинезоны для мужчин, платьица для Хэла, занавески на окна.
Δίχως αμφιβολία ένιωθες πολύ πιο δροσερά σαν αφαιρούσες όλα αυτά τα εσώρουχα και τα στενά φουστάνια από πάνω σου.	Что и говорить, когда скинули плотную облегающую одежду и несколько слоев белья, стало куда прохладнее.
Η ζωή ήταν γεμάτη μοναξιά για τη Μέγκυ τώρα που είχε κοντά της μόνο τον Στιούαρτ απ όλα τ'αγόρια.	Мэгги жилось одиноко, в доме из мальчиков оставался один Стюарт.

Ο Τζακ κι ο Χιούη έλειπαν συνέχεια με τον πατέρα τους, μαθαίνοντας τη δουλειά του βοσκού, τζαγκαρούς τους έλεγαν τους μικρούς μαθητευόμενους.	Джек и Хьюги разъезжали с отцом, учились ходить за овцами — новичков в этом деле здесь называли желторотиками.
Με τον Στιούαρτ δεν μπορούσε να κάνει συντροφιά όπως έκανε παλιότερα με τον Τζακ και τον Χιούη. Ήταν ένα ήσυχο μικρό αγόρι που ζούσε στο δικό του κόσμο και προτιμούσε να κάθεται να παρακολουθεί με τις ώρες τις κινήσεις ενός συρφετού μυρμηγκιών, παρά να σκαρφαλώνει δέντρα, ενώ η Μέγκυ πέθαινε για το σκαρφάλωμα στα δέντρα κι έβρισκε ιδανικά γι αυτή τη δουλειά τα αυστραλέζικα μαστιχόδεντρα.	Стюарт не годился в товарищи для игр, какими были прежде Джек и Хьюги. Маленький, тихий, он жил в каком-то своем отдельном мире, мог бы часами сидеть на одном месте и глядеть, как непрерывной вереницей взбираются на дерево муравьи, а Мэгги любила сама лазить по деревьям и с восторгом жевала смолу: ее в Австралии так много, и вся разная!
Όχι δηλαδή πως είχαν και πολύ χρόνο είτε για να παρακολουθούν τα μυρμήγκια είτε για να σκαρφαλώνουν. Η Μέγκυ κι ο Στιούαρτ δούλευαν σκληρά.	Но, по правде сказать, не очень-то они успевали лазить по деревьям или любоваться муравьями. И у Мэгги, и у Стюарта работы было по горло.
Έκοβαν ξύλα και τα κουβαλούσαν, έσκαβαν λάκκους για τα σκουπίδια, φρόντιζαν το λαχανόκηπο και περιποιούνταν τα πουλερικά και τα γουρούνια.	Они кололи и таскали дрова, копали ямы для отбросов, гнули спину на огороде и присматривали за курами и свиньями.
Έμαθαν ακόμα να σκοτώνουν τα φίδια και τις αράχνες, μολονότι δεν έπαψαν ποτέ να τα φοβούνται.	И к тому же учились убивать змей и пауков, хотя так и не перестали их бояться.
Η βροχόπτωση ήταν σχετικά καλή για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια. ο χείμαρρος είχε λίγα νερά, μα τα δοχεία στη στέγη ήταν μισογεμάτα. Το χορτάρι δεν ήταν κι άσχημο για τούτη την εποχή, αν και δεν είχε βέβαια καμιά σχέση με τις καλύτερες του περιόδους που γινόταν πλούσιο και ψηλό.	Несколько лет кряду дождей выпадало почти достаточно; в речке воды было мало, но в цистернах примерно до половины. И трава еще неплохая, хотя далеко не такая сочная, как в лучшие времена.
"Μπορεί και να χειροτερέψει η κατάσταση", είπε η Μαίρη Κάρσον σκυθρωπή.	— Наверно, будет хуже, — мрачно предсказала Мэри Карсон.
Αλλά τους έμελλε να γνωρίσουν την πλημμύρα, προτού ζήσουν τις δυσκολίες μιας ξηρασίας. Στα μέσα του Γενάρη οι πιο νότιοι από τους βορειοδυτικούς μουσώνες έπεσαν πάνω στη χώρα στο διάβα τους.	Но прежде настоящей засухи им довелось испытать наводнение. В середине января эти места задело южным крылом налетающих с северо-запада муссонов.
Οι δυνατοί άνεμοι, δύστροποι σε βαθμό ακραίο, φυσούσαν όπως τους βόλευε. Μερικές φορές έφερναν τις καταρρακτώδεις καλοκαιριάτικες μπόρες τους μονάχα στα πιο βόρεια σημεία της ηπείρου, άλλοτε ταξίδευαν βαθιά μέσα στην Ενδοχώρα και πρόσφεραν στους δυστυχείς κατοίκους του Σίδνεϋ ένα υγρό καλοκαίρι.	Эти могучие ветры бесконечно коварны и изменчивы. Порой они приносят летние ливни лишь на краешек австралийского материка, а порой врываются глубоко, до самого Сиднея, и оделяют злосчастных горожан дождливым летом.
Το Γενάρη εκείνο τα σύννεφα ξεχύθηκαν μαύρα στον ουρανό, με τον αέρα να τα σκίζει λες κι ήταν μουλιασμένα κουρέλια, κι άρχισε να βρέχει. δεν	На этот раз в январе небо внезапно затянули черные набрякшие тучи, ветер рвал их в клочья, и хлынул дождь — не быстрый проливной

ήταν καμιά απαλή βροχούλα παρά ένας σταθερός, βουερός κατακλυσμός που συνεχιζόταν και συνεχιζόταν δίχως σταμάτημα.	дождик, но дождь упорный, яростный, сущий потоп, и не было ему конца.
Είχαν προειδοποιηθεί. ο Μπλούη Γουίλιαμς είχε φτάσει με το κάρο του φορτωμένο μέχρι πάνω και δώδεκα παραπανίσια άλογα πίσω του, γιατί βιαζόταν να τελειώσει τη γύρα του προτού ο ανεφοδιασμός των υποστατικών γίνει ακατόρθωτος εξαιτίας της βροχής.	Их предостерегли заранее; явился Непоседа Уильяме с повозкой, нагруженной до отказа, и с дюжиной запасных лошадей — он спешил снабдить округу всем необходимым, пока дожди не отрезали путь к дальним фермам.
"Έρχονται οι μουσώνες", είπε στρίβοντας ένα τσιγάρο και δείχνοντας με το καμτσίκι του τις στοίβες τα παραπανίσια λαχανικά.	— Идут муссоны, — сказал он, свертывая самокрутку, и кнутом показал на груды провизии, припасенной сверх обычного. —
"Το Κούπερ και το Μπάρκου κι η Ντιαμαντίνα έγιναν σωστά ποτάμια και τα νερά όλο και ξεχειλίζουν. Στο Κουήνσλαντ έχει σκεπαστεί όλος ο τόπος μένα μέτρο νερό κι οι ταλαίπωροι παλεύουν να βρουν κάνα ύψωμα να μαζώξουν εκεί τα ζωντανά τους".	Реки того гляди выйдут из берегов — и Купер, и Барку, и Дайамантина, а Разлив уже разлился. Весь Квинсленд на два фута покрыло водой, они там, бедняги, ищут хоть какой холмик, куда бы повыше загнать овец.
Ξαφνικά επικράτησε ένας ελεγχόμενος πανικός. ο Πάντυ και τ'αγόρια δούλευαν σαν τρελοί, να πάρουν τα πρόβατα από τα χαμηλά τους βοσκοτόπια και να τα πάνε όσο μακρύτερα μπορούσαν από το ρέμα και τον Μπάργουον. Φάνηκε κι ο πατήρ Ραλφ, που σέλωσε τάλογο του και κίνησε με τον Φρανκ και τα πιο άξια τσοπανόσκυλα για δυο βοσκότοπους στην όχθη του Μπάργουον, που δεν τους είχαν αδειάσει ακόμα, ενώ ο Πάντυ κι άλλοι δυο βοσκοί πήραν από ένα αγόρι ο καθένας τους κι έφυγαν σ'άλλες κατευθύνσεις.	Внезапно поднялась сдерживаемая тревога; Пэдди и мальчики работали как бешеные, переводили овец с низинных выгонов как можно дальше от своей речки и от Баруона. Приехал отец Ральф, оседлал свою лошадь и вместе с Фрэнком и лучшими собаками поспешил на выгоны, лежащие по берегу Баруона, а Пэдди и оба овчара, прихватив по одному из мальчиков, разъехались каждый в свою сторону.
Ο πατήρ Ραλφ ήταν εξαίρετος βοσκός. Καβάλα στο καθαρόαιμο που του είχε χαρίσει η Μαίρη Κάρσον φορούσε ένα άψογα ραμμένο παντελόνι ιππασίας από βουβαλόδερμα, γυαλιστερές καφετιές μπότες μέχρι το γόνατο, κι ένα πεντακάθαρο άσπρο πουκάμισο με τα μανίκια μαζεμένα ψηλά στα γεμάτα μυώνες χέρια του, και το λαιμό ανοιχτό να φαίνεται το λείο σκουρόχρωμο στήθος.	Отец Ральф и сам был превосходный овчар. Он ехал на чистокровной каурой кобыле — подарке Мэри Карсон — в светло-коричневых безупречного покроя брюках для верховой езды, в коричневых, начищенных до блеска высоких сапогах, в белоснежной рубашке, рукава закатаны и открывают мускулистые руки, ворот распахнут и открывает гладкую загорелую грудь.
Με το φαρδύ του παντελόνι από γκρίζο καρό ύφασμα, που το είχε δεμένο κάτω από τα γόνατα με μπαουγιάνγκς, κι ένα γκρίζο φανελένιο πουκάμισο, ο Φρανκ ένιωθε σαν φτωχός συγγενής.	Фрэнк в серой фланелевой нижней рубашке и старых мешковатых штанах из серой саржи, перетянутых ниже колен ремешками, чувствовал себя жалким ничтожеством.
Κι αυτό ακριβώς ήταν, συλλογίστηκε με πίκρα, ακολουθώντας τη στητή σιλουέτα που προπορευόταν καβάλα στο ευαίσθητο άτι, ανοίγοντας δρόμο στο σύδεντρο με τα πεύκα, πέρα από τη ρεματιά.	Да так оно и есть, сердито подумал он, проезжая за стройным всадником на изящной лошадке среди самшитов и сосен заречной рощи.
Ο Φρανκ είχε ένα άλογο άσπρο με καφετιές	Под Фрэнком была норовистая пегая племенная

βούλες, πεισματάρικο και δύστροπο, με δικιά του θέληση και μίσος θανατερό για τ'άλλα άλογα.	кобыла, злобная, упрямая скотина, которая люто ненавидела всех других лошадей.
Τα σκυλιά ήταν τόσο ταραγμένα που γάβγιζαν και χοροπηδούσαν, παλεύοντας ολοένα το ένα με τ'άλλο, ώσπου τα χώριζε ο πατήρ Ραλφ χτυπώντας τα κάθε τόσο με το ενισχυμένο καμτσίκι του βοσκού.	Взбудораженные собаки лаяли, прыгали, рычали друг на друга и сцепились было, но присмирели, когда отец Ральф безжалостно и метко хлестнул по ним пастушьим кнутом.
Λες και δεν υπήρχε τίποτε που να μην μπορούσε να το κάνει τούτος ο άντρας. Του ήταν γνώριμα όλα τα κωδικοποιημένα σφυρίγματα που έβαζαν τα σκυλιά να δουλέψουν και χειριζόταν το καμτσίκι του πολύ καλύτερα απ ό,τι ο Φρανκ, που ακόμα μάθαινε αυτή την εξωτική αυστραλέζικη τέχνη.	Казалось, этот человек умеет все на свете, он знал, как свистом подать собакам любую команду, и кнутом владел куда лучше Фрэнка, который только еще учился этому редкостному искусству австралийских пастухов.
Ο αρχηγός της ομάδας των σκύλων, ένα τεράστιο μαύρο κτήνος από το Κουήνσλαντ, υποτάχτηκε στον παπά σαν δούλος που είχε βρει τον αγαπημένο του αφέντη και τον ακολουθούσε στα τυφλά, πράγμα που σήμαινε πως ο Φρανκ πέρναγε στο ρόλο του δεύτερου στη σειρά άντρα.	Громадный свирепый квинслендский пес-вожак проникся преданной любовью к отцу Ральфу и покорно следовал за ним, явно не считая Фрэнка хозяином.
Όχι πως αυτό τον ένοιαξε και πάρα πολύ, ήταν ο μοναδικός από τους γιους του Πάντυ που δεν είχε αγαπήσει ιδιαίτερα τη ζωή στην Ντρογκέντα.	Фрэнка это почти не обижало; из сыновей Пэдди ему одному не полюбилась жизнь в Дрохеде.
Τίποτε δεν ήθελε παραπάνω από το να φύγει από τη Νέα Ζηλανδία, αλλά όχι όμως για να ρθει εδώ.	Он отчаянно рвался из Новой Зеландии — но вовсе не за тем, что нашел здесь.
Μισούσε την ασταμάτητη περιπολία στους βοσκότοπους, τη σκληρή γη όπου κοιμόταν τα πιο πολλά βράδια, τ'άγρια σκυλιά που δεν μπορούσες να τ'αντιμετωπίσεις σαν κατοικίδια και που τα σκότωνεσαν δεν έκαναν σωστά τη δουλειά τους.	Он возненавидел нескончаемые объезды выгонов и эту жесткую землю, на которой приходилось спать чуть не каждую ночь, и этих злобных псов — их не приласкаешь, и если они плохо несут свою пастушью службу, их пристреливают.
Μα η καβαλαρία κάτω από τον ουρανό που όλο και συννέφιαζε είχε μέσα της κάποιο στοιχείο περιπέτειας. Ακόμα και τα δέντρα έμοιαζαν να χορεύουν από μια χαρά αλλόκοτη, έτσι που λύγιζαν κι έτριζαν στον άνεμο.	Но ехать верхом, когда над головой сгущаются тучи, — это уже попахивает приключением; и даже деревья не просто со скрипом гнутся под порывами ветра, но будто приплясывают в диком веселье.
Ο πατήρ Ραλφ δούλευε σαν μανιακός, στέλνοντας τα σκυλιά ξοπίσω στα ανύποπτα πρόβατα και κείνα σέρνονταν υπάκουα μέσα στα χόρτα κι έκαναν τα χαζά μαλλιαρά ζωάκια να τρέμουν και να χοροπηδάνε από τον τρόμο τους ώσπου στο τέλος μαζεύονταν κοντά κοντά το ένα στο άλλο κι άρχιζαν πια να τρέχουν κανονικά.	Отец Ральф неутомим, точно одержимый, подстрекает и горячит собак, напускает на рассеянных по равнине ничего не подозревающих овец, быстрые тени стелются в траве, гонят перед собою безмозглые клубки шерсти — и те скачут, блеют в страхе и, наконец сбитые в кучу, бегут, куда надо.
Ποτέ δε θα μπορούσαν να φέρουν σε λογαριασμό ένα υποστατικό μεγάλο σαν την Ντρογκέντα μια φούχτα άντρες αν δεν είχαν τα σκυλιά μαθημένα να δουλεύουν είτε με τα πρόβατα είτε με τα γελάδια, ήταν απίστευτα έξυπνα και πολύ λίγες οδηγίες χρειαζόταν να τους δώσεις.	Не будь собак, горсточке людей нипочем бы не управиться с таким огромным имением, как Дрохеда; специально обученные пасти коров и овец, эти псы на диво умны и почти не нуждаются в приказаниях.

Μέχρι να νυχτώσει, ο πατήρ Ραλφ και τα σκυλιά, με τον Φρανκ πίσω τους να βάζει τα δυνατά του δίχως να καταφέρνει όμως σπουδαία πράγματα, είχαν πάρει όλα τα πρόβατα από το ένα βοσκοτόπι, δουλειά που κρατούσε μέρες συνήθως.	К ночи отец Ральф, с помощью собак и Фрэнка, который тянулся за ними, как мог, вывел с одного выгона всех овец — обычно на эту работу уходит несколько дней.
Ξεσέλωσε το άλογο του κοντά σε μια συστάδα δέντρων πλάϊ στο πορτάκι του φράχτη του δεύτερου βοσκότοπου, λέγοντας γεμάτος αισιοδοξία πως θα τα κατάφερναν να τον αδειάσουν κι αυτόν προτού αρχίσει η βροχή.	У ворот второго выгона, где росли несколько деревьев, он расседлал свою кобылку и сказал бодро, что, пожалуй, они и с этого участка сумеют вывести стадо прежде, чем хлынет дождь.
Τα σκυλιά είχαν ξαπλωθεί κατάχαμα στο χορτάρι με τις γλώσσες τους να κρέμονται, κι ο αρχηγός τους, το μεγάλο σκυλί από το Κουήνσλαντ, έγλειφε τα πόδια του πατέρα Ραλφ και τριβόταν χαδιάρικα πάνω του.	Собаки, высунув языки, растянулись в траве, свирепый квинслендец-вожак раболепно льнул к ногам священника.
Ο Φρανκ ξετρύπωσε από το σακίδιο που κρεμόταν στη σέλα του κάτι εμετικά κομμάτια κρέας καγκουρό και τα πέταξε στα σκυλιά, που όρμησαν στη στιγμή γαβγίζοντας και δαγκώνοντας ζηλιάρικα το ένα το άλλο.	Фрэнк вытащил из переметной сумы мерзкого вида куски кенгурового мяса, швырнул собакам, и они, огрызаясь и оттирая друг друга, накинулись на еду.
"Απαίσια, μοβόρικα κτήνη", είπε. "Διόλου δε μοιάζουν με σκυλιά, σαν τσακάλια κάνουν".	— Паршивое зверье, — сказал Фрэнк. — Прямо шакалы какие-то, порядочные собаки так себя не ведут.
"Φαντάζομαι πως κάπως έτσι θα τα εννοούσε ο Θεός τα σκυλιά όταν τα έπλασε", έκανε ήρεμα ο πατήρ Ραλφ. "	— Мне кажется, господь бог скорее всего задумал собак именно такими, — мягко возразил отец Ральф.
Έτοιμα για δράση πάντα, έξυπνα, επιθετικά και σχεδόν άγρια. Εγώ προσωπικά τα προτιμάω από τα εξημερωμένα σκυλάκια που ζουν στα σπίτια".	— Они проворны, умны, воинственны, и их почти невозможно приручить. Мне они, признаться, больше по вкусу, чем балованные комнатные собачки. —
Χαμογέλασε.	Он улыбнулся.
"Και οι γάτες έτσι είναι. Τις έχεις δει να τριγυρνάνε στα υπόστεγα; Άγριες και κακές σαν πάνθηρες. δεν αφήνουν άνθρωπο να τις πλησιάσει. Όμως ξέρουν να φροντίζουν τον εαυτό τους και δεν έχουν ανάγκη κανέναν, ούτε αναγνωρίζουν κανένα γι αφέντη τους αφού βρίσκουν μονάχες την τροφή τους".	— Вот и кошки тоже. Вы видели, какие кошки на скотном дворе? Дикие, злобные, сущие пантеры; ни за что не подпустят к себе человека. Но охотятся превосходно и вовсе не нуждаются, чтобы люди их опекали и кормили.
Έβγαλε από το σακίδιο του ένα κομμάτι κρύο αρνί κι ένα πακέτο με ψωμί και βούτυρο, έκοψε μια φέτα αρνί για τον εαυτό του κι έδωσε το υπόλοιπο στον Φρανκ.	Он извлек из своей переметной сумы кусок холодной баранины, хлеб, масло, отрезал ломоть баранины, остальную протянул Фрэнку.
Αφού άφησε το ψωμί και το βούτυρο σένα κούτσουρο ανάμεσα τους, έχωσε τ'άσπρα δόντια του στο κρέας με φανερή ευχαρίστηση.	Положил хлеб и масло на бревно между ними и с явным наслаждением впился белыми зубами в мясо.
Τη δίψα τους την έσβησαν με νερό από το φλασκί που είχε ντύσιμο καραβόπανου απέξω, και μετά	Жажду утолили из брезентовой фляжки, потом свернули по самокрутке.

έστριψαν τα τσιγάρα τους.	
Λίγο πιο πέρα έστεκε ένα μοναχικό δέντρο. ο πατήρ Ραλφ το έδειξε με το χέρι του.	Неподалеку стояло одинокое дерево вилга; отец Ральф указал на него самокруткой.
"Να μέρος για να κοιμηθούμε", είπε, λύνοντας την κουβέρτα του και παίρνοντας μαζί και τη σέλα.	— Вот место для ночевки, — сказал он, снял с лошади седло, отвязал одеяло.
Ο Φρανκ τον ακολούθησε κάτω από την πυκνή φυλλωσιά του δέντρου που κατέβαινε ίσαμε χαμηλά και θα τους πρόσφερε τέλειο καταφύγιο έτσι κι έπιανε απότομα η βροχή.	Фрэнк пошел за ним к вилге — дереву, которое считают самым красивым в этой части Австралии. Крона его почти круглая, листва светло-зеленая, очень густая. Ветви спускаются совсем низко, их легко достают овцы, и потому снизу каждое дерево как бы подстрижено ровно-ровно, будто живая изгородь в саду. Вилга всего надежней укроет от дождя, ведь у других деревьев Австралии листва не такая густая, как в землях, которые богаче влагой.
"Δεν είσ' ευτυχισμένος, Φρανκ, έτσι δεν είναι;" ρώτησε ο πατήρ Ραλφ σαν ξάπλωσε μένα στεναγμό κι άρχισε να στρίβει ένα δεύτερο τσιγάρο.	Отец Ральф вздохнул, лег и приготовился снова закурить. — Вы несчастливы, Фрэнк, я не ошибаюсь? — спросил он.
Ο Φρανκ γύρισε και τον κοίταξε καχύποπτα από τη δικιά του θέση, μισό μέτρο παραπέρα.	
"Τι πάει να πει ευτυχισμένος;" "Να, τούτη τη στιγμή, ο πατέρας σου και τ'αδέρφια σου είν ευτυχισμένοι.	— А что это такое — счастье? — Сейчас счастливы ваш отец и братья.
Εσύ όμως όχι, μήτε η μητέρα σου, μήτε η αδερφή σου. Δε σ'αρέσει η Αυστραλία;"	А вы, ваша мама и сестра — нет. Вам не нравится в Австралии?
"Δε μ'αρέσει εδώ που είμαι τώρα. Θέλω να πάω στο Σίδνεϋ. Μπορεί να μου δοθεί η ευκαιρία να γίνω κάτι εκεί πέρα".	— Здесь — нет. Я хочу перебраться в Сидней. Может, там я сумею чего-то добиться.
"Στο Σίδνεϋ; Είν ένα καταγώγιο γεμάτο ανομήματα". Ο πατήρ Ραλφ χαμογελούσε.	— В Сидней? Но ведь это гнездилище порока, — улыбнулся отец Ральф.
"Δε με νοιάζει. Εδώ που είμαι έχω κολλήσει όπως και στη Νέα Ζηλανδία, δεν μπορώ να του ξεφύγω". "Να ξεφύγεις από ποιον;"	— Ну и пускай! Тут я связан по рукам и ногам, все равно как было в Новой Зеландии; никуда от него не денусь. — От него?
Αλλά ο Φρανκ είχε πει κιόλας παραπάνω απ όσα ήθελε και δε σκόπευε να μιλήσει άλλο. Κοίταξε πάνω του τη φυλλωσιά, ξαπλωμένος στο χορτάρι.	Но у Фрэнка это вырвалось ненароком, и он не желал продолжать. Лежал и смотрел вверх, на листья.
" Πόσων χρονών είσαι, Φρανκ;" "Είκοσι δύο".	— Сколько вам лет, Фрэнк? — Двадцать два.
"Α, μάλιστα! Έχεις ζήσει ποτέ μακριά από τους δικούς σου;" "Όχι".	— Вот как! А вы когда-нибудь жили отдельно от родных? — Нет.
"Έχεις πάει ποτέ σε χορό, έχεις βγει με καμιά κοπέλα;"	— Ходили когда-нибудь на танцы? Была у вас подружка?

"Όχι".	— Нет.
Ο Φρανκ αρνιόταν να τον αποκαλέσει με τον τίτλο του.	Фрэнк не желал прибавлять, как положено, «ваше преподобие».
"Τότε δε θα μπορέσει να σε κρατήσει για πολύ ακόμα".	— Тогда он, наверно, скоро вас отпустит.
" Θα με κρατάει ώσπου να πεθάνω".	— Он меня не отпустит, пока я жив. Отец Ральф зевнул, улегся поудобнее.
Ο πατήρ Ραλφ χασμουρήθηκε και βολεύτηκε για να κοιμηθεί. "Καληνύχτα", είπε.	— Спокойной ночи, — сказал он.
Το πρωί τα σύννεφα είχαν κατέβει πιο χαμηλά, μα όλη η μέρα κύλησε δίχως να ξεσπάσει η βροχή και πρόφτασαν να καθαρίσουν και το δεύτερο βοσκοτόπι.	Утром тучи спустились еще ниже, но дождя все не было, и за день они вывели овец еще с одного выгона.
Μια χαμηλή κορυφογραμμή διαπερνούσε όλη την Ντρογκέντα από βορειοανατολικά προς νοτιοδυτικά. σε κείνους τους αγρούς ήταν που συγκέντρωσαν τα κοπάδια γιατί εκεί τα ζωντανά θα μπορούσαν να σκαρφαλώσουν στα κορφοβούνια για να γλιτώσουν έτσι και ξεχείλιζε το νερό από τις απότομες όχθες της ρεματιάς και του Μπάργουον.	Через всю землю Дрохеды, с северо-востока на юго-запад, тянулась гряда невысоких холмов — на этих-то выгонах и собирали сейчас стада, тут можно будет искать убежища от воды, если реки выйдут из берегов.
Η βροχή έπιασε με το πέσιμο της νύχτας σχεδόν, όταν ο Φρανκ κι ο παπάς έτρεχαν με τ’άλογα τους για την περασιά στο ρέμα, κάτω από το σπίτι του αρχιβοσκού.	Дождь начался уже к ночи, и Фрэнк со священником рысью пустились к броду через речку пониже дома Клири.
"Δεν έχει νόημα να τρέχουμε τώρα πια!" φώναξε ο πατήρ Ραλφ. "Κοίτα να προσέχεις πού πατάει τ’άλογο σου, μικρέ, μη γλιστρήσει και πέσεις στις λάσπες".	— Не жалейте лошадь, сейчас не до того! — крикнул отец Ральф. — Гоните вовсю, не то потонете в грязи!
Μέσα σε δευτερόλεπτα είχαν γίνει μούσκεμα, όπως είχε μουλιάσει η διψασμένη γη. Το λεπτό, δίχως πόρους χώμα έγινε μια θάλασσα λάσπης, όπου τ’άλογα τσαλαβατούσαν για να προχωρήσουν με δυσκολία παρακάτω.	В считанные секунды они вымокли до нитки — и так же мгновенно размокла прокаленная зноем почва. Она ничуть не впитывала влагу и обратилась в море жидкой грязи, лошади еле переступали в ней, увязая чуть не по колено.
Όσο υπήρχε ακόμα χορτάρι τα κατάφερναν να συνεχίζουν καβάλα, μα κοντά στη ρεματιά, όπου το χώμα ήταν γυμνό από τα πολλά πέρα δώθε, αναγκάστηκαν να ξεπεζέψουν.	По траве еще удавалось двигаться быстро, но ближе к реке, где все давно вытоптал скот, всадникам пришлось спешиться.
Τα άλογα είχαν πρόβλημα σαν απαλλάχτηκαν από το βάρος τους, αλλά του Φρανκ του ήταν αδύνατο να κρατήσει την ισορροπία του.	Без седоков лошади пошли легче, но Фрэнк не держался на ногах.
Ήταν χειρότερο κι από πίστα πατινάζ. Πεσμένοι στα τέσσερα μπουσούλησαν ως την κορφή της όχθης και μετά γλίστρησαν κάτω σαν βολίδες.	Это было хуже всякого катка. На четвереньках они карабкались вверх по крутому берегу, скользили и снова скатывались обратно.
Η πέτρινη περασιά, που την κάλυπταν συνήθως	Мощенную камнем дорогу неторопливая вода

λίγοι πόντοι τεμπέλικα κινούμενου νερού, βρισκόταν τώρα κάτω από ένα μέτρο καταρρακτώδους αφρού.	обычно покрывала на месте переправы едва на фут, а сейчас тут мчался пенный поток в четыре фута глубиной;
Ο Φρανκ άκουσε τον παπά να γελάει. Χτυπώντας τ'άλογα με τα βρεγμένα τους καπέλα και φωνάζοντας τους άγρια τα έκαναν να σκαρφαλώσουν στην αντικρινή όχθη, μα οι ίδιοι ήταν αδύνατο να τα καταφέρουν.	Фрэнк вдруг услышал — священник смеется. Лошадей подбадривали криками, хлопали по бокам насквозь промокшими шляпами, и они в конце концов благополучно выбрались на другой берег, но Фрэнку и отцу Ральфу это не удавалось.
Κάθε που προσπαθούσαν γλιστρούσαν κάτω ξανά. Μόλις που είχε προτείνει ο παπάς να σκαρφαλώσουν σε μια κλαίουσα ιτιά όταν φάνηκε ο Πάντυ, που είχε καταλάβει τι συνέβαινε σαν είδε τα δίχως καβαλάρηδες άλογα, φέρνοντας μαζί του ένα σκοινί για να τους τραβήξει έξω.	Опять и опять они пытались одолеть косогор и всякий раз сползали вниз. Отец Ральф предложил залезть на иву, но тут Пэдди, встревоженный появлением лошадей без седоков, подоспел с веревкой и втащил их наверх.
Ο πατήρ Ραλφ αρνήθηκε την πρόσκληση του Πάντυ να τον φιλοξενήσουν, χαμογελαστός και κουνώντας το κεφάλι.	Пэдди пригласил отца Ральфа зайти к ним, но тот улыбнулся и покачал головой.
"Με περιμένουν στο μεγάλο σπίτι", είπε. Η Μαίρη Κάρσον τον πήρε είδηση πριν από το προσωπικό της, γιατί ο πατήρ Ραλφ είχε κάνει το γύρο για να μπει από την μπροστινή είσοδο, κρίνοντας πως από κει θα έφτανε πιο εύκολα στο δωμάτιο του.	— Меня ждут в Большом доме, — сказал он. Мэри Карсон услышала его голос прежде, нем кто-либо из прислуги, — он обошел дом кругом, рассчитав, что с парадного хода легче попадет в отведенную ему комнату.
"Δεν πρόκειται να μπείτε μέσα στο χάλι που είστε", του είπε σαν τον είδε στη βεράντα.	— Ну нет, в таком виде вы не войдете, — сказала она ему с веранды.
"Τότε κάντε μου τη χάρη, χρυσή μου, και φέρτε μου τη βαλίτσα μου και πολλές πετσέτες".	— Тогда сделайте одолжение, дайте мне несколько полотенец и мой чемодан.
Ακουμπισμένη στη μισάνοιχτη μπαλκονόπορτα του σαλονιού της τον κοίταζε δίχως αμηχανία όσο έβγαζε το πουκάμισο του, τις μπότες και το δερμάτινο παντελόνι για να σκουπίσει μετά από πάνω του τις περισσότερες λάσπες.	Нисколько не смущаясь, она стояла у полуоткрытого окна гостиной и смотрела, как он стянул мокрую рубашку, сапоги, брюки и стирает с себя жидкую грязь.
"Είστε ο πιο όμορφος άντρας που έχω δει στη ζωή μου, Ραλφ ντε Μπρικασάρ", είπε.	— Никогда не видела мужчины красивее вас, Ральф де Брикассар, — сказала она. —
"Γιατί είναι τόσο πολλοί οι όμορφοι παπάδες; Εξαιτίας της ιρλανδέζικης καταγωγής τους; Είναι ωραία ράτσα οι Ιρλανδοί. Ή μήπως οφείλεται το φαινόμενο στο γεγονός πως οι όμορφοι άντρες βρίσκουν στον Κλήρο το καταφύγιο που θα τους προστατέψει από τις συνέπειες της γοητείας τους;	Почему среди священников так много красавцев? Ирландская кровь сказывается? Ирландцы ведь красивый народ. Или красивые мужчины ищут в сане защиту, ведь такая наружность осложняет жизнь?
Πάω στοίχημα πως έχετε ματώσει τις καρδιές όλων των κοριτσιών του Τζίλυ".	Ручаюсь, все девчонки в Джилли чахнут от любви к вам.
"Έχω μάθει από καιρό να μη δίνω σημασία στα ερωτοχτυπημένα κοριτσόπουλα". Γέλασε.	— Я давно уже научился не обращать внимания на влюбчивых девиц, — засмеялся он. —
"Ο κάθε παπάς κάτω από τα πενήντα αποτελεί	Некоторые способны влюбиться во всякого

στόχο για μερικές από τούτες τις κοπελούδες, κι ένας παπάς κάτω από τριάντα πέντε είναι στόχος για όλες τους.	священника моложе пятидесяти, а если священнику нет тридцати пяти, в него, как правило, влюблены все.
Αλλά οι μόνες που προσπαθούν να ξεμυαλίσουν στ'ανοιχτά και δίχως ντροπές είναι οι προτεστάντισσες".	Но откровенно соблазнить меня пытаются только протестантки.
"Ποτέ δεν απαντάτε άμεσα στις ερωτήσεις μου".	— О чем вас ни спросишь, ответа начистоту не жди — так? — сказала Мэри Карсон.
Ίσιωσε το κορμί της κι άπλωσε το χέρι της ν'ακουμπήσει την ανοιχτή της παλάμη στο στήθος του.	Выпрямилась и положила ладонь ему на грудь.
"Είστε φιλήδονος άνθρωπος, Ραλφ, κάθεστε στον ήλιο. Έχετε μαυρίσει σόλο το κορμί σας το ίδιο;"	— Вы сибарит, Ральф, вы принимаете солнечные ванны. Что же, у вас всюду такой загар?
Της χαμογέλασε, έγειρε το κεφάλι μπρος, μετά έβαλε τα γέλια, με το πρόσωπο του ν'αγγίζει σχεδόν τα μαλλιά της, ενώ ξεκούμπωνε το μπαμπακερό σώβρακο. σαν έπεσε χάμω το κλότσησε πέρα και στάθηκε σαν κάποιο άγαλμα του Πραξιτέλη όσο εκείνη έκανε το γύρο με την ησυχία της, να τον κοιτάξει απ όλες τις μεριές.	Он с улыбкой наклонился, усмехнулся ей в волосы, расстегнул полотняные кальсоны; они соскользнули наземь, он отбросил их ногой и стоял, точно статуя, изваянная Праксителем, а Мэри обошла его и неторопливо осмотрела со всех сторон.
Οι δυο τελευταίες μέρες τον είχαν ζωντανέψει, και την ίδια ευφορία τού προκαλούσε τώρα κι η ξαφνική επίγνωση πως ήταν ίσως πιο ευάλωτη απ ό,τι την είχε φανταστεί.	События последних двух дней веселили его, развеселила и внезапная мысль — а ведь Мэри Карсон, пожалуй, гораздо уязвимее, чем он воображал!
Μα την ήξερε καλά κι ένιωθε απόλυτα ασφαλής όταν τη ρώτησε,	Однако он неплохо знал ее и потому бесстрашно спросил:
"Θέλετε να σας κάνω έρωτα, Μαίρη;"	— Вы что же, Мэри, хотите, чтобы я занялся с вами любовью?
Κοίταξε το πλαδαρό του πέος και ξέσπασε σε δυνατά γέλια.	Она оглядела вяло поникший знак его мужского достоинства, насмешливо фыркнула:
"Ούτε που θα το σκεφτόμουν ποτέ να σας βάλω σε τέτοιο κόπο! Τις χρειάζεστε τις γυναίκες, Ραλφ;"	— И в мыслях не было так вас утруждать! А вам нужна женщина, Ральф?
Τίναξε πίσω το κεφάλι, με ύφος περιφρονητικό. "Όχι!"	Он презрительно вскинул голову. — Нет!
"Τους άντρες;"	— Мужчина?
"Είναι χειρότεροι από τις γυναίκες. Όχι, δεν τους χρειάζομαι".	— Они еще хуже, чем женщины. Нет, никто мне не нужен.
" Και τον εαυτό σας;"	— Так что же, обходитесь сами?
" Λιγότερο από καθετί άλλο ".	— Ни малейшего желания.
"Ενδιαφέρον". Ανοίγοντας διάπλατα την μπαλκονόπορτα μπήκε πάλι στο σαλόνι της.	— Любопытно. — Она шагнула обратно в гостиную.
"Ραλφ, Καρδινάλιος Ντε Μπρικασάρ!" τον	— Ральф, кардинал де Брикассар! —

ειρωνεύτηκε. Μα σαν βρέθηκε μακριά από τα διαπεραστικά μάτια του, βούλιαξε ξανά στην μπερζέρα της κι έσφιξε τα χέρια της σε γροθιές, λες και τα έβαλε σιωπηλά με τις παραξενιές της μοίρας.	съехидничала напоследок. Но, уйдя от его проницательного взгляда, сникла в своем глубоком кресле, стиснула кулаки, охваченная бессильной злобой на капризы судьбы.
Ο πατήρ Ραλφ κατέβηκε από τη βεράντα και στάθηκε γυμνός στο καλοκουρεμένο γρασίδι, με τα χέρια σηκωμένα ψηλά πάνω από το κεφάλι του και τα μάτια κλειστά. Άφηνε τη βροχή να κυλάει πάνω του ζεστή, ερευνητική, να φτιάχνει τα μικρά ρυάκια της στο κορμί του κι ήταν μοναδική η αίσθηση πάνω στο γυμνό δέρμα.	Отец Ральф, обнаженный, сошел с веранды на подстриженный газон и остановился — руки закинуты за голову, веки сомкнуты; он подставлял все тело теплым, вкрадчивым, покалывающим струйкам дождя, и они чудесно ласкали незащищенную кожу.
Είχε σκοτεινιάσει για τα καλά. Αλλά εκείνος παρέμενε πλαδαρός.	Стало совсем темно. Но в нем сохранялось все то же вялое спокойствие.
Το ρέμα ξεχείλισε από τις όχθες του και το νερό ανέβηκε πιο ψηλά στους πασσάλους του σπιτιού του Πάντυ κι ύστερα άρχισε να κατηφορίζει κατά το μεγάλο σπίτι.	Речка вышла из берегов, сваи, на которых стоял дом Пэдци, все глубже уходили в воду, она подкрадывалась по Главной усадьбе к Большому дому.
"Θ'αρχίσει να μαζεύεται πάλι από αύριο", είπε η Μαίρη Κάρσον σαν πήγε ο Πάντυ να της μηνύσει ανήσυχος τα μαντάτα.	— Завтра начнет спадать, — сказала Мэри Карсон, когда встревоженный Пэдди пришел сказать ей об этом.
Όπως συνήθως, η αδερφή του είχε δίκιο. μέσα στην επόμενη βδομάδα τα νερά όλο και τραβιόνταν για να γυρίσουν, τέλος, στις κανονικές τους διόδους.	Как всегда, она оказалась права: на следующей неделе вода понемногу убывала и наконец вернулась в обычное русло.
Βγήκε ο ήλιος, η θερμοκρασία ανέβηκε κατακόρυφα στους σαράντα βαθμούς υπό σκιά και το γρασίδι έμοιαζε να χει βγάλει φτερά για να πετάξει στον ουρανό, ψηλό μέχρι κει πάνω και καθάριο, να σε τυφλώνει με το αστραφτερό χρυσαφένιο του χρώμα.	Выглянуло солнце, воздух раскалился до ста пятнадцати в тени, и трава будто взлетела в небо — высокая, чуть не по пояс, свежая, сверкающая бледным золотом так, что слепило глаза.
Ξεπλυμένα από τις σκόνες τους, τα δέντρα γυαλοκοπούσαν, κι οι παπαγάλοι επέστρεψαν απ όπου κι αν είχαν πάει όσο κρατούσε η βροχή, πιο φλύαροι από ποτέ, γεμίζοντας χρώμα τον τόπο όπως πετούσαν ανάμεσα στις φυλλωσιές.	Блестела отмытая от пыли листва деревьев, вернулись орды попугаев, которые неведомо где укрывались во время дождя, — теперь они снова мелькали в ветвях всеми цветами радуги и тараторили пуще прежнего.
Ο πατήρ Ραλφ είχε γυρίσει στους παραμελημένους του ενορίτες να τους συντρέξει, ξέροντας πως δεν υπήρχε περίπτωση ν'αντιμετωπίσει κάποια μομφή για την απουσία του. κάτω από το παρθενικά λευκό πουκάμισο του, πλάϊ στην καρδιά του, βρισκόταν ένα τσεκ για χίλιες λίρες. Ο επίσκοπος θα έμενε άφωνος.	Отец Ральф возвратился к своей заброшенной было пастве, невозмутимый и довольный: выговор за отлучку ему не грозит, ведь у самого сердца, под белой священнической сорочкой, покоится чек на тысячу фунтов. Епископ будет в восторге.
Τα πρόβατα τα πήγαν ξανά στα κανονικά τους βοσκοτόπια κι οι Κλήαρι αναγκάστηκαν να υιοθετήσουν ένα συνήθειο της Ενδοχώρας, τη μεσημεριάτικη σιέστα.	Овец перегнали обратно на пастбища, и семейству Клири пришлось выучиться обычаю здешнего края — сиесте.
Σηκώνονταν στις πέντε, τα είχαν όλα έτοιμα και	Вставали в пять утра, заканчивали все дела к

τελειωμένα πριν το μεσημέρι, μετά σωριάζονταν στα κρεβάτια τους, όπου στριφογυρνούσαν καταϊδρωμένοι ως τις πέντε το απόγευμα.	полудню и валились без сил, обливались потом, ворочались и не находили себе места до пяти вечера.
Αυτό ίσχυε και για τους άντρες στα παραπήγματα και για τις γυναίκες στο σπίτι.	Так было и с женщинами в доме, и с мужчинами на выгонах.
Οι δουλειές που δεν προφταίνονταν ως τις δώδεκα έμεναν για μετά τις πέντε, και το βραδινό το έτρωγαν σ'ένα τραπέζι έξω στη βεράντα, αφού πρώτα έδυε ο ήλιος.	Работа, которую нельзя было сделать до полудня, заканчивалась после пяти, ужинали после захода солнца, стол был выставлен на веранду.
Είχαν βγάλει και τα κρεβάτια τους στη βεράντα γιατί η ζέστη κρατούσε ίσαμε το πρωί. Βδομάδες ολόκληρες είχε να κατέβει από τους τριάντα πέντε βαθμούς ο υδράργυρος, το κάμα τους έψηνε μέρα νύχτα.	Постели тоже пришлось вытащить из дому, потому что жара не спадала и к ночи. Кажется, ртуть уже целую вечность ни днем, ни ночью не опускалась ниже ста.
Το μοσχάρι είχε γίνει ξεχασμένη ανάμνηση, τώρα υπήρχαν μονάχα αρνιά, μικρά στο μέγεθος, για να τρώγονται προτού χαλάσουν.	Про говядину и думать забыли, в пищу годились только барашки поменьше, — их успевали съесть, пока мясо не испортится.
Λαχταρούσαν μια γεύση διαφορετική, να ξεφύγουν λιγάκι από τον αιώνιο κύκλο με τ'αρνίσια πάϊδάκια, το αρνί στην κατσαρόλα, την κρεατόπιτα με αρνίσιο κιμά, το αρνί με το κάρι, το ψητό αρνίσιο μπούτι στο φούρνο, το βραστό αρνί, το αρνί με τα λαχανικά.	И все жаждали разнообразия, всем опостылели вечные бараньи отбивные, тушеная баранина, пастуший пирог из бараньего фарша, баранина под соусом кэрри, жареная баранья нога, баранина с пряностями, вареная, соленая, баранина во всех видах.
Μα στις αρχές του Σεπτέμβρη η ζωή άλλαξε απότομα για τη Μέγκυ και τον Στιούαρτ. Καθώς δεν υπήρχε κανένα πιο κοντινό σχολείο, τους έστειλαν εσωτερικούς στο μοναστήρι του Τζίλανμποουν.	Но в начале февраля жизнь Мэгги и Стюарта круто изменилась. Их отослали в Джиленбоун, в монастырскую школу с пансионом, потому что ближе учиться было негде.
Ο Χαλ, είπε ο Πάντυ, θα μπορούσε να πάρει μαθήματα δι'αλληλογραφίας από τις Σχολές Μπλακφράιαρς του Σίδνεϋ, σαν θα μεγάλωνε αρκετά, όμως στο μεταξύ, αφού είχαν συνηθίσει σε δασκάλους η Μέγκυ κι ο Στιούαρτ, η Μαίρη Κάρσον προσφέρθηκε γενναιόδωρα να πληρώσει για τα δίδακτρα και τη διατροφή τους στο μοναστήρι του Αγίου Σταυρού.	Хэл, когда подрастет, будет учиться заочно, в школе, которую устроили доминиканцы в Сиднее, сказал Пэдди, но Мэгги и Стюарт привыкли к учителям, и Мэри Карсон великодушно предложила платить за пансион и ученье в монастыре Креста господня.
Άλλωστε, η Φη ήταν πολύ απασχολημένη με τον Χαλ για να διαβάζει και τα παιδιά στα μαθήματα δι'αλληλογραφίας.	Притом у Фионы слишком много хлопот с маленьким Хэлом, некогда ей следить еще и за тем, как они учатся.
Είχε γίνει κατανοητό από την αρχή, δίχως να ειπωθεί με λόγια, πως ο Τζακ κι ο Χιούη δε θα συνέχιζαν την εκπαίδευση τους, η Ντρογκέντα τους χρειαζόταν για τη γη, κι η γη ήταν αυτό που ήθελαν οι ίδιοι.	С самого начала подразумевалось, что образование Джека и Хьюги закончено: Дрохеде они нужны были для работы на земле, а им только того и хотелось.
Η Μέγκυ κι ο Στιούαρτ βρήκαν τη ζωή στον Άγιο Σταυρό παράξενη, γαλήνια μετά την Ντρογκέντα, και ιδιαίτερα μετά την Ιερά Καρδία του Γουοχάϊν.	Странной показалась Мэгги и Стюарту после Дрохеды, а главное — после школы Пресвятого Сердца в Уэхайне мирная жизнь в

	монастыре Креста господня.
Ο πατήρ Ραλφ είχε εξηγήσει στις καλόγριες με τρόπο λεπτό πως τούτα τα δυο παιδιά ήταν οι προστατευόμενοι του, πως είχαν θεία την πλουσιότερη γυναίκα στη Νέα Νότια Ουαλία.	Отец Ральф тонко дал монахиням понять, что эти двое детей — его подопечные, а их тетка — самая богатая женщина в Новом Южном Уэльсе.
Έτσι, η ντροπαλοσύνη της Μέγκυ μετασχηματίστηκε από σοβαρό ηθικό ελάττωμα σε αρετή, κι η τάση του Στιούαρτ ν'απομονώνεται, η συνήθεια του να καρφώνει τα μάτια σ'αποστάσεις μακρινές, δίχως όρια, του απέφεραν το χαρακτηριστικό "το άγιο αγοράκι".	И вот застенчивость Мэгги преобразилась из порока в добродетель, а Стюарт своей необычайной отрешенностью, привычкой часами смотреть куда-то в невообразимую даль заслужил прозвище «маленького святого».
Πράγματι ήταν πολύ γαλήνια η διαβίωση τους, γιατί υπήρχαν πολύ λίγοι εσώκλειστοι. οι κάτοικοι της περιοχής που ήταν αρκετά εύποροι για να μπορούν να στείλουν τα παιδιά τους σε ιδιωτικό σχολείο προτιμούσαν να τα πηγαίνουν στο Σίδνεϋ.	Да, тут жилось очень мирно, потому что пансионеров было совсем мало: жители округа, достаточно богатые, чтобы учить своих отпрысков в закрытой школе с пансионом, неизменно предпочитали посылать их в Сидней.
Το μοναστήρι μύριζε λουλούδια και λούστρο για τα έπιπλα, οι σκοτεινοί και σιωπηλοί του διάδρομοι ανέδιναν μια απτή αίσθηση αγιοσύνης. Οι φωνές ήταν πάντα χαμηλές, η ζωή κυλούσε πίσω από ένα λεπτό μαύρο πέπλο. Κανένας δεν τους έδερνε με τη βέργα, κανένας δεν τους φώναζε, κι υπήρχε πάντα ο πατήρ Ραλφ.	В джиленбоунском монастыре пахло лаком и цветами, в полутемных коридорах с высокими сводами обдавало тишиной и явственно ощутимым благочестием. Все говорили вполголоса, жизнь проходила словно за тончайшей черной вуалью. Детей никто не лупил тростью, никто на них не кричал, и притом был на свете отец Ральф.
Ερχόταν συχνά να τους δει και τους έπαιρνε τόσο τακτικά να κοιμηθούν στο πρεσβυτέριο που αποφάσισε να βάψει την κάμαρα που χρησιμοποιούσε η Μέγκυ σένα απαλό πράσινο του μήλου, ν'αγοράσει καινούριες κουρτίνες για τα παράθυρα κι ένα καινούριο κάλυμμα για το κρεβάτι.	Он постоянно навещал их и так часто брал к себе домой, что даже перекрасил спальню, где ночевала Мэгги, в нежно-зеленый цвет, купил новые занавески на окна и новое одеяло.
Ο Στιούαρτ συνέχισε να κοιμάται σ'ένα δωμάτιο που παρέμενε κρεμ, καφέ στα χρώματα του μετά από δυο γενικές ανακαινίσεις στη διακόσμηση του σπιτιού. Απλά, ο πατήρ Ραλφ δεν έτυχε ποτέ ν'αναρωτηθεί αν ήταν ευχαριστημένος ο Στιούαρτ ή όχι.	Стюарт по-прежнему спал в комнате, которую дважды окрашивали все так же — кремовой с коричневым; отец Ральф вовсе не задумывался, хорошо ли Стюарту.
Καλούσε το παιδί από υποχρέωση μόνο, για να μην το προσβάλει που θα έπαιρνε την αδερφή του δίχως αυτό.	Просто он спохватился, что надо пригласить еще и его, чтобы не было обиды.
Το γιατί είχε τέτοια αδυναμία στη Μέγκυ ο πατήρ Ραλφ δεν το ήξερε, κι ούτε κάθισε ποτέ να το σκεφτεί.	Отец Ральф и сам не знал, почему он так привязался к Мэгги, да, по правде говоря, и не удосужился спросить себя об этом.
Στην αρχή ήταν κάτι σαν οίκτος, τη μέρα εκείνη που την είχε δει να στέκει λιγάκι παραπίσω, στο σκονισμένο σταθμό. τη διαχώριζε από την υπόλοιπη οικογένεια το ίδιο της το φύλο, είχε συλλογιστεί τότε.	Началось с того, что ему стало ее жаль в тот давний день на пыльном вокзале, когда он заметил ее растерянную, позади всех; она в семье на отшибе, потому что девочка, с неизменной проницательностью догадался он.

Όσο για το γιατί κινιόταν ο Φρανκ σε μια εξωτερική περίμετρο, αυτό δεν τον έβαζε διόλου σε σκέψεις, μήτε ένιωθε την ανάγκη να λυπηθεί το αγόρι.	Но его ничуть не заинтересовало, почему в стороне держался и Фрэнк, и жалости к Фрэнку он тоже не ощутил.
Ο Φρανκ είχε κάτι που σκότωνε κάθε τρυφερό συναίσθημα στους άλλους: μια σκοτεινή καρδιά, ένα πνεύμα στερημένο από εσώτερο φως.	Было во Фрэнке что-то такое, что убивало и нежность, и сочувствие — этому угрюмому сердцу не хватало внутреннего света.
Η Μέγκυ όμως; Τον είχε συγκινήσει αβάσταχτα, και δεν ήξερε στ'αλήθεια το λόγο. Ήταν το χρώμα των μαλλιών της, που χαιρόταν να το βλέπει. το χρώμα και το σχήμα των ματιών της, ίδια σαν της μάνας της, άρα όμορφα, μα τόσο πιο γλυκά, τόσο εκφραστικότερα. κι ο χαρακτήρας της, που του φαινόταν τέλειος χαρακτήρας για γυναίκα, παθητικός κι ωστόσο τεράστια δυνατός.	А Мэгги? Она тогда нестерпимо растрогала отца Ральфа, и, право же, он не понимал отчего. Да, ему нравятся эти необыкновенного цвета волосы, и цвет и разрез ее глаз — глаза у нее материнские и уже поэтому красивые, но еще милее, выразительнее; и характер истинно женский: податливость, но притом безграничная сила.
Δεν ήταν επαναστάτρια η Μέγκυ. το αντίθετο. Όλη της τη ζωή θα υπάκουε, θα κινιόταν μέσα στα όρια του ριζικού της σαν θηλυκό.	Мэгги отнюдь не мятежная душа, совсем напротив. Всю свою жизнь она будет покоряться, смиренная узница своей женской доли.
Κι όμως, τίποτε απ όλα αυτά δεν έφτανε για να εξηγήσει τα όσα ένιωθε για την παιδούλα. Ίσως, αν είχε κοιτάξει πιο βαθιά μέσα του, θα μπορούσε να είχε δει πως η αδυναμία του ήταν αποτέλεσμα μιας παράξενης συγκυρίας του χρόνου και του χώρου και του προσώπου.	Но нет, это еще не все. Загляни он в себя поглубже, он, быть может, понял бы, что его чувство к этой девочке рождено странным сочетанием времени, места и характера.
Κανένας δε θεωρούσε σημαντική τη Μέγκυ, πράγμα που σήμαινε πως υπήρχε στη ζωή της ένα κενό όπου μπορούσε να βολευτεί ο ίδιος και να είναι σίγουρος για την αγάπη της. ήταν μικρούλα, κι έτσι δεν αποτελούσε κίνδυνο για την υπόληψη του σαν κληρικού. ήταν όμορφη, και του άρεσε η ομορφιά. και του γέμιζε έναν άδειο χώρο στη ζωή του, που ο Θεός του δεν ήταν δυνατό να τον γεμίσει, με τη ζεστασιά της και τηναπτή ανθρώπινη υπόσταση της.	Никто о ней всерьез не думает, а значит, есть в ее жизни пустота, которую он может заполнить и наверняка заслужит ее привязанность; она еще совсем ребенок и, значит, ничем не грозит его образу жизни и его доброму имени пастыря; она красива, а все красивое доставляет ему удовольствие; и, наконец, — в этом он меньше всего склонен был себе признаться, — она сама заполняла пустоту в его жизни, которую не мог заполнить бог, потому что она живое любящее существо, способное ответить теплом на тепло.
Επειδή δεν ήθελε να φέρει σ'αμηχανία την οικογένεια της κάνοντας της δώρα, της πρόσφερε τη συντροφιά του όσο μπορούσε, και ξόδευε χρόνο και φροντίδα στη διακόσμηση της κάμαρας της στο πρεσβυτέριο. όχι τόσο για να δει τη χαρά της, παρά για να φτιάξει έναν περίγυρο ταιριαστό για το πολύτιμο πετράδι του. Δεν άρμοζαν στη Μέγκυ τα ψεύτικα πράγματα.	Осыпать ее подарками нельзя, чтобы не ставить в неловкое положение семью, а потому он старался почаще с ней видеться и немало времени и выдумки потратил, заново отделывая для нее комнату в церковном доме — не столько затем, чтобы порадовать девочку, главное — чтобы создать достойную оправу для своей жемчужины. Ничто дешевое, второсортное для нее не годится.
Στις αρχές του Μάη έφτασαν στην Ντρογκέντα οι εργάτες για την κουρά. Η Μαίρη Κάρσον ήταν ενημερωμένη σε βαθμό εκπληκτικό κι ήξερε πολύ καλά το πώς γινόταν το καθετί στο υποστατικό, από το πώς μεγάλωναν οι προβατίνες, ως και το	В начале мая в Дрохеду собрались стригали. От Мэри Карсон ни один пустяк не ускользал в Дрохеде — ни распределение отар по выгонам, ни взмах пастушьего кнута; за несколько дней до прихода стригалей она вызвала к себе Пэдди

πώς θα έπρεπε να χειρίζεται κάποιος το καμτσίκι με τα κοπάδια. φώναξε τον Πάντυ στο μεγάλο σπίτι λίγες μέρες πριν φτάσουν οι εργάτες, και δίχως να κουνηθεί από την μπερζέρα της, του είπε τι ακριβώς έπρεπε να κάνει μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια. Συνηθισμένος στην κουρά της Νέας Ζηλανδίας, ο Πάντυ τα είχε χάσει σαν πρωτοείδε τους είκοσι έξι πάγκους στο υπόστεγο. τώρα, μετά την κουβέντα του με την αδερφή του, στο μυαλό του γύριζαν συνέχεια νούμερα και πληροφορίες.	и, как всегда утопая в глубоком кресле, подробно, до мелочей распорядилась, что и как надо делать. Падрика, привычного к скромным масштабам Новой Зеландии, с первых дней ошеломил огромный сарай-стригальня с отделениями для двадцати шести мастеров; и теперь, после разговора с сестрой, от цифр и прочих сведений у него гудело в голове.
Δε θα κουρεύονταν μονάχα τα πρόβατα της Ντρογκέντα στην Ντρογκέντα, παρά και της Μπουγκέλα και του Ντιμπάν-Ντιμπάν και του Μπηλ-Μπηλ.	Оказалось, в Дрохеде стригут не только своих овец, но еще и овец из Бугелы, Диббен-Диббена и Бил-Била.
Σήμαινε εξαντλητική δουλειά για τον καθένα, για άντρες και γυναίκες.	А это значит, что все и каждый в имении, и мужчины и женщины, должны работать без роздыха.
Σύμφωνα με το έθιμο, η κουρά ήταν κοινή υπόθεση και τα υποστατικά που μοιράζονταν τις ευκολίες της Ντρογκέντα και τις εγκαταστάσεις της θα έστελναν φυσικά ανθρώπους για να βοηθήσουν, μα ο κύριος φόρτος των παραπανίσιων καθηκόντων έπεφτε αναπόφευκτα στους ώμους όσων εργάζονταν μόνιμα στην Ντρογκέντα.	По обычаю, стрижка овец — работа общая, и жители окрестных ферм, которые пользуются отлично оборудованной для этого Дрохедой, всячески стараются помочь, но тяжелее всех неминуемо приходится здешним.
Οι εργάτες για την κουρά θα έφερναν μαζί τους το δικό τους μάγειρα και θ'αγόραζαν την τροφή τους από το κατάστημα του υποστατικού, μα έπρεπε να βρεθούν τούτες οι τεράστιες ποσότητες τροφής, οι παράγκες με τις κουζίνες τους στο πλάϊ και τα μπάνια έπρεπε να καθαριστούν, να συγυριστούν και να εφοδιαστούν με στρώματα και κουβέρτες.	Стригали приводят кого-нибудь, кто стряпает на всю артель, провизию покупают в Дрохеде, но надо, чтобы здешних запасов хватило, надо загодя вычистить, вымыть старые, сколоченные кое-как бараки, и кухню при них, и нехитрую пристройку для мытья, наготовить тюфяков и одеял.
Δεν ήταν όλα τα κτήματα τόσο γενναιόδωρα σαν την Ντρογκέντα με τους εργάτες της κουράς, όμως η Ντρογκέντα καμάρωνε για τη φιλόξενη διάθεση της και τη φήμη της σαν ένα "διαολεμένα καλό υποστατικό".	Не все фермы устраивали стригалей с такими удобствами, но Дрохеда гордилась своим гостеприимством и славой «распрекрасного места для стрижки».
Γιατί η κουρά ήταν η δραστηριότητα όπου συμμετείχε κι η Μαίρη Κάρσον, κι έτσι εδώ την άνοιγε την τσέπη της δίχως τσιγκουνιές. Δεν είχε μονάχα ένα από τα μεγαλύτερα υπόστεγα για το κούρεμα των προβάτων σ'ολάκερη τη Νέα Νότια Ουαλία, παρά και προσλάμβανε τους πιο καλούς άντρες, άντρες της αξίας του Τζάκυ Χιούη, για να κουρέψουν τα πάνω από τριακόσιες χιλιάδες ζωντανά που θα περνούσαν από το υπόστεγο προτού μαζέψουν οι εργάτες τα μπογαλάκια τους και τα φορτώσουν στο παλιό Φορντ φορτηγό που θα τους πήγαινε στο επόμενο υποστατικό.	Ни в каких других общих начинаниях Мэри Карсон участия не принимала, зато уж тут она не скупилась. Ее стригальня была не только одной из крупнейших в Новом Южном Уэльсе, но и требовала лучших стригалей, мастеров вроде Джеки Хау; больше трехсот тысяч овец надо будет остричь, прежде чем стригали погрузят свои закатанные в одеяла пожитки в старый грузовик подрядчика и покатят туда, где их ждет еще работа.
Ο Φρανκ είχε δυο βδομάδες που έλειπε από το	Фрэнк уже две недели не был дома. Вдвоем со

σπίτι. Με το γερο-Βαρέλα Πητ, το βοσκό, μια ομάδα σκυλιά, δυο άλογα κι ένα ελαφρύ καρότσι κοντά τους που το έσερνε ένα απρόθυμο πόνι για να κουβαλάνε τ'απαραίτητα, είχαν κινήσει για τα πιο μακρινά βοσκοτόπια, στα δυτικά της Ντρογκέντα, να μαζέψουν και να φέρουν τα πρόβατα, ξεδιαλέγοντάς τα στο δρόμο κι αφήνοντας πίσω τη σκαρταδούρα.	старым овчаром Питом Пивной Бочкой, прихватив двух запасных лошадей, собак и двуколку, нагруженную их нехитрыми пожитками, которую нехотя волокла ленивая кляча, он ездил на дальние западные участки: надо было пригнать оттуда овец, постепенно сводить их вместе, отбирать и сортировать.
Ήταν μια αργή, βαρετή δουλειά, που δεν μπορούσες να τη συγκρίνεις με κείνο το ξέφρενο μάζεμα πριν την πλημμύρα. Το κάθε βοσκοτόπι είχε τη δικιά του μάντρα όπου αξιολογούνταν τα ζώα και κρατιόνταν τα κοπάδια μέχρι να φτάσει η σειρά τους να πάνε στο υπόστεγο.	Тягучая, утомительная работа, ничего похожего на ту неистовую гонку перед наводнением. На каждом участке свои загоны, там можно отчасти распределить и пометить овец, пока не придет их черед.
Τα υπόστεγα για την κουρά χωρούσαν μονάχα δέκα χιλιάδες πρόβατα τη φορά, κι έτσι δε θα ήταν εύκολη η ζωή όσο θα έμεναν οι εργάτες για το κούρεμα στην Ντρογκέντα. θα επικρατούσε μια συνεχής αναμπουμπούλα και θα έτρεχαν συνέχεια πάνω κάτω ν' αλλάξουν τα κουρεμένα κοπάδια με ακούρευτα.	При самой стригальне размещаются зараз только десять тысяч овец, так что все время, пока работают стригали, вздохнуть будет некогда — знай мотайся взад- вперед, заменяй уже остриженных овец нестрижеными.
Όταν πέρασε ο Φρανκ το κατώφλι της κουζίνας της μητέρας του, τη βρήκε να στέκει πλάϊ στο νεροχύτη και να καθαρίζει πατάτες. δεν είχε τέλος τούτη η δουλειά.	В кухне Фрэнк застал мать за ее вечной, нескончаемой работой: она стояла у раковины и чистила картошку.
"Μαμά, γύρισα σπίτι!" είπε όλος χαρά. Όπως στράφηκε η Φη κατά τη μεριά του φάνηκε η κοιλιά της. Μέσα στις δυο βδομάδες της απουσίας του είχε μεγαλώσει και τώρα το σχήμα της διαγραφόταν πιο έντονα.	— Мам, это я! — весело окликнул он. Она круто обернулась, и, после двух недель, что они не виделись, Фрэнк сразу заметил ее живот.
"Ω Θεέ μου!" είπε. Χάθηκε από τα μάτια της η ευχαρίστηση της που τον έβλεπε, το πρόσωπο της έγινε κατακόκκινο από ντροπή. έβαλε τα χέρια της πάνω στη φουσκωμένη της κοιλιά λες και θα μπορούσαν να κρύψουν αυτά το γεγονός που δεν μπορούσαν να κρύψουν τα ρούχα της.	— О господи! — вырвалось у него. Радость в ее глазах погасла, лицо залилось краской стыда; она прикрыла руками вздувшийся фартук, будто руки могли спрятать то, чего уже не прятала одежда.
Ο Φρανκ έτρεμε. "Ο παλιόγερος, ο βρομιάρης!" "Αχ, Φρανκ, δεν μπορώ να σ'αφήσω να λες τέτοια πράγματα.	Фрэнка затрясло. — Мерзкий старый козел! — Не смей так говорить, Фрэнк.
Είσαι κοτζάμ άντρας πια, πρέπει να καταλαβαίνεις. Δεν υπάρχει καμιά διαφορά ανάμεσα σ'αυτό εδώ και στον τρόπο που ήρθες εσύ ο ίδιος στον κόσμο, και του αξίζει ο ανάλογος σεβασμός.	Ты уже взрослый, должен понимать. Ты и сам появился на свет не иначе, и это заслуживает не меньшего уважения.
Δεν είναι κανένα πράγμα βρόμικο. Προσβάλλεις εμένα σαν μιλάς άσχημα για τον μπαμπά".	Ничего мерзкого тут нет. Когда ты оскорбляешь папу, ты оскорбляешь и меня.

"Δεν είχε το δικαίωμα! Έπρεπε να σ'αφήσει ήσυχη!" έκανε ο Φρανκ έξαλλος από οργή, σκουπίζοντας με την ανάστροφη του χεριού του το στόμα του.	— Он не имеет права! Мог бы оставить тебя в покое! — прошипел Фрэнк, в углу его дрожащих губ вскипел пузырек пены, он отер рот ладонью.
"Δεν είναι τίποτε βρόμικο", επανέλαβε αδύναμα, και τον κοίταξε με τα καθάρια γκρίζα μάτια της, λες κι είχε αποφασίσει άξαφνα ν'αφήσει για πάντα κάθε ντροπή πίσω της.	— Тут нет ничего мерзкого, — устало повторила Фиона и так посмотрела на сына ясными измученными глазами, словно решила раз навсегда избавиться от стыда.
"Δεν είναι βρόμικο πράγμα, Φρανκ, κι ούτε είναι βρόμικη η πράξη που το προκάλεσε".	— Никакой тут нет мерзости, Фрэнк, и в том, отчего дети родятся, — тоже.
Τούτη τη φορά το πρόσωπο του κοκκίνισε. Δεν μπορούσε ν'αντέξει άλλο τη ματιά της, έτσι γύρισε και πήγε στην κάμαρα που μοιραζόταν με τον Μπομπ, τον Τζακ και τον Χιούη.	Теперь побагровел Фрэнк. Не в силах больше выдержать взгляд матери, он повернулся и пошел в комнату, которую делил с Бобом, Джеком и Хьюги.
Οι γυμνοί της τοίχοι και τα μικρά μονά κρεβάτια τον κορόιδευαν, τον κορόιδευε το στείρο κι άτονο του χώρου, η έλλειψη μιας ανθρώπινης ύπαρξης που θα τον ζέσταινε, ενός σκοπού που θα τον καθαγίαζε.	Ее голые стены и узкие кровати насмехаются над ним, да, насмехаются, такие скучные, безликие, некому вдохнуть в них жизнь, нечему освятить их, придать им смысл.
Και το πρόσωπο της, το όμορφο, κουρασμένο της πρόσωπο, με το σχολαστικά περιποιημένο φωτοστέφανο των χρυσαφιών μαλλιών, που είχε λαμπαδιάσει τώρα σαν για να καεί εξαιτίας αυτού που είχαν κάνει εκείνη κι αυτός ο παλιόγερος μέσα στο φρικτό κάμα του καλοκαιριού.	А лицо матери, прекрасное усталое лицо в строгом ореоле золотистых волос, все светится из-за того, чем она и этот волосатый старый козел занимались в нестерпимую летнюю жару.
Δεν μπορούσε να ξεφύγει από τούτο το πράγμα, δεν μπορούσε να ξεφύγει από τη μάνα του, από τις σκέψεις που στροβιλίζονταν στα βάθη του μυαλού του, από τις φυσικές για τα χρόνια και τον ανδρισμό του βασανιστικές ανάγκες.	Никуда от этого не уйти, никуда не уйти от матери, от тайных, подавляемых мыслей, от желаний, таких естественных, ведь он уже взрослый, он мужчина.
Κατάφερνε να ταπωθεί πέρα από το συνειδητό τις πιο πολλές φορές, μα όταν εκείνη του πετούσε τηναπτή απόδειξη του δικού της πόθου κατάμουτρα, όταν του έδειχνε ξεκάθαρα τη μυστηριώδη δραστηριότητα της με τον έκφυλο βρομόγερο...	Чаще всего удается вытеснить их из сознания, но когда она выставляет перед ним явный знак своих вожделений, похваляется загадочными действиями, которым предается с этим похотливым старым скотом…
Πώς θα μπορούσε ποτέ να το αποδεχτεί, πώς θα μπορούσε να το υπομείνει, πώς θα μπορούσε να το αντέξει;	Нет сил думать об этом, как с этим мириться, как это вынести?
Ήθελε να έχει τη δυνατότητα να τη συλλογιέται σαν κάτι το απόλυτα ιερό, καθάρια κι αμόλυντη σαν την Παναγία, ένα πλάσμα που ήταν πάνω από τέτοια πράγματα, έστω κι αν τα έκαναν όλες οι ένοχες αδερφές της, παντού στον κόσμο.	Почему она не может быть непорочно святой, чистой и незапятнанной, как сама богоматерь, почему не стоит выше этого, пусть даже в этом виновны все женщины на всем свете!
Σαν την έβλεπε ν'αποδείχνει πως ήταν λάθος η εικόνα που είχε σχηματίσει γι αυτή, νόμιζε πως τον έπιανε τρέλα. Του είχε γίνει απαραίτητο για την	А она прямо и открыто подтверждает, что виновна, — от этого можно сойти с ума. Чтобы не лишиться рассудка, он давно уже себе

ισορροπία του μυαλού του να πιστεύει πως η μάνα του πλάγιαζε πλάϊ σ’αυτό τον άσχημο βρομόγερο δίχως να τον αφήνει να τη μολύνει, μόνο και μόνο γιατί έπρεπε κάπου να πλαγιάσει, πως ποτέ δε γύριζαν ο ένας κατά τη μεριά του άλλου όσο κρατούσε η νύχτα, μήτε αγγίζονταν.	внушал, будто она ложится рядом со старым уродом, сохраняя полнейшее целомудрие, надо же ей где-то спать, но никогда они ночью не обернутся, не коснутся друг друга…
Αχ, Θεέ μου! Ένας μεταλλικός ήχος τον έκανε να κοιτάξει κάτω κι είδε πως είχε στρίψει το μπρούντζινο κάγκελο του κρεβατιού και το είχε κάνει σαν τελικό σίγμα.	О черт! Что-то заскрипело, звякнуло, и Фрэнк опустил глаза — оказалось, он согнул спиралью медную перекладину в изножье кровати.
"Γιατί να μην είσαι εσύ ο μπαμπάς;" το ρώτησε.	— Жаль, что ты не папашина шея, — сказал он ей.
"Φρανκ", είπε η μητέρα του από την πόρτα. Σήκωσε πάνω της τα μαύρα μάτια του που άστραφταν κι ήταν υγρά σαν δυο βρεγμένα κάρβουνα.	— Фрэнк… В дверях стояла мать. Он вскинул голову, черные влажные глаза блестели, точно уголь под дождем.
"Θα καταντήσω να τον σκοτώσω στο τέλος!" είπε. "Αν κάνεις κάτι τέτοιο, θα σκοτώσεις και μένα", είπε η Φη και πλησίασε να καθίσει στο κρεβάτι.	— Когда-нибудь я его убью. — Этим ты убьешь и меня, — сказала Фиа, подошла и села на его постель.
"Όχι, θα σ’ελευθερώσω", αναγύρισε άγρια, γεμάτος ελπίδα. "Φρανκ, ποτέ δεν είναι δυνατό να λευτερωθώ και δε θέλω να λευτερωθώ.	— Нет, я тебя освобожу! — горячо, с надеждой возразил он. — Не буду я свободна, Фрэнк, и не нужна мне эта свобода.
Μακάρι να ήξερα από πού πήρες τη στενομυαλιά σου, μήτε εγώ μήτε ο πατέρας σου είμαστε έτσι τυφλοί σ ό,τι γίνεται γύρω μας.	Хотела бы я понять, почему ты такой слепой, да никак не пойму. Это у тебя не от меня и не от отца.
Το ξέρω πως δεν είσαι ευτυχισμένος, αλλά γιατί να ξεσπάς πάνω σε μένα και πάνω στον μπαμπά; Γιατί επιμένεις να κάνεις τόσο δύσκολα τα πράγματα; Γιατί;" Κοίταξε τα χέρια της, σήκωσε τα μάτια να τον κοιτάξει ξανά.	Я знаю, ты не чувствуешь себя счастливым, но неужели надо вымещать это на мне и на папе? Почему ты так стараешься все усложнять? Почему? — Она опустила глаза, потом снова посмотрела на сына.
"Δε θέλω να το πω αυτό, μα νομίζω πως πρέπει. Είναι καιρός πια να βρεις μια κοπέλα, Φρανκ, να παντρευτείς και να κάνεις τη δικιά σου οικογένεια.	— Не хотела я говорить, но приходится. Пора тебе выбрать девушку, Фрэнк, женись, обзаведись семьей. В Дрохеде места довольно.
Υπάρχει χώρος στην Ντρογκέντα. Για τ’άλλα αγόρια δεν ανησυχώ διόλου απ αυτή την άποψη. δεν έχουν το δικό σου χαρακτήρα. Όμως εσύ χρειάζεσαι μια γυναίκα, Φρανκ.	Я никогда в этом смысле не тревожилась за других мальчиков; они, видно, по природе совсем другие. А тебе нужна жена, Фрэнк.
Αν είχες, δε θα σου έμενε καιρός να κάθεσαι να σκέφτεσαι εμένα".	Когда женишься, тебе уже некогда будет думать обо мне.
Της είχε γυρίσει την πλάτη και δεν έλεγε να την κοιτάξει ξανά. Για πέντε ίσως λεπτά κάθισε στο κρεβάτι, ελπίζοντας πως θα τον άκουγε να της λέει κάτι, μετά αναστέναξε, σηκώθηκε κι έφυγε.	Фрэнк стоял к ней спиной и не оборачивался. Минут пять она сидела на краю постели, все надеялась дождаться от него хоть слова, потом со вздохом поднялась и вышла.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5	ГЛАВА 5
Σαν τέλειωσε η κουρά κι έφυγαν οι εργάτες κι έπεσε η περιοχή στην ημιαδράνεια του χειμώνα, έφτασε το ετήσιο πανηγύρι του Τζίλανμποουν κι οι Αγώνες με τα Πικνίκ.	После отъезда стригалой, когда вся округа поуспокоилась, настроясь на зимний лад, настало время ежегодной Джиленбоунской выставки и скачек.
Ήταν το πιο σημαντικό κοινωνικό γεγονός της χρονιάς και κρατούσε δυο μέρες. Η Φη δεν ένιωθε τόσο καλά για να πάει κι έτσι ο Πάντυ πήρε να κατεβάσει τη Μαίρη Κάρσον στην πόλη με τη Ρολς Ρόις της, δίχως να χει τη γυναίκα του δίπλα του, πράγμα που θα κρατούσε κλειστό το στόμα της αδερφής του.	То были главные местные праздники, и продолжались они два дня. Фионе нездоровилось, и когда Пэдди повез Мэри Карсон в город в ее «роллс-ройсе», рядом не было жены, его надежной опоры, чье присутствие заставило бы Мэри придержать язык.
Είχε παρατηρήσει πως για κάποιο λόγο η παρουσία και μόνο της Φη καθυπόταζε τη Μαίρη, λες και την έκανε να νιώθει μειονεκτικά.	Пэдди уже давно заметил — непонятно почему при Фионе его сестра как-то притихает и теряет самоуверенность.
Όλοι οι άλλοι θα πήγαιναν. Κάτω από την απειλή πως θα τα σκότωναν έτσι και δεν κάθονταν ήσυχα, τ'αγόρια έφυγαν με τον Βαρέλα Πητ, τον Τζιμ, τον Τομ, την κυρία Σμιθ και τις υπηρέτριες, με το φορτηγό, μα ο Φρανκ κίνησε νωρίς, μονάχος του, με το Φορντ Τ.	Остальные все поехали. Мальчикам, пригрозив самыми страшными карами, велели вести себя прилично, и они вместе с Питом Пивной Бочкой, Джимом, Томом, миссис Смит и служанками набились в грузовик, но Фрэнк отправился спозаранку один на легковом «фордике».
Οι ενήλικοι της συντροφιάς θα έμεναν όλοι και για τους αγώνες της δεύτερης μέρας. για λόγους που ήξερε η ίδια καλύτερα από κάθε άλλον, η Μαίρη Κάρσον δεν είχε αποδεχτεί την πρόσκληση του πατέρα Ραλφ να τη φιλοξενήσει στο πρεσβυτέριο, μα είχε παρακινήσει τον Πάντυ να πάει να μείνει εκεί ο ίδιος με τον Φρανκ.	Взрослая часть всей компании оставалась и на второй день, на скачки; из соображений, известных только ей одной, Мэри Карсон отклонила приглашение отца Ральфа, однако настояла, чтобы у него в доме переночевали Пэдди с Фрэнком.
Το πού θα έμεναν οι δυο βοσκοί κι ο Τομ, ο κηπουρός, δεν το 'ξερε κανένας, πάντως η κυρία Σμιθ, η Μίνι κι η Κατ, είχαν κάτι φίλους στο Τζίλυ, που θα τις έπαιρναν στα σπίτια τους.	Где нашли ночлег другие два овчара и Том, младший садовник, никого не интересовало, а миссис Смит, Минни и Кэт остановились у своих приятельниц в Джилли.
Ήταν δέκα το πρωί όταν άφησε ο Πάντυ την αδερφή του στο καλύτερο ξενοδοχείο που είχε να προσφέρει η πόλη, το ξενοδοχείο Ιμπέριαλ. Κατέβηκε στο μπαρ και βρήκε εκεί τον Φρανκ, μένα κύπελλο μπίρα στα χέρια του.	В десять утра Пэдди отвел сестру в лучший номер, каким располагала гостиница «Империал»; потом спустился в бар и у стойки увидел Фрэнка с огромной кружкой пива в руках.
"Το επόμενο άσε να το κεράσω εγώ, παλιόφιλε", είπε ο Πάντυ καλοδιάθετα στο γιο του.	— Теперь я угощаю, старик, — весело сказал он сыну.
"Θα πρέπει να πάω τη θεία Μαίρη στους μεσημεριάτικους αγώνες και χρειάζομαι κάποιο ηθικό στήριγμα για να τα βγάλω πέρα σε τούτη τη δοκιμασία δίχως τη μαμά".	— Мне придется отвезти тетю Мэри на торжественный завтрак, так надо подкрепиться, а то без мамы мне с этаким испытанием не справиться.
Έτσι και φτάσει κανένας στο σημείο να	Привычный почтительный страх въедается

προσπαθήσει να παρακάμψει τη μακρόχρονη συμπεριφορά του, διαπιστώνει πως είναι πιο δύσκολο απ ό,τι νόμιζε να ξεπεράσει τη συνήθεια και το σεβασμό. ο Φρανκ είδε πως δεν μπορούσε να κάνει αυτό που ήθελε, δεν μπορούσε να ρίξει την μπίρα του στα μούτρα του πατέρα του, όχι μπρος σένα γεμάτο κόσμο μπαρ.	прочно, это понимаешь только тогда, когда впервые пытаешься разорвать его многолетние путы; оказалось, Фрэнк при всем желании просто не в силах выплеснуть пиво отцу в лицо, да еще на глазах у всех в баре.
Έτσι άδειασε μονορούφι το ποτήρι του, χαμογέλασε αδύναμα και βιασμένα κι είπε,	И он допил остатки, криво улыбнулся.
"Συγνώμη, μπαμπά, έχω υποσχεθεί σε κάτι φιλαράκια να τα συναντήσω στο παζάρι".	— Извини, папа, я обещал встретиться на выставке с приятелями.
"Ε, τότε φύγε. Μα μια στιγμή, να, πάρε τούτα δω και κοίτα να πιάσουν τόπο. Καλή σου διασκέδαση, κι αν μεθύσεις φρόντισε να μην το μάθει η μάνα σου!"	— Ну, тогда иди. На-ка вот, возьми на расходы. Желаю весело провести время, а если напьешься, постарайся, чтоб мать не заметила.
Ο Φρανκ κοίταξε το κολλαριστό μπλε χαρτονόμισμα των πέντε λιρών που είχε στο χέρι του, κι ενώ λαχταρούσε να το κάνει κομμάτια και να το πετάξει κατάμουτρα στον Πάντυ, η συνήθεια νίκησε πάλι. δίπλωσε το χαρτονόμισμα, το έβαλε στη μικρή τσέπη του παντελονιού του κι ευχαρίστησε τον πατέρα του.	Фрэнк уставился на хрустящую синюю бумажку — пять фунтов — разорвать бы ее, швырнуть клочки Пэдди в лицо! Но привычка опять взяла верх, он сложил новенькую бумажку, сунул в нагрудный карман и поблагодарил отца.
Έφυγε από το μπαρ σαν να τον κυνηγούσαν. Με το καλό του μπλε κουστούμι, το γιλέκο κουμπωμένο, το χρυσό ρολόι ασφαλισμένο με μια χρυσή αλυσίδα κι ένα βαρίδι φτιαγμένο από καθαρό χρυσάφι από τα χρυσωρυχεία του Λόρενς, ο Πάντυ έσιαξε το κολάρο του πουκάμισου του και κοίταξε ολόγυρα μήπως δει κάνα γνώριμο πρόσωπο.	И со всех ног бросился вон из бара. Пэдди — в парадном синем костюме, жилет застегнут доверху, золотая цепочка с брелоком, тяжелым самородком с приисков Лоренса, надежно удерживает в кармане золотые часы — поправил тугой целлулоидный воротничок и огляделся: не найдется ли в баре знакомого лица.
Δεν είχε κατέβει πολλές φορές στο Τζίλυ μέσα στους εννιά μήνες που κρατούσε η παραμονή του στην Ντρογκέντα, όμως η θέση του σαν αδερφός της Μαίρης Κάρσον και φυσικός της κληρονόμος σήμαινε πως ήταν καλοδεχούμενος παντού όπου κι αν πήγαινε στην πόλη και πως τον θυμούνταν όλοι καλά.	За девять месяцев, с приезда в Дрохеду, он нечасто бывал в Джилли, но его-то, брата и, по всей видимости, наследника Мэри Карсон, все знали в лицо, и всякий раз он встречал в городе самый радушный прием.
Είδε διάφορους να του χαμογελάνε, άκουσε φωνές να τον καλούν για μια μπίρα και σε λίγο βρέθηκε στη μέση μιας μικρής ζεστής συντροφιάς. ο Φρανκ είχε ξεχαστεί.	Несколько человек заулыбались ему, несколько голосов окликнули, предлагая выпить пива, очень быстро его окружила небольшая, но дружелюбная компания; и он позабыл о Фрэнке.
Καμιά καλόγρια δεν είχε τη διάθεση (παρ όλα τα λεφτά της Μαίρης Κάρσον) να κάτσει να κατσαρώσει τα μαλλιά της Μέγκυ κι έτσι της τα έπλεκαν τώρα σε δυο χοντρές κοτσίδες που έπεφταν σαν παλαμάρια στους ώμους της, δεμένες με σκούρες μπλε κορδέλες.	Мэгги теперь ходила уже не в локонах (несмотря на деньги Мэри Карсон, ни одной монахине не хотелось об этом заботиться), по плечам ее сбегали две туго заплетенные толстые косы с темно-синими бантами.

Ντυμένη με την αυστηρή μπλε στολή της μαθήτριας του Αγίου Σταυρού διέσχισε το γρασίδι από το μοναστήρι για το πρεσβυτέριο με τη συνοδεία μιας καλόγριας που την παρέδωσε στην οικονόμο του πατέρα Ραλφ, που λάτρευε τη μικρή.	Монахиня приводила ее в скромном темно-синем форменном платье воспитанницы монастырской школы через монастырскую лужайку в дом отца Ральфа и передавала с рук на руки экономке — та девочку обожала.
"Αχ, εκείνα τα μαλλάκια της παιδούλας μας, σαν της Ωραίας Ελένης μοιάζουν", εξήγησε στον παπά κάποτε που την είχε ρωτήσει για την αδυναμία της. η γριά Αννυ δεν έτρεφε καμιά ιδιαίτερη αγάπη για τα μικρά κορίτσια και παλιότερα γκρίνιαζε όλη την ώρα που ήταν τόσο κοντά στο μοναστήρι το πρεσβυτέριο.	— Ох и красота же волосы у крошки, такие только в наших горах увидишь, — с сильным шотландским выговором объяснила она однажды отцу Ральфу; его забавляла эта неожиданная пылкость: вообще-то Энни отнюдь не питала нежных чувств к детям и соседство школы ей совсем не нравилось.
"Έλα τώρα, Αννυ! Τα μαλλιά είναι πράγμα άψυχο, δεν μπορείς ν'αγαπάς κάποιον εξαιτίας του χρώματος των μαλλιών του", της είπε για να την πειράξει.	— Полно вам, Энни! Волосы ведь неживые, нельзя же кого-то полюбить только за цвет волос, — поддразнил он.
"Ε, καλά, είναι και γλυκούλι πλασματάκι, ξέρετε τώρα".	— Ну, она же милая, бедняжечка — есть такие неубереги, сами знаете.
Διόλου δεν ήξερε, όμως δε ρώτησε τίποτ άλλο, μήτε έκανε κάποιο σχόλιο. Μερικές φορές ήταν καλύτερα να μην το παραψάχνεις το πράγμα με την Αννυ, να μην την ξεθαρρεύεις δίνοντας σημασία στα λόγια της. Ήταν προφήτισσα, όπως έλεγε η ίδια, κι ο πατήρ Ραλφ δεν ήθελε να μάθει αν λυπόταν η οικονόμος του το παιδί, από φόβο μην και την άκουγε να του λέει πως συμπονούσε τη Μέγκυ μάλλον εξαιτίας της μελλοντικής ζωής που την περίμενε, παρά για το παρελθόν της.	Нет, отец Ральф не знал и не стал спрашивать, что это за слово «неубереги», и не сказал вслух, что оно даже по звучанию своему подходит к Мэгги. Порой не стоит вникать в смысл речей Энни и поощрять ее излишним вниманием; Энни недаром называет себя вещуньей — и вот жалеет девочку, а ему вовсе не хочется услышать, что жалости достойно не столько прошлое Мэгги, сколько будущее.
Ο Φρανκ έφτασε την ίδια στιγμή, τρέμοντας ακόμα από τη συνάντηση του με τον πατέρα του στο μπαρ.	Явился Фрэнк, его все еще трясло после встречи с отцом, и он не знал, куда себя девать.
"Μπρος, Μέγκυ, θα σε πάρω στο παζάρι", είπε απλώνοντας το χέρι του.	— Пойдем, Мэгги, я сведу тебя на ярмарку, — сказал он и протянул руку.
"Και γιατί να μη σας πάω εγώ και τους δυο σας;" ρώτησε ο πατήρ Ραλφ, απλώνοντας το δικό του. Ανάμεσα στους δυο άντρες που λάτρευε και κρατώντας σφιχτά σφιχτά το χέρι του καθένα τους, η Μέγκυ πετούσε στον έβδομο ουρανό.	— Может быть, я отведу вас обоих? — И отец Ральф тоже подал ей руку. И вот Мэгги идет между двумя людьми, которых боготворит, и крепко-крепко держится за их руки — она на седьмом небе.
Το παζάρι του Τζίλανμποουν βρισκόταν στην όχθη του ποταμού Μπάργουον, πλάϊ στο χώρο των αγώνων.	Джиленбоунская выставка располагается на берегу Баруона, рядом с ипподромом.
Μόλο που είχαν περάσει έξι μήνες από τις πλημμύρες, η λάσπη δεν είχε ξεραθεί ακόμα τελείως κι οι πατημασιές των πρώτων επισκεπτών είχαν κιόλας οργώσει τον τόπο και τον έκαναν να μοιάζει με βάλτο.	Хотя после наводнения минуло полгода, почва еще не просохла и, растоптанная собравшимися пораньше нетерпеливыми зеваками, уже обратилась в жидкую грязь.

Πέρα από τις παράγκες με τα πρόβατα και τα γελάδια, τα γουρούνια και τις κατσίκες, τούτα τα πρώτης ποιότητας εξαίρετα ζωντανά που συναγωνίζονταν για κάποιο βραβείο, υπήρχαν πάγκοι με χειροτεχνήματα και σπιτικά φαγητά.	За стойлами для отборных, первоклассных овец и коров, свиней и коз, соперничающих за награды, разбиты были палатки со всяческой снедью и кустарными поделками местных умельцев.
Τριγυρνούσαν χαζεύοντας τα ζώα, τα κέϊκ, τα πλεγμένα στο βελονάκι σάλια, τα πλεκτά παιδικά ρουχαλάκια, τα κεντητά τραπεζομάντιλα, τις γάτες, τους σκύλους και τα καναρίνια.	Племенной скот и печенье, вязаные шали и вязаные кофточки и капоры для младенцев, вышитые скатерти, кошки, собаки, канарейки — есть на что посмотреть.
Εκεί που τέλειωναν όλ αυτά άρχιζε η πίστα της ιππασίας όπου άντρες και γυναίκες τριπόδιζαν πάνω σ'τάλογα τους με τις κομμένες ουρές, σε αργές δοκιμαστικές διαδρομές, μπροστά στους κριτές τους, και της Μέγκυ της φαίνονταν οι ίδιοι σαν άλογα κάνοντας τη να ξεκαρδίζεται στα γέλια.	А дальше, за всем этим, — скаковой круг, здесь молодые всадники и всадницы на скакунах с подстриженными хвостами гарцуют перед судьями, — судьи и сами очень похожи на лошадей, решила Мэгги и не удержалась, хихикнула.
Αμαζόνες με εντυπωσιακά κουστούμια από σερζ ύφασμα κάθονταν γυναικεία, λοξά στη σέλα τους, σε ψηλά άτια, και τα καπέλα τους ήταν στολισμένα με ερεθιστικά βέλα που έπεφταν γύρω από το πρόσωπο τους.	Наездницы в великолепных амазонках тонкой шерсти, в цилиндрах, кокетливо обмотанных тончайшей вуалью с развевающимися концами, сидят бочком на высоченных лошадях.
Το πώς θα μπορούσε κάποιος καβάλα σε στάση τόσο άβολη και καπελοφορεμένος να παραμένει ατάραχος στο άλογο του και να τρέξει κι από πάνω, της Μέγκυ της ήταν αδύνατο να το φανταστεί, ώσπου το είδε στην πράξη. ένα έξοχο πλάσμα έβαλε το ζώο του να πηδήξει μια σειρά από δύσκολα εμπόδια, και στο τέλος της διαδρομής η καβαλάρισσα είχε την ίδια άψογη εμφάνιση, όπως και προτού ν'αρχίσει.	Мэгги просто понять не могла, как можно в такой шляпе и при такой непрочной посадке удержаться на лошади и сохранить пристойный вид, если она хоть немножко ускорит шаг, но тут на глазах у Мэгги одна блистательная дама заставила своего гордого коня проделать ряд сложнейших прыжков и скачков — и до конца выглядела безупречно.
Μετά, το πλάσμα σπιρούνισε ανυπόμονα το άλογο του και τριπόδισε στο λασπωμένο χώμα, τραβώντας τα γκέμια για να σταματήσει μπροστά στη Μέγκυ, στον Φρανκ και στον πατέρα Ραλφ φράζοντας τους το δρόμο.	А потом эта дама нетерпеливо пришпорила коня, проскакала галопом по размокшему полю и остановилась как раз перед Мэгги, Фрэнком и отцом Ральфом, преграждая им путь.
Η κυρία έβγαλε την καλογυαλισμένη μαύρη μπότα της από τον αναβολέα κι άπλωσε τα χέρια της με μια κίνηση αυταρχική και γεμάτη αριστοκρατική χάρη.	Перекинула ногу в черном лакированном сапожке через седло и, сидя уже совсем боком, на самом краешке, повелительно простерла руки, затянутые в перчатки:
"Πάτερ! Βοηθήστε με να κατέβω, σας παρακαλώ!" Σήκωσε τα χέρια του να τα τυλίξει γύρω από τη μέση της, και τα δικά της στηρίχτηκαν στους ώμους του όταν την πήρε και την κατέβασε απαλά. σαν άγγιξαν τα τακούνια της στο έδαφος την άφησε στη στιγμή, πήρε τα γκέμια του αλόγου της και συνέχισε να προχωράει, με την κυρία πλάϊ του να συγχρονίζει δίχως δυσκολία το βήμα της με το δικό του.	— Отец Ральф! Будьте столь любезны, помогите мне спешиться! Он протянул руки, взял ее за талию, она оперлась на его плечи, и он легко снял ее с седла, а как только ее сапожки коснулись земли, отпустил эту тонкую талию, взял лошадь под уздцы и повел; молодая особа пошла рядом, без труда применяясь к его походке.
"Λέτε να νικήσετε στο Κυνήγι, δεσποινίς Καρμάικλ;" τη ρώτησε σε τόνο απόλυτης	— Вы выиграете Охотничий заезд, мисс Кармайкл? — без малейшего интереса

αδιαφορίας.	осведомился священник.
Σούφρωσε τα χείλια της. ήταν νέα και πολύ όμορφη, και την ερέθιζε τούτη η περίεργα απρόσωπη αντιμετώπιση του.	Она капризно надула губы; она была молода, очень хороша собой, и ее явно задело странное равнодушие отца Ральфа.
"Ελπίζω πως ναι, μα δεν μπορώ να είμαι σίγουρη. Η δεσποινίς Χόπτον και η κυρία Άντονυ Κινγκ παίρνουν κι οι δυο μέρος στο αγώνισμα. Πάντως, και να μη νικήσω στο Κυνήγι δεν πρόκειται να μου κακοφανεί γιατί θα βγω σίγουρα πρώτη στο Ντρεσάζ".	— Надеюсь выиграть, но не вполне в этом уверена. У меня ведь серьезные соперницы — мисс Хоуптон и миссис Энтони Кинг. Однако состязания по выездке я рассчитываю выиграть, так что если в Охотничьем заезде и не выиграю, огорчена не буду.
Μιλούσε προφέροντας όμορφα και καθαρά τα φωνήεντα της, και με κείνη την αφύσικα δύσκαμπτη φρασεολογία μιας νεαρής κυρίας τόσο προσεγμένα αναθρεμμένης και διαπαιδαγωγημένης που δεν απέμενε ίχνος ζεστασιάς ούτε κανένας ιδιωματισμός που να χρωματίζουν το λόγο και τη φωνή της.	Она говорила так гладко, так правильно, до странности чопорно — то была речь благородной особы, столь воспитанной и образованной, что ни живое чувство, ни единое образное слово не скрашивали эту речь.
Όσο κουβέντιαζε μαζί της, έγινε κι η ομιλία του πατέρα Ραλφ πιο καθάρια, χάνοντας ολότελα το μαγευτικό ιρλανδέζικο τόνο της. λες και του θύμιζε η κοπέλα καιρούς παλιούς, όταν ήταν και κείνος κάπως έτσι.	И отец Ральф, обращаясь к ней, тоже заговорил округлыми фразами, приглаженными словами, без следа обаятельной ирландской живости, словно чопорная красавица вернула его к тем временам, когда он и сам был таким.
Η Μέγκυ ζάρωσε το μετωπάκι της, σαστισμένη κι επηρεασμένη από τ'ανάλαφρα αλλά επιφυλακτικά τους λόγια, δίχως να ξέρει ποια ήταν η αλλαγή στον πατέρα Ραλφ, ξέροντας μονάχα πως υπήρχε μια αλλαγή που διόλου δεν της άρεσε.	Мэгги нахмурилась, озадаченная, неприятно удивленная: как легко, но и осторожно они перебрасываются словами, как переменился отец Ральф — непонятно, в чем перемена, но она есть и ей, Мэгги, перемена эта совсем не нравится.
Άφησε το χέρι του Φρανκ, πράγματι ήταν δύσκολο τώρα πια να περπατάνε όλοι μαζί σε μια σειρά.	Мэгги выпустила руку Фрэнка, да и трудно им теперь стало идти всем в ряд.
Ώσπου να φτάσουν στο μεγάλο νερόλακκο ο Φρανκ είχε ξεμείνει αρκετά πίσω.	Когда они подошли к широченной луже, Фрэнк уже далеко отстал.
Τα μάτια του πατέρα Ραλφ άστραψαν καθώς κοίταζε το νερό, μια ρηχή λιμνούλα ήταν, σχεδόν γύρισε στην παιδούλα, που την κρατούσε τόση ώρα σφιχτά από το χέρι, κι έσκυψε πάνω της με μια τρυφερότητα χτυπητή για τη νεαρή κυρία, αφού έλειπε ολωσδιόλου από την τυπική του ευγένεια απέναντι στην ίδια λίγο πιο πριν.	Отец Ральф оглядел лужу — она была больше похожа на неглубокий пруд, — и глаза его весело блеснули; он обернулся к девочке, которую по-прежнему крепко держал за руку, наклонился к ней с особенной нежностью — это мисс Кармайкл мигом почувствовала — вот чего не хватало их учтивой светской беседе.
"Δε φοράω μανδύα, γλυκιά μου Μέγκυ, κι έτσι δεν μπορώ να γίνω ο προσωπικός σου Σερ Γουώλτερ Ράλυ.	— Я не ношу плаща, Мэгги, милая, и потому не могу бросить его к твоим ногам, как сэр Уолтер Роли.
Είμαι βέβαιος πως θα με συγχωρήσετε, αγαπητή μου δεσποινίς Καρμάικλ..." Τα γκέμια πέρασαν στην κυρία, "...μα δεν μπορώ ν'αφήσω το κορίτσι που αγαπώ να λερώσει με λάσπες τα παπούτσια της, πώς θα μπορούσα ποτέ;"	Вы, конечно, извините меня, дорогая мисс Кармайкл, — тут он передал ей поводья ее коня, — но не могу же я допустить, чтобы моя любимица запачкала башмачки, не так ли?

Σήκωσε μ’ευκολία τη Μέγκυ στην αγκαλιά του, αφήνοντας τη δεσποινίδα Καρμάικλ να μαζέψει τη φαρδιά, μακριά φούστα της στο ένα χέρι, με τα γκέμια στο άλλο, και να πλατσουρίσει αβοήθητη μέχρι απέναντι.	Он легко подхватил Мэгги под мышку и прижал ее к боку, предоставив мисс Кармайкл одной рукой подобрать тяжелую длинную юбку, другой — поводья и шлепать по воде без посторонней помощи.
Το δυνατό γέλιο του Φρανκ πίσω τους δεν της καλυτέρεψε διόλου τα κέφια, σαν έφτασαν στην άλλη πλευρά του νερόλακκου τους άφησε απότομα και ξεμάκρυνε.	За спиной у них громко захохотал Фрэнк, от чего настроение красавицы отнюдь не стало лучше, и, перейдя лужу, она круто свернула в другую сторону.
"Φαντάζομαι πως θα σας σκότωνε αν μπορούσε", είπε ο Φρανκ, όταν άφησε χάμω ο πατήρ Ραλφ τη Μέγκυ. Είχε εντυπωσιαστεί από τούτη τη συνάντηση κι από τη σκόπιμη σκληρότητα του πατέρα Ραλφ.	Отец Ральф спустил Мэгги наземь. — Вот ей-богу, она бы рада вас убить, — сказал Фрэнк. Он был в восторге от этой встречи и от рассчитанной жестокости отца Ральфа.
Η κοπέλα είχε φανεί στον Φρανκ τόσο όμορφη και τόσο αγέρωχη που κανένας άντρας, ούτε κι ένας παπάς, δε θα μπορούσε να της αντισταθεί. Κι ωστόσο ο πατήρ Ραλφ της είχε διαλύσει ολότελα την πίστη της στον εαυτό της, σ’αυτή τη μεθυστική θηλυκότητα που τη χρησιμοποιούσε σαν όπλο της.	Такая красавица и такая гордая, кажется, ни один мужчина перед ней не устоит, даже и священник, а вот отец Ральф безжалостно сокрушил ее веру в себя, в силу дерзкой женственности, которая служила ей оружием.
Λες και τη μισούσε ο παπάς, λες και μισούσε τα όσα αντιπροσώπευε, συλλογίστηκε ο Φρανκ, που έβρισκε τον κόσμο των γυναικών ένα εξαίσιο μυστήριο που δεν του είχε δοθεί ποτέ η ευκαιρία να το ψάξει.	Как будто он, священник, ненавидит ее и все, что она олицетворяет, этот женский мир, утонченный и таинственный, куда Фрэнку еще не случилось проникнуть.
Πονεμένος όπως ήταν από τα λόγια της μάνας του, θα ήθελε να τον είχε προσέξει η δεσποινίς Καρμάικλ, αυτόν, το μεγαλύτερο γιο του κληρονόμου της Μαίρης Κάρσον, μα εκείνη ούτε που είχε καταδεχτεί να του ρίξει μια ματιά.	Уязвленный словами матери, он очень хотел, чтобы мисс Кармайкл его заметила: как-никак, он старший сын наследника Мэри Карсон, а она даже не удостоила его взглядом, будто его и нет вовсе.
Είχε συγκεντρώσει όλη της την προσοχή στον παπά, σένα πλάσμα δίχως φύλο, στερημένο από τον ανδρισμό του, ευνουχισμένο. Έστω κι αν ήταν ψηλός, μελαχρινός κι όμορφος.	Она была поглощена этим попом, а ведь он существо бесполое. Хоть и высокий, и смуглый, и красавец, а все равно не мужчина.
"Μη στενοχωριέσαι και θα ξανάρθει", είπε ο πατήρ Ραλφ κυνικά.	— Не беспокойтесь, она так просто не угомонится, — язвительно усмехнулся отец Ральф.
"Είναι πλούσια, κι έτσι την Κυριακή που μας έρχεται θ’αφήσει επιδεικτικά στο δίσκο ένα χαρτονόμισμα των δέκα λιρών". Έβαλε τα γέλια με το ύφος του Φρανκ.	— Она ведь богата и в ближайшее воскресенье всем напоказ пожертвует церкви десять фунтов. — Он засмеялся, глядя на изумленное лицо Фрэнка.
"Δεν είμαι και πολύ μεγαλύτερος από σένα στα χρόνια, γιε μου, όμως, μολονότι είναι τέτοια η φύση της αποστολής μου, ξέρω πολύ καλά τι γίνεται στον κόσμο. Μη μου το προσάπτεις αυτό σαν μειονέκτημα, χρέωσε το μονάχα στην εμπειρία μου από τη ζωή".	— Я не намного старше вас, сын мой, но хоть я и священник, а человек очень даже практический. Не ставьте это мне в укор; просто я много в жизни повидал.

Είχαν αφήσει πίσω τους την πίστα της ιππασίας και μπήκαν στο λούνα παρκ. Για τη Μέγκυ και τον Φρανκ ήταν σωστή μαγεία. Ο πατήρ Ραλφ είχε δώσει στη Μέγκυ πέντε ολόκληρα σελίνια, κι ο Φρανκ είχε τις πέντε λίρες του. το να μπορείς να πληρώσεις και να δεις όλα τούτα τα δελεαστικά θεάματα ήταν υπέροχο.	Ипподром остался позади, они вышли на площадь, отведенную для всевозможных увеселений. И Фрэнк и Мэгги вступили сюда, как в волшебную страну. Отец Ральф дал Мэгги целых пять шиллингов, у Фрэнка — пять фунтов; какое счастье, когда можешь заплатить за вход в любой заманчивый балаган.
Ο χώρος ήταν γεμάτος κόσμο, παιδιά έτρεχαν πάνω κάτω, κοιτάζοντας με μάτια διάπλατα τις κάπως κακογραμμένες μα σαγηνευτικές ταμπέλες στις προσόψεις κουρελιασμένων σκηνών: Η Πιο Χοντρή Γυναίκα του Κόσμου- Η Πριγκίπισσα Χαουρί, η Χορεύτρια των Φιδιών (Δέστε τη να Προκαλεί μια Εξοργισμένη Κόμπρα!) ο Λαστιχένιος Άνθρωπος από την Ινδία Γολιάθ, ο Πιο Δυνατός Άνθρωπος στον Κόσμο, Θέτις, η Γοργόνα.	Народу полным-полно, всюду снует детвора, круглыми глазами глядит на завлекательные, подчас довольно неуклюже намалеванные надписи над входом в потрепанные парусиновые шатры: «Самая толстая женщина в мире»; «Принцесса-Гурия, Танец со змеями (спешите видеть, она разжигает ярость Кобры!)»; «Человек без костей из Индии»; «Голиаф, Величайший Силач на Земле»; "Русалка Фетида, Морская Дева».
Στην καθεμιά τέντα πλήρωναν τις πένες τους και κοίταζαν εκστασιασμένοι, δίχως να παίρνουν είδηση τα θλιβερά, ξεθωριασμένα λέπια της Θέτιδας, μήτε το χωρίς δόντια χαμόγελο της κόμπρας.	Дети выкладывали монетки и зачарованно глядели на все эти чудеса и не замечали, как потускнела чешуя русалки и как беззубо ухмыляется кобра.
Στο τέρμα του λούνα παρκ ήταν στημένο ένα γιγάντιο αντίσκηνο, τόσο μεγάλο που έπιανε μονάχο του μια ολάκερη πλευρά του χώρου, κι είχε μπροστά μια υπερυψωμένη ξύλινη εξέδρα κι ένα διακοσμητικό περίζωμα πάνω από την είσοδο με ζωγραφιστά ανθρωπάκια. Ένας άντρας φώναζε μ'ένα χωνί στο πλήθος.	В дальнем конце площадки, во всю ее ширину — огромный шатер, перед ним высокий дощатый помост, а над помостом протянуто размалеванное полотнище, подобие фриза, с которого грозят зрителям нарисованные фигуры. И какой-то человек закричал в рупор собравшейся толпе:
"Εδώ είμαστε, κύριοι, η διάσημη κομπανία των μποξέρ του Τζίμυ Σάρμαν! Οχτώ από τους μεγαλύτερους μποξέρ του κόσμου κι ένα χρηματικό βραβείο για όποιο παλικάρι θέλει να δοκιμάσει τις δυνάμεις του!" Με την ίδια ταχύτητα που αποκόβονταν από το πλήθος των θεατών οι γυναίκες και τα κοριτσόπουλα, άλλο τόσο γρήγορα μαζεύονταν οι άντρες και τ'αγόρια που έρχονταν από κάθε κατεύθυνση για να προστεθούν στο συρφετό και να τον αυξήσουν.	— Внимание, господа публика! Перед вами знаменитая команда боксеров Джимми Шармена! Восемь лучших в мире боксеров! Храбрецы, испытайте свои силы, победитель получает денежный приз! Женщины и девушки стали выбираться из толпы, и так же поспешно со всех сторон подходили мужчины, молодые парни и подростки теснились к самому помосту.
Με ύφος επίσημο, σαν μονομάχοι σε ιππόδρομο της Αρχαίας Ρώμης, ανέβηκαν στην εξέδρα οχτώ άντρες και στάθηκαν εκεί, με τα τυλιγμένα με επιδέσμους χέρια τους στους γοφούς, τα πόδια ανοιχτά, κορδωμένοι κάτω από τα γεμάτα θαυμασμό "αααα!" και "ωωω!" του κόσμου. Η	Торжественно, совсем как гладиаторы, выходящие на арену в цирке древнего Рима, вереницей выступили на помост восемь человек и стали: перебинтованные в запястьях руки уперлись в бока, ноги расставлены, — стоят, красуются под восхищенные ахи и охи толпы.
Μέγκυ νόμισε πως ήταν με τα εσώρουχα τους γιατί φορούσαν μαύρα εφαρμοστά καλσόν κι από πάνω κάτι γκρίζες κοντές φόρμες. Στα στήθη τους, μεγάλα άσπρα κεφαλαία γράμματα έλεγαν ΚΟΜΠΑΝΙΑ ΤΟΥ ΤΖΙΜΥ ΣΑΡΜΑΝ.	На всех черные, в обтяжку, фуфайки и длинные трико, а поверх тоже облегающие серые трусы до половины ляжек, — Мэгги решила, что они вышли в нижнем белье. На груди у всех белыми большими буквами выведено:

	«Команда Джимми Шармена».
Κανένας τους δεν έμοιαζε με τον άλλο, υπήρχαν ψηλοί, κοντοί, μέτριοι, μα είχαν όλοι τους κορμιά ξεχωριστά και γεροδεμένα.	Они разного роста — есть и очень высокие, и средние, и низенькие, но все на редкость крепкие и складные.
Γελούσαν και κουβέντιαζαν αναμεταξύ τους με ύφος αδιάφορο, λες κι ήταν καθημερινή ρουτίνα αυτή η εμφάνιση τους, φούσκωναν επιδεικνύοντας τα ποντίκια τους και πάσχιζαν να δείχνουν πως δεν τους ενδιέφερε που βάδιζαν έτσι καμαρωτά μπροστά στο μαγεμένο τους κοινό.	Болтают друг с другом, пересмеиваются, небрежно поигрывают мускулами, словом, прикидываются, будто обстановка самая что ни на есть будничная и общее внимание ничуть им не льстит.
"Άντε, φίλοι μου, ποιος θα δοκιμάσει;" φώναζε ο κράχτης. "Ποιος θέλει να κάνει μια δοκιμή; Όποιος νικήσει παίρνει πέντε λίρες!" έσκουζε ολοένα μέσα από το μπρούντζινο χωνί του.	— Ну, ребята, кто примет вызов? — орал в рупор зазывала. — Кто хочет попытать счастья? Прими вызов, выиграй пятерку! — опять и опять вопил он, и крики его перемежались гулкой дробью барабана.
"Εγώ θα δοκιμάσω!" φώναξε ο Φρανκ. "Εγώ! Εγώ!"	— Принимаю! — крикнул Фрэнк. — Иду! Иду!
Έκανε πέρα το χέρι του πατέρα Ραλφ που προσπάθησε να τον σταματήσει. οι διπλανοί του έβαλαν τα γέλια βλέποντας πόσο κοντός ήταν ο παλικαράς νεαρός, και τον έσπρωξαν να βρεθεί μπροστά.	Отец Ральф хотел было его удержать, но Фрэнк стряхнул его руку, а вокруг в толпе, кто поближе, засмеялись, увидав, что храбрец небольшого росточка, и начали добродушно подталкивать его вперед.
Όμως ο κράχτης είχε ύφος πολύ σοβαρό, όταν άπλωσε κάποιος από την κομπανία φιλικά το χέρι του για να βοηθήσει τον Φρανκ ν'ανέβει στην εξέδρα και να σταθεί πλάϊ στους άλλους οχτώ άντρες.	Один из команды дружески протянул руку и помог Фрэнку взобраться по крутой лесенке на помост и стать рядом с восьмеркой, а зазывала с величайшей серьезностью объявил:
"Μη γελάτε, κύριοι, μπορεί να μην είναι πολύ μεγαλόσωμος αλλά είναι ο πρώτος εθελοντής.	— Не смейтесь, господа публика! Он не очень велик ростом, зато первый охотник сразиться.
Και να το ξέρετε, δε μετράει το ύψος παρά η δύναμη πάνω στον αγώνα! Να, κοιτάξτε αυτό τον κοντό νεαρό μας που ήρθε να δοκιμάσει, δε θα το αποφασίσει και κανένας από σας τους ψηλούς παλικαράδες, ε; Δοκιμάστε τις δυνάμεις σας και κερδίστε πέντε λίρες, ελάτε να μετρηθείτε με κάποιον από την κομπανία του Τζίμυ Σάρμαν!"	Сами знаете, не тот храбрец, кто великан, а тот великан, кто храбрец! Ну-ка, вот малыш принял вызов, а вы, верзилы, что жметесь? Кто примет вызов и выиграет пятерку, кто померяется силами с молодцами Джимми Шармена?
Σιγά σιγά αυξήθηκαν οι εθελοντές, κι οι νεαροί στέκονταν κι έσφιγγαν αμήχανοι τα καπέλα τους κοιτώντας συνάμα τους επαγγελματίες που στέκονταν εκεί πλάϊ, μια ομάδα επίλεκτων πλασμάτων.	Понемногу набрались и еще охотники — молодые парни смущенно мяли в руках шляпы и почтительно глядели на стоящих рядом профессионалов, на избранных и недосягаемых.
Ο πατήρ Ραλφ, που πέθαινε από λαχτάρα να μείνει και να δει τι θα γινόταν, αποφάσισε πως αρκετά πια, έπρεπε ν'απομακρύνει τη Μέγκυ από κει, είτε του άρεσε είτε όχι, κι αφού τη σήκωσε στην αγκαλιά του έκανε μεταβολή να φύγει. Όμως η Μέγκυ άρχισε να ουρλιάζει, κι όσο την απομάκρυνε τόσο πιο δυνατά ούρλιαζε. ο κόσμος γυρνούσε και τους κοίταζε, κι έτσι που γνώριζαν	Отцу Ральфу очень хотелось посмотреть, чем все это кончится, но ничего не поделаешь, давно пора увести отсюда Мэгги, решил он, опять подхватил ее, круто повернулся и пошел было прочь. Мэгги завизжала и с каждым его шагом визжала все громче; на них уже глазели, это было очень неловко, хуже того — неприлично, ведь отец Ральф лицо в городе

όλοι καλά τον ιερέα η θέση του έγινε πολύ δύσκολη, για να μην πει κανένας αρκετά δυσάρεστη.	всем известное.
"Μέγκυ, κοίταξε, δεν μπορώ να σε πάω εκεί μέσα! Θα με ψήσει ζωντανό ο πατέρας σου, θα χει πέρα για πέρα δίκιο".	— Послушай, Мэгги, я не могу повести тебя туда! Твой отец спустит с меня шкуру — и будет прав!
"Θέλω να μείνω με τον Φρανκ, θέλω να μείνω με τον Φρανκ!" στρίγκλιζε όσο πιο δυνατά μπορούσε και συνάμα κλότσαγε στον αέρα και προσπαθούσε να τον δαγκώσει.	— Я хочу к Фрэнку, я хочу к Фрэнку! — во все горло завопила Мэгги, она отчаянно брыкалась и пыталась укусить его руку.
"Σκατά!" είπε ο πατήρ Ραλφ. Υποκύπτοντας στο αναπόφευκτο, έψαξε στις τσέπες του να βρει τα χρήματα για τα εισιτήρια και πλησίασε στην ανοιχτή είσοδο της τέντας με τα μάτια του να ψάχνουν για κάποιο από τ'αγόρια των Κλήαρυ. όμως δε φαίνονταν πουθενά, κι έτσι υπέθεσε πως θα δοκίμαζαν την τύχη τους σε κανένα παιχνίδι, στ'αλογοπέταλα ίσως, ή θα παραφόρτωναν τα στομάχια τους με κρεατόπιτες και παγωτά.	— Вот бред собачий! — сказал отец Ральф. И покорился неизбежному, нашарил в кармане мелочь и двинулся ко входу в балаган, косясь по сторонам — нет ли тут кого из мальчиков Клири; но никого из них не было видно — должно быть, состязаются в искусстве набросить подкову на гвоздь либо уплетают пирожки с мясом и мороженое.
" Δεν μπορείτε να την πάτε μέσα τη μικρή, πάτερ!" είπε σοκαρισμένος ο ταμίας. Ο πατήρ Ραλφ ύψωσε κατά τον ουρανό το βλέμμα του.	— Девочке сюда нельзя, святой отец, — удивленно и негодующе сказал зазывала. Отец Ральф возвел глаза к небу.
"Πες μου έναν τρόπο να την πάρουμε από δω, δίχως να ξεσηκωθεί όλη η αστυνομία του Τζίλυ και να μας συλλάβει για κακοποίηση ανηλίκου, και θα το κάνω με μεγάλη μου χαρά! Βλέπεις, προσφέρθηκε ο αδερφός της σαν εθελοντής και δεν πρόκειται να τον εγκαταλείψει έτσι εύκολα. είναι ικανή να παλέψει με τέτοια λύσσα που πλάϊ της θα μοιάζουν ερασιτέχνες οι μποξέρ σας!"	— Я и рад бы уйти, научите — как? На ее крик сбежится вся джиленбоунская полиция, и нас арестуют за жестокое обращение с ребенком. Ее старший брат будет бороться с одним из ваших молодцов, ей непременно надо посмотреть, как он выйдет победителем. Тот пожал плечами.
Ο ταμίας υποχώρησε. "Εντάξει, πάτερ, δεν μπορώ να διαφωνήσω μαζί σας! Περάστε, μόνο προσέξτε να μη σας ξεφύγει, για τόνομα του... ε... για το καλό της. Όχι, όχι, πάτερ, κρατήστε τα λεφτά σας. δε θα το θελε ο Τζίμυ να πληρώσετε εισιτήριο".	— Что ж, святой отец, не мое дело с вами спорить, верно? Только ради… э-э… только, сделайте милость, глядите, чтоб она не путалась под ногами. Нет-нет, уберите свои деньги, Джимми с вас денег не возьмет.
Το αντίσκηνο ήταν φίσκα από άντρες κι αγόρια συγκεντρωμένους γύρω από το ρινγκ. Ο πατήρ Ραλφ βρήκε μια θέση πίσω πίσω στο πλήθος, σφίγγοντας τη Μέγκυ με τόση δύναμη που λες και θα την έλιωνε.	Балаган заполняли мужчины и мальчишки, все теснились к арене посередине; крепко сжимая руку Мэгги, отец Ральф отыскал свободное место позади всех, у брезентовой стенки.
Η ατμόσφαιρα ήταν θολή από τους καπνούς και μύριζε από τα πριονίδια που είχαν ρίξει χάμω για να σκεπάσουν τη γλιστερή λάσπη. Ο Φρανκ, με τα γάντια φορεμένα κιόλας, ήταν ο πρώτος που θ'αγωνιζόταν.	Воздух был сизый от табачного дыма, и славно пахло опилками, которыми туг для чистоты посыпали пол. Фрэнк был уже в перчатках, ему предстояло драться первому.
Αν και είχε γίνει μερικές φορές, ήταν ασυνήθιστο	Добровольцу из толпы случается, хоть и не

πράγμα να τα βγάλει πέρα κάποιος από το πλήθος μ'έναν από τους επαγγελματίες μποξέρ. Όχι πως ήταν οι καλύτεροι του κόσμου, μα υπήρχαν ανάμεσα τους μερικοί από τους πιο καλούς της Αυστραλίας.	часто, выдержать схватку с боксером-профессионалом. Правда, команда Джимми Шармена была не бог весть что, но в нее входили и несколько первоклассных боксеров Австралии.
Τον πρώτο που του έδωσαν, έναν μποξέρ της κατηγορίας μύγας, εξαιτίας του μεγέθους των δικών του φυσικών διαστάσεων, ο Φρανκ τον έριξε νοκ άουτ με την τρίτη γροθιά, και προσφέρθηκε μετά να μετρηθεί με κάποιον άλλο.	Из-за малого роста Фрэнка против него выставили боксера наилегчайшего веса — Фрэнк уложил его с третьего удара и вызвался сразиться с кем-нибудь еще.
Όταν πια βρισκόταν στον τρίτο του επαγγελματία, είχε μαθευτεί το νέο κι ήταν τέτοιος ο συνωστισμός στη σκηνή που δε χωρούσε ούτε ένας θεατής παραπάνω.	К тому времени, когда он дрался с третьим из команды, об этом прослышали на площади, и в балаган набилось полно народу, яблоку некуда упасть.
Οι ελάχιστες γροθιές που είχε φάει ίσα που του είχαν ξανάψει ακόμα πιο πολύ την παραφορά που πάντα κρυφόκαιγε μέσα του. Είχε τα μάτια ορθάνοιχτα, άφριζε σχεδόν από το φρένιασμα κι έβλεπε τον Πάντυ στο πρόσωπο του καθενός από τους αντιπάλους του, ενώ οι ζητωκραυγές κι οι επευφημίες του πλήθους του σφυροκοπούσαν το μυαλό σαν μια βροντερή μοναδική φωνή που επαναλάμβανε: Πάνω του! Πάνω του! Πάνω του!	Противникам почти не удавалось задеть Фрэнка, а немногие их удары, попавшие в цель, только разжигали постоянно тлеющую в нем ярость. Глаза у него стали бешеные, он весь кипел, в каждом противнике ему чудился Пэдди, в восторженных воплях зрителей слышалась одна могучая песнь: «Бей! Бей! Бей!»
Αχ, πόσο είχε λαχταρήσει μια φυσική αναμέτρηση, πόσο του κόστιζε που δεν του είχε δοθεί τόσο καιρό στην Ντρογκέντα η ευκαιρία να παλέψει! Γιατί το ξύλο ήταν ο μόνος τρόπος που ήξερε για να δώσει διέξοδο στο θυμό και στον πόνο του, κι όπως κατάφερνε στον αντίπαλο το τελικό χτύπημα που τον έριχνε χάμω, νόμιζε πως άλλαζε η βαριά μονότονη φωνή στ'αυτιά του, πως τραγουδούσε τώρα: Σκότωσε!Σκότωσε!Σκότωσε!	Ох, как он жаждал случая подраться, до чего недоставало ему драки с тех самых пор, как он попал в Дрохеду! Драться! Он ведь не знал иного способа излить боль и гнев — и когда валил противника с ног, ему слышалось, могучий голос твердит уже иную песню: «Убей! Убей! Убей!"
Μετά τον έβαλαν μ'έναν από τους αληθινούς τσάμπιον, έναν της κατηγορίας ελαφρών βαρών που είχε εντολές να κρατήσει σε απόσταση τον Φρανκ και να δει αν ήξερε να παίζει μποξ, κι όχι να χρησιμοποιεί τις γροθιές του μονάχα.	Потом против него выставили настоящего чемпиона-легковеса, которому велено было держать Фрэнка на расстоянии и выяснить, так ли он хорош в дальнем бою, как в ближнем.
Τα μάτια του Τζίμυ Σάρμαν άστραφταν. Είχε συνέχεια το νου του μπας και βρει καινούριους τσάμπιον, και τούτες οι περιοδείες του στην Ενδοχώρα τού είχαν αποδώσει πολλές φορές καρπούς.	У Джимми Шармена заблестели глаза. Он всегда был начеку — не сыщется ли новый чемпион, и на таких вот представлениях в глухих городках уже открыл несколько «звезд».
Ο μποξέρ των ελαφρών βαρών έκανε όπως του είπε το αφεντικό του, μα τελικά στριμώχτηκε παρ όλες τις παραπανίσιες γνώσεις του στα μυστικά της πυγμαχίας, ενώ ο Φρανκ έκανε σαν δαιμονισμένος. ήθελε τόσο να σκοτώσει αυτή την άπιαστη, πηδηχτή ανθρώπινη φιγούρα που δεν έβλεπε τίποτε άλλο και συνέχιζε να ορμάει καταπάνω στον	Легковес выполнял что велено, и ему приходилось туго, хоть руки у него были длиннее, а Фрэнк, одержимый одним неистовым желанием — свалить, одолеть, прикончить, — видел одно: враг неуловим, все приплясывает, все ускользает — и преследовал его неотступно.

αντίπαλο του.	
Μάθαινε από τον κάθε ελιγμό, από το κάθε χτύπημα, ήταν ένας από τους παράξενους εκείνους ανθρώπους που μπορούν να σκεφτούν ακόμα και μέσα στο πιο έξαλλο αφήνιασμά τους. Και τα έβγαλε πέρα, μόλο που του κατάφεραν πρώτα την τιμωρία τους οι έμπειρες τούτες γροθιές. το μάτι του είχε πρηστεί, είχαν σκιστεί τα χείλια του και το φρύδι του. Μα είχε κερδίσει είκοσι λίρες, και το σεβασμό του κάθε άντρα εκεί μέσα.	И из каждого захвата и из града ударов извлекал все новые уроки, ибо принадлежал к той странной породе людей, что даже в порыве страшнейшей ярости способны думать. И он продержался весь раунд, как ни жестоко отделали его опытные кулаки чемпиона; глаз у него заплыл, бровь и губа рассечены. Но он выиграл двадцать фунтов — и уважение всех зрителей.
Η Μέγκυ ξέφυγε από το χέρι του πατέρα Ραλφ και το βαλε στα πόδια να βγει από την τέντα προτού προφτάσει εκείνος να τη σταματήσει. Όταν τη βρήκε έξω, είχε κάνει εμετό και προσπαθούσε να καθαρίσει τα βρομισμένα της παπούτσια μένα μικρούλι μαντιλάκι.	Улучив минуту, Мэгги вывернулась из рук отца Ральфа и кинулась вон из балагана, он не успел ее удержать. Вышел следом и увидел, что ее стошнило и она пытается вытереть крохотным носовым платком забрызганные башмаки.
Της έδωσε το δικό του δίχως να της πει λέξη, χαϊδεύοντας το φωτεινό της κεφάλι που ταραζόταν από τ’αναφιλητά. Ούτε το δικό του στομάχι είχε αντέξει την ατμόσφαιρα στο αντίσκηνο, και πολύ θα ήθελε να του επέτρεπαν η αξιοπρέπεια του κι η θέση του ν’ανακουφιστεί κι εκείνος δημόσια.	Он молча подал ей свой платок, погладил огненную головку, которая вздрагивала от рыданий. В балагане его и самого мутило, но увы, сан не позволял давать себе волю на людях.
"Θες να περιμένουμε τον Φρανκ ή μήπως προτιμάς να πηγαίνουμε;"	— Хочешь подождать Фрэнка или, может быть, пойдем?
"Θα περιμένω τον Φρανκ", ψιθύρισε γέρνοντας πάνω του, γεμάτη ευγνωμοσύνη για την ηρεμία και τη συμπαράσταση του.	— Обожду Фрэнка, — прошептала Мэгги и прислонилась к его боку, благодарная за это ненавязчивое сочувствие.
"Αναρωτιέμαι, γιατί να έχεις τέτοια απήχηση στην ανύπαρκτη καρδιά μου;" μονολόγησε. Πίστευε πως ήταν πολύ αδύναμη ακόμα και πολύ δυστυχισμένη η Μέγκυ για να τον ακούσει, όμως είχε ανάγκη να πει φωναχτά τις σκέψεις του, όπως τόσοι άνθρωποι που κάνουν ζωή μοναχική.	— Не понимаю, откуда у тебя такая власть над моим несуществующим сердцем? — сказал он в раздумье, полагая, что она, ослабевшая, жалкая, не слушает, и, как многие, кто живет в одиночестве, уступая потребности высказать свои мысли вслух.
"Δε μου θυμίζεις τη μητέρα μου και δεν είχα ποτέ μου αδερφή, και μακάρι να ‘ξερα τι έχετε εσύ κι η δυστυχισμένη σου η οικογένεια... Ήταν πολύ σκληρή η ζωή μαζί σου μέχρι τώρα, μικρούλα μου Μέγκυ;"	— Ты ничуть не похожа на мою мать, сестры у меня никогда не было, просто не пойму, что же это такое в тебе и в твоем несчастном семействе… Очень трудно тебе живется, моя маленькая Мэгги?
Ο Φρανκ βγήκε από το αντίσκηνο, μένα λευκοπλάστ πάνω από το μάτι και πιέζοντας ένα κομμάτι μπαμπάκι στο σκισμένο του χείλι. Έμοιαζε ευτυχισμένος, για πρώτη φορά από τότε που τον είχε γνωρίσει ο πατήρ Ραλφ, ευτυχισμένος έτσι όπως είναι οι περισσότεροι άντρες όταν έχουν περάσει μια καλή νύχτα στο κρεβάτι με κάποια γυναίκα, συλλογίστηκε ο παπάς.	Из балагана вышел Фрэнк, промахивая платком рассеченную губу, бровь залеплена куском пластыря. Впервые за все время их знакомства лицо у него счастливое — должно быть, так выглядит большинство мужчин после того, что называется «неплохо провести ночь с женщиной», подумал священник.
"Τι δουλειά έχει η Μέγκυ εδώ;" ρώτησε, δίχως να έχει ακόμα καταλαγιάσει για τα καλά μετά την	— Почему тут Мэгги? — свирепо спросил Фрэнк, еще взвинченный после боя.

τόση υπερδιέγερση.	
" Δεν υπήρχε τρόπος να την απομακρύνω, εκτός κι αν αποφάσιζα να τη δέσω χειροπόδαρα και να τη φιμώσω", είπε κοφτά ο πατήρ Ραλφ, διόλου ευχαριστημένος που έπρεπε να δικαιολογηθεί, μα μήτε και σίγουρος πως δε θα ριχνόταν και σ'αυτόν ο Φρανκ.	— Удержать ее можно было бы только одним способом: связать по рукам и ногам и, конечно, заткнуть рот кляпом, — едко ответил отец Ральф; не очень-то приятно оправдываться, но, пожалуй, Фрэнк и на него может кинуться с кулаками.
Δεν τον φοβόταν καθόλου, όμως ανησυχούσε μη τυχόν και προκαλέσει κάποια σκηνή σε χώρο δημόσιο.	Он опасался вовсе не Фрэнка, но скандала на людях.
"Είχε κατατρομάξει για λογαριασμό σου, Φρανκ- ήθελε να είναι κοντά για να βλέπει από μόνη της πως είσαι εντάξει. Μη θυμώνεις μαζί της. αρκετά έχει ταραχτεί".	— Она испугалась за вас, Фрэнк, и хотела быть поближе, своими глазами убедиться, что с вами ничего худого не случилось. Не надо на нее сердиться, она и без того переволновалась.
"Πρόσεχε μονάχα μη μάθει ο μπαμπάς έστω ότι πλησίασες τούτο δω το μέρος", είπε ο Φρανκ στη Μέγκυ.	— Не смей рассказывать папе, что ты сюда совалась, — сказал сестре Фрэнк.
"Θα σας πείραζε να ματαιώσουμε την υπόλοιπη βόλτα μας;" ρώτησε ο παπάς.	— Если не возражаете, может быть, на этом закончим нашу прогулку? — предложил священник.
"Νομίζω πως θα έκανε σ'όλους μας καλό να πάμε στο πρεσβυτέριο να ξεκουραστούμε λιγάκι και να πιούμε ένα φλιτζάνι τσάϊ".	— Я думаю, всем нам не помешает отдохнуть и выпить горячего чаю у меня дома. — Он легонько ущипнул Мэгги за кончик носа.
Τσίμπησε χαϊδευτικά το μάγουλο της Μέγκυ. "Και συ, νεαρή μου δεσποινίς, χρειάζεσαι πλύσιμο".	— А вам, молодая особа, не помешает еще и хорошенько вымыться.
Ο Πάντυ πέρασε μια μέρα μαρτυρική δίπλα στην αδερφή του, υπακούοντας στις προσταγές της, μόλο που δεν ήταν συνηθισμένος από τη Φη σε τέτοια αυταρχικότητα, βοηθώντας τη να τριγυρίσει, μυγιάγγιχτη και γεμάτη νεύρα, στις λάσπες του Τζίλυ με τα γοβάκια της που ήταν φερμένα από το εξωτερικό, φτιαγμένα με δαντέλα κιπούρ, χαμογελώντας και κουβεντιάζοντας με τους ανθρώπους που εκείνη χαιρετούσε με ύφος βασίλισσας, παραστέκοντας στο πλευρό της όταν σηκώθηκε η Μαίρη Κάρσον ν'απονείμει στο νικητή της βασικής κούρσας το Βραβείο του Τζίλανμποουν, ένα σμαραγδένιο βραχιόλι.	Пэдди весь день состоял при сестре, и это была сущая пытка, Фиона никогда им так не помыкала; старухе надо было помогать, когда она, брюзжа и фыркая, пробиралась во французских шелковых туфельках по джиленбоунской грязи; улыбаться и что-то говорить людям, которых она удостаивала кивком свысока; стоять рядом, когда она вручала победителю главного заезда Джиленбоунский приз — изумрудный браслет.
Το γιατί έπρεπε να χαλαλίσουν όλα τα χρήματα του βραβείου σένα γυναικείο μπιχλιμπίδι αντί να δώσουν στο δικαιούχο ένα επίχρυσο κύπελλο και κάμποσα ωραία λεφτουδάκια σε μετρητά ήταν κάτι που δεν μπορούσε να καταλάβει ο Πάντυ, γιατί δεν μπορούσε να καταλάβει και την ίδια, την έντονα ερασιτεχνική φύση των αγωνισμάτων, την προϋπόθεση πως όσοι έτρεχαν με τ'άλογα τους δε χρειάζονταν χυδαίες οικονομικές απολαβές παρά προτιμούσαν να παραχωρήσουν δίχως δεύτερη σκέψη τα κέρδη τους στη γυναίκα τους.	Пэдди, хоть убейте, не понимал, с какой стати, чем бы вручить кубок с золотой пластинкой и солидную сумму наличными, все призовые деньги ухлопали на женскую побрякушку, — слишком чужда была ему сугубо любительская природа этих состязаний; подразумевалось, что люди, занимающиеся конным спортом, не нуждаются в презренном металле и могут пустить выигрыш на ветер ради женщины.

Ο Χόρυ Χό-πτον, ιδιοκτήτης του ευνουχισμένου ντορή Βασιλιά Γεωργίου που είχε κερδίσει το σμαραγδένιο μπρασελέ, είχε κιόλας στην κατοχή του ένα ρουμπινένιο, ένα διαμαντένιο κι ένα ζαφειρένιο βραχιόλι, από τις περασμένες χρονιές. έλεγε πως δεν μπορούσε να σταματήσει μέχρι που να μάζευε έξι βραχιόλια, ένα για την καθεμιά από τις πέντε κόρες του και τη γυναίκα του.	Хорри Хоуптон, чей гнедой мерин Король Эдуард выиграл этот изумрудный браслет, в прошлые годы уже стал обладателем других браслетов — рубинового, бриллиантового и сапфирового, но сказал, что не успокоится, пока не наберет полдюжины: у него была жена и пять дочерей.
Τον Πάντυ τον έγδερνε το στητό του κολάρο και τον ενοχλούσε το κολλαριστό του πουκάμισο, το μπλε του κουστούμι τον ζέσταινε και τα εξωτικά θαλασσινά του Σίδνεϋ που τους είχαν σερβίρει το μεσημέρι μαζί με σαμπάνια τού είχαν βαρύνει το πειραγμένο από το πολύ αρνί στομάχι του.	В крахмальной сорочке и целлулоидном воротничке Пэдди было не по себе, он парился в плотном синем костюме, желудок, привычный к баранине, плохо мирился с экзотической сиднейской закуской из крабов и моллюсков, которую подавали к шампанскому на торжественном завтраке.
Κι ένιωθε γελοίος όλη τη μέρα, νόμιζε πως φαινόταν γελοίος στα μάτια των άλλων. Το κουστούμι του, μόλο που ήταν το καλό του, πρόδινε φτηνό ράψιμο και βουκολική ασχετοσύνη όσον αφορούσε τις προσταγές της μόδας.	И он чувствовал себя дурак дураком и не сомневался, что вид у него дурацкий. Его лучший костюм плохо сшит и откровенно старомоден, так и разит глубокой провинцией.
Δεν ήταν του τύπου του οι γελαστοί, γλυκανάλατοι ζωοτρόφοι, οι υπεροπτικές κυράδες, οι γερές σαν τ'άλογα κοπελιές, η αφρόκρεμα του κύκλου που το Μπούλετιν αποκαλούσε "αριστοκρατία των αποικιών".	И все вокруг ему чужие — все эти шумные, напористые скотоводы, и их солидные высокомерные жены, и долговязые, зубастые молодые женщины (в них и самих есть что-то лошадиное) — все эти сливки того, что местный «Бюллетень» именует «скваттократией».
Γιατί έβαζαν τα δυνατά τους να ξεχάσουν τις μέρες εκείνες, στα τέλη του περασμένου αιώνα, όταν έφτασαν σ'αυτό τον τόπο κι άρπαξαν τεράστιες εκτάσεις γης, που Φρόντισαν να τους αναγνωριστούν σιωπηρά για ιδιοκτησία τους αργότερα, με τον ερχομό της έννομης τάξης και την ανάληψη της διακυβέρνησης από την εξουσία της πατρίδας τους.	Ведь они изо всех сил стараются забыть о тех днях, когда в прошлом веке они переселились сюда, в Австралию, и захватили обширные земли, которые потом, с созданием Федерации и самоуправления, власти молчаливо признали их собственностью.
Είχαν γίνει οι πιο ζηλευτοί άνθρωποι σολάκερη την ήπειρο, είχαν ιδρύσει το δικό τους πολιτικό κόμμα, έστελναν τα παιδιά τους σε ακριβά σχολεία του Σίδνεϋ, συγχρωτίζονταν με τον Πρίγκιπα της Ουαλίας στις επισκέψεις του.	Эта верхушка вызывает в стране всеобщую зависть, эти люди образовали свою политическую партию, посылают своих детей в аристократические школы в Сиднее, запросто принимают у себя принца Уэльского, когда он является в Австралию с визитом.
Εκείνος, ο Πάντυ Κλήαρι, ήταν άνθρωπος απλός, άνθρωπος της δουλειάς. Δεν είχε απολύτως τίποτε το κοινό με τους αριστοκράτες αποίκους, που του θύμιζαν την οικογένεια της γυναίκας του σε βαθμό ενοχλητικό.	А он, Пэдди Клири, — простой человек, рабочий. И ничего у него нет общего с этими колониальными аристократами, слишком неприятно напоминают они ему семейство его жены.
Έτσι, όταν μπήκε στο σαλόνι του πρεσβυτερίου και βρήκε τον Φρανκ, τη Μέγκυ και τον πατέρα Ραλφ να κάθονται πλάϊ στη φωτιά και να μοιάζουν ξεκούραστοι κι ευχαριστημένοι σαν να είχαν	И когда вечером в гостиной отца Ральфа он застал Фрэнка, Мэгги и самого хозяина у пылающего камина — спокойных, довольных, сразу видно, провели день беззаботно и

περάσει μια υπέροχη, δίχως έννοιες μέρα, νευρίασε.	весело, — его взяла досада.
Του είχε λείψει αβάσταχτα η διακριτική συμπαράσταση της Φη κι αντιπαθούσε πάντα την αδερφή του τόσο όσο και στα παιδικά του χρόνια, πίσω στην Ιρλανδία.	Ему отчаянно не хватало незаметной, но надежной поддержки жены, а сестру он терпеть не мог, пожалуй, не меньше, чем когда-то в раннем детстве, в Ирландии.
Μετά πρόσεξε το λευκοπλάστη πάνω από το μάτι του Φρανκ, το πρησμένο του πρόσωπο. ήταν ένα ουρανοκατέβατο πάτημα.	И вдруг он заметил пластырь над глазом Фрэнка, его опухшее лицо, и несказанно обрадовался предлогу для вспышки.
"Και πώς θ'αντικρίσεις τη μάνα σου με τα χάλια που έχεις;" φώναξε.	— Ты как же это покажешься матери на глаза в таком виде? — заорал он.
"Ούτε μια μέρα δεν μπορώ να σ'αφήσω από κοντά μου κι αρχίζεις πάλι τα δικά σου! Πιάνεσαι στα χέρια μ'όποιον τύχει να σε λοξοκοιτάξει!"	— Чуть за тобой не уследи, ты опять за старое, кто на тебя косо ни поглядит, сразу лезешь а драку.
Ο πατήρ Ραλφ πετάχτηκε όρθιος, ξαφνιασμένος κι έτοιμος να πει κάτι για να ηρεμήσει τα πράγματα. μα τον πρόλαβε ο Φρανκ.	Пораженный отец Ральф вскочил, раскрыл было рот — примирить, успокоить, но Фрэнк опередил его.
"Έβγαλα λεφτά από τούτο δω", είπε πολύ μαλακά, δείχνοντας το λευκοπλάστη. "Είκοσι λίρες μέσα σε λίγα λεπτά της ώρας, αμοιβή καλύτερη απ ό,τι μας δίνει η θεία Μαίρη, και στους δυο μας μαζί, για ολόκληρο μήνα!	— Я на этом заработал деньги, — очень тихо сказал он, показывая на пластырь. — Двадцать фунтов за несколько минут, тетушка Мэри нам с тобой двоим за месяц столько не платит!
Έριξα νοκ άουτ τρεις καλούς μποξέρ και τα έβγαλα πέρα μ'έναν πρωταθλητή των ελαφρών βαρών στο αντίσκηνο του Τζίμυ Σάρμαν, σήμερα το απόγευμα.	Нынче в балагане Джимми Шармена я уложил троих классных боксеров и продержался целый раунд против чемпиона в легком весе. И заработал себе двадцать фунтов.
Μπορεί να μη σ'αρέσει σαν ιδέα και να μη συμφωνείς μ'όλα αυτά, όμως εγώ κέρδισα το σεβασμό όσων ήταν εκεί και με είδαν!"	Может, по-твоему, мне и не следует этим заниматься, а только нынче сколько народу там было, все меня зауважали!
"Νίκησες κάνα δυο ξοφλημένους γερο-μεθύστακες σένα παζάρι του Τζίλυ και νομίζεις πως κάτι έκανες; Καιρός να μεγαλώσεις πια, Φρανκ!	— Управился с парочкой выдохшихся перестарков на захолустном представлении да и возгордился? Пора подрасти, Фрэнк!
Το ξέρω πως δεν μπορείς να μεγαλώσεις άλλο στο κορμί, αλλά για το χατίρι της μάνας σου κοίτα να μεγαλώσεις στο μυαλό τουλάχιστον".	Понятно, росту в тебе уже не прибавится, но хоть бы ради матери постарался ума прибавить!
Η χλομάδα του Φρανκ! Άσπρο σαν το πανί έγινε το πρόσωπο του. Ήταν η πιο φρικτή προσβολή που θα μπορούσε να του κάνει άνθρωπος, και τούτος εδώ ήταν ο πατέρας του. δεν μπορούσε να τον χτυπήσει.	Как побледнел Фрэнк! Лицо — точно выбеленная непогодой кость. Выслушать жесточайшее оскорбление, да еще от кого — от родного отца, и нельзя ответить тем же.
Η ανάσα του άρχισε να βγαίνει βαριά μέσα απ το στήθος του πάνω στην ένταση της προσπάθειας του να κρατήσει τα χέρια του κολλημένα στο κορμί του.	Он задыхался, еле пересиливая себя, чтобы не пустить в ход кулаки.

"Όχι ξοφλημένοι, μπαμπά. Το ποιος είναι ο Τζίμυ Σάρμαν το ξέρεις όσο κι εγώ. Κι ο ίδιος ο Τζίμυ Σάρμαν είπε πως έχω καταπληκτικές δυνατότητες σαν μποξέρ. Θέλει να με πάρει στην καμπίνα του και να μεκπαιδεύσει. Και θέλει να με πληρώνει!	— Никакие они не перестарки, папа. Ты не хуже меня знаешь, кто такой Джимми Шармен. И сам Джимми Шармен сказал, из меня выйдет классный боксер, он хочет взять меня в команду и сам будет тренировать. Да еще станет мне платить!
Μπορεί να μη μεγαλώσω άλλο, όμως είμαι κιόλας αρκετά μεγάλος για να κάνω λιώμα όποιον μου πέσει στα χέρια μου -κι αυτό ισχύει και για σένα, βρομερέ γερο-τράγο!"	Может, росту во мне и не прибавится, зато силы хватает, я кого хочешь разделаю под орех — и тебя тоже, ты, вонючий старый козел!
Ο Πάντυ κατάλαβε τον υπαινιγμό που κρυβόταν πίσω από τη βρισιά. άσπρισε σαν και το γιο του.	Пэдди прекрасно понял намек, скрытый в последних словах, и тоже страшно побледнел.
"Πώς τολμάς να με λες εμένα έτσι;" "Γιατί, δεν είσαι μήπως; Μ'αηδιάζεις, χειρότερος κι από ζώο είσαι! Δεν μπορούσες να την αφήσεις στην ησυχία της; Δεν μπορούσες να κρατήσεις μαζεμένα τα χέρια σου;"	— Да как ты смеешь! — А кто ж ты есть? Скот похотливый! Ты что, не можешь оставить ее в покое? Не можешь не приставать к ней?
"Όχι, όχι, όχι!" ούρλιαζε η Μέγκυ. Τα χέρια του πατέρα Ραλφ χώθηκαν σαν δαγκάνες στους ώμους της και την κρατούσε σφιχτά πάνω του, τόσο βίαια που την έκανε να πονάει. Τα δάκρυα κυλούσαν ποτάμι στα μαγουλά της, πάλευε μανιασμένα και μάταια να ξεφύγει.	— Не надо, не надо! — закричала Мэгги. Отец Ральф будто когтями впился ей в плечи, больно прижал к себе. Слезы струились у нее по щекам, она отчаянно, тщетно старалась вырваться.
"Όχι, μπαμπά, όχι! Αχ, Φρανκ, σε παρακαλώ! Σε παρακαλώ, σας παρακαλώ!" στρίγκλιζε.	— Не надо, папочка! Ой, Фрэнк, не надо! Пожалуйста, не надо! — пронзительно кричала она.
Μα ο μόνος που την άκουγε ήταν ο πατήρ Ραλφ.	Но ее слышал один только отец Ральф.
Ο Φρανκ κι ο Πάντυ, αντιμέτωποι πια ξεκάθαρα, παραδέχτηκαν επιτέλους την αντιπάθεια και το φόβο που ένιωθαν ο ένας για τον άλλο.	Фрэнк и Пэдди стояли лицом к лицу, страх и враждебность наконец обрели выход.
Το φράγμα της κοινής τους αγάπης για τη Φη είχε παραβιαστεί, είχαν πέσει οι μάσκες κι απέμενε γυμνός ο πικρός ανταγωνισμός τους για κείνη.	Плотина, которая прежде их сдерживала — общая любовь к Фионе, — прорвалась, ожесточенное соперничество из-за нее вышло наружу.
"Είμαι άντρας της. Με την ευλογία του Θεού είναι που αποκτάμε τα παιδιά μας", είπε ο Πάντυ πιο ήρεμα, παλεύοντας να ξαναβρεί την αυτοκυριαρχία του.	— Я ей муж. И господь благословил нас детьми, — сказал Пэдди спокойнее, силясь овладеть собой.
"Ένα σκατόσκυλο είσαι που ψάχνει να βάλει το πράμα του σ'όποιο θηλυκό θα του κάτσει!"	— Ты гнусный кобель, ты на каждую сучку рад вскочить!
"Και συ δεν είσαι καλύτερος από το σκατόσκυλο που σέσπειρε, όποιος κι αν ήταν! Δόξα να χει ο θεός, εγώ δεν είχα καμιά σχέση μ'αυτό!" ούρλιαξε ο Πάντυ, κι ύστερα σχεδόν αμέσως σώπασε.	— А ты весь в гнусного кобеля — своего папашу, уж не знаю, кто он там был! Слава богу, я-то тут ни при чем! — заорал Пэдди… и осекся.
"Αχ, Χριστέ μου!" Ο θυμός του διαλύθηκε σαν άνεμος που ωρύεται για να καταλαγιάσει άξαφνα.	— Боже милостивый! — Его бешенство разом утихло, он обмяк, съежился,

Καμπούριασε κι έτρεμε και τα χέρια του πήγαν στο στόμα του λες κι ήθελαν να ξεριζώσουν τη γλώσσα που είχε πει το ανείπωτο.	точно проколотый воздушный шар, руками зажал себе рот, казалось, он готов вырвать свой язык, который произнес непроизносимое. —
"Δεν ήθελα να πω αυτό! Δεν το εννοούσα! Δεν το εννοούσα]"	Я не то хотел сказать! Не то! Не то!
Σαν ακούστηκαν οι λέξεις, ο πατήρ Ραλφ άφησε τη Μέγκυ στη στιγμή κι άρπαξε τον Φρανκ. Του πήρε το δεξί του χέρι και του το έστριψε πίσω από την πλάτη του, τον έπιασε κι από το λαιμό και τον έσφιγγε. Κι ήταν δυνατός, η λαβή του σε παρέλυε. ο Φρανκ πάλεψε να του ξεφύγει, μετά, ξάφνου, έπεσε η αντίσταση του και κούνησε παθητικά το κεφάλι του, δηλώνοντας υποταγή.	Едва у Пэдди вырвались роковые слова, отец Ральф выпустил Мэгги и кинулся на Фрэнка. Вывернул его правую руку назад, своей левой обхватил за шею, так что едва не задушил. Он был силен, и хватка у него оказалась железная; Фрэнк пытался высвободиться, потом перестал сопротивляться, покорно покачал головой.
Η Μέγκυ είχε γονατίσει στο πάτωμα κι έμενε εκεί κλαίγοντας με λυγμούς, τα μάτια της να πηγαίνουν από τον πατέρα της στον αδερφό της γεμάτα αδύναμη, παρακλητική αγωνία. Δεν καταλάβαινε τι είχε γίνει, ήξερε όμως πως σήμαινε ότι πια δε θα μπορούσε να τους έχει και τους δυο.	Мэгги упала на пол и так и осталась на коленях, заливаясь слезами, и только беспомощно, с отчаянной мольбой смотрела то на отца, то на брата. Она не понимала, что произошло, но чувствовала — одного из них она теряет.
"Το εννοούσες!" έκανε ο Φρανκ με φωνή βραχνή. "Πρέπει να το ήξερα από πάντα! Πάντα πρέπει να το ξερα βαθιά μέσα μου".	— Именно то самое ты и хотел сказать, — хрипло вымолвил Фрэнк. — Наверно, я всегда это знал! Наверно, знал!
Έστρεψε το κεφάλι κατά τον πατέρα Ραλφ." Αφήστε με, πάτερ. Δεν πρόκειται να τον αγγίξω. Ο Θεός να με βοηθήσει, δε θα σηκώσω χέρι πάνω του".	— Он попытался повернуть голову к священнику. — Отпустите меня, отец Ральф. Я его не трону, клянусь богом, не трону.
"Ο Θεός να σε βοηθήσει; Ο Θεός να σας καταριέται, και τους δυο σας! Αν καταστρέψατε την ψυχή του παιδιού θα σας σκοτώσω!" μούγκρισε ο παπάς, ο μόνος που ήταν τώρα θυμωμένος.	— Клянешься богом? Да будьте вы прокляты богом вовеки, вы оба! — прогремел отец Ральф, единственный, в ком теперь кипел гнев. — Если вы погубили девочку, я вас убью!
"Το καταλαβαίνετε πως ήμουν αναγκασμένος να την κρατήσω εδώ, να τ'ακούει όλα, από φόβο μη τυχόν και αλληλοφαγωθείτε έτσι κι έφευγα από δω μέσα;	Мне пришлось оставить ее здесь, чтоб она все это слышала, потому что я боялся — уведу ее, а вы тем временем друг друга прикончите, понятно это вам?
Καλύτερα όμως να σας άφηνα να το κάνετε, τέτοιοι άθλιοι, εγωκεντρικοί βλάκες που είσαστε!"	И лучше бы прикончили, напрасно я вам помешал, остолопы безмозглые, только о себе и думаете!
"Εντάξει, εγώ θα φύγω", είπε ο Φρανκ με φωνή παράξενη, αδειανή. "Θα πάω με την κομπανία του Τζίμυ Σάρμαν και δε θα γυρίσω ποτέ πια".	— Ладно, я ухожу, — тусклым, не своим голосом сказал Фрэнк. — Я поступаю в команду Джимми Шармена и никогда не вернусь.
"Δεν μπορείς να το κάνεις αυτό!" ψιθύρισε ο Πάντυ. "Πρέπει να γυρίσεις μαζί μας στο σπίτι. Τι θα πω στη μητέρα σου; Μετράς για κείνη περισσότερο απ ό,τι όλοι εμείς οι υπόλοιποι μαζί.	— Ты должен вернуться! — еле слышно выговорил Пэдди. — Что я скажу твоей матери? Ты ей дороже всех нас вместе взятых.
Ποτέ δε θα με συγχωρέσει!"	Она мне вовек не простит!
"Πες της πως πάω με τον Τζίμυ Σάρμαν γιατί θέλω	— Скажи ей, я поступил к Джимми Шармену,

να γίνω κάτι στη ζωή μου. Κι έτσι είναι".	потому что хочу чего-то добиться. Это чистая правда.
"Αυτό που είπα πριν, Φρανκ -δεν ήταν αλήθεια".	— То, что я сказал… это не правда, Фрэнк.
Τα μαύρα, ξένα μάτια του Φρανκ άστραψαν περιφρονητικά, τα μάτια που είχαν κάνει εντύπωση στον παπά την πρώτη φορά που τα είδε. τι δουλειά είχαν η γκριζομάτα Φη κι ο γαλανομάτης Πάντυ μένα μαυρομάτη γιο;	Черные глаза Фрэнка сверкнули презрением — чужие, неуместные глаза в этой семье, они озадачили отца Ральфа еще тогда, в день первой встречи: откуда у сероглазой Фионы и голубоглазого Пэдди взялся черноглазый сын?
Ο πατήρ Ραλφ ήξερε τους νόμους της κληρονομικότητας, και δεν πίστευε πως ήταν δυνατό να υπάρχει τέτοιος συνδυασμός.	Отец Ральф знаком был с учением Менделя и полагал, что даже серые глаза Фионы этого никак не объясняют.
Ο Φρανκ πήρε το καπέλο και το σακάκι του. "Α, αλήθεια ήταν! Πρέπει να το ξερα από πάντα μέσα μου. Οι μνήμες που είχα, με τη μαμά να παίζει τη σπινέτα σένα δωμάτιο που ποτέ δε θα μπορούσε ν'ανήκει σε δικό σου σπιτικό! Η αίσθηση που είχα πως δεν υπήρχες απ την αρχή, πως είχες έρθει μετά από μένα. Πως ήταν δικιά μου στην αρχή". Γέλασε και το γέλιο του δεν είχε ήχο.	Фрэнк взял пальто и шапку. — Ну, ясно, это правда! Наверно, я всегда это знал. Мне вспоминалось, мама играла на своем клавесине в комнате, какой у тебя сроду не было! И я чувствовал: тебя раньше не было, я был до тебя. Сперва она была моя. — Он беззвучно засмеялся.
"Και να σκεφτεί κανένας πως τόσα χρόνια σε κατηγορούσα κι έλεγα ότι ήσουν εσύ υπεύθυνος για τη μιζέρια της, ενώ έφταιγα εγώ. Έφταιγα εγώ!"	— Надо же, сколько лет я клял тебя, думал, ты затащил ее в болото, а это все из-за меня. Из-за меня!
"Κανένας δεν έφταιγε, Φρανκ, κανένας!" φώναξε ο παπάς, πασχίζοντας να τον σταματήσει και τραβώντας τον πίσω.	— Тут никто не виноват, Фрэнк, никто! — воскликнул священник и схватил его за, плечо.
"Είναι μέρος του μεγάλου, απροσμέτρητου σχεδίου του Θεού, δες το έτσι".	— Неисповедимы пути господни, поймите это!
Ο Φρανκ έσπρωξε πέρα το χέρι που τον κρατούσε και πήγε στην πόρτα με την ανάλαφρη, θανατηφόρα περπατησιά του, βαδίζοντας στα νύχια σχεδόν.	Фрэнк стряхнул его руку и легким, неслышным своим шагом, шагом опасного крадущегося зверя пошел к выходу.
Ήταν γεννημένος για μποξέρ, συλλογίστηκε ο πατήρ Ραλφ σε μια απόμακρη γωνιά του νου του, τούτου του νου που ταίριαζε σε Καρδινάλιο.	Да, он прирожденный боксер, мелькнуло в мозгу отца Ральфа — в бесстрастном мозгу прирожденного кардинала.
"Το μεγάλο, απροσμέτρητο σχέδιο του Θεού!" ειρωνεύτηκε η φωνή του νέου από την πόρτα.	— «Неисповедимы пути господни!» — передразнил с порога Фрэнк.
"Σαν αρχίζετε να παρασταίνετε τον παπά είστε σωστός παπαγάλος, πάτερ Ντε Μπρικασάρ!	— Когда вы разыгрываете пастыря духовного, вы просто попугай, преподобный де Брикассар!
Θα έλεγα, ο Θεός να σας βοηθήσει εσάς, γιατί είστε ο μόνος εδώ μέσα που δεν έχει ιδέα για το τι είναι στ'αλήθεια!"	Да помилуй Бог вас самого, вот что я вам скажу, из всех нас вы тут один понятия не имеете, что вы такое на самом деле!
Ο Πάντυ καθόταν σε μια πολυθρόνα, γκρίζος στο χρώμα, με τα σοκαρισμένα του μάτια καρφωμένα στη Μέγκυ που έκλαιγε με λυγμούς, κουβαριασμένη και πεσμένη στα γόνατα πάντα, πλάϊ στη φωτιά, με το κορμάκι της να κουνιέται	Пэдди, мертвенно-бледный, сидя на стуле, не сводил испуганных глаз с Мэгги, а она съежилась на коленях у камина и все плакала и раскачивалась взад и вперед. Он встал, шагнул было к ней, но отец Ральф грубо

ολοένα μπρος πίσω. Σηκώθηκε να την πλησιάσει, όμως τον έσπρωξε πέρα άγρια ο πατήρ Ραλφ.	оттолкнул его.
"Άφησε την ήσυχη. Αρκετό κακό της έκανες! Στο ντουλάπι έχει ουίσκι, βάλε λίγο να πιεις. Θα πάω το παιδί στο κρεβάτι του, μα θα γυρίσω μετά να μιλήσουμε, γι αυτό μη φύγεις. Μ'ακούς, άνθρωπε μου;"	— Оставьте ее. Вы уже натворили бед! Возьмите там в буфете виски, выпейте. И не уходите, я уложу девочку, а потом вернусь, поговорим. Слышите вы меня?
"Θα σας περιμένω εδώ, πάτερ. Πηγαίνετε τη να κοιμηθεί".	— Я не уйду, ваше преподобие. Уложите ее в постель.
Πάνω, στο χαριτωμένο δωμάτιο που είχε το χρώμα του μήλου, ο παπάς ξεκούμπωσε το φουστάνι της παιδούλας και την καμιζόλα της και την έβαλε να καθίσει στην άκρη του κρεβατιού για να μπορέσει να της βγάλει τα παπούτσια και τις κάλτσες της.	Наверху, в уютной светло-зеленой спаленке, отец Ральф расстегнул на девочке платье и рубашку, усадил ее на край кровати, чтобы снять башмаки и чулки.
Το νυχτικό της βρισκόταν πάνω στο μαξιλάρι όπου το είχε αφήσει η Άννυ. ο πατήρ Ραλφ το πήρε, της το φόρεσε από το κεφάλι και το τράβηξε κόσμια μέχρι κάτω προτού της βγάλει το φουρό της. Κι όλη τούτη την ώρα της μιλούσε για το τίποτε, της έλεγε σαχλές ιστοριούλες για κουμπιά που αρνιούνταν να ξεκουμπωθούν και για δύστροπα παπούτσια που παρέμεναν πεισματικά δεμένα, και για κορδέλες που δεν έλεγαν να βγουν από τα μαλλιά.	Ночная рубашка, приготовленная заботливой Энни, лежала на подушке; отец Ральф надел ее девочке через голову, скромно натянул до пят, потом снял с нее штанишки. И все время что-то болтал о пустяках — пуговицы, мол, не хотят расстегиваться, и шнурки от башмаков нарочно не развязываются, и ленты не желают выплетаться из кос.
Ήταν αδύνατο να καταλάβει αν τον άκουγε η Μέγκυ. τα μάτια της, τα γεμάτα ανείπωτες παιδικές τραγωδίες, βάσανα και πόνους που καμιά σχέση δεν είχαν με τα χρόνια της, ήταν καρφωμένα σένα σημείο πέρα από τον ώμο του.	Не понять было, слышит ли Мэгги эти глупые прибаутки; остановившимися глазами она безрадостно смотрела куда-то поверх его плеча, и в глазах этих была невысказанная повесть слишком ранних трагедий, недетских страданий и горя, тяжкого не по годам.
"Τώρα πλάγιασε, χρυσό μου κοριτσάκι, και προσπάθησε να κοιμηθείς. Θα γυρίσω σε λίγο και θα μιλήσουμε, μη φοβάσαι για τίποτε".	— Ну, теперь ложись, девочка моя дорогая, и постарайся уснуть. Скоро я опять к тебе приду, ни о чем не тревожься, слышишь? И тогда обо всем поговорим.
"Είναι εντάξει;" τον ρώτησε ο Πάντυ σαν τον είδε να μπαίνει στο σαλόνι.	— Как она? — спросил Пэдди, когда отец Ральф вернулся в гостиную.
Ο πατήρ Ραλφ πήρε το ουίσκι από το ντουλάπι και γέμισε ένα ποτήρι.	Священник взял с буфета бутылку и налил себе полстакана виски.
"Στ'αλήθεια, δεν ξέρω. Για τ'όνομα του Θεού, Πάντυ, μακάρι να ήξερα ποια είναι η μεγαλύτερη κατάρα των Ιρλανδών, το πιοτό ή τα νεύρα τους.	— По совести сказать, не знаю. Бог свидетель, Пэдди, хотел бы я понять, что для ирландца худший бич — его страсть к выпивке или бешеный нрав?
Τι σ'έπιασε και το είπες αυτό; Όχι, μην μπεις καν στον κόπο να μου απαντήσεις. Τα νεύρα σου. Κι είναι αλήθεια, φυσικά. Το κατάλαβα πως δεν ήταν δικός σου από την πρώτη στιγμή που τον είδα".	Какая нелегкая васдернула сказать это? Нет, не трудитесь отвечать! Тот самый нрав. Конечно, это правда. Я знал, что он вам не сын, понял с первого взгляда.

"Δε σας ξεφεύγουν και πολλά πράγματα, έτσι δεν είναι;"	— Вы, видно, все замечаете?
"Φαντάζομαι πως όχι. Πάντως δε χρειάζεται να έχω και τίποτε υπερφυσικές δυνάμεις για να καταλάβω ποιοι από τους ενορίτες μου έχουν βάσανα, ποιοι είναι δυστυχισμένοι. Και σαν το καταλάβω έχω καθήκον να τους βοηθήσω".	— Многое. Впрочем, довольно и самой обыкновенной наблюдательности, чтобы увидеть — кто-то из моих прихожан встревожен или страдает. А когда я вижу такое, мой долг — помочь, насколько это в моих силах.
"Σας αγαπάει πολύ ο κόσμος στο Τζίλανμποουν, πάτερ".	— Вас в Джилли очень любят, ваше преподобие.
"Πράγμα που χρωστάω στο κορμί και στο πρόσωπο μου, δίχως αμφιβολία",	— Без сомнения, этим я обязан моей наружности. — Священник хотел сказать это небрежно, но, против его воли, в словах прозвучала горечь.
είπε ο παπάς με πίκρα. δεν μπόρεσε να κάνει τις λέξεις ν'ακουστούν τόσο ανάλαφρες όσο θα το ήθελε.	
"Έτσι νομίζετε; Δεν μπορώ να συμφωνήσω μαζί σας, πάτερ. Σας αγαπάμε γιατί είστε καλός ποιμένας".	— Вон вы как думаете? Нет, ваше преподобие, я не согласен. Мы вас любим, потому что вы хороший пастырь.
"Όπως και να χει το πράγμα, φαίνεται πως μπλέχτηκα για τα καλά στο δικό σου πρόβλημα",	— Ну, во всяком случае, я, видно, уже по уши увяз в ваших неприятностях, — не без смущения сказал отец Ральф. — Так что давайте выкладывайте, что у вас на душе, приятель.
έκανε ο πατήρ Ραλφ αμήχανος. "Άνοιξε μου την καρδιά σου, άνθρωπε μου, μπορεί να σε βοηθήσει".	
Ο Πάντυ κοίταξε τη φωτιά που την είχε φουντώσει ρίχνοντας της κάμποσα ξύλα, όσο έβαζε ο παπάς τη Μέγκυ στο κρεβάτι της, πάνω στη μεταμέλεια που τον είχε πιάσει και στη φρενιασμένη του ανάγκη ν'ασχοληθεί με κάτι.	Пэдди уставился на горящие поленья — он терзался раскаянием, не находил себе места и, чтобы хоть чем-то заняться, пока священник укладывал Мэгги, развел в камине целый костер.
Το χέρι του που κρατούσε το άδειο ποτήρι έτρεμε από γρήγορους, αδιάκοπους σπασμούς. Ο πατήρ Ραλφ σηκώθηκε να πάρει το μπουκάλι με το ουίσκι και του ξαναγέμισε το ποτήρι.	Пустой стакан так и прыгал в его трясущейся руке; отец Ральф встал за бутылкой и налил ему еще виски.
Μετά από μια γερή γουλιά, ο Πάντυ αναστέναξε, σκουπίζοντας τα ξεχασμένα δάκρυα από το πρόσωπο του.	Пэдди жадно выпил, вздохнул, утер лицо — раньше он не замечал, что по щекам текут слезы.
"Δεν ξέρω ποιος είναι ο πατέρας του Φρανκ. Έγιναν όλα πριν ακόμα γνωρίσω εγώ τη Φη. Η φαμίλια της είναι από τις πρώτες στη Νέα Ζηλανδία, κι ο πατέρας της είχε μεγάλη περιουσία έξω από το Ασμπάρτον, στο Νότιο Νησί, με πολλά πρόβατα και χωράφια σπαρμένα σιτάρι.	— Я и сам не знаю, кто отец Фрэнка. Мы с Фионой после познакомились. Ее родные в Новой Зеландии, можно сказать, самые видные люди, у отца за Ашбертоном, на Южном острове, громадное имение, там и овцы, и пшеница.
Δεν τους έλειπαν τα λεφτά κι η Φη ήταν η μοναχοκόρη του. Φαντάζομαι πως θα είχε κάνει τα σχέδια του για τη ζωή της -ένα ταξίδι στην Αγγλία, εμφάνιση ντεμπιντάντ στην Αυλή, κάποιος ταιριαστός σύζυγος.	Деньгам счету нет, а Фиа у него единственная. Я так понимаю, он для нее всю жизнь загодя обдумал: съездит она в Англию, представят ее ко двору, найдут подходящего мужа.
Φυσικά ποτέ στη ζωή της δεν είχε σηκώσει το χέρι της να κάνει δουλειά στο σπίτι. Είχαν υπηρέτριες	В доме она, понятно, ни до какой работы не касалась. У них всего хватало: и горничные,

και θαλαμηπόλους κι άλογα και μεγάλες άμαξες. Ζούσαν σαν λόρδοι.	и дворецкие, и лошади, и кареты… Жили как важные господа.
"Εγώ δούλευα βοηθός στο βουτυράδικο του υποστατικού τους, κι έβλεπα καμιά φορά τη Φη από μακριά, σαν έβγαζε βόλτα το παιδί, δεκαοχτώ μηνών ήταν τότε το αγοράκι. Και μετά ήρθε ο γερο-Τζέημς Άρμστρονγκ να με δει.	Я там работал подручным на маслобойне, бывало, видел издали — Фиа гуляет с мальчонкой, годика полтора ему. И вот раз приходит ко мне сам Джеймс Армстронг.
Η κόρη του, μου είπε, είχε ατιμάσει τη φαμίλια τους. δεν ήταν παντρεμένη κι είχε παιδί. Είχαν φροντίσει να το κουκουλώσουν βέβαια το πράγμα, μα σαν πήγαν να την ξεφορτωθούν έκανε τέτοια φασαρία η γιαγιά της που δεν τους έμενε άλλη λύση παρά να την κρατήσουν στο σπίτι, μόλο που τους ήταν πρόβλημα η παρουσία της. Όταν η γιαγιά θα πέθαινε, τίποτε δε θα τους σταματούσε να πετάξουν έξω τη Φη και το παιδί της.	Дочь, говорит, опозорила семью — незамужняя, а родила. Тогда это, конечно, замяли, хотели сплавить ее подальше, да помешала бабушка, до того расходилась — делать нечего, хоть и неловко, а оставили они ее в доме. А теперь, говорит мне Джеймс, эта бабушка помирает, и уж без нее они от дочки с ее младенцем непременно избавятся.
Εγώ ήμουνα μονάχος στη ζωή, μου είπε ο Τζέημς. αν την παντρευόμουν και την έπαιρνα να φύγουμε από το Νότιο Νησί, θα μας πλήρωναν τα έξοδα για το ταξίδι και θα μας έδιναν και πεντακόσιες λίρες από πάνω.	А я, мол, человек одинокий; коли женюсь на ней да обещаю увезти ее с Южного острова, они нам дадут денег на дорогу и еще сверх того пятьсот фунтов.
"Για μένα, πάτερ, ήταν σωστή ευκαιρία κι είχα βαρεθεί πια την εργένικη ζωή. Όμως ήμουν πάντα τόσο ντροπαλός που δεν τα είχα καταφέρει ποτέ μου με τα κορίτσια.	Что ж, ваше преподобие, для меня пятьсот фунтов — богатство, и одинокая жизнь надоела. Только я всегда был стеснительный, перед девушками робел.
Μου φάνηκε καλή ιδέα η πρόταση του, και, σταλήθεια, δε με πείραζε για το παιδί. Η γιαγιά μυρίστηκε το τι γινόταν κι έστειλε να με φωνάξουν, μόλο που ήταν πολύ άρρωστη. Θα πρέπει να ήταν σκληρή στις μέρες της, πάω στοίχημα, αλλά και μεγάλη κυρία.	Ну и подумал, может, оно и нехудо получится, а что ребенок, так я вовсе не против. Бабушка про это прослышала и, хоть совсем уже плоха была, послала за мной. Голову прозакладываю, прежде она была сущая ведьма, но что благородная дама — это точно.
Μου είπε δυο πράγματα για τη Φη, δίχως να μου αποκαλύψει το όνομα του πατέρα κι εγώ δεν ήθελα να ρωτήσω να μάθω.	Она мне рассказала малость про Фиону, но про то, кто отец малыша, — ни звука, и мне неохота было спрашивать.
Τέλος πάντων, μ’έβαλε να της υποσχεθώ πως θα ‘μουνα καλός με τη Φη. ήξερε πως θα έδιωχναν την εγγονή της στη στιγμή όταν πέθαινε εκείνη, κι έτσι είχε πει στον Τζέημς να της βρουν κάποιον να την παντρέψουν. Τη λυπήθηκα την καημένη τη γριούλα, είχε μεγάλη αδυναμία στη Φη.	Ну и вот, взяла она с меня слово, что Фиа от меня зла не увидит… она понимала: только она помрет — они свою дочку в два счета из дому выгонят, вот и подсказала Джеймсу, мол, сыщите ей мужа. Я тогда старушку пожалел, Фиа ей была дороже всех на свете.
"Το πιστεύετε, πάτερ, πως η πρώτη φορά που βρέθηκα αρκετά κοντά στη Φη για να της πω ένα γεια ήταν τη μέρα του γάμου μας;"	Хотите верьте, хотите нет, ваше преподобие, а я с Фионой первое слово сказал только в тот день, когда мы повенчались.
"Α, το πιστεύω", είπε ο παπάς μέσα από τα δόντια του. Κοίταξε το ουίσκι στο ποτήρι του, μετά το στράγγιξε κι άπλωσε για το μπουκάλι, να γεμίσει ξανά και τα δυο ποτήρια.	— Охотно верю, — прошептал отец Ральф. Поглядел на свой стакан, залпом выпил виски, потянулся к бутылке и заново наполнил оба стакана.

"Κι έτσι παντρεύτηκες μια κυρία πολύ μεγάλη για τα μέτρα σου, Πάντυ".	— Значит, вы женились на знатной особе, Пэдди, много выше вас по рождению.
"Ναι. Τον πρώτο καιρό τη φοβόμουν όσο τίποτε στον κόσμο. Ήταν τόσο όμορφη εκείνες τις μέρες, πάτερ, και τόσο... έξω απ όλ αυτά, δεν ξέρω αν με καταλαβαίνετε. Λες και δεν την αφορούσαν τα όσα γίνονταν, λες και συνέβαιναν σε κάποιον άλλο κι όχι σε κείνη την ίδια".	— Ну да. Поначалу я ее до смерти боялся. Она в ту пору была такая красавица, отец Ральф, и такая… сторонняя, что ли, как бы это путем объяснить. Будто ее здесь и нет, будто все это не с ней, а с кем другим происходит.
"Είναι ακόμα όμορφη, Πάντυ", είπε μαλακά ο πατήρ Ραλφ.	— Она и сейчас красавица, Пэдди, — мягко сказал отец Ральф.
"Και βλέπω στη Μέγκυ το πώς θα πρέπει να ήταν πριν αρχίσει να γερνάει".	— Я по Мэгги вижу, какая была ее мать, пока не начала стареть.
"Δεν ήταν εύκολη η ζωή της, πάτερ, μα δεν ξέρω τι άλλο θα μπορούσα να είχα κάνει. Τουλάχιστον ήταν ασφαλής μαζί μου και δεν την κακομεταχειρίστηκε κανένας.	— Ей нелегко жилось, ваше преподобие, но не отказываться же мне было? Со мной она, по крайности, пристроена, и уже никто не мог над ней измываться.
Δυο χρόνια μου πήρε να βρω το κουράγιο να γίνω... να, σύζυγος της αληθινός. Χρειάστηκε να της μάθω να μαγειρεύει, να σκουπίζει το πάτωμα, να πλένει και να σιδερώνει τα ρούχα. Δεν ήξερε να κάνει τίποτε.	Целых два года я набирался храбрости, покуда… ну, покуда не стал ей мужем по-настоящему. И пришлось ее всему научить: стряпать, полы подметать, стирать, гладить. Она ничего не умела.
"Κι όλα τούτα τα χρόνια που είμαστε παντρεμένοι, πάτερ, ούτε μια φορά δεν έχει παραπονεθεί, μήτε έχει γελάσει, μήτε έχει κλάψει. Μονάχα στις πιο ιδιωτικές μας στιγμές τη βλέπω να εκδηλώνει κάποιο συναίσθημα, μα ακόμα και τότε δε μιλάει ποτέ της. Θέλω να την ακούσω να λέει κάτι και συνάμα δεν το θέλω, γιατί μου έχει καρφωθεί η ιδέα πως θα φώναζε το δικό του το όνομα αν μίλαγε.	И ни разу за все годы, что мы женаты, ваше преподобие, ни единого разу она не пожаловалась, и не засмеялась, и не заплакала. Только в самые-самые секретные минуты, когда мы с ней вместе, видно, что Фиа не бесчувственная, и даже тогда она ни словечка не скажет. Я все надеюсь, может, заговорит, и не хочу тоже, почему-то боюсь, вдруг она того по имени назовет.
Α, δε θέλω να πω ότι δε με συμπαθεί ή πως δεν αγαπάει τα παιδιά μας. Όμως την αγαπάω τόσο πολύ και, να, μου φαίνεται πως εκείνης δεν της έχει μείνει διόλου αγάπη μέσα της, παρά μόνο για τον Φρανκ.	Нет-нет, я не говорю, что она ко мне или к детям худо относится. Но я-то ее люблю всей душой, а она, думается, больше уже ничего такого почувствовать не может. Только к Фрэнку.
Το ήξερα από πάντα πως αγαπούσε τον Φρανκ πιο πολύ απ ό,τι όλους εμάς τους άλλους μαζί. Θα πρέπει να ήταν ερωτευμένη με τον πατέρα του.	Я всегда знал: Фрэнка она любит больше нас всех, вместе взятых. Наверно, его отца она любила.
Αλλά δεν έχω ιδέα για τούτο τον άντρα, μήτε ποιος ήταν ξέρω μήτε γιατί δεν μπορούσε να τον παντρευτεί η Φη".	Только мне про него ничего не известно, кто он был такой, почему ей нельзя было за него выйти.
Ο πατήρ Ραλφ κάρφωσε στα χέρια του τα μάτια του και τ'ανοιγόκλεινε ολοένα.	Отец Ральф, понурясь и часто мигая, смотрел на свои руки.
"Αχ, Πάντυ, τι κόλαση που είναι η ζωή! Ευχαριστώ το Θεό που δεν έχω το κουράγιο να τη δοκιμάσω παρά από το περιθώριο μονάχα".	— Ох, Пэдди, какая адская пытка — жизнь! Слава богу, у меня только и хватило мужества ходить по самому ее краешку.

Ο Πάντυ σηκώθηκε όρθιος παραπαίοντας. "Ωραία τα κατάφερα τώρα, πάτερ, έτσι δεν είναι; Έδιωξα τον Φρανκ κι η Φη δε θα μου το συγχωρέσει ποτέ".	Пэдди, пошатываясь, поднялся. — Ну вот, наделал я дел, верно, ваше преподобие? Выгнал Фрэнка, теперь Фиа мне вовек не простит.
"Δεν μπορείς να της το πεις, Πάντυ. Όχι, δεν πρέπει να της το πεις, ποτέ. Πες της μονάχα πως έφυγε ο Φρανκ με τους μποξέρ κι άφησε το εκεί το πράγμα. Ξέρει πόσο ανήσυχο παιδί είναι ο Φρανκ. θα σε πιστέψει".	— Вы не можете ей это сказать, Пэдди. Нет, вы не должны ей рассказывать, ни в коем случае. Скажите просто, что Фрэнк сбежал с боксерами, и довольно. Она знает, какой он беспокойный, она вам поверит.
" Πάτερ! Δε θα μπορούσα να κάνω ποτέ μου κάτι τέτοιο!" έκανε ο Πάντυ σαστισμένος.	— Не могу же я ей соврать! — ужаснулся Пэдди.
"Πρέπει να το κάνεις, Πάντυ. Μήπως δε γνώρισε στη ζωή της αρκετό πόνο κι αρκετή δυστυχία; Μην της φορτώσεις κι άλλα στο κεφάλι της".	— Надо, Пэдди. Неужели она мало страдала и мучилась? Не взваливайте на нее нового горя.
Και στον εαυτό του είπε: Ποιος ξέρει; Μπορεί να μάθει πια να δίνει σ'εσένα την αγάπη που έχει μέσα της για τον Φρανκ, σ'εσένα και στο μικρό πλασματάκι που με περιμένει πάνω.	А про себя священник подумал: как знать? Быть может, любовь, которую она отдавала Фрэнку, она научится наконец дарить и тебе — тебе и той крошке наверху.
"Στ'αλήθεια πιστεύεις πως είναι αυτό το σωστό, πάτερ;"	— Вы и правда так думаете, ваше преподобие?
"Ναι. Δεν πρέπει να δοθεί συνέχεια σό,τι έγινε απόψε". "Τι θα κάνουμε με τη Μέγκυ, όμως; Τα άκουσε όλα".	— Да, так. О том, что сегодня случилось, больше никто знать не должен. — А как же Мэгги? Она все слышала.
"Μη νοιάζεσαι για τη Μέγκυ, θα την αναλάβω εγώ. Φαντάζομαι πως δεν κατάλαβε και πολλά πράγματα, έξω από το ότι τσακωθήκατε εσύ κι ο Φρανκ.	— О Мэгги не тревожьтесь, это я улажу. Думаю, она не все поняла, знает только, что вы с Фрэнком поссорились.
Θα της εξηγήσω πως τώρα που έφυγε ο Φρανκ δε βγαίνει τίποτε αν πει στη μητέρα της για τον καβγά, ίσα που θα τη στενοχωρήσει μονάχα ακόμα πιο πολύ.	Я ей объясню: раз Фрэнк уехал, сказать матери про вашу ссору — значит только еще сильней ее огорчить.
Άλλωστε, νομίζω πως δεν πολυμιλάει έτσι κι αλλιώς η Μέγκυ με τη μητέρα της". Σηκώθηκε όρθιος.	Впрочем, мне кажется, Мэгги далеко не всем делится с матерью. — Он поднялся.
"Πήγαινε να πλαγιάσεις, Πάντυ. Μην ξεχνάς πως πρέπει να φαίνεσαι φυσιολογικός αύριο και να υπηρετήσεις με ζήλο τη Μαίρη όλη μέρα".	— Идите спать, Пэдди. Не забудьте, завтра вам надо быть таким же, как всегда, и в придачу плясать под дудку Мэри.
Η Μέγκυ δεν κοιμόταν. ήταν πλαγιασμένη με τα μάτια ορθάνοιχτα στο αχνό φως της μικρής λάμπας δίπλα στο κρεβάτι της. Ο παπάς κάθισε πλάϊ της κι είδε πως ήταν ακόμα πλεγμένα σε κοτσίδες τα μαλλιά της.	Мэгги еще не спала: она лежала с широко раскрытыми глазами, слабо освещенная ночником у постели. Отец Ральф сел рядом и тут заметил, что косы ее все еще заплетены.

Έλυσε με προσοχή τις σκούρες μπλε κορδέλες κι άρχισε να ξεπλέκει απαλά τα μαλλιά που απλώθηκαν σαν χυτό χρυσάφι πάνω στο μαξιλάρι.	Он аккуратно развязал темно-синие ленты и осторожно отделял прядь за прядью, пока ее волосы не покрыли сплошь подушку волнистым расплавленным золотом.
"Ο Φρανκ έφυγε, Μέγκυ", είπε. "Το ξέρω, πάτερ".	— Фрэнк уехал, Мэгги, — сказал он. — Я знаю, ваше преподобие.
"Ξέρεις γιατί, αγαπημένη μου;" "Τσακώθηκε με τον μπαμπά".	— А знаешь почему, детка? — Он поссорился с папой.
"Τι σκοπεύεις να κάνεις;" "Θα πάω να βρω τον Φρανκ. Με χρειάζεται".	— Что ты теперь будешь делать? — Я уеду с Фрэнком. Я ему нужна.
"Δεν μπορείς, Μέγκυ μου". "Α, ναι, μπορώ. Θα πήγαινα να τον βρω απόψε κιόλας, μα δε με κρατάνε τα πόδια μου και δε μ'αρέσει το σκοτάδι. Το πρωί όμως θα ψάξω να τον βρω".	— Ты не можешь уехать, маленькая моя Мэгги. — Нет, могу. Я хотела сегодня его искать, только у меня ноги не идут, и я не люблю, когда темно. А утром пойду его искать.
"Όχι, Μέγκυ, δεν πρέπει να κάνεις κάτι τέτοιο. Βλέπεις, ο Φρανκ πρέπει να φτιάξει τη δικιά του ζωή, κι είναι πια καιρός να φύγει από κοντά σας.	— Нет, Мэгги, так нельзя. Пойми, Фрэнку нужно по-своему устроить свою жизнь, пора ему уехать.
Το ξέρω πως εσύ δε θέλεις να φύγει, αλλά εκείνος το λαχταράει εδώ και πολύ καιρό. Δεν πρέπει να είσαι εγωίστρια, πρέπει να τον αφήσεις να ζήσει τη ζωή του όπως του αρέσει".	Я знаю, тебе этого не хочется, но он-то давно уже хотел уйти из дому. Нельзя думать только о себе, дай ему жить по-своему.
Η μονοτονία της επανάληψης, συλλογίστηκε, και συνέχισε να μιλάει κι οι λέξεις ακούγονταν ρυθμικές κι ίδιες σαν ήχος ταμπούρλου.	— Отцу Ральфу показалось, что, опять и опять повторяя одно и то же, он внушит ей эту мысль.
"Όταν μεγαλώνουμε είναι σωστό και φυσικό να θέλουμε να φτιάξουμε τη ζωή μας μακριά από το σπίτι όπου έχουμε μεγαλώσει, κι ο Φρανκ είναι πια μεγάλος άντρας.	— Когда мы становимся взрослыми, это наше право и наше естественное желание — узнать другую жизнь, выйти из стен родного дома, а Фрэнк уже взрослый.
Θα πρεπε να χει τώρα το δικό του σπιτικό, τη δικιά του γυναίκα και μια οικογένεια. Το καταλαβαίνεις αυτό, Μέγκυ;	Пора ему обзавестись собственным домом, и женой, и своей семьей. Понимаешь, Мэгги?
Ο τσακωμός του πατέρα σου με τον Φρανκ ήταν μονάχα ένα σημάδι πως ο Φρανκ λαχταρούσε να φύγει. Δε μάλωσαν γιατί δεν αγαπάνε ο ένας τον άλλον.	Фрэнк с твоим папой потому и поссорились, что Фрэнку непременно хочется уйти. Вовсе не потому так получилось, что они не любят друг друга.
Ένα σωρό νέα παιδιά διαλέγουν αυτό τον τρόπο για να φύγουν από το πατρικό τους, είναι κάτι σαν δικαιολογία.	Очень многие молодые люди именно так и уходят из дому, это для них как бы предлог.
Ο τσακωμός ήταν μια δικαιολογία για τον Φρανκ, μια πρόφαση για να μπορέσει να φύγει. Το καταλαβαίνεις αυτό, Μέγκυ μου;"	Эта ссора для Фрэнка просто предлог, чтобы поступить так, как ему очень давно хотелось, предлог, чтобы уйти из дому. Ты поняла, моя Мэгги?
Τα μάτια της στράφηκαν πάνω του και στάθηκαν εκεί σαν για ν'αναπαυτούν. Ήταν τόσο	Она посмотрела ему прямо в лицо. Такие усталые глаза были у нее, такие

εξαντλημένα, τόσο πονεμένα, τόσο γερασμένα.	страдальческие, совсем не детские.
"Ξέρω", είπε. "Ξέρω. Ο Φρανκ ήθελε να φύγει κι όταν ήμουνα μικρή και δεν έφυγε. Τον έφερε πίσω ο μπαμπάς και τον κράτησε κοντά μας".	— Я знаю, — сказала она. — Знаю. Фрэнк хотел уйти, когда я была маленькая, и не вышло. Папа его вернул и заставил жить с нами.
"Τούτη τη φορά όμως ο μπαμπάς δε θα τον φέρει πίσω, γιατί τώρα ο μπαμπάς δεν μπορεί να τον κρατήσει. Ο Φρανκ έφυγε για τα καλά, Μέγκυ, δε θα γυρίσει πίσω".	— Но на этот раз папа не станет возвращать Фрэнка, потому что теперь он уже не может заставить его остаться. Фрэнк ушел навсегда, Мэгги. Он не вернется.
"Δε θα τον δω ποτέ ξανά;" "Δεν ξέρω", της αποκρίθηκε με ειλικρίνεια. "Θα θελα να σου πω πως θα τον δεις σίγουρα, αλλά κανένας δεν μπορεί να προβλέψει το μέλλον, Μέγκυ, ούτε κι οι παπάδες". Πήρε μια ανάσα.	— И я больше никогда его не увижу? — Не знаю, — честно признался отец Ральф. — Я и рад бы тебе ответить: конечно, увидишь, но никто не может предсказать будущее, Мэгги, даже священник. — Он перевел дух.
"Δεν πρέπει να πεις στη μαμά για τον τσακωμό, Μέγκυ, μ'ακούς; Θα στενοχωριόταν πολύ αν το μάθαινε και δεν είναι καλά".	— Не говори маме, что они поссорились, Мэгги, слышишь? Это очень, очень ее расстроит, а она не совсем здорова.
"Επειδή θα μας έρθει κι άλλο μωρό;"	— Потому что у нас скоро будет еще ребеночек?
"Τι ξέρεις γι αυτό;" "Της μαμάς της αρέσει να φτιάχνει μωρά. έχει κάνει ένα σωρό. Και φτιάχνει τόσο όμορφα μωράκια, πάτερ, ακόμα κι όταν δεν είναι καλά η ίδια.	— А что ты об этом знаешь? — Мама любит отращивать малюток, она много отрастила. И у нее такие милые малютки получаются, ваше преподобие, даже когда она нездорова.
Θα φτιάξω κι εγώ ένα σαν τον Χαλ, και τότε δε θα μου λείπει τόσο ο Φρανκ, έτσι δεν είναι;"	Я тоже одного отращу, вроде Хэла, тогда мне не так скучно будет без Фрэнка, правда?
"Παρθενογένεση", ψιθύρισε. "Σου εύχομαι καλή τύχη, Μέγκυ. Μόνο, τι θα γίνει έτσι και δεν τα καταφέρεις να φτιάξεις ένα μωρό;"	— Партеногенез, — промолвил отец Ральф — Желаю удачи, Мэгги. Только вдруг ты не сумеешь отрастить ребеночка?
"Μου μένει ο Χαλ", είπε νυσταγμένα και κουλουριάστηκε στο κρεβάτι της.	— Ну, у меня есть Хэл, — сонно пробормотала Мэгги, сворачиваясь клубком. Потом спросила:
Μετά ρώτησε: "Πάτερ, θα φύγετε κι εσείς; Θα φύγετε;"	— Ваше преподобие, а вы тоже уедете? Вы тоже?
"Κάποια μέρα θα φύγω, Μέγκυ. Όμως όχι τώρα γρήγορα, κι έτσι μη νοιάζεσαι, νομίζω πως θα κολλήσω για πολύ καιρό στο Τζίλυ", απάντησε ο παπάς κι ήταν γεμάτα πίκρα τα μάτια του.	— Когда-нибудь уеду, Мэгги. Но, наверно, не скоро, так что не волнуйся. Чует мое сердце, что я надолго, очень надолго застрял в Джилли, - сказал священник, и в глазах его была горечь. Адаптированный текст - Федорова Елена. Смотрите еще материалы на http://real-greece.ru/proza/knigi.html